

Đồ Khó Ưa ! Tôi Thích Em

Contents

Đồ Khó Ưa ! Tôi Thích Em	2
1. Chương Khởi Đầu	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	12
7. Chương 7	14
8. Chương 8	18
9. Chương 9	21
10. Chương 10	24
11. Chương 11	27
12. Chương 12	30
13. Chương 13	33
14. Chương 14	36
15. Chương 15	39
16. Chương 16	43
17. Chương 17	46
18. Chương 18	49
19. Chương 19	52
20. Chương 20	55
21. Chương 21	58
22. Chương 22	61
23. Chương 23	64
24. Chương 24	67
25. Chương 25	70
26. Chương 26	74
27. Chương 27	78
28. Chương 28	80
29. Chương 29 : Quá Khứ (P1)	84
30. Chương 30 : Quá Khứ (p2)	87
31. Chương 31	90
32. Chương 32	94
33. Chương 33	98
34. Chương 34	101
35. Chương 35	104
36. Chương 36	107
37. Chương 37	111
38. Chương 38	115
39. Chương 39	118
40. Chương 40 : End	122

Đồ Khó Ua ! Tôi Thích Em

Giới thiệu

Nữ chính:- Vũ Dương Ngọc (nó) : 17t , là con của tập đoàn trang sức đứng nhì Châu Á , IQ:180/200

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/do-kho-ua-toi-thich-em>

1. Chương Khởi Đầu

CHƯƠNG 1:

Buổi sáng tưởng chừng như yên bình nhưng đã bị phá 1 cách dã man bởi 2 tiếng hét phát ra từ trong căn biệt thự tiền tỷ kia . Đó chính là tiếng hét của nó và anh nó , cả hai khi VSCN xong thì zọt lẹ xuống nhà gặm miếng bánh mỳ vào miệng, chạy ra gara hết sức có thể lấy mô tô và vọt . Chắc m.n có hoặc không thể hiểu tại sao a e nhà nó lại như thế . Hoá ra sáng nay là buổi khai trường nên không thể tới trễ , vả lại cũng là ngày đầu tiên nhập học nên càng không muốn ê mặt .

Vì thế nên nó thúc anh nó trong gào thét :

- NHANH LÊN!! EM MÀ TRỄ HỌC THÌ ANH CHẾT VỚI EM !!!

Không chịu thua , anh nó cũng phóng lên cãi lại :

- TẠI AI MÀ ANH PHẢI RA NHƯ THỂ NÀY HẢAAAAAAAAAAAA!!!!?????

Đến cổng trường , nó và anh nó ngớ ngẩn nhìn sân trường không có vẻ gì Gọi là sắp đến khai giảng cả . (Có gì nhầm lẫn ak >.<)

Đang ngu người chợt có 2 giọng nói quen thuộc cất lên :

- Hôm nay khai trường nên 7h30' mới trễ . KAKAKAKAKA (CƯỜI j mà ghê z =.=)

Nó quay lại và hét lên như quả bom bùng nổ (chém hơi quá):

- TUYẾT!!NHI!! Yêu tui hay sao mà đi wa đây hok vậy!!!!??

- Nhỏ này là ai z ?? Hình như bọn mình nhầm người rồi –Nhi nói nhưng mắt dán vào “dế yêu” của mik chơi game(game j mà nghiện thế~~)

-Đúng rồi !! Ngọc của bọn mình “khùng” hơn nhiều – Tuyết châm thêm vài chữ

-Hahahaha !! Chu choa ơi , em mình bị hoang tưởng kìa – Nhật ôm bụng cười nói luôn mồm

Cả 3 đứa đồng thanh hét lên :

- ĐỒ ĐIÊN !! IM NGAY TRƯỚC KHI BỊ CẮT THANH QUẢN !!(mấy chị ác quá>.<)

Lập tức , anh nó ngừng cười và hỏi câu ngớ ngẩn:

- Bọn em có học cùng anh k ?? Lớp của anh đâu??(ngu ỏi máu)

Nhưng khi anh nói , ngoài Nhi ra thì 2 đứa kia đang tám nên k nghe, Nhi ngừng chơi game và bắt đầu giải thích về ngôi trường cho cái kẻ đang bị đổ mặt như cà chua chín vì quê kia:

- Trường này tên là King , về phân chia lớp thì phải dựa vào bốc thăm và cứ mỗi năm học sinh đều phải bốc thăm để chọn lớp nhưng lại phân chia địa vị như chủ nghĩa tư sản , các học sinh trong trường này đa phần đều là con nhà giàu , giáo viên ở đây dạy rất hiệu quả , điểm số ở đây cũng có thể phân chia như địa vị , anh hiểu chưa ??

- À ! Ra là thế !! Cảm ơn em nhiều nhá Nhi – Anh nó đá lông nheo vs Nhi

Nhi mỉm cười , tiếp tục chơi game và châm thêm một câu rất chi là ức chế :

- Hờ .. Hờ.. Em tưởng anh sẽ tự tìm hiểu chứ !! Đồ IQ cao mà còn ngốc cả nó !!Há..Há

Anh phùng mang trợn má nhìn Nhi “ đăm đăm”

- Đi thôi !! Đến giờ khai giảng rồi kìa 2 người kia – nó hét lên

Khi ổn định chỗ ngồi , nghe bài thuyết văn dài dòng của ông hiệu trưởng và ban đại diện thì đến phần bốc thăm lớp , cả đám phấn khởi không biết mình vào lớp nào , bỗng cả đám hét lên vì cùng lớp . Tuyệt dẫn đầu cả đám đi tìm lớp , khi giới thiệu sơ lược về bản thân cho cả lớp rồi dắt nhau về phía cuối lớp ngồi . Tiết học bắt đầu thì đột nhiên 1 anh chàng hot boy bước vào cùng với GV , con gái trong lớp hét lên , con trai cũng phải ngượng mồm anh chàng ấy. Trong khi 3 đứa thờ dài vì quá ồn ào , còn anh nó đập bàn chạy lên ôm chầm lấy hot boy nhà ta trước sự ngạc nhiên của m.n , k trừ bọn nó , để giải thích sự thắc mắc của cả lớp anh nó lên tiếng :

- Đây là bạn của mình , m.n đừng ngạc nhiên nữa ^^ - anh nó khác tay qua vai hot boy

2. Chương 2

CHƯƠNG 2:

Nó nháy mắt vs 2 nhỏ bạn của mik , miệng cười gian (cả 3 đều gian nên e gian theo nek):

- Anh ơi!! Đứng đó nữa thì m.n sẽ tưởng 2 người là “cặp đôi hạnh phúc “ đấy !!

- Chừng nào cưới cho e với nhé – Tuyệt tiếp vào lời nó

- E không ngờ a lại làChậc ...chậc..- Nhi ngỏ lời “thương xót”

Cả lớp cười ầm lên , anh nó đành lùi thủi về chỗ và thầm mong trời đánh 3 đứa nó đen thui luôn cho rảnh nợ (ắc quá anh ơi J)

- Em có thể giới thiệu về mik !!- GV lên tiếng

-Vâng ạ !!- anh ta nói – Mình tên là Dương Hàn Phong , chắc các bạn đã biết mình nên không nói nhiều nữa (anh ơi sao tự tin thế)

Cả lớp dù đã biết nhưng vẫn mong hắn có thể cởi mở hơn , hắn bước xuống chỗ nó và nở 1 nụ cười gian :

- Chào ! Xích qua cho tui ngồi chỗ này , được không bạn – hắn ta nói ngọt xớt

Nó cũng không thể từ chối được nên quay qua mấy con bạn cứu nguy nhưng 2 đứa nó giả ngu hết rồi , nó tức tối lắm bầm : “Đồ phản bội ,cứ đợi đấy” và ngược mặt lên nhìn hắn:

- Cứ ngồi đây tự nhiên , mình rất vui là đằng khác - giọng nó rợn lên làm hắn khẽ rùng mình 1 cái rồi ngồi vào chỗ.

Vì hôm nay là ngày khai trường nên các em không phải học – GV nói – Nhưng các em phải ở trong lớp đến giờ ra chơi – GV tiếp tục

Cả lớp tụ họp , bàn tán sôi nổi , còn bọn nó thì đang mỗi người 1 việc : nó đang nghe nhạc nên không quan tâm gì hết , Tuyết và anh nó đang bàn tán với nhau , Nhi vẫn tiếp tục chơi game (chơi gì lắm thế), còn hấn thì mãi ngắm nó ,hấn cảm thấy nó rất đẹp với mái tóc dài nhuộm màu hạt dẻ , gương mặt không cần trang điểm mà vẫn trắng trẻo , hồng hào tự nhiên , đôi mắt đen huyền của nó toát lên vẻ đẹp sang trọng . Hấn mãi ngắm nó cho đến khi có tiếng ồn ào ở ngoài hành lang lớp , cả bọn ngưng mọi hoạt động , hấn và anh nó thở dài và nói 1 câu khó hiểu :”Lại trễ”.

Sau câu nói đó 3 chàng đẹp trai bước vào lớp với lí do là không biết giờ học , cô giáo cũng nhắc nhở qua loa và nói 3 chàng ấy giới thiệu về mình

- Chào các bạn ! Mình tên là Triệu Tuấn Kiệt , rất vui khi được biết các bạn – anh chàng tóc vàng hoe mỉm cười trông rất baby tự tin nói

- HI!! Tên mình là Phạm Minh Quân – chàng có mái tóc tím hung vừa nói vừa nháy mắt trông cực cute.

Cả lớp vừa hò hét với độ hot của mấy mỹ nam đang đứng trên bục giảng , vừa chờ đợi phần giới thiệu của anh chàng thứ 3 NHƯNG:

- ... –anh chàng có mái tóc bạch kim đang dán mắt vào cái điện thoại vẫn im re.

Cả lớp bỗng im lặng không một tiếng nói , lúc đó cái đám kia mới ngược đầu lên nhìn nhân vật mới , nó và Tuyết thì nhíu mày tỏ vẻ không hài lòng với anh chàng đó, còn 2 chàng kia thì thở dài thườn thượt , Nhi bắt đầu rời điện thoại của mình :

- Giới thiệu về mình đi chứ - Nhi lạnh lùng cất tiếng

Nó , anh nó và Tuyết cũng biết Nhi rất ghét cái loại người chuyên chảnh nên chỉ mong Nhi sẽ kiểm chế mà không phun ra những lời mà con gái không nên nói. Lúc này “bạch kim” mới ngược lên nhìn mà lạnh lùng k kém:

- Hàn Minh Hùng – giới thiệu gọn lẹ - anh ta quay qua cô giáo – Cô, xếp chỗ cho tụi em.

Cô bắt đầu xếp chỗ : Kiệt ngồi cùng Tuyết , Hùng ngồi vs Nhi , còn Quân ngồi vs anh nó. M.n trong lớp tiếp tục trò chuyện , làm quen với nhau , 2 chàng kia vì quen hấn và anh nó nên bắt chuyện với cả đám rất nhanh , trừ anh “bạch kim” kia và Nhi , 2 người chỉ dán mắt vào cái điện thoại nên không ai dám đụng vào , mấy mỹ nam nhà ta được bọn nó(Tuyết , nó và Nhật) khuyên rằng nếu muốn sống thì đừng đụng vào Nhi khi nhỏ đang chơi game , hoặc khi Nhi đang khó chịu về việc gì đó .Hùng cũng tương tự nên bọn nó chỉ nói chuyện với nhau .

3. Chương 3

Triệu Tuấn Kiệt : (17t) gia đình là cánh tay phải của tập đoàn nhà nó , rất nổi tiếng trong TG ngầm , “ngây thơ và trong sáng”, IQ:184/200

Phạm Minh Quân : 17t , con trai nhà tạo mẫu thời trang Á-Âu, nhí nhảnh như cá cảnh , quyền lực trong TG ngầm IQ:178/200

Hàn Minh Hùng : 17t , mê mô tô từ nhỏ , cao thủ trong game ,sở hữu 1 mái tóc bạch kim tự nhiên , cũng nổi tiếng trong TG ngầm , ít nói nhưng từ từ sẽ nói nhiều IQ:192/200

Tiếng chuông thông báo hết giờ học , ai cũng vội vàng xách cặp ra về trừ đám bọn nó , Kiệt hồ hởi mời cả đám vào bar chơi , sẵn tiện làm quen luôn , ai cũng ủng hộ 2 tay , cả đám hẹn gặp nhau lúc 6h30 tại nhà nó . Đúng 6h30 , đông đủ ở ngoài phòng khách đợi Nhi đến :

-Quái lạ!! Nhỏ kêu đi lấy mấy cái xe mà cũng lâu nữa !!-Tuyết cần nhẫn . Đúng là thế , Nhi kêu đợi ở nhà nó sớm hơn 30 phút để còn mang xe tới kịp ,lúc đó nhỏ vừa nói vừa hăm he de dọa nếu ai mang xe thì cắt thẳng , nhưng đến đúng giờ mà vẫn chẳng thấy tới nên mọi người cũng sắp hết kiên nhẫn .

Cảm thấy không khí dần chìm xuống sau câu nói của Tuyết , nó thấy ngọt ngào , nên kiếm chuyện để phá tan bầu không khí đó :

-Hôm nay ai cũng giống hot boy, hot girl à nka – nó nức nở khen ngợi

- Đúng rồi !! Ai cũng đẹp trừ cô ra , nhìn như dân bụi đời đấy – hần mỉa mai

- Không được đẹp giống tui nên anh ganh hả !? – nó liếc mắt nhìn hần , ánh mắt đầy “thân thiện” đến nỗi hần cứng họng còn mọi người thì giải toả được phần nào đó bức bối . Hai đứa nó cứ nhìn nhau “thân tình chẳng muốn rời xa” chỉ cần phát ngôn một câu nữa thôi là sẽ có chiến tranh thế giới thứ 3 xảy ra :

- Đi thôi !! Nhi mang xe đến rồi kìa -Quân xông vào ngăn boom nổ chậm

-OK- cả đám đồng thanh

Mỗi người đều lướt mình trên chiếc xe mô tô do tập đoàn nhà Nhi thiết kế , nó và hần như muốn ăn tươi nuốt sống nhau nên lạng lách , đánh võng đến nỗi nhìn thôi mà cũng thấy ghê đảm kia đi đằng sau chỉ biết thở dài , những người đi trên đường đều phải nhường đường cho bọn nó , một phần vì hai đứa điên kia đang phóng xe quá tốc độ như sẵn sàng tông bất cứ ai cản đường hai đứa đó , một phần cũng vì trên đầu mũ xe mỗi cái mô tô đều có gắn chữ “Dark” biểu tượng cho hãng xe chỉ có sản xuất cho bạn của con gái tập đoàn mô tô nổi tiếng nhưng cả đám chưa nhận ra điều này cho lắm chỉ nghĩ là tại hai người kia thôi chỉ trừ một người

Đến nơi , chưa kịp bước xuống xe thì hai đứa điên kia lại cãi vã rùm beng lên :

- Tui tới trước – nó hét lên

- Mất cô bị đui à !!! Tui về trước cô 2s đấy- hần gân cổ cãi lại

- KHÔNG !! TUI TỚI TRƯỚC , CÁI ĐỒ QUÁNG GÀ- nó hét lên như boom nổ

Quân vs Kiệt xuống nước van nài dừng cãi nhau nhưng hai người bị nổi mấy cục u trên đầu và người gây ra những cục u đó là do hai đứa nó . Không nói không rằng,Tuyết và Nhật kéo hai người xềnh xệch vào bar và đồng thanh nói 1 câu : “Bọn tui tới trước”

Trong bar rất nhộn nhịp , bọn nó chọn 1 góc khuất ngồi nói chuyện . Đột nhiên có 1 người chạy vào xưng hô với Kiệt và Quân rất lễ phép mặc dù nhìn anh ta có vẻ lớn tuổi hơn :

- Chào Anh Hai , Anh Ba !! Lâu rồi em không thấy hai anh

-Ừ !! hôm nay có chuyện gì không ?- Kiệt nghiêm mặt hỏi

- Dạ không ạ !! Em đi trước ! Chào hai anh !!- tên đó vui vẻ nói

-Ừ ! Đi đi – đến lượt Quân lên tiếng

3 cô nàng ngạc nhiên nhìn Quân và Kiệt đồng thanh nói :

- Bọn mình cần lời giải thích !!!

- Ok !! Nghe nhé !!- Kiệt xung xung vào chuyện (lanh chanh==)

* Story begin*

Cách đây 2 năm Kiệt và Quân lập ra 1 bang tên là Sói Xám và gặp Hùng – Bang chủ của bang K . Cả hai hợp tác với nhau và cùng nhau đi lên . Hiện nay bang Sói Xám đang ở NO.5 trong TOP.7 bang phái mạnh nhất và có tiếng tăm nhất , bang của Hùng hiện đang đứng NO.4

Được 1 năm thì gặp Nhật và hần cũng lập bang có tên là S đang giữ vị trí NO.3. Nhưng dù có cố gắng thế nào thì 3 bang ấy cũng không thể nào vượt lên đứng đầu thế giới ngầm

End

Hai cô nàng kia “Ồ” lên 1 tiếng coi như hiểu chuyện rồi tiếp tục công việc của mình , còn nó thì thắc mắc :

- Vậy bang nào đang giữ hai vị trí quyền lực nhất vậy – nó ngu ngơ hỏi , câu hỏi của nó làm hấn khẽ nhíu mày một cái .

- Bọn tui cũng không biết nữa , chỉ biết là bọn họ rất mạnh – Kiệt chau mày giải thích , nói xong câu đó cả đám bắt đầu trầm đi , ai cũng đắm chiêu xoáy sâu vào chiều suy nghĩ riêng của mình .

Nói đến đây , Nhi bắt đầu bỏ máy game xuống phá tan sự im lặng của mọi người khi nghe xong lời giải thích của Kiệt :

- Vậy đây là khu vực của bang nào ??- Nhi nói mà hai mắt sáng rõ lên kèm theo đó là một nụ cười nửa miệng gian xảo thoáng qua không ai thấy được nhưng cũng đủ để một anh chàng nào đó nhanh mắt chụp được

- Đây là địa bàn chung của bọn tui – Quân giải thích (giải thích lăm thế >.<)

- Hahaha... Tuyệt !!!! Bà có chỗ để trữ tài rồi đó – nó nháy mắt làm tim 2 thằng nào đó lỡ nhịp .

Tuyệt đột nhiên mắt sáng lên như thấy vàng chạy vào quầy rượu với vận tốc ánh sáng trước sự khó hiểu của mấy chàng nhà ta :

- Hey , cho mượn chỗ chút nha anh bạn !!-Nhỏ nháy mắt cực kì cute nha , làm anh chàng ở quầy rượu phải vừa cầm máu mũi đang chảy , vừa phải nhường chỗ cho nhỏ – Xem tôi biểu diễn nè – Tuyệt lại mỉm cười , nụ cười ấy lại làm tim thằng nào đó lỡ mất mấy nhịp.

Nói xong , Tuyệt pha chế rượu y như dân chuyên nghiệp làm m.n choáng váng , nhỏ cho mỗi người 1 ly như đúng màu tóc của mỗi người , hấn thì được ly màu nâu nâu , còn Nhi thì màu giống máu (ề ôi >.<), anh=“” nó=“” thì=“” được=“” ly=“” đặc=“” biệt=“” hơn=“” có=“” 2=“” màu=“” hoà=“” trộn=“” với=“” nhau=“” tựa=“” tựa=“” như=“” màu=“” tóc=“” của=“” anh=“” nó=“” và=“” nhỏ=“” cảm=“” thấy=“” lạ=“” nhưng=“” anh=“” nó=“” chỉ=“” mỉm=“” cười=“” đưa=“” tay=“” lắc=“” lư=“” ly=“” rượu=“” .=“” quân=“” nhìn=“” ly=“” rượu=“” ,=“” nhướn=“” mày=“”>

- Cái này uống có chết người không vậy ???-vừa hỏi anh vừa cười cười làm Tuyệt cáu tiết

- Chết thì chôn !! Giờ thì uống đi !!- Tuyệt gào lên – Uống !!! Uống mau!! – Tuyệt nhanh tay bóp miệng Quân đổ rượu vào , nhìn Tuyệt lúc này chẳng khác gì mụ phù thủy.

Mấy nam nhà ta , nhìn thấy Quân bị hành hạ khổ sở , ai nấy cũng nốc hết ly rượu chỉ vì sợ có kết cục giống Quân . Khi nốc hết thì cảm thấy rượu cực kì ngon , ai cũng phải ngạc nhiên .Tất nhiên là trừ Nhi và nó đang nhăm nháp từng ngụm rượu một cách bình thần chẳng thèm để ý đến cái đám xanh lè kia (chơi gì kì vậy). Nó đột nhiên nghĩ ra cái gì đó :

- O.... Thế anh làm xã hội đen mà sao không nói em thế ??- Nó hỏi ngu

- Anh mà nói thì coi như là cái bang của bọn anh đi tong luôn chứ sao – anh nó thần nhiên đáp . Nó chỉ nói đúng ba chữ như giải quyết được thắc mắc tạm thời của mình: “ Ừ, đúng thật”

- Đồ nào phẳng !! Có thể mà cũng hỏi – hấn nhếch mép cười nhìn nó

Và rồi một cuộc chiến đã xảy ra giữa nó và hấn , ngoại trừ Tuyệt và Quân , còn lại tất cả phải đứng ra can ngăn chứ không thì có án mạng xảy ra khi nó lấy giày cao gót của Tuyệt phi thẳng đến chỗ hấn , cũng may là bọn nó đang ngồi ở góc khuất chứ không thì....(chơi ác thế chị)

Về phần Quân nhà ta , khi bị Tuyệt bắt nốc hết ly rượu thì chẳng còn tâm trí đâu mà thương với thức nữa . Quân tự hứa với mình rằng sẽ không bao giờ chọc điên cô nàng này nữa , 1 lần là quá đủ cho anh rồi (Haizzz..)

Cả đám chơi mà suýt quên mất thời gian , cũng đã gần 9h (vẫn sớm mà) , 3 cô nàng kêu về , nhưng mấy chàng bảo là phải ở lại đến 11h mới về được . 3 nàng lủi thủi đi về , mấy nam nhà ta nhìn theo mà tội nghiệp . Ba chiếc mô tô vút theo làn gió hoà vào bầu trời đêm rất nhanh . Để đảm bảo là nó không đi la cà, 2 nhỏ kia đưa nó về tận nơi(như mama thể), trước khi vào nhà nó quay lại nói câu đầy khó hiểu :

-Mai mốt , nhà tớ sẽ có nhiều chuyện vui lắm đấy – nó nói xong rồi vọt lẹ vào nhà , để lại 2 đứa bạn ngu ngơ ở ngoài cổng . Sau vài giây ngơ ngời , 2 nhỏ cũng rồ ga đi về mà vẫn thắc mắc với câu nói của nó .

4. Chương 4

~1 tuần kể từ ngày nhập học trôi qua

~ Tiếng chuông vào lớp vang lên , cô giáo chủ nhiệm bước vào , cả lớp nháo nhào về chỗ của mình , đến bục giảng , cô bắt đầu thông báo :

- Các em còn 1 tuần trước để chuẩn bị cho kì thi chất lượng . Cô mong các em sẽ có kết quả tốt và những ai gian lận sẽ có hình thức kỷ luật thích đáng – giọng cô ngày càng nghiêm hơn làm cả lớp hoang mang .

Bọn nó thì cũng chẳng có hứng thú gì với mấy cái kì thi cử nên chẳng quan tâm mấy (toàn IQ cao). Tiết học bắt đầu , tiết đầu là tiết văn – cái môn mà nó ghét nhất nên nó ngáp dài ngáp ngắn , cố gắng không ngủ gật . Thấy nó như vậy , hần mỉm cười nhẹ , viết gì đó vào tờ giấy rồi quăng qua cho nó . Đang dụi mắt , nó bỗng thấy tờ giấy hần quăng qua liền lấy đọc và viết gì gì đó vào giấy rồi quăng lại cho hần . Cả 2 cứ quăng qua quăng lại , cả đám nhìn thể chỉ biết nên cười nhưng không khỏi thắc mắc là 2 bọn nó viết cái gì mà hần nhìn nó “tình cảm” thể không biết còn nó thì tươi tỉnh hẳn lên . E hèm !! Nội dung như sau :

- Hôm qua đi ăn trộm hay sao mà nhìn 2 mắt như gấu trúc thế ???

- Ủa !! Sao anh biết hay vậy ??

- Tui mà !!

- Ủa!?! Vậy là anh cũng đi ăn trộm hả ??

- Cô là đồ khó ưa !!! nó mỉm cười và đút tờ giấy vào cặp =>hần đã thua (thăm hại thấy sợ)

Hết tiết văn , đến tiết Hoá tự học , nó cũng chán học nên quay xuống tính bắt chuyện với Nhi thì thấy Nhi và Hùng đang gục mặt xuống bàn làm gì đó . Thấy mờ ám , nó kêu hần soi mói chung :

-Ê!! 2 đứa kia đang làm gì thế !?- nó nói khê đủ để hần nghe

- Ai biết !! Đợi xíu biết liền !!- hần quay xuống chọc chọc lưng Hùng , 4 người bên bàn kia thấy kì kì nên cũng dài cổ ra hóng chuyện . Bị hần chọc ngay lưng cảm thấy khó chịu , Hùng bắt đầu ngước lên nhử mày tỏ vẻ khó chịu nhìn hần :

- Cái gì đây , ông nội !! – lời nói đầy sát khí khiến ai ai phải tái mặt , nó khê rùng mình 1 cái rồi lạnh chanh hỏi : “ Ông và nhỏ kia đang làm cái gì ở dưới gầm bàn vậy , nghi ngờ quá.” –nói rồi nó nở một nụ cười gian xảo và chỉ tay về phía Nhi .

Tưởng rằng hai anh chị này sẽ ấp a ấp úng như gà mắc tóc nên nó và hần cứ cười khằng khặc nhìn Hùng im lặng ,cho đến khi Nhi ngước lên phán một câu rõ chán :

- Để yên cho hần đánh nhau với tui !! Đang đánh hay mà xen vô chi vậy – Nhi giả bộ ngây thơ và nở một nụ cười bí hiểm với nó . “Vậy là bà đang.....”- nó vừa nói vừa toát cả mồ hôi , nó thầm nghĩ : “ Mong đừng là chơi game , đừng là chơi game”. Nhưng hình như ông trời không ủng hộ nó .

Nhi bắt đầu bẻ tay , từng ngón từng ngón đều nghe “rắc,rắc” đến đáng sợ , cả đám căng thẳng chờ xem nhỏ sẽ làm gì tiếp theo . Nhi đứng dậy , bước tới chỗ nó , ghé sát mặt nó và quái thú đã hiện ra (tèng tèng):

- Chơi game !! Cảm ơn bà nhiều nha !! Nhờ bà và cái đồ hách dịch này mà bọn tui không có 1 trận ra hồn gì hết!! Cả hai người tỉnh sao đây !? – Nhi gần từng chữ khiến nó run cầm cập , quay sang mếu máo cầu cứu hần nhưng hần cũng trong trạng thái của nó nên cũng chẳng làm gì được . Cả hai mở to đôi mắt của mình rưng rưng nhìn qua phía bốn người kia tìm đường giải thoát cho mình nhưng :

-Ồi!! Buồn ngủ quá !! Ngủ đây – Tuyết và anh nó đồng thanh

- Ủ !! Bọn tôi cũng thế !!- Kiệt và Quân mặt xanh lét ùa theo

Hút hăng và sợ sệt là trạng thái của nó và hấn . Còn Nhi thì vẫn đứng đó chờ câu trả lời của bọn nó , khuôn mặt toát lên sự giận dữ nhìn như thể sẽ giết người bất cứ lúc nào . thể rồi sự kiên nhẫn cũng có giới hạn , Nhi lại nghiêng rằng :

- Trả lời nhanh!! – lời nói của nhỏ làm 2 đứa nó hoảng lên

Quay lại với cái đám vờ ngủ kia , hai đứa nó đành mở lời để tìm sự sống với cơn lốc kia :

- Cứu bọn tui với !! Mấy người muốn gì bọn tui cũng chiều hết !!- nó ngon ngọt dụ dỗ nhưng đáp lại bọn nó chỉ là sự im lặng , hấn tăng thêm sức thuyết phục : “Cứu bọn tui đi , thẻ danh dự luôn đó”

Cái đám đó nghe thấy thế bèn ngược dậy , dường như có tia hi vọng đã chiếu xuống bọn nó , hấn quyết tâm phải tóm lấy tia hi vọng đó :

- Coi như là giúp người bệnh tật qua cái chết đi !!! Muốn gì tôi cũng chiều – hấn nói ngọt xớt , nhưng hình như không ông trời không giúp hấn và nó.

Bốn người kia ngược lên nhìn hấn và nó đang phải đối mặt với “cơn lốc” kia đến nỗi tím tái cả mặt mày, nhìn thấy mà phát sợ nên cả đám sau một hồi xì xầm to nhỏ và cùng nhau thống nhất một câu làm cho hấn và nó không còn kì vọng gì cả : “Ngu thì chết chứ bệnh tật gì!!” .

Cả đám vừa dứt câu , thì 2 đứa tụi nó bị Nhi cho mấy cái cốc vào đầu làm nổi lên mấy “quả chanh” rất bự ngay trán , nó ôm trán nước mắt dần giữa , nói thể thôi chứ có nước mắt đâu:

- Bà ác lắm !! Có thể mà cũng không tha – nó nói trong “nước mắt” , hấn cũng hùa theo nó.

Cả hai đang hành hạ lỗ tai nhỏ Nhi thì Hùng cười nhẹ một cái , rồi cố ý nói rõ to :

-Ê , Nhi . Cặp couple kia khóc nhè xong chưa ?? Mau lên rồi chơi game nữa – Hùng vốn rất trầm tính nên cứ mỗi lần anh lên tiếng là mấy mỹ nam nhà ta sẽ nhất quyết tìm ra nguyên nhân làm anh phải lên tiếng . Và nguyên nhân chính là hai đứa đang lải nhải bên tai nhỏ Nhi kia , Quân huýt sáo một cái :

-Ồ !! Cặp couple kia phải làm Hùng nhà ta lên tiếng ư!?!- Quân bước qua chỗ Nhi , cố chòi cái cổ qua bên chỗ Hùng với cặp mắt gian xảo , Kiệt và anh nó cũng rời chỗ loì chơi chạy bên chỗ hấn và nó

- Thôi đi nha !! Tui và cái tên điên này là couple ư!? Mươi kiếp nữa đi nha!! – nó đã lên máu tới não , nó quay qua nhìn Hùng với ánh mắt giận dữ , khiến anh rùng mình , cả đám cũng tắt ngấm nụ cười nham nhở của mình .

- Thế cô tưởng tôi thích lắm sao !! Đồ khó ưa như cô , ai mà lấy thì tôi làm đi bằng bốn chân luôn đấy - hấn cáu tiết làm ầm lên , hấn ít khi bị lấy ra làm trò đùa như thế nên rất dễ nổi điên , anh nó thấy tình hình từ chuyện bé xé to nên cố kiểm chế cơn điên của thằng bạn thân của mình lại.

- Thôi đùa vậy đủ rồi !! Về chỗ ngồi hết đi !!- Tuyết quan sát từ đầu đến giờ , lúc này mới lên tiếng dẹp tan cái mớ hỗn độn ở bên góc lớp kia , nếu Tuyết mà không lên tiếng thì mọi người cũng chẳng biết phải làm gì .

Dù đã giải quyết ổn thoả chuyện giữa nó và hấn , nhưng Kiệt thấy vẫn có gì đó kì kì nhưng chẳng có ai hỏi được, chắc có lẽ nên cho qua không nên nhắc lại nữa , vì bây giờ nó và hấn đang nhìn nhau như sát thủ , Nhi và Hùng đang điên cuồng chơi game , Quân thì chìm vào giấc mộng , Tuyết và anh nó đang tập trung vào các bài tập các môn học , toàn là một lũ hề đưng vào là nổi điên và có thể giết người nên Kiệt thở dài một hơi rõ dài , nằm xuống bàn theo đuổi giấc mộng theo Quân (mấy anh có vẻ thích ngủ)

Bật bí một điểm chung của mấy nam nhà ta : Rất sợ con gái khi giận và nổi điên và khóc , chung quy vẫn là không sợ gì , chỉ sợ gái (sợ mấy anh này ==)

Bạn nào không biết thì mình giải thích từ “couple” là cặp đôi đang yêu nhau , đại loại là vậy . >.

5. Chương 5

“Reng....reng” tiếng chuông báo thức chỉ kịp kêu lên hai tiếng trước khi bị bung lò xo , pin bắn tùm lum , cái chuông cũng rơi ra và thủ phạm không ai khác chính là nó, Nhật cũng nghe thấy tiếng đồng hồ “đi theo làn gió” đành thở dài một cái rồi bước lên phòng nó.

Vừa mở cửa phòng , anh đã thấy cái đồng hồ mới mua bị banh chành ở trên sàn , còn nó thì úp gối ngủ ngon lành , nó như mèo con , ai nhìn thì cũng phải mỉm lòng không dám đánh thức dậy . Nhưng Nhật gần như là miễn dịch với độ đáng yêu nên vội vàng lay nó dậy , mất gần 5 phút mà nó vẫn say như chết , anh đành dùng biện pháp mạnh:

-Ê !!Dậy đi, đồ khó ưa !! Tôi , Dương Hàn Phong đây!! – anh nó giả giọng hần rất giống nên nó vừa nghe thấy liền bật dậy như đã tỉnh hẳn .

-Tên nhà họ Dương kia !! Tôi sẽ giết anh – nó hét như cứ tưởng hần ở đây và liền tặng cho người giả giọng hần một cái gối khuyến mại luôn cái ca nhựa để trên tủ giường . Nó chỉ cần nghe thấy giọng hần là không kiềm chế được , có lẽ là do nó có ác cảm với hần

-Bình tĩnh đi !! Anh đây mà , sắp trễ giờ rồi kìa- anh nó hoảng loạn khi đã chụp được cái ca nhựa nó vừa ném , ngược lên thì thấy nó đang cầm cái ghế của bàn trang điểm mà tái mặt , cảnh tượng thật hỗn độn .

Hai anh em nó lái xe tới trường , bước vào tới lớp thì còn gặp cái cảnh tượng khó coi : Quân thì đang bị hần kẹp hai tay ra đằng sau , Kiệt cứ chu môi ra đòi hôn Quân , anh Quân nhà ta lắc đầu vùng vẫy nhưng vô ích . Quay xuống chỗ nhỏ Tuyết thì thấy nhỏ đang quạt cho Nhi bớt nóng nhìn mặt rất chi là khổ sở , nhìn qua bên nhỏ Nhi thì thấy nhỏ đang chống chân lên ghế , một tay chống nạnh , tay kia thì nắm cổ áo Hùng nhấc lên . Mọi người trong lớp thì ngồi ì ra không dám nói gì cái đám điên đó .

- Thôi đi nha !! Cái lũ kia không thấy cả lớp đang nhìn à !?- nó nhìn cái mớ hỗn độn ở xung quanh chỗ nó mà máu sôi lên tới đỉnh đầu , nó hét ầm lên làm lũ điên kia ngưng mọi hoạt động trong vài giây .

- Hứ...Cô nghĩ cô là vậy , thấy vui quá mà không được chơi nên GATO à ! – hần nói lỏng tay kẹp Quân ra , hếch mặt lên với nó , nở một nụ cười nửa miệng khiến nó tức trào máu họng (bình tĩnh đi chị)

-Bà cứ về chỗ ngồi đi !! Bọn tui không làm gì chỗ bà đâu – sau khi Tuyết thì thăm cái gì đó vào tai Nhi thì nhỏ thả áo Hùng ra vừa nhẹ nhàng nói với nó .

- Chơi trò gì vậy ?? Cho chơi ké với – anh nó hớn hở quăng thẳng cặp vào chỗ ngồi rồi qua bên chỗ hần

-Thôi , vào chỗ đi , tí nữa tôi kể bà sau , giờ thì cứ mặc kệ họ đi – Tuyết bước chậm rãi về phía nó nói vừa đủ cho nó nghe và ngồi vào chỗ của mình

Nó ngồi vào chỗ , não cố hoạt động để giải thích tại sao mới sáng ra mà cái lớp như cái mớ hỗn hợp hoá học .Suy nghĩ nhiều cũng mệt ,nó đành phải đợi sự giải thích của Tuyết , nó thầm nghĩ : “Cái quái gì xảy ra vậy trời!Mong hết giờ nhanh đi !!” . Tiết học bắt đầu , 1 tiết , 2 tiết , 3 tiết , 4 tiết , 5 tiết , và chuông báo hết giờ học vang lên , mọi người uể oải đứng dậy chào GV và cái đám hỗn loạn kia đã chạy xuống bãi gửi xe với vận tốc ánh sáng , chỉ có nó và Tuyết là thong thả.

Đi từ lớp xuống bãi gửi xe , Tuyết kể lại câu chuyện sáng nay , trước khi bắt đầu câu chuyện Tuyết thở dài làm nó nóng lòng muốn nghe chuyện :

- Kể lẹ đi , nhìn bà buồn đời thế

- Từ từ , cái mớ hỗn độn đó làm tui nhức đầu quá – Tuyết giả bộ đưa tay lên trán xoa vầng thái dương nhưng vẫn nhoẻn miệng cười vào truyện

Start

~ Sáng 6:00

~Cả đám tập trung đông đủ ở cuối lớp đợi Nhật và nó , đột nhiên do “rảnh rỗi sinh nông nổi” của Quân : “ Không biết cảm giác khi hôn là như thế nào vậy”, Quân là nguồn sinh ra rắc rối cho chính mình .

-Để tui giúp bạn nha – hấn và Kiệt cười gian một cái , nói bằng cái giọng mà ai nghe cũng phải thành con gà . Quân ngó người chẳng kịp phản ứng thì bị hấn tóm lấy hai tay kẹp ra đằng sau , Kiệt thì chu ngay cái mỏ đòi hôn Quân

- Áaaaaa!! Tránh ra !! Làm trò gì thế !! – Quân lắc đầu để Kiệt không thể hôn được

- Thì bạn muốn biết cảm giác hôn mà , bạn mình chỉ giúp bạn thôi à – hấn vừa cố hết sức kẹp Quân vào để Kiệt thực hiện ước nguyện của bạn mình

- Thôi nào !! Kiss me !! – Kiệt cứ chu chu cái môi ra chĩa về phía Quân , cả lớp nhìn thôi mà cũng cười ra nước mắt

-Thôi , tha cho cậu ấy đi – Nhi vừa ôm bụng cười vừa méo máo nói

Nhưng sau câu nói của nhỏ thì nụ cười của cả lớp và nhỏ Nhi đã biến mất chỉ còn ba chàng là vẫn còn giữ nguyên thái độ nham nhở của mình (hấn , Kiệt , Quân) vì đã có một giọng nói quen thuộc cất lên làm Nhi điên tiết lên :

-Sao tha được , hay là cô không được người ta hôn nên mới thế - đó chính là Hùng , anh tắt máy game và quay sang Nhi với một nụ cười nửa âm áp , nửa mỉa mai

Nhỏ Nhi thì chỉ nhìn thấy được nửa mỉa mai nên chân đạp phăng chiếc ghế của mình , chống một chân lên ghế của Hùng , về hành động thì chắc mọi người đã biết . Tuyệt thấy tình hình căng thẳng , vội vàng cầm quyển vở sang chỗ nhỏ quạt thì nó và Nhật đến:

-Nể Ngọc , bà đợi ra về rồi muốn sao cũng được – Tuyệt khề nói và về chỗ

End

Khi nghe xong chuyện , nó ôm bụng cười khi nhìn Tuyệt vừa kể vừa minh họa , bỗng nhiên nụ cười dần tắt ngấm và nhíu mày quay sang Tuyệt :

-Bây giờ là ra về , vậy nhỏ kia tính làm gì với Hùng thế - ánh mắt nó đảo qua đảo lại như đã biết trước được kết cục

-Tiêu rồi !! Tui quên mất !! Xuống bãi gửi xe lẹ đi !!- mắt Tuyệt mở to hết cỡ như đã ngộ ra điều gì đó , kéo nó chạy xồng xộc xuống bãi gửi xe như hai đứa điên

“Mong là đừng cho ai gặp bác sĩ nha ,nhỏ điên kia”- nó và Tuyệt vừa chạy vừa có đồng suy nghĩ với nhau

-Biến luôn đi cho tôi nhờ , tôi ghét cậu !! – đó là những gì khi nó và Tuyệt chạy tới đầu bãi gửi xe , hai đứa nhìn nhau và chạy về phía cuối hàng xe

Cái cảnh tượng ập vào mắt hai đứa nó là hấn , Kiệt , Nhật và Quân ngồi đẹp lẹp ở cuối góc xe mmoto của cả đám , Hùng thì đang khổ sở tìm đủ mọi cách để đỡ lấy những thứ mà Nhi ném vào anh , sách vở của cả đám đều nằm ở dưới đất trừ sách vở của nó và Tuyệt . Thấy hai đứa đến , Hùng như kẻ điên vừa đỡ sách vở , vừa quay sang :

-Cứu !! Nhỏ này điên rồi , mới chọc có chút xú mà ghê quá

-Ừ ! Đừng cứu nó , cứu sách vở ý- hấn ngồi nép vào góc tường nhưng miệng vẫn oang oang lên , kèm theo đó là nụ cười của 2 anh chàng đang ngồi cùng hấn nhìn rất ma mẫn

Tuyệt và nó thấy cái cảnh nhỏ Nhi nổi điên nhiều lần nhưng vẫn thấy sợ nên ngồi bệt xuống đất cùn đám kia coi kịch , hấn chạy ra canteen mua vài ly nước và mấy gói bim bim . Thế là cả đám ngồi coi phim miễn phí .

Hết sách vở để chơi , Hùng thở phào nhẹ nhõm , cả đám thở dài vì hết phim . Trong lúc Hùng bưng bưng sát khí nhìn bọn nó mà quên mất nhỏ đang cầm một thứ đủ để chơi anh võ đầu (má ơi ==)

-Hùng , coi chừng kia !! – hấn hét lên , Nhật vội kéo Hùng xuống đất , Hùng bị kéo xuống không hiểu có chuyện gì đang xảy ra và anh đã nằm như con thằn lằn trông rất đẹp mắt

“Bụp” , viên gạch nát vụn . Ầ văng , không nhầm đâu , cái thứ mà nhỏ dùng để chơi chính là viên gạch còn y nguyên chẳng biết lấy từ đâu ra .Sau khi Hùng né được thì viên gạch đã phóng thẳng vô cái cây đối diện và nát bét , cả đám không ngờ nhỏ có thể làm như thế riêng Nhật , nó và Tuyết thì thấy bình thường , Hùng tái mặt : “Nhỏ này tính giết mình hả trời” – anh thầm nghĩ ,chồm dậy, tay ôm ngực vì nhịp tim của anh bây giờ đập loạn xạ

Về phần nhỏ Nhi , sau khi ném xong viên gạch đó thì đi mua nước uống thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra , bây giờ cả đám trở mắt nhìn nhỏ như người ngoài hành tinh , như biết được thắc mắc của lũ bạn , Nhi lại chạy đi đâu đó rồi quay lại với bông băng thuốc đỏ làm cả đám đặt nhiều dấu chấm hỏi

-Viên gạch ấy , tui ném không trúng Hùng đâu , tui ném lệch về phía bên phải mà – nhỏ vừa nói vừa cầm bông băng thuốc đỏ đi tới chỗ Hùng thản nhiên , Hùng thì chẳng biết nhỏ sẽ làm gì mình nên đưa tay ra trước thủ thế

- Thế sao bà lại ném làm gì ??– nó nhú mày hỏi

-Hừ- Nhi thông thả cầm bịch bông băng đến chỗ Hùng

-Trời ơi !! Làm cả bọn mắt vĩa nè , thấy không !?- Cả đám nói đồng thanh mà suýt nằm dài xuống đất , Nhi nghe thế chỉ biết lè lưỡi cười trừ

- Còn cậu !! Đưa tay ra đây – Nhi quay sang Hùng , trừng mắt làm anh chàng nhà ta sợ xanh mặt mũi

- Đ...Đây nè !! L....Làm gì thế - Hùng lấp ba lấp bắp nhìn nhỏ làm bọn nó ôm bụng cười . Mấy chàng này lần đầu tiên thấy Hùng nói lấp lẩn đầu tiên nên không thể nín cười được

Nhi nắm lấy cái tay áo xé roac ra làm mọi người hoảng hồn nhưng cũng chẳng được lâu vì trên cánh tay của Hùng lại có vết thương đang chảy máu . Hùng thì thắc mắc tại sao bị thương mà không biết mà sao nhỏ lại biết : “Không lẽ làthánh!!”, anh vừa nhìn vết thương của mình vừa kinh ngạc nhìn nhỏ

-Ngồi yên đi !! Lúc này thấy cậu nằm sải lai dưới đất là biết rồi !! – Nhi nhìn cả đám một lượt như đã hiểu được thắc mắc của bọn nó nên giải thích

Nó và Tuyết khẽ cười nhẹ làm cho ba thằng nào đó lỡ mất mấy nhịp tim và cũng làm cho ba chàng ấy thật khó hiểu về nụ cười đó , nhìn nhỏ Nhi băng lại vết thương cho Hùng nhà ta ai mà không biết thì chắc có lẽ sẽ tưởng là mẹ đang băng bó cho con

-Á!!!Đau!!Rất quá!!- Hùng nhăn nhó rên lên khi nhỏ cầm nguyên bình ôxi già đổ lên vết thương

-Xong rồi đó !! Về lẹ !! – Nhi hất tay Hùng ra , đứng lên thu dọn bãi chiến trường của mình vừa ra lệnh cho bọn nó

Và điều bọn nó không thể tưởng tượng được là nhỏ có thể thản nhiên dọn dẹp cái hỗn chiến vừa rồi . Biết là vậy nhưng ai cũng ngoan ngoãn lấy xe và vọt ra khỏi trường . Trước khi tạm biệt nhau , Quân nháy mắt với cả lũ :

-Hôm nay 8h có mặt tại bar lúc trước nha

-Có trò này vui lắm nhớ đến đấy- Kiệt nở nụ cười ma mị và mắt hút ở cuối đường

“Quái lạ ! Trò gì thế ??Tò mò quá” nó thầm lẩm bẩm , Tuyết và Nhi cũng đang tìm ra cái bí mật đó nên ba nàng chẳng biết hấn và Nhật đã biến mất cùng với Quân và Kiệt , gần đến nhà thì nó mới nhận ra . Đột nhiên , nó nhận được một tin nhắn : “ Ba đứa đừng mặc váy nha , mặc quần áo ý , bọn anh sẽ đến đón nhớ đợi nha. Kí tên : Anh hai của ba đứa”

Thì ra đó là tin nhắn của Nhật , vì Nhật là anh nó nên Tuyết và Nhi gọi là anh luôn cho tiện , anh nó coi hái đứa như em ruột của mình nên rất chiều chuộng không kém gì nó , nhưng dòng tin nhắn đó làm cho tim một người bất giác nhói lên mà chính người đó cũng không biết tại sao lại thế

6. Chương 6

Đến đúng 8h , ba nàng theo lời dẫn của anh nó nên chỉ mặc quần áo , Nhi thì mặc áo jean ngắn làm lộ ra vòng eo thon gọn cùng với quần hip hop bị xệch về một bên . Tuyết có vẻ gợi cảm hơn cùng với quần hip hop giống Nhi , áo bó sát vòng 1 để hở eo và bả vai . Nó thì giản dị hơn , chỉ mặc quần jean ngắn và cái áo hở nửa vòng eo (giản dị á >.<) và=“” có=“” chung=“” một=“” điểm=“” là=“” đeo=“” khuyên=“” tai=“” hoàng=“” cung=“” đạo=“”>

Vừa mới bước vào nhà , “ngũ công tử” nhà ta suýt xịt máu mũi vì độ hot của mấy nàng . Ngoái lại nhìn mấy chàng thì cũng chẳng thua kém gì mấy nàng , nam nhà ta nhìn chung thì cứ tựa tựa nhau nhưng đủ cho mấy cô nàng ngoài đường phải mất nhiều máu , mấy nam chỉ mặc áo thun và quần hip hop , một bên tai đeo khuyên tai có khắc chữ đầu của chính mình , đeo vòng cổ ghi chữ đầu của bang mình .

- Đi thôi , tính đứng đây nhìn nhau à!!?- nó leo lên xe cùng với Tuyết và Nhi , phát ngôn làm mấy nam sực tỉnh và vội vàng leo lên xe

Tám chiếc moto lạng lách giữa đường phố làm mọi người trên đường hú hồn . Đến bar , vừa chống chân xe xuống thì gặp đám người nhìn bặm trợn nhìn mấy nam làm những người có mặt phải khiếp sợ nên vội vàng đi tản ra chỗ khác

- Trò gì vui đâu ?? Sao không thấy?? – nó bước tới chỗ anh nó , khề liếc đám người mặc đồ vest đen xì kia , ánh mắt nó sắc lạnh làm cho đám nười đó phải sững người vài giây

-Mấy em ra kia ngồi đi !! Xem trò vui của bọn anh nè !! – Nhật xoa đầu nó nói câu đầu , câu sau anh nhìn lại đám người đang ở trước mặt mình cùng với nụ cười nửa miệng đầy ghê rợn

- Để xem , mấy người làm ăn thế nào ?? – Nó khề đi qua mấy chàng nói đủ nghe và bước đến chỗ Tuyết và Nhi

- Hôm nay tao đến để san bằng cái địa bàn của bọn bay – người đứng đầu đám mặc đồ vest sau khi bị nó làm cho sững người bây giờ mới lên tiếng

- Người mới à??? To gan nhỉ?? - Kiệt khinh bỉ

- Ngu mà tỏ ra nguy hiểm – Nhật huyết sáo nói rõ to và nhấn mạnh từ “ngu” làm tên đó cáu tiết

- San bằng cái đầu mày thì có , não không có nếp nhăn à ??- không để cho tên đó kịp phản ứng , Quân chồm chia thêm mấy câu nữa làm tên đó và đàn em máu dồn lên não

-Mấy thằng nhãi nhép kia !? Biết tao là ai không mà dám nói thế ??- tên đó điên tiết gào lên nhưng có vẻ chẳng ăn thua gì với bọn hắn

- Bọn tao đâu cần biết mày là ai , chỉ cần biết tại sao lại ra đây sinh sự thế !! – hắn nhúu lông mày , giọng mỉa mai

- Chắc muốn gặp ông bà sớm đấy!! – Hùng im lặng bây giờ mới cười khích

- Chắc thế đấy , đoàn tụ với ông bà với ông bà luôn cho vui – nó cảm thấy ngứa miệng nên nối tiếp chọc điên tên đó làm bọn hắn buồn cười

-Lên tụi bay!! – tên đầu sỏ hét kiên nhẫn lao vào phía bọn hắn

-Chơi chứ!!- hắn và anh nó đồng thanh kèm theo nụ cười ác quỷ

- Chơi !!- Kiệt ,Quân và Hùng cười nham hiểm

Phút chốc cuộc đả kích bằng võ mồm của của cả đám đã trở thành một cuộc chiến . Nói là cuộc chiến nhưng thực chất giống trò chơi “mèo vờn chuột” hơn . Hễ có tên nào xông vô bọn hắn đều bị xử đẹp chỉ bằng một hay hai chiêu . Chỉ trong hai phút mà năm chàng nhà ta đã làm cho lũ đó hít hương thơm của đất

- Thấy trò này vui không – anh nó quay về phía bọn nó giơ ngón trỏ lên biểu hiện số một lên , mấy nam nhà ta được phen xả street nên rất sáng khoái

Quay lại với tên đầu sỏ lũ người kia đang nằm sải lai ở dưới đất vẫn cố ngước lên hỏi :

- Bọn bay là ai ??

-Bọn tao là bang chủ và phó bang của Sói Xám, K, S , được chưa?? – hấn cúi xuống với ánh mắt sát thủ

- Là các bang nằm trong TOP.7 bang hàng đầu cả nước à !! – tên đó ngạc nhiên và không ngờ rằng người đứng đầu các bang đó lại còn trẻ như vậy

-Biết rồi thìBIẾN – Kiệt nhanh chóng dọn dẹp cái đồng “bất tỉnh nhân sự” trước bar

Sau câu nói của Kiệt cả đám đám “bất tỉnh” kia vội vàng lết mình đầy thương tích ra khỏi khu vực đó chỉ vồn vện trong một phút . Ba cô nàng cũng chẳng có vẻ gì là quan tâm đến thành tựu của mấy chàng nên sau khi kết thúc trò chơi thì bước thẳng vào bar . Còn mấy chàng lủi thủi bước theo sau tưởng rằng ba nàng sẽ ngưỡng mộ .

- Haizz...Sự thật phũ phàng quá – anh nó thở dài nhìn ba cô em gái của mình và dường như đang chông chờ một điều gì đó ở một trong hai cô em gái kết nghĩa của mình

- Quá phũ phàng ...- bọn hấn thở dài sau câu nói của Nhật

“Thấy người ta đánh vậy phải ngưỡng mộ chứ” – hấn trề môi ra liếc bọn nó và thầm nghĩ

Tới bar thì tất nhiên Tuyết lại nhảy tọt vào quầy rượu gần đó pha chế mỗi người như lần trước . Lần này thì bọn hấn rút kinh nghiệm không chọc “phù thủy Tuyết” nữa nên nhấp nhấp ly rượu một cách thản nhiên

Bỗng nhiên , Nhi đứng dậy , tiến về phía sàn nhảy làm bọn hấn khó hiểu chẳng biết nhỏ tính làm gì ở trên sàn nhảy nữa , nó và Tuyết quay sang cả đám với nụ cười nham hiểm: “Lên nhảy không mấy chàng!!?”

Chẳng hiểu là có chuyện gì với ba cô nàng này nữa . Ở trên sàn nhảy , nhỏ Nhi tiến tới chỗ DJ chơi nhạc và tất nhiên là với bản tính ít nói ưa bạo lực của mình , cô nàng liền cho tên DJ “một cước đá bay” trước sự ngạc nhiên của mọi người . Phũ tay như không có chuyện gì xảy ra khiến cả đám ngồi bên dưới mà cũng phải lắc đầu bó tay

Bước tới chỗ chơi nhạc trước sự xì xào của mọi người đười sờn kiểu như : “Cô ta là ai”, “Bang chủ đâu rồi” , “Nhìn có vẻ ngon” Bla..bla...bla

Mặc kệ những lời đó , nhỏ đeo headphone vào và nhạc nổi lên , nhỏ chơi chuẩn tới từng nốt nhạc khiến mọi người sững người nhưng sau đó cũng bị thuyết phục bởi bản nhạc quá hot của nhỏ . Còn cái đám kia trừ nó và Tuyết còn lại đều phải ngạc nhiên , Nhi thường ngày chỉ biết cắm đầu vào game mà lại biết chơi nhạc giỏi như vậy , bọn nó làm mấy nam đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác

-Có lên nhảy không ?? Lên thì uống hết ly rượu đi !! – nó hét lên bởi tiếng nhạc quá ồn và hất cằm về phía ly rượu của cả đám , kéo Tuyết lên sàn vào cuộc chơi với nhỏ Nhi

-Lên !! Cả đám con trai thế này mà sợ ba cô nàng đó á??- hấn khiêu khích cả đám với cái bộ mặt chẳng có gì gọi là biến sắc nhưng thật ra trong người hấn nổi hứng muốn nhảy lắm rồi , chỉ cần “Ừ” một tiếng là hấn sẽ nhảy vọt lên sàn ngay

-Ok!! Lâu rồi không lặp lại lịch sử - Quân uống một hơi hết ly rượu và máu cũng bắt đầu trào lên khi nhìn ba nhỏ đang gần như làm chủ sàn nhảy kia

Quân vừa dứt câu , bọn hấn nhảy thẳng lên sàn , tiếng hò hét không ngớt vì đây là lần thứ hai thấy các người đứng đầu các bang nổi tiếng lên nhảy với cùng với ba cô nàng không biết từ đâu tới mà có thể nhảy và chơi nhạc điêu luyện đến thế , nói chung là cơ hội ngàn năm có một ai không coi uống cả đời

Bắt đầu cả đám thấy mệt nên xuống sàn để nhường lại cho những người mới vào đang còn sung sức , nhỏ Nhi lòi cái tên DJ lúc này bị nhỏ đạp bay lên chơi nhạc và đi xuống cùng với cả bọn

- 9h30 rồi à – nó thở dài thườn thượt nhìn điện thoại

- Về hả ?? Về đi !!- hần hăm hở nhìn nó như trút bỏ được gánh nặng nhưng trong lòng thì lại muốn bọn nó ở lại chơi (giãi che giấu cảm xúc)

-Đâu có , tụi này tính đợi mấy người về chung mà – nó tròn vo mắt nhìn hần nhưng miệng thì nở một nụ cười nham nhở

- Thế là sao?? – Nhật nhướn mày lên , chẳng hiểu nó muốn bày trò gì nữa , chỉ sợ 3 đứa em gái của mình lại chơi đại thôi

-11h bọn mình mới về , mấy cậu về trước đi – Kiệt thì lo cho 3 cô nàng ngày mai dậy trễ , không đi học được thì khổn

- 11h cũng được không sao đâu , bọn này thức đến 1h sáng cũng được mà – Tuyết mạnh miệng khẳng định

- Có chuyện gì ?? Cứ úp úp mở mở thế ??- hần nhìn thấu được đội mắt nham nhở của nó nên vào thẳng vấn đề không day dưa

- Hối nhỏ này nè !!! – Tuyết và Nhi chỉ thẳng vào nó với cái bộ mặt rất chi là biểu cảm làm mấy nam ôm bụng cười một lúc

Nó cười trừ , chẳng biết bắt đầu từ đâu , thế nên nó ...:

- Trong lúc mọi người đi đâu đó , tui đã gọi đến nhà từng người xin cho cả đám dọn tới nhà tui ở và đã được đồng ý của ba mẹ mọi người , hành lý của mọi người đã được chuyển tới nhà tui khi bọn mình đang ở đây – nó cúi đầu , ngượng miêng giọng thổ thê nói

- CÁI GIỀ !!! - cà đám đồng thanh tập 1

- Nhưng sao cậu lại có sổ của ba mẹ bọn này được – Hùng vì quá ngạc nhiên đành phải lên tiếng

- Dễ mà , lên phòng hiệu trưởng xem là được chứ gì – nó từ nhút nhát lại trở về tính cách lanh chanh ngày thường của mình

- GIỀ CHỐ!!! – đồng thanh tập 2 hét vào mặt nó

- Thế bây giờ có ở không cho tui biết nè – nó nhắm tịt mắt lại gào hét công suất

Sau một hồi day dưa , cả đám đồng ý ở nhà nó đến hết cấp 3 và mỗi tháng đều phải nộp tiền quỹ , tiền ăn, tiền điện.....ai không nộp thì bị đá ra khỏi nhà . Cả bọn quyết định về sớm để sắp xếp chỗ ngủ .

- Đây là ý của bà mấy hôm trước à !!! –Tuyết nhớ ra cái hôm đầu tiên bọn nó đi bar, khi về đến nhà dọn dẹp đồ đạc

-Ừ , thấy tui siêu không !!- nó vừa dọn dẹp vừa tít mắt cười trông giống đứa trẻ lên ba

-Siêu ghê luôn đấy !!-Nhi vừa dọn dẹp , cau có nhìn nó, nó nhìn nhỏ cười xuề xòa cho qua chuyện

Về phần mấy anh chàng kia , khi vừa bước vào nhà nó thì thấy đồ đạc hành lý được xếp gọn gàng ở dưới tầng kèm theo một bữa cơm của ba mẹ mấy chàng và hai cô nàng kia : “ Các con ở nhà Ngọc và Nhật đi nha . Đứa nào xách dép về nhà là ở ngoài đường đó ^^ .”

Việc sắp xếp cũng xảy ra chóng vánh , ba cô nàng thì mỗi người 1 phòng riêng có giường đơn , mấy nam cũng mỗi người một phòng chỉ khác là có giường đôi với lí do là nằm vậy mới sướng (bó tay).

~ Sáng hôm sau ~

-Nè, con nhỏ ham ngủ kia dậy đi !!! Tui không hiểu sao anh bà lại chịu được bà hay thiệt – Tuyết qua phòng gọi nó dậy , gọi nó cả 15 phút rồi mà chẳng thấy biến động gì chỉ có lặc đi lặc lại một điệp khúc từ nó : “ Để tui ngủ thêm 5 phút nữa thôi” , Tuyết hét lên làm mọi người ở dưới phải giật mình

7. Chương 7

-Sao ?? Có chuyện gì thế , Tuyết – Nhật giật mình chạy lên xem có chuyện gì

-Anh xem nè , em gọi nó hết 15 phút rồi đó – Tuyết cúi tiết hét thẳng vào mặt Nhật và chỉ tay vào nó

-Em cứ bình tĩnh , chuyện này để anh lo – anh nháy mắt với Tuyết một cái – Thôi em đi xuống nhà đi để anh kêu thằng DƯƠNG HÀN PHONG lên gọi nó dậy – anh nói rõ to đủ để nó nghe và nhấn mạnh tên của hắn

Nghe thấy thế , Tuyết dựa vào cửa phòng để xem phản ứng của nó , anh nó thì khoái chí xoa cằm . Quả nhiên khi nó nghe xong tên của hắn liền bắt dậy ném thẳng cái gối vào mặt anh nó :

-Em dậy rồi , đừng kêu tên điên đó lên đây – nó hét lên khi thấy gối đã trúng mục tiêu

-Thôi , đánh răng rửa mặt đi rồi xuống ăn sáng còn đi học nữa – Tuyết nhìn anh nó khổ sở ngồi dưới sàn khi hưởng trọn cái gối rồi nở một nụ cười hiền dịu không phải ai cũng có thể ngấm ở cô gái chuyên sát trai này

Nhật ngồi đơ ra đó cho đến khi nó bước ra cửa đập thẳng anh ra ngoài không thương tiếc , anh đưa tay lên ngực sờ vào tim mình : “Sao thế nhỉ , sao tim mình đập nhanh thế . Hay làmình bịbệnh tim”- anh nó mãi suy nghĩ nhưng hình như anh ấy có vẻ còn trong sáng quá nên mới có suy nghĩ kì cục đó (Haizz...). Nhưng anh đâu biết rằng nó đang ngồi cười tự kỷ , suy diễn đủ điều khi thấy biểu hiện của anh và cũng như thể đã biết một điều gì đó.....

-Ê , khó ưa!! Đêm qua đi ăn trộm nữa hả - hắn vừa thấy nó bước xuống bếp vội châm mấy câu , cười đều nhìn nó

- Ủ , đi ăn trộm thì sao !? Cậu cũng đi ăn trộm mà nói gì tôi nữa !! – mới sáng sớm , nó vừa mới ngủ dậy để cậu nên nó đặt ly nước xuống bàn nghiêng rằng rít lên nhìn hắn với đôi mắt chẳng mấy thiện cảm

“Đừng chọc điên nó bây giờ , nó có thể ném cái ly vào mặt cậu đấy” – Nhật huých nhẹ vào tay hắn rồi lăm lăm với hắn . Hắn nghe xong cũng tím tái mặt mày , im lặng ăn sáng , ai chứ nó với 2 cô nàng kia thì dám lắm , người nào không biết mà chọc vào thì coi như tiêu

Cả đám phóng xe tới trường , bước vào lớp thấy không khí ó vẻ khác lạ so với ngày thường , ai cũng cảm cúi học bài , đọc bài , làm bài . Thấy lạ nó lên chỗ lớp trưởng hỏi :

- Sao hôm nay ai cũng siêng hết vậy !!

-Cậu không biết gì sao?? Thứ hai tuần sau thi chất lượng rồi mà !!-lớp trưởng cười nói với nó rồi quay lại với đồng sách vở ở trên bàn

-Oh my chuối!! Mình quên mất ngày thi chất lượng!! – nó vừa chạy về phía cả đám vừa hét ầm lên làm cả đám cũng quỳnh theo

Nhìn cả đám bây giờ rất chi là chăm chỉ , đứa nào cũng lật sách lật vở , học thuộc , chép bài . Cả lũ học mà cứ như đua moto . Nguyên buổi học hôm ấy , cả bọn chẳng nghe giảng hay chép bài mà chỉ chăm chăm vào những tài liệu dành cho bài kiểm tra sắp tới . Hết tiết , cả bọn cũng là những người chạy ra khỏi lớp nhanh nhất , nhìn cứ như cả lũ mới trốn viện về

Đến nhà , vừa mới cất xe vào gara , tất cả chạy thẳng vào nhà mỗi người một việc : tra từ điển , lấy tài liệu từ trên mạng , viết những bài học thuộc , kiểm tra tài liệu ,...Bọn nó lúc này tập trung hết trí óc vào để phân tích từng tài liệu của mỗi môn . Với chỉ số IQ cao ngất ngưỡng của bọn nó bây giờ mới chịu hoạt động , cũng chẳng mất nhiều thời gian mấy để giải những tài liệu đó , cái gì không hiểu thì cứ hỏi đứa nào biết . Chung quy là nhìn cả lũ như ở ký túc xá

Ôn bài xong cả đám trở về bình thường như ban đầu , quăng sách vở ra một xó không thương tiếc , nó đuổi mình rồi ngó lên xem đồng hồ :

-Ờ ơ , đã gần 7h rồi á – nó nhìn cái mớ sách vở vừa bị ném ra góc mà thở dài

-Hôm nay ăn gì đây hả cô chủ nhà – Tuyết hất mặt ra phía nó , cả bọn cũng nhìn qua nó vì quá đói rồi

-Ai đi tắm thì đi đi , tui với nhỏ này làm bữa tối cho !! – Nhi thấy nó cười trừ nhìn nhỏ nên Nhi bỏ mấy game xuống giải vây cho nó , nhưng ngờ đâu nhỏ lại nở nụ cười ma mãnh khiến ai cũng rợn gáy

-Ừ thế nhá , xong nhớ kêu nha – Nhật chỉ chờ câu nói này rồi lòi luôn mấy thằng bạn của mình lên phòng tắm rửa .

Để cho mấy anh nam nhà ta nghỉ tí . Bây giờ quay lại với căn bếp có 3 cô gái đang ở trong đó , nó thì đang rửa rau , Tuyết chuẩn bị nguyên liệu , nhỏ Nhi thì chỉ huy hai cô nàng không biết nấu nướng này làm những gì cơ bản trong nấu ăn .

-Tuyết !! Bà biết nấu món gì vậy , cả bà nữa , Ngọc – Nhi hất cằm về những nguyên liệu nhìn hai cô nàng kèm theo đôi mắt tinh nghịch

- Tui biết nấu mấy món đơn giản thôi à – nó chỉ biết cười trừ nhìn nhỏ Nhi

-Tui cũng vậy !!! – Tuyết cũng ùa theo nó , gật đầu lia lịa đồng tình nhìn nhỏ

-Vậy thì làm thôi , có ăn là được rồi !!- Nhi khoác lên vai hai đứa bạn thân của mình lòi vào “bếp chiến”

Để tí nữa xem mấy cô nàng nấu món gì nhá . Bây giờ thì quay lại với mấy nam đang tập trung ở phòng hân , mặt ai cũng căng thẳng mà trên người chỉ có cái khăn tắm choàng lên người . Quân bắt đầu lên tiếng nhưng cũng vừa đủ nghe :

- Vậy là bọn chúng bắt đầu quậy rồi rồi !!

-Xem ra sắp hết ngày rong chơi rồi – Nhật thở dài , ngược lên trần nhà tiếp tục với suy nghĩ của mình

- Chơi được ngày nào vui ngày nấy thôi – đến lượt Kiệt cũng trườn dài trên ghế xoay về một mỗi lộ rõ

-Cái gì mà sắp hết ngày rong chơi – hân đâm chiêu từ nãy đến giờ bây giờ mới lên tiếng – Sắp đến ngày nhập tiệc vui rồi – bản mặt của hân đổi từ đam chiêu thành bí ẩn đôi mắt gian manh đã hiện rõ lên

- Thôi xuống ăn cơm kìa , kéo mấy con sư tử hà đông lên là chết hết cả lũ giờ - Hùng hé cửa nhìn xuống tầng thí 3 cô nàng đang dậm chân bên dưới như thể nếu không xuống sẽ lên ám sát từng người một

- Xuống thôi , bụng đói rồi – Nhất kleo1 từng đưa ra khỏi phòng mà quên một điều gì đó

Chưa kịp bước xuống bếp thì bị mấy cô nàng nhà ta phi điều khiển , sách vở thẳng vào cái lũ quên mặc quần áo kia :

-Tính biến thái à , cái lũ kia !! – nó hét lên khi thấy cả lũ chỉ mặc mỗi cái khăn tắm

Nó thẳng tay chơi từ thứ này đến thứ khác vào cái lũ đó , Nhi chẳng có biểu cảm gì với cái lũ suýt nude kia và giúp nó ném đồ , Tuyết thì chỉ biết nhắm mắt ném đồ loạn xạ và hét hét công suất

- Trời ơi , hèn gì thấy thiếu thiếu – Kiệt vừa né đồ vừa sờ soạng đủ chỗ trên cơ thể mình

- Đừng có chơi nữa , bọn tui lên thay đồ liền – hân dùng tay chụp những đồ vật bị ném và gào lên nhưng cũng chẳng xi nhê gì với tiếng hét của Tuyết

- Nhanh lên , rút quân mau – chẳng biết từ lúc nào Quân chạy vô bếp lấy cái đĩa bự che chắn cho cả bọn gấp rút chạy lên phòng

Được một phen hú vía , mấy nam được thêm một kinh nghiệm nữa : “đừng bao giờ quần khăn tắm trước mặt ba cô nàng nếu còn muốn sống” . Về phần mấy cô nàng sau khi cái lũ kia chạy lên phòng thì lại phải dọn dẹp đồng lộn xộn của mình . Cuối cùng cả đám cũng ổn định ngồi vào bàn ăn , mấy nam lúc đầu háo hức đợi chờ những món tuyệt hảo nhưng trên bàn ăn bây giờ chỉ có món trứng chiên , canh rau muống chua và rau muống xào tỏi

- Cái gì đây – mấy nam đồng thanh khi nhìn thấy những món ăn quá bình thường đang được bày ở trên bàn cùng với những ly nước

-Ăn đi , hôm nay chỉ có thế thôi, không ăn thì nhẩn nút – nó hất mặt về phía đồ ăn

Mấy chàng công tử nghe thấy thế liền vội cầm chén đĩa gấp đồ ăn lia lịa vào chén cho xong chuyện . Mãi ăn nên mấy nam không nhìn thấy nét mặt của ba nhỏ khi vừa ăn vừa nhìn cả đám cười , ba đứa đều sở hữu chung một nụ cười mà ít ai có thể thấy .

Mặc dù món ăn bình thường nhưng cả đám cũng cảm thấy ngon vì cả đám đang rất đói và người rửa chén chính là các nam ta đây nổi hứng anh hùng . Ăn xong , cả đám tụ tập ngoài phòng khách, mỗi người làm một việc : nó chỉ dán mắt vào màn hình ti vi xem những bộ phim anime , hần cũng xem ké . Quân, Kiệt , Tuyết và Nhật thì “mở” sòng bài rất nhộn nhịp . Còn Nhi và Hùng thì làm bạn với máy chơi game được để cạnh ti vi . Cả bọn mãi chơi chẳng thiết tha gì với việc ôn tập với thi cử . Chơi mãi cũng mệt , cả lũ lại rủ nhau về phòng ngủ hết.

~ Ngày thi chất lượng ~

- Nhỏ kia , dậy mau – lại tiếng hét thân thuộc ngày nào của Tuyết gọi nó mỗi sáng , vì cô nàng là người chỉ dậy sớm hơn nó một chút nên phải gọi nó dậy chung luôn

Vẫn như bình thường , cứ mỗi lần nghe thấy tiếng gọi của Tuyết thì nó lại bật lổ tai bằng gối rồi ngủ tiếp và nó ngủ cho đến khi Nhật lên và hăm dọa rằng hần sẽ lên gọi nó thì liền bật tỉnh chẳng cần cà phê

Hôm nay là ngày kiểm tra chất lượng nên cả đám đến lớp sớm để ôn bài . Đến giờ vào lớp , ai cũng ráo riết nhìn lại bài vở lần cuối trước khi kiểm tra , đám kia cũng không ngoại trừ . Giám thị bước vào lớp và phát đề , cả lớp sốt sắng đọc đề ngạc nhiên đến nỗi hai mắt mở to hơn mắt cú . Giám thị bước vào chỗ ngồi và phổ biến cách thức thi cử :

- Đề dài hơn 5 trang giấy mà các em đang cầm gồm có cả Toán , Văn , Anh . Các em sẽ làm bài liền một lúc những đề đó , em nào làm xong thì nộp bài và về chỗ ngồi đợi kết quả . Thời gian làm bài sẽ giới hạn là 4 tiết học .Các em hiểu chưa ???

-Dạ hiểu – cả lớp đồng thanh

-Thời gian làm bài.....bắt đầu!!!- giám thị coi đồng hồ và ra hiệu làm bài

Mọi người làm cặm cụi làm bài kể cả đám kia . Đến gần giữa tiết hai , nó bắt đầu vò đầu bứt tóc hần thấy thế liền ngo qua bên nó . “À , thì ra là bài 5 môn Toán ư??” – hần chợt phì cười và lẩm bầm khi thấy nó rũ rượi

Đang cặm cụi suy nghĩ bài , bỗng có một tờ được ném qua từ phía hần , nó mở ra rồi ngồi hí hoáy viết . Biểu hiện của nó và hần được cái lũ kia bắt thóp và hai người đó không biết rằng cái lũ kia đang nở một nụ cười khó hiểu .

- Ê !! – Hùng khê lấy cây bút chọc lưng hần

-Cái gì !! – hần ngồi dựa vào thành ghế , miệng thì lẩm bầm nói chuyện với Hùng như mất thì liếc mắt nhìn giám thị

-Bọn này làm xong hết rồi , hai người làm xong chưa ,lên nộp bài luôn – Hùng tỏ vẻ rồi chỉ qua phía Nhi, Tuyết, Nhật, Quân và Kiệt đang ngáp dài ngáp ngắn

-OK !! Đưa bài đây tui nộp cho – nó quay xuống chỗ Hùng vợ bài lại rồi đem lên nộp cho 2 giám thị đang ngồi trên bàn giáo viên

Nó bước lên nộp bài khiến cả lớp phải ngược nhìn và quay lại cái đám đang ngáp lên ngáp xuống bằng đôi mắt kinh ngạc . Bây giờ mới là tiết 3 mà bọn nó đã làm xong nhưng cả lớp mới lật đến đề Anh Văn – môn cuối cùng , giám thị canh thi cũng rất ngạc nhiên vì điều đó nhưng cũng phải chấm điểm cho lẹ không thì tí nữa chấm không kịp giờ

Nó trở về chỗ với vẻ mặt hài lòng và cả bọn đang ngồi giết thời gian để chờ kết quả : nó và hần thì đang phân thắng bại trong trò đánh caro; Quân , Kiệt , Nhật và Tuyết đang được Hùng và Nhi chỉ cách chơi game .

5 phút sau , giám thị gọi cả đám lên lấy bài và ra về , trong lúc cái đám kia đang thông thả bước đi thì nó và hần bọt lên bàn giáo viên lấy bài chạy ra khỏi lớp trong chớp mắt . Cả lớp chẳng hiểu 2 đứa đó bị gì thì đột nhiên ... :

-Ai xả rác ra chỗ này vậy – giám thị 1 nhìn cái bãi chiến trường câu tiết

- Để bọn em dọn giùm ạ - Quân thở dài kéo cả đám đi dọn bãi chiến trường của 2 đứa kia . Cả bọn thề là sẽ băm 2 đứa nó ra làm cháo cho tối nay
- Ê !! Thằng kia , đứng lại mau – đang chọc ghẹo nó bất chợt hắn nghe một giọng nói quen thuộc và quay lại thì thấy Kiệt đang đứng đứng bước về phía hắn cùng với cái đám nhìn nó với hắn như sát thủ
- Chạy mau !!!!!!!!- hắn quay lại lòi nó chạy xềnh xệch
- Bắt lấy 2 đứa nó làm món cháo tối nay mau lên – Nhật đã lên đỉnh điểm ra hiệu cho cả bọn rượt theo
- Hắn và nó chạy vào ngõ ngoẻo trốn cái đám sát thủ đang truy lùng kia , hắn thò đầu ra xem xét tình hình thì nhận được một cái cặp ngay trên đầu :
- Oái !!! Cô làm gì thế hả - hắn ôm đầu gào lên
- Tại cậu mà tui sắp làm món cháo thịt băm rồi kìa , tại cậu xúi tui chạy mà quên dọn rác đó – nó vừa hét vừa lấy cặp quăng loạn xạ vào hắn làm hắn chỉ biết ngồi co ro ôm đầu
- Hề hề !! Tìm thấy rồi nhá !! – giọng Tuyết cất lên một cách man rợn cùn với những tiếng bẻ tay của từng đứa làm 2 đứa nó ngưng mọi hoạt động và chuyển sang run cầm cầm và cười xuề xòa
- Bình tĩnh đi , giúp bạn bè cũng là việc tốt mà !! – nó cười xuề xòa nhìn cả lũ hắn cũng gật đầu nghe theo nó
- Không việc tốt gì hết , giết 2 đứa này mau lên – Tuyết gào lên

8. Chương 8

Sau khi nhận lệnh từ Tuyết cả đám lao vào cầu xé 2 đứa nó như dã thú . Có nhiều người cảm điện thoại chụp lại cảnh đó nhưng chưa kịp đi thì bị hai đứa đang đứng cầm máy game canh chừng trước ngõ kia bế nất và tặng cho một cú đấm , nhìn cái cảnh tượng đó ai cũng thấy xót cho 2 đứa kia nhưng không dám vào ngăn vì có 2 con sư tử kia đang đứng ngay đó .

Mọi người đi qua đều có chung cảm xúc như thế , bọn họ đâu biết rằng 2 đứa đó chỉ bị quẹt mực vào mặt như vì bị cả lũ không chế nên mới hét lên vài câu nghe thảm thiết : “Bớ người ta , đánh hội đồng” , “Cứu...Cứu” , “Á...ÁXin tha mạng” . bọn kia cũng chẳng vừa , cứ mỗi lần hắn và nó hét lên như thế thì cũng đáp trả lại bằng mấy cái quẹt mực : “Này thì hội đồng nè ...” , “Không ai cứu đâu đừng la nữa ...” , “Tha hả ??.....Đâu có dễ”

Sau 20 phút gào thét bọn nó ai cũng mệt lử và kết thúc trận đấu với kết quả nghiêng về lũ kia , cả đám xách cặp về nhà . Trên đường đi , lũ kia nhìn hắn và nó cười khúc khích vì trên mặt hắn và nó đầy những vết mực đủ màu sắc .

- Ê !! Ra siêu thị mua đồ đây !! Về nhà trước đi!! – Nhi đột nhiên chuyển hướng làm mọi người không kịp phản xạ đành phải lái xe về nhà chờ nhỏ về
- Ê !! Nhỏ Nhi nhìn có vẻ vô cảm nhỉ !! – Quân ngồi trên so-pha tán gẫu về nhân vật đang đi mua đồ kia
- Trước khi gặp bọn này nhỏ suốt ngày chỉ dán mắt vào máy game thôi , có khi cả ngày chẳng nói được câu nào – nó nhanh nhẩu vào cuộc
- Sao lại thế !! – giờ thì đến lượt Hùng nhiều chuyện
- Nhỏ phải sống bên một người mẹ kể suốt ngày chỉ biết hành hạ nhỏ nhưng người cha thì lại tưởng bà mẹ đó yêu thương nhỏ, bỏ đi công việc tối ngày . Chẳng có gì gọi là hạnh phúc trong gia đình đó nên nhỏ bắt đầu mất dần cảm xúc lúc nào cũng lảm lảm lì lì chẳng nói chẳng rằng gì hết . Từ lúc gặp tui , Ngọc và anh Nhật thì Nhi mới chịu nói chuyện , tâm sự về hoàn cảnh của mình – Tuyết mang đĩa trái cây ra gọt và kể lại nguyên nhân

Nghe hết câu chuyện éo le của Nhi , mấy nam có phần thương cảm cho nhỏ đến cả nó Tuyết , Nhật khi nhớ lại câu chuyện đó cũng xót lòng theo, trong giây phút đó có một người như đã nhận ra điều gì đó , vừa lúc đó nhỏ cũng về tới nhà . Thấy không khí nhà có vẻ trầm lặng :

- Mọi người có chuyện gì à – nhỏ xách một đồng đồ ăn vào nhà trông rất khổ sở nhưng miệng vẫn cười nói

Chẳng hiểu cái quái gì đang xảy ra trong nhà , nhỏ bắt đầu bực mình khi chẳng ai trả lời mình mà cứ nhìn chăm chăm vào nhỏ . Đột nhiên , Hùng bước về phía nhỏ vén mái tóc của nhỏ làm nhỏ nhăn mặt :

- Cậu làm trò gì vậy !! Bỏ tay ra mau lên !!- Nhi hết kiên nhẫn nhìn anh chàng đang như người mất hồn vén tóc mình

- Ô...Không có gì !! Xin lỗi – chẳng biết anh chàng vén tóc nhỏ nhìn thấy gì mà ngẩn người mãi sau mới hoàn hồn được

Cả đám kia chứng kiến câu chuyện kia mà chẳng hiểu cái quái gì đang diễn ra nhưng cũng chỉ được 5 phút chìm vào vào tĩnh lặng rồi lại náo loạn như trước . Quân bắt chợt có điện thoại nên ra ngoài nghe điện thoại :

- Ba mẹ gọi con có chuyện gì ạ ??

-....

- Dạ , con sẽ nói ạ !!

-.....

- Ôn quá , con nghe không rõ

-.....

- Cái gì !!! Từ từ đã ... Alo ...Alo – Quân bước vào với khuôn mặt khổ sở

- Sao thế !! Lúc này thấy cậu hét ghê lắm mà – Nhật vừa nói vừa ăn táo đã gọt sẵn ở trên bàn

- Tiêu đến nơi rồi , giờ làm sao bây giờ , bố mẹ tui kêu ngày mốt mời mấy người tới dự tiệc ra mắt bộ sưu tập mới và làm người mẫu đợt đó luôn – Quân ngả người ra so-pha , khuôn mặt đăm chiêu

- Thế là cậu không muốn bọn này đi chứ gì – nó đập bàn đứng phắt dậy – Mấy người cứ đi ăn tiệc đi , tui với Tuyết và Nhi sẽ ở nhà là được chứ gì??- nó cáu tiết lộ hai nhỏ bạn của mình lên phòng

Vì chuyện diễn ra quá nhanh nên mấy nam nhà ta không kịp phản ứng , Nhật thì đưa tay rạch ngang cổ ra nhìn Quân ra hiệu là Quân tới số . Quân, Kiệt và hấn chưa thấy nó nổi nóng bao giờ nên cứ ngồi ì ra đó chẳng biết phải làm gì .Sau một hồi phân tích kĩ lưỡng thì Quân bắt đầu vò đầu bứt tóc , làm cả bọn chẳng hiểu gì hết .

-Trời ơi , Ngọc hiểu lầm ý tui rồi !! – Quân hét lên

- Nói đi !! Tại sao đi ăn tiệc mà như sắp tận thế vậy – Kiệt hét chịu nổi với câu chuyện gián tiếp của Quân nên cũng gào lên

- Ba mẹ tui nói là phải dẫn bạn gái đến chung , bắt buộc phải có bạn gái – Quân hét hét chuyển sang đăm chiêu nhìn lên trần nhà

Cả đám đã hiểu chuyện nhưng khổ nỗi là Quân làm gì có bạn gái mà dẫn đi chứ . Bất lực nên cả bọn chỉ biết làm bộ mặt cảm thông và vỗ lưng thẳng bạn thân của mình . Sau khi an ủi xong thì lại phải đau đầu với ba cô nàng đang gằm rú ở trên tầng kia , cả bọn chẳng ai dám đứng đối diện với ba người đang lên cơn ấy

- Tại cậu nên cậu phải ra nói chuyện , bọn này chỉ hỗ trợ thôi – Nhật gõ cửa phòng , đẩy Quân ra và lùi ra sau vài bước cùng với Kiệt , hấn và Hùng

Nó , Tuyết và Nhi đứng ngay trước cửa với khuôn mặt đờ đờ sát khí khiến mấy nam giật mình rồi chẳng dám nhúc nhích . Quân bị cả bọn đá vào chân ra hiệu , anh liền nuốt nước bọt nhìn ba nàng :

- Cho tui xin lỗi , tui không có ý đó . Tại ba mẹ tui bắt tui phải dẫn bạn gái về xem mắt , chứ không phải là không muốn mấy cậu đi ăn tiệc . Mấy cậu không giận tui chứ , vẫn đi ăn nha !!!

Thấy anh chàng có thành ý giải thích rõ ràng , nụ cười lại xuất hiện trên môi ba cô nàng . Từ ánh mắt sát khí chuyển thành ánh mắt thân tình nhìn Quân

- Ủ , vậy là ok rồi – Nhi bước ra khỏi phòng , đập vô lưng Quân một cái rồi bước xuống nhà

- Làm từ nãy đến giờ tụi này hiểu lắm – nó cốc vào đầu Quân một cái nhẹ rồi lại cười tít cả mắt

Cả đám lại cười nói như trước . Bỗng Tuyết nhảy xổ vào ôm Quân : “Trời ơi , không nói sớm , làm tui lấy ảnh của cậu đâm từ nãy đến giờ” . Nhỏ ôm Quân rất chi là tự nhiên làm mọi người há hốc mồm miệng , Quân cũng rất bất ngờ không kịp phản ứng

- Này !!! Hai người buông nhau ra đi , khó coi quá – Nhật chen vô giữa Quân và Tuyết tách hai người ra , tỏ vẻ rất khó chịu

- Ê !! Tui nấu ăn xong rồi nè , không xuống là tui ăn hết đó – Nhi hét hét công suất từ trong bếp vọng thẳng lên lầu làm cả đám chạy nhanh xuống bếp

Tiếng cười nói lại vang vọng khắp nhà nó , lại một ngày yên bình , vui vẻ lại trôi qua với tụi nó

~ Trước khi đi tiệc vài chục phút ~

- Ê !! Nhanh lên không trễ giờ - Kiệt sốt ruột nhìn đồng hồ , thúc ba cô nàng không biết làm gì ở trên phòng kia

Tranh thủ lúc mấy nàng nhà ta đang mải sửa soạn trên tầng kia , mấy chàng nhà ta cũng kiếm nhiều chuyện đủ thứ trên trời ra tám để giết thời gian

-Ủa!! Bạn gái của ông đâu rồi – hấn huých nhẹ vào tay Quân với một nụ cười nửa miệng

- Ủ , ông tìm được bạn gái chưa – Nhật cũng gian chẳng kém gì hấn

-Mấy ông chờ đó , tí nữa sẽ biết bạn gái của tui đẹp thế nào – Quân đứng phắt dậy ra vẻ tự cao làm cả đám cũng phải phì cười

-Lâu quá !! Chắc ngủ ở trên đấy luôn rồi – Kiệt lại nhìn đồng hồ cau có

Vừa mới dứt câu , ba cô nàng bước xuống . Nó và Nhi vẫn theo phong cách bụi bặm thường ngày , chỉ có quần được thay bằng váy trên đầu gối . Nó và Nhi đi hai bên để lại khoảng giữa cho Tuyết , cô nàng hôm nay mặc váy dạ hội không dây , với vòng 1 đầy đặn của mình , cô đã làm cho mấy nam nhà ta xịt máu mũi

-Cái gì thế này – Nhật hét lên và chỉ vào hai cô nàng đang mặc váy dắt xe moto ra ngoài

- Gì là sao , không phải bây giờ phải đi lẹ sao – Nó quay sang Nhật và lấy cái mũ bao hiểm đội vào rồi leo lên xe

- Đi cái này chắc “hàng” bị khoe hết quá !! – Kiệt bắt đầu giả giọng biến thái chỉ chăm chăm nhìn vào vòng 3 trở xuống của hai cô nàng

- Khoe cái gì !! Muốn không !?!? Này thì khoe nhá !! – nó và Nhi đồng thanh và cho hai phát đâm thẳng mặt làm Kiệt không kịp xoay sở

-Thôi cất xe đi , hôm nay đi xe hơi , được chưa hai cô nương – Quân xua tay , chỉ về phía 2 chiếc xe mui trần đang ở trước nhà

-Đúng đấy !! Chứ nghĩ sao mà- hấn lau chau nhảy vào , chưa nói hết câu mà nhìn hai cô nàng đờ đờ sát khí nên á khẩu

- Đi nào , nãy giờ câu giờ hơi nhiều rồi – Tuyết thấy tình hình không ổn nên vào cuộc ngăn hai trái bom nổ chậm

Thế là hai cô nàng đành lủi thủi cất xe và đi xe cùng với mấy nam . Hai chiếc xe mui trần bắt đầu phóng ra đường lộ . Chiếc xe đi đầu do nó cầm lái vì nó cũng đã biết lái xe ô tô rồi và vì không được đi moto nên

phải cho nó cầm lái chứ không thì nó sẽ ăn vạ , nó nhấn ga gần hết tốc lực làm cho Kiệt và Nhật ngồi sau ôm nhau gào thét thảm thiết , còn ngồi kế bên nó là nhỏ Nhi , trông nhỏ cũng chẳng quan tâm gì đến việc nó lái xe thế nào chỉ chăm chăm vào chiếc điện thoại mặt chẳng có chút biểu cảm . Về phần nó , sau khi nhấn ga khuôn mặt nó bắt đầu có một nụ cười tình nghịch , bắt đầu lạng lách giữa đường phố

Còn chiếc xe thứ hai đang cố nhấn ga để đuổi kịp do hấn cầm lái , hấn chẳng chịu thua nó , cũng lạng lách , vượt ẩu để đuổi theo mà chẳng để ý ai đang ở trong xe . Kế bên hấn là Hùng , anh để quên điện thoại ở nhà nên chán chường ngắm cảnh vật và suy nghĩ về một điều gì đó . Còn hai người bên dưới là Tuyết và Quân , Tuyết vì hấn chạy xe quá nhanh lại còn lạng lách đến nỗi muốn lộn cả ruột gan ra ngoài nên nhỏ cứ bầu lấy mái tóc tím hung của Quân làm cho anh phải nhăn mặt và cố gắng chịu đựng

Đến nơi , người vọt ra hai chiếc xe quý quá đó hông ai khác chính là Nhật , Kiệt , Quân và Tuyết , khuôn mặt xanh lét , đang cố lấy lại nhịp thở . Về phía đối lập của bốn người đó , Hùng và Nhi bước xuống khe vượn vai , ngáp dài như chẳng quan tâm là đang chuyện gì xảy ra . E hèm!! Người bước xuống xe cuối cùng là nó và hấn , hấn thì lườm nó như sát thủ , nó thì mỉm cười nửa miệng quen thuộc đầy hoàn mỹ nhìn hấn thách thức

Cả đám cứ mỗi người làm một việc , chẳng để ý rằng đang có một đám người nào đó ở trên biệt thự nhìn cả bọn và ẩn đi nhanh chóng và cả lũ ngưng mọi hoạt động riêng biệt khi có một giọng nói cất lên , một người phụ nữ trẻ bước ra với nụ cười hiếu khách :

- Mấy con không tính vào làm người mẫu cho cô à ?? Cả con nữa , Quân !!
- Mẹ à !! – Quân bắt đầu ngược lên nhìn và cười như một đứa trẻ
- Chào cô a , lâu rồi không gặp cô và chú có khỏe không ạ - Nhật , Kiệt , Hùng và hấn lễ phép chào hỏi

9. Chương 9

Ba cô nàng ngây thơ nhìn mấy nam nhà ta nói cười vui vẻ nói chuyện với người phụ nữ ấy mà chẳng hiểu cái gì sất trong đầu liên tục xuất hiện nhiều câu hỏi : “ Người phụ nữ này là ai thế ??”- Tuyết , “Ừa , là ai thế nhỉ , sao anh mình biết người này mà mình không biết”- nó , “Ờ..Ờ..Sắp đến rồi...Giải thích nhanh lên”- Nhi

- À đây là em của cháu , em ấy tên là Ngọc – Nhật tiến về phía nó vì nhận thấy sắc mặt của ba cô nàng đang có nhiều biến chuyển

Lúc này mấy nam mới để ý đến bọn nó , ai cũng xanh mặt vì nếu không có Nhật nhắc thì đừng hỏi sao lại ở trong bệnh viện

- Ô , em gái song sinh của cháu đây sao . Bây giờ cô mới thấy đó , em cháu xinh ghê – người phụ nữ thân thiện bước tới béo má nó làm bọn hấn cũng phụt cười khi thấy nó bị thế

- Cô vô ý quá , cô là mẹ của Quân , người mời các cháu tới đây – người phụ nữ giải thích kèm theo một nụ cười rất hiền hậu

- Dạ không có gì đâu ạ !! Cháu chào cô ạ - ba cô nàng đồng thanh như bộ ba ăn ý làm mẹ của Quân ngạc nhiên nhưng cũng lại mỉm cười nhẹ

- Con à !! Bạn gái của con đâu rồi ?? Đây hả , xinh ghê nhưng nhìn có vẻ lạnh nhĩ - Mẹ anh tiến về phía Nhi nâng cằm nhỏ lên soi xét và lại cười làm cả đám há hốc mồm miệng

Quân hết hồn khi mẹ mình lại chỉ vào nhỏ nói là bạn của mình rất tự nhiên , và mắt vĩa khi bắt gặp ánh mắt tử thần của Nhi như tỏ ý rằng : “Giải thích với mẹ người mau , nếu không ta sẽ giết người!!” , Quân từ khi bước vào lớp đã bắt gặp ánh mắt của nhỏ nhìn rất vô cảm nên rất sợ : “ Mẹ ơi , đó kh....”

-Cháu không phải bạn gái của Quân , cô nhầm rồi ạ - lời lẽ chắc chắn , giọng nói cương quyết đã lấn giọng Quân nhưng trên môi vẫn có một nụ cười sáng với mẹ Quân và sát khí đối với Quân

- Đây mới là bạn gái của con ạ . Hi..Hi – Quân đi tới nắm lấy tay Tuyết và cười xuề xòa cho qua chuyện

Quân vừa mới nắm tay Tuyết , Nhật đã xác định được tình cảm của mình đối với Tuyết là gì nên quay ra giật phăng cánh tay của Quân ra khỏi tay Tuyết làm cả đám rất ngạc nhiên đến mẹ Quân cũng phải ngạc nhiên với thái độ của Nhật lúc này , cả Tuyết cũng vậy

-Anhanh làm gì thế !!?- Tuyết hoảng loạn nhìn Nhật đang rất nghiêm trọng

Không trả lời câu hỏi của Tuyết , anh chỉ khẽ nhìn cô và quay sang mẹ của Quân :

-Cháu không biết Quân và Tuyết đã có nói gì với nhau mà Tuyết lại đồng ý đóng vai bạn gái của Quân nhưng cháu xin lỗi , đây là bạn gái của cháu

Không để mẹ của mình kịp cất tiếng , Quân xông ra đứng trước mặt mẹ mình , làm mất cún con hối lỗi :
“Con biết lỗi rồi , đừng có phạt con mà !! Tai mẹ kêu con dẫn bạn gái tới nhưng con chưa có bạn gái nên mới làm thế . Hu...hu..”

- Sao con không nói sớm , mẹ đâu có biết , thôi mẹ tha đợt này đây- bà vừa nói vừa xoa đầu Quân

- Ghê nha !! Tởm luôn nha – nó huých nhẹ vào tay Nhật , nháy mắt một cái làm anh đỏ mặt

- Thôi , sắp đến giờ ra mắt rồi , mấy đứa vào thay đồ mau lên – mẹ Quân quay ra thúc giục cả đám vào

Buổi trình diễn bắt đầu , khách khứa ngồi chờ đợi màn ra mắt bộ sưu tập . Cả lũ từng lượt bước ra , nó bận bịu vấy hồng mang đậm chất công chúa cộng thêm vài cái nháy mắt đáng yêu ai nhìn cũng phải gật đầu khen nó dễ thương

Tuyết bước ra với bộ trang phục bó sát người khoe ba vòng triết để , làm mấy cậu ấm ở đó xịt máu mũi lần lượt , nhiều công tử huyết sắc xin số điện thoại làm Tuyết rảo bước nhanh về phía cánh gà . E hèm , anh Nhật nhà ta đã tính xông ra đập cho mấy công tử đó mấy cái như may là đã bị cả đám ngăn lại

Nhi bước lên sàn với bộ quần áo hip-hop với headphones chỉ đeo một tai , kèm theo đó là

khuôn mặt không một chút biểu cảm , ánh mắt sắc lạnh liếc nhìn mấy cha nội định dở thói dè già tán tỉnh bạn mình

Màn sau là màn đi với một nam một nữ nhưng chỉ có ba gái mà năm trai nên Kiệt và hấn đi hai bên nâng tay nó như công chúa thứ thiệt làm mấy cô tiểu thư cáu tiết vì không được đi với mấy mỹ nam , mọi người ở đó đều cảm thấy nó thật sung sướng vì có hai chàng hoàng tử tiếp đón .

Đến lượt Quân và Nhật đi hai bên của Tuyết nhìn cool không thể tả , không như lần đi đơn , mấy cậu ấm tính huyết sắc đột nữa nhưng bắt gặp hai ánh mắt sát thủ của Nhật và Quân nên ngồi im thín thít

Nhi và Hùng đi với nhau làm mọi người ngồi xem phải đặt cho hai người này một biệt danh “Cold couple” vì hai người cùng mặc đồ hip-hop , đeo headphones một tai và cùng cầm một cặp gậy bóng chày và chẳng có tí biểu cảm gì

Mọi người chuyển sang phòng tiệc , đợi mọi người đi hết bọn nó thay đồ và bước ra ra ngoài , đi được tới cửa phòng , mẹ Quân bước vô :

- Mấy đứa hôm nay diễn tốt lắm !! Cô cảm ơn mấy đứa nha , qua bên kia ăn tiệc đi – bà ấy nói , miệng cười , mang lại cho người nói chuyện cảm giác ấm áp

-Dạ- cả đám đồng thanh

Cả đám bước vào phòng tiệc vì mới lên sàn ra mắt bộ sưu tập nên không tránh khỏi những bàn luận : “Ồ , là người mẫu đây mà” , “Tiểu thư kẹo bông kìa , xinh quá” , “Hot boy và hot girl kìa” ...Bla...bla...bla...

Bỏ mặc những lời bàn tán ngoài tai , cả đám bắt đầu nhập tiệc . Cả lũ mãi ăn , bận tiếp chuyện với khách mà không để ý là đã có hai người tách ra khỏi phòng tiệc

- Anh kêu em ra đây làm gì – khi bị Nhật kéo ra sau vườn của nhà Quân , Tuyết liền giật tay ra khỏi tay Nhật

- Trăng hôm nay sang quá , đúng không – thêm một lần nữa câu hỏi của Tuyết lại không được anh trả lời , chỉ ngược lên nhìn vầng trăng đang sáng rực trên bầu trời đen

Bị phớt lờ tới hai lần , cô cúi tiết xông vào vật ngửa Nhật ra : “Em hỏi anh , lời em ra đây làm gì ?? Sao cứ phớt lờ câu nói của em thế!!”-Tuyết gào lên , đâm thẳng vào mặt Nhật nhưng bị anh chặn lại

-Em bình tĩnh đi !! Em như vậy làm sao anh nói – cũng may anh nhanh tay nếu không chắc giờ này anh đang nằm ở nhà với cái mắt gấu trúc rồi

-Được , anh nói không được thì em sẽ cho anh nhập viện luôn – Tuyết bỏ nắm đấm xuống và đứng dậy

Dưới một vầng trăng sáng , hai người đứng dưới gốc cây , không đèn đóm nên không thể nhìn thấy mặt nhau lúc này .

-Nói lẹ coi , anh có tin là em cho anh vô phòng nói chuyện với thực vật không – Tuyết bắt đầu mất kiên nhẫn khi chẳng thấy gì hết chỉ có màu tối đen và cũng cô cũng chẳng nghe thấy Nhật nói gì hết

-Rồi anh tin , anh tin , anh nói , anh nói – Nhật đưa tay lên phòng thủ - A....à khôngEm...Em...làm...bạn gái anh nha !! Anh yêu em lắm đó – Nhật hét hét công suất để “tĩnh tồ” với Tuyết

-Yeah.. “tĩnh tồ” rồi !! –nó hét khê trong miệng

-Im lặng coi tiếp kìa – hấn cho nguyên miếng ổi nhét vào miệng nó và dán mắt vào chuyện tình miễn phí kia

Chẳng qua là khi Nhật dắt Tuyết ra vườn , vừa bước ra khỏi phòng thì đụng trúng Kiệt nhưng Nhật chẳng để ý chỉ nói câu xin lỗi qua loa rồi bỏ đi. Kiệt vào kể với cả ù nên cả đám dạt nhau ra sau vườn xem có chuyện gì xảy ra , ai dè đâu lại được coi phim miễn phí nên trốn vào bụi rậm kể đó xem ké (hết nói nổi mà@@)

Quay trở lại với hai người kia , vì được Nhật tỏ tình quá nhanh nên Tuyết cứ đứng đấy , cô nàng vui sướng tính nhảy lên ôm chầm lấy Nhật nhưng lại nhận thấy mình đang mắc váy bó nên thôi

-Cho em thêm thời gian được không anh , em không muốn chơi đùa với tình cảm của anh – cô bước ra khỏi bóng cây và ngược nhìn vầng trăng sáng

- Em cứ suy nghĩ đi , anh tôn trọng quyết định của em –anh cũng bước ra khỏi bóng cây , ngắm trăng với Tuyết

Cả hai người đứng lặng im , không ai nói với ai

-Trăng hôm nay đẹp thật- Tuyết bắt đầu lên tiếng

-Thấy chưa ?? Anh nói rồi mà –tính trẻ con của Nhật đã trở lại

Lại im lặng đứng ngắm trăng nhưng trên môi hai người đều có một nụ cười , nụ cười hiếm thấy của cả hai

-Thôi ,vào phòng tiệc đi , mất công cái lữ rắc rối kia đi tìm thì khổ - Tuyết bước đi sau đó ngoảnh lại cười nhìn Nhật

-Xin em đó , hai phút thôi – Nhật không thể kìm chế khi thấy Tuyết như thế , anh tiến tới và ôm Tuyết thật chặt , Tuyết cũng ôm lấy anh

Vầng trăng sáng , hai người đứng ôm nhau thắm thiết , đó chính là một sự khởi đầu của một tình yêu nhưng đó còn tùy thuộc vào quyết định của Tuyết , vậy quyết định của Tuyết là gì ,liệu có phải là đùa giỡn với tình cảm mà Nhật dành cho Tuyết không ?? Chắn ai biết được điều này , đành đợi vậy

Về phía mấy đứa kia , khi hai người ôm nhau thì lập tức rút quân về phòng tiệc để tránh sự nghi ngờ của hai người đó . Chỉ khổ cho Nhật và Tuyết khi có những đứa bạn sắp khùng bỏ tinh thần hai người bằng mấy tấm ảnh chụp cảnh hai người đang ôm nhau . Nói cách khác là ngày tỏ tình của Nhật với Tuyết đã bị phá một cách lãng xẹt trong thâm lặng (giờ ả!!)

Tiệt tàn , cả đám lại tung hoành giữa đường phố nhưng lần này là về với một đường thẳng chứ không lạng lách nữa . Về đến nhà , khoá cửa nẻo cẩn thận rồi lại ai về phòng nấy , mọi người lao vào phòng khoá cửa leo lên giường và ngủ một lèo tới sáng nhưng Tuyết và Nhật lại trở mình , không ngủ được

“Cốc..cốc” tiếng gõ cửa của phòng Nhật vang lên , “Ai đó” – anh lên tiếng bước xuống giường , đứng trước cánh cửa nghe tiếng trả lời

- Em đây , cho em vào – Tuyết khẽ lên tiếng

Nhật mở cửa, Tuyết cũng vào phòng nhanh chóng , anh chẳng hiểu vì sao cô nàng giờ còn thức nữa , cũng đã gần 11h rồi (sớm mà ^^)

-Sao em còn thức vậy ?? Anh tưởng em ngủ rồi mà!!

-Em không ngủ được , tại anh hết đây –Tuyết thở dài vén màn nhìn ra ban công đang có đèn điện thấp sáng

-Tại sao lại tại anh chứ - Nhật đến ngồi kế bên cô với đầy thắc mắc

10. Chương 10

-Em muốn có thời gian cố định để suy nghĩ , cho em thời hạn đi – Tuyết vẫn nhìn ánh đèn ngoài đường

-Vậy thì ngày mai được không , tối nhé – Nhật gãi đầu gia hạn

-Em ngủ ở đây nhá , ở phòng em ngủ không được – Tuyết nằm dài ra giường đập tay vào nệm và cười toe toét như không có chuyện gì xảy ra

-Vậy anh qua phòng em ngủ nha – Nhật bắt đầu lon ton chạy qua phòng Tuyết mà chẳng cần câu trả lời

-Để thương ghê – Tuyết chỉ nói khẽ rồi chìm vào giấc ngủ

~ Sáng hôm sau ~

-Má ơi , cái gì thế này – Quân hét lên khi thấy Tuyết ở phòng Nhật ngủ ngon lành , tính qua kêu Nhật dậy ai dè đâu lại thấy cô nàng nằm đấy

-Bạn em đâu rồi , sao anh lại ở đây – ngay sau tiếng hét của Nhật thì lại đến tiếng hét của nó phát ra từ phòng của Tuyết

-Im ngay , ra ngoài , tí nữa giải thích cho – Tuyết ngái ngủ xua tay ra hiệu đi ra ngoài

Bên kia thì Nhật bị nó phi gối tùm lum lên cả , hét um củ tỏi

Đến bữa sáng , cả đám ngồi bàn ăn , người nhiều chuyện đầu tiên là Kiệt : “Sao lại đổi phòng thế , có chuyện gì à”

- Ờ thì ...tại Tuyết khó ngủ nên....tui cho em nó mượn phòng , thế thôi à – Nhật gãi đầu cười xuề xoà nhìn đám bạn của mình

-Còn gì nữa không vậy – hần nhướn mày , cười nửa miệng nhìn Nhật

-Thế thôi , còn muốn gì nữa hả??-Tuyết quay qua tay cầm con dao lăm lăm nhìn bọn nó làm cả bọn á khẩu không dám hỏi gì nữa

Sau giờ học , mấy nam nhà ta phải đi công việc đến khuya mới về nên dặn mấy nữ là khỏi làm cơm và đi ngủ trước . Mặc dù mấy nữ đòi đi theo nhưng năm vẫn hơn ba nên bọn nó bị áp đảo đành lủi thủi về nhà . Đến gần 10h không thấy mấy nam về , bọn nó đành phải đi ngủ trước

Đến 11h đêm , năm nam nhà ta khẽ kéo nhau vào nhà , cất xe khoá cửa gara mà quên đi một thứ . Mấy nam nhà ta ngồi trên ghế sofa phòng khách nhưng không bật đèn đến nỗi chẳng để ý là đã có một bóng đen lọt vào nhà

Nó vì cảm thấy đói nên xuống bếp kiểm gì ăn , thấy sáu cái bóng đen , năm bóng đen đang ngồi trên sô-pha , còn bóng đen kia đang đứng sau gờ cái gì đó lên. Do có bóng đèn ngoài phố rọi vào , nó thấy có vật loé sáng lên từ cái bóng kia , nó thấy nghi ngờ nên lặng lẽ đến gần công tắc bật đèn lên :

- Ê!! cẩn thận !! – nó hét lên

Ngay trong chớp mắt , tên trộm hiện ra với bộ đồ đen từ đầu đến chân vội cầm con dao đâm đại vào ai đó đang ngồi trên sô-pha và chạy đi . Nghe tiếng động , Tuyết và Nhi tỉnh giấc vội chạy xuống

Chạy đến bên ghế , thì thấy máu me tùm lum cả lên , ba cô nàng hốt hoảng

-Máu nè !! Ai chảy máu vậy ???

-Máu cậu hả , sao cậu lại chảy nhiều máu thế - nó hốt hoảng khi nhìn thấy máu dính đầy trên áo hần

-Không phải máu của tui – hần cũng thấy hoang mang , không hiểu sao hần dính máu

Cả đám chưa kịp định thần thì lại đến Tuyết hét lên :

- Trời ơi , anh Nhật , con dao kia anh – Tuyết chạy đến tính rút con dao đang găm trong tay Nhật

- Đừng đụng đến con dao !! Sơ cứu tạm đi , đến bệnh viện nhanh – hần cầm máu , kêu Tuyết đi lấy băng rồi đưa Nhật tới bệnh viện

Bệnh viện , bác sĩ bước ra khỏi phòng bệnh : “ Vết đâm không quá sâu nhưng nên cân nhắc không được cử động mạnh ”

-Cảm ơn bác sĩ – Kiệt gật đầu cảm ơn bác sĩ , cả đám thở dài như đã trút được nỗi lo

Cả đám ào ào vào thăm cái người ngớ ngẩn không biết né kia :

-Có sao không , anh làm em lo ghê , lo tịnh đường đi biết chưa – Tuyết như sắp khóc ra lệnh

-Ừ , nhưng em trả lời anh đi , sắp hết tối rồi – Nhật cười xuề xòa nhìn Tuyết

- Em nói sao làm vậy đi , anh biết em lo lắm không mà còn cười nữa – hai hàng lệ chảy xuống , Tuyết nói xong chạy một mạch ra sau phía bệnh viện

Nhật ngồi ì ra đó , cứ ngớ ngẩn

- Chạy theo Tuyết đi , bọn này biết hết rồi – Quân hồi thúc Nhật

- Mất máu nhiều quá nên bị ngu à , chạy theo lệ lên – Đến lượt Kiệt hồi , Nhật mới bắt giắc bước xuống giường nhưng vẫn còn ngu ngơ

- Chạy lệ lên – Cả đám quát lên đồng thanh làm anh tỉnh giấc và chạy theo Tuyết hết sức có thể

Ngồi bên hàng cây sau bệnh viện , Tuyết cứ bức mấy cọng cỏ vô tội , mỗi lần bứt lại lảm nhảm mấy câu :

-Đồ điên

-Ừ

-Đồ ngớ ngẩn

-Ừ

-Đồ ngốc

-Ừ

-Đồ trẻ con

-Ừ

-Tại sao anh không hiểu em chứ

-Anh rất hiểu em mà

“Ủa , quái lạ giọng gì quen quen” – Tuyết quay ra phía sau và nhìn thấy Nhật đang đứng dựa vào gốc cây trả lời mấy câu hỏi vu vơ của cô

-Anh là đồ chết bầm , biết em lo lắng không mà còn cười nữa hả ?? Cái đồ chết bầm – Tuyết đứng dậy tiến về phía Nhật thúi cho anh mấy quả vào ngực , nước mắt tiếp tục chảy ào ra ngoài

- Á !! Đau quá , tiêu rồi , em đập trúng tay anh rồi – lợi dụng lúc cô nàng thúi mấy quả thì anh chàng ăn vạ , ôm cách tay đang bị thương khụy xuống làm bộ đau đớn

- Ối mẹ ơi !! Em xin lỗi có đau không vậy , đưa em coi- Tuyết hoảng hồn nhìn anh chàng đang làm bộ mà cô cứ tưởng thật

- Em đồng ý làm bạn gái anh đi , anh sẽ hết đau liền luôn ó !! – Nhật ngược lên nhìn Tuyết , mặt vẫn bộ đau đớn nhưng miệng thì cười toe toét

- Ê , cái đồ trẻ con kia , biết người ta lo lắng không hả mà còn hù nữa – Tuyết vừa nghe xong câu đó lại thục thêm mấy quả vào lưng anh

-Anh coi như đó là đồng ý nhá – Nhật nhăn nhó khi bị cô nàng cho mấy quả nhưng vẫn cười được

Nhật chồm dậy đỡ lấy hai tay của Tuyết , Tuyết chỉ khẽ gạt đầu đồng ý , Nhật sung sướng ôm Tuyết . Lại thêm một lần nữa , anh lại ôm cô dưới ánh trăng sáng trên bầu trời đen

Được 5 phút , Nhật buông Tuyết ra , hai người nhìn nhau , Nhật ghé sát mặt Tuyết hôn một cái vào má cô làm cô ửng đỏ mặt . “Anh yêu em lâu lắm rồi” – Nhật khẽ mái tóc cô nói khẽ vào tai cô . “Em cũng vậy” – Tuyết cũng thổ thổ vào tai Nhật

Dưới những tán cây , có hai người đang trao nhau nụ hôn nồng thắm như chẳng muốn rời . Đó là sự khởi đầu của một tình yêu . Nhưng tình yêu đó có kéo dài được mãi không ?? Gần như chẳng ai quan tâm đến điều đó !! Lo làm gì cho một , chẳng cần nói cũng biết hai người này yêu nhau cỡ nào rồi

Hai người trở về phòng bệnh , nơi mà cái đm1 kia đang vò đầu bứt tóc vì không được chứng kiến câu trả lời của Tuyết . Bước vào phòng , Nhật vẫn nắm chặt tay Tuyết và hùng hồn tuyên bố khi cả bọn chưa kịp hỏi :

- Bây giờ Tuyết là người yêu của tui , ai đụng vào tui sẽ cho người đó ở nhà sâu ba tấc đất luôn (ý là thăng thiên)

Nhật giơ cánh tay đang nắm thật chặt tay Tuyết làm cô đỏ mặt cúi gằm xuống với sự ngạc nhiên của cả đám . Chỉ sau 5s lập lại được ý thức , cả đám lại hò hét vây quanh cặp đôi kia chọc ghẹo đủ thứ . À và ngay sau đó cả đám bị tống ra khỏi bệnh viện vì quá ồn ào

~ Cuối tuần ~

- Nhỏ này đúng là lắm chiêu mà – Tuyết cầm một tấm bảng treo từ phòng nó lắc đầu , cười nhẹ

- Ủa sao thế - Nhật bước ra ngoài phòng gặp Tuyết đang cười nên thắc mắc – Ha..ha...em gái của tui ...Bỏ tay luôn rồi – Tuyết đưa tấm bảng treo ở phòng nó cho Nhật xem và kết quả là anh của sắc súa , lắc đầu

Hai người cứ thế cầm tấm bảng bước xuống nhà cười ngả nghiêng

- Làm gì cười ghê thế - Kiệt đang đọc sách liền ngoảnh lại nhìn

- A!! Có gì thế , đưa tui xemhắn giựt phắt tấm bảng mà Nhật đang cầm – Ha.... Ha....cái gì mà : “Hôm nay chủ nhật , đừng làm phiền tui , không thì cho một phát là đừng hỏi tại sao không có con nhá”, còn kèm theo ảnh minh họa nữa nè

“Rầm” tiếng động phát ra từ phòng nó làm mọi người dưới nhà hoảng hốt chạy lên xem có chuyện gì xảy ra , lên đến nơi thì thấy cái cảnh tượng đồ đạc như bị bom tung cả lên , nhìn như cái bãi rác và nó đang ngồi xoa mông ở giữa bãi rác đó

-Cái gì thế này , sao bừa bộn thế - Quân thốt lên rồi ổng ẻo đưa qua đưa lại

- Hi..Hi ...Không có gì đâu , cuối tuần dọn dẹp xúi thôi à – nó gãi đầu cười trừ

-Trời ạ - cả đám đồng thanh

Thế là cả đám xắn quần xắn áo đi dọn nhà , Nhi thì đem đồ đi ủi , nó cật lực ra sức giặt chăn mềm của cả lũ cùng với Tuyết , Nhật và Kiệt phải đi lau cửa kính , quét bụi , Quân và hấn đi lau từng phòng một cả phòng khách cũng phải lau , Hùng được phân công đi phơi chăn mềm, dọn gara và quét sân

Vừa làm vừa phá nên cả đám cũng chẳng thấy mệt , dọn dẹp xong mọi thứ cả đám vào nghỉ chờ bữa trưa

-Vào ăn lẹ cho tui đi công chuyện – Nhi từ bếp lò đầu ra gọi vào ăn cơm

Ăn xong cả đám lại ra ghế nằm dài ra , Nhi dắt xe ra đến cổng thì nó nói vọng ra :

-Nhớ mang em cún yêu của tui về nha

-Ê , mang ba đứa về luôn đi – Tuyết nói với theo

-Ok, tui đưa lồng về trước rồi mang mấy “em yêu” về sau –Nhi nói xong thì vọt xe đi luôn

Mấy nam nhà ta cứ nghĩ là mấy con cún mấy cô nàng mua về chơi nên chẳng hỏi gì mấy .Riêng Nhật thì mặt mày xanh lét , anh đã biết ba “em yêu” đó là gì và tất nhiên đó không phải là mấy con cún như mấy nam kia nghĩ

Chiều , cả đám đang ngủ ở phòng khách thì đột nhiên có tiếng chuông cửa vang lên , nó và Tuyết vừa nghe thấy tiếng chuông liền chạy ra mở cửa , mấy nam đi theo sau , Nhật thì chỉ khép nép đứng dựa ở cửa nhà

-Mấy “em yêu” của chị !! Nhớ mấy cưng quá – nó chạy ra đứng trước mấy cái lồng mặt hớn hở

-Nhi ơi , thả mấy cưng ra đi , chơi với mấy cưng một tí –Tuyết háo hức đợi Nhi mở cửa lồng

-Ra đây đi , mấy người xem mấy “em yêu” nè – Nhi vừa mở cửa lồng vừa thúc mấy nam ra xem

-Á !! Má ơi !! Vọt lẹ - mấy nam đồng thanh , hốt hoảng chạy vào nhà

11. Chương 11

-Ra đây đi , “mấy em” không cần đâu – nó vẫy tay kêu mấy nam đang hú vía ở trong nhà

-Cậu bị điên à , mấy con này ở trong sở thú mà – Kiệt vẫn ôm cửa mặt mũi xanh lét

-Trả nó về sở thú đi , nghĩ sao nuôi sư tử trong nhà vậy – hấn cũng nấp đằng sau cái cây vì chạy không kịp vào nhà

À vâng , chính xác mấy “em yêu” của bọn nó là ba con sư tử đang lớn vồn quanh bọn nó . mấy con sư tử được bọn nó chọn làm vật nuôi khi đi sở thú lúc bọn nó mới có 10 tuổi . Khi mấy “em yêu” lớn lên thì đành phải gửi ở nhà Nhi đến hôm nay mới được đem chúng về

Mấy con sư tử đã được thuần hoá nên nếu không có lệnh của bọn nó thì không được tấn công bừa bãi . À và còn mấy cái nanh sắc nhọn đã được bọn nó mài hết đi nên cũng chẳng ăn thịt được ai nhưng có thể đe bẹp thằng nào dám xâm nhập bất hợp pháp

-Em đưa chúng về làm gì vậy, Ngọc- Nhật sợ sệt bước ra

-Canh nhà chứ làm gì, nếu không thì lại có người giống anh nữa – nó chỉ lên cánh tay đang được băng bó của Nhật

- Bọn chúng ở trong lồng thì canh nhà bằng niềm tin à –hấn nhếch mép chỉ vào mấy cái lồng ra vẻ thách thức

-Đứng đây- mấy nam cũng bước ra chỗ hấn

Cũng có vẻ hiểu tiếng người , mấy sư tử quay sang hấn gầm gừ , ba cô nàng mặt tối sầm lại chỉ thẳng vào cái lũ đang hống hách ở chỗ gốc cây kia và xoa đầu mấy con sư tử ra lệnh:

-Đề bẹp lủ đó cho chị đi mấy em – ba cô nàng đồng thanh

Ngay tức khắc , mấy sư tử nghe lệnh liền nhảy bổ vào tóm gọn mấy nam , làm mấy nam không kịp phản ứng thì đã nằm sải lai dưới đất nhờ mấy cú tát của bọn chúng . Xong nhiệm vụ , ba con sư tử lại lon ton vờn qua vờn lại chỗ mấy nàng

- Thôi , nghỉ đi – nó ra lệnh và chỉ thẳng vào lồng , bọn chúng cũng theo đó mà vào lồng

Ba cô nàng bước vào nhà rất thản nhiên và không quên quăng lại một câu làm cả đám đang sải lai phải đứng đậy chạy vào nhà :

-Bọn tui không khoá cửa lồng đâu , cứ nằm đấy làm bữa trưa cho bọn chúng đi

-Tui thấy khổ cho cậu khi có em gái như thế - Kiệt lắc đầu vỗ vai Nhật

-Giờ mới biết à??? Không chỉ một đâu mà là hai đấy – Nhật thở dài trườn ra ghế

- Ủa ai thế , Tuyết hả - Quân chồm dậy

- Diên à , Tuyết là bạn gái tui mà , ý tui nói là Nhi cơ , tui coi nhỏ như em gái từ lâu rồi – Nhật gạt phắt ý nghĩ của Quân

-Nói chung là nhìn ba người đó cứ như ba nữ ma vương ý , còn ba con sư tử kia nhìn như ba con chó săn địa ngục ý – hần thở dài , kết luận làm cả bọn gật đầu tán thành

Tối đến cả lũ lại ôm tập vở xuống ôn bài và xem bài cho một tuần mới . Khi ôn xong cả lũ lại đi ăn cơm , xong việc nó cầm một khay có ba tô cơm với thịt đưa cho Nhật

-Anh cho bọn chúng ăn tối đi nè – nó đặt khay cơm xuống bàn chỉ tay ra cửa

- Kh...Không bao giờ , vợ ơi cứu anh – Nhật xua tay loạn xạ và núp sau lưng Tuyết làm mặt nũng nịu

Thấy cách xưng hô của Nhật thay đổi một cách rõ ràng nên cả đám phụt cười , Tuyết cũng bụm miệng cười theo : “Để em cho bọn chúng ăn cùng anh nha , chồng yêu”

- Ok – vừa nghe Tuyết sẽ đi chung , Nhật liền cầm khay cơm chạy ngay ra vườn

Tuyết vừa cười theo sau , nhìn lại sau lưng Tuyết thì thấy cả lũ dần biến thành con gà , nó và hần nòn mưa tè le , còn lại thì lắc đầu xoa tay xoa chân ngăn việc biến thành gà

“ Mong hai người hạnh phúc” – một người nào đó chợt có suy nghĩ loé lên và mỉm cười ở bên cửa ánh mắt đượm buồn nhìn Tuyết và Nhật đang vui vẻ cùng nhau cho bọn sư tử ăn

Cứ sáng đi học, chiều về nhà , tối đi ngủ như một vòng tuần hoàn đối với bọn nó trong một tuần liền

~ Sáng hôm sau~

Cả đám có mặt đầy đủ ở góc lớp , việc ai nấy làm riêng Nhật và Tuyết cứ bẹo má nhau mà chẳng cần để ý tới một ánh mắt nào đó đang thoáng một nỗi buồn nhìn hai người đang vui vẻ bên nhau . Tiếng chuông vào lớp vang lên , cả lớp ổn định chỗ ngồi , cô giáo bước vào lớp thông báo :

- Điểm của các em đã có ở trên bảng thông báo để ở phía hành lang khối 12 , bài kiểm tra được trả về cho các em ngay hôm thi không ghi điểm nên các em ra đó dò điểm với sổ điểm ở trong đề và so sánh lại điểm bài thi các em tính được và điểm số trên bảng thông báo xem có gì sai sót thì báo lại với cô , cả lớp nghe rõ chưa ??

-Dạ rồi !!! – cả lớp

- Thi kiểm tra chất lượng này là đồng thời thi giữa kì nên hai tháng nữa chúng ta sẽ thi cuối học kì luôn còn ngày thi cụ thể thì sẽ thông báo sau , nếu đã hiểu rồi thì chúng ta bắt đầu bài học – cô giáo nhìn cả lớp

Đến giờ giải lao cả đám chậm rãi đến hành lang khối 12 mà làm cho đàn anh , đàn chị phải xịt máu mũi , mắt hoá thành hình trái tim , nhiều anh chị còn đứng tạo dáng , xin số bọn nó .

“Cái lũ diên” – suy nghĩ chung của bọn nó khi đi qua từng lớp

Vì thấy đông nên cả đám quyết định oản tù xì để cho hai người thua vào coi kết quả . Và với một số lần chơi ăn gian mà hần và nó là người thua cuộc , hần dăng người cao to thì dễ dàng len lỏi qua đám đông nhưng nó thì vẫn đứng ở ngoài khổ sở tìm cách chen vào đám đông . Hần nhìn nó đang khổ sở tìm khe hở , hần thở dài :

-Trời ơi , phải bám sát vào chứ , khó ư quá ai cho chen vô – hần bước ra cười khích nó một cái

-Có ngon thì giúp cái đồ khó ư này vào đi – nó cũng chẳng chịu thua hếch mặt lên áp sát mặt hần

Chẳng nói gì , hần nắm tay chen qua đám đông . Qua được đám đông , nó và hần tập trung dò tên cả đám . Bước ra ngoài mà hần và nó như trút được gánh nặng , tiến đến cái chỗ mà cái đám kia đang cười nói vui vẻ làm nó và hần tức điên

- Ủa?? Ra rồi hả ?? Kết quả thi thế nào – Tuyết thấy hần và nó liền hớn hờ chạy ra hỏi dồn dập

- Ủ , cậu đọc kết quả đi – nó nhìn Tuyết và quay qua hần hất cằm về phía cả đám

- Kiệt và Quân:99.5 , Tuyết và Nhật: 99.8 , Nhi và Hùng : 99 – Hần nhú mồm nhìn cái lũ cười khờ khạo khi nghe xong kết quả , hần biết cả đám thừa sức đạt điểm tuyệt đối nhưng chẳng hiểu bọn này cố ý để làm gì

- Ủa??Thế còn điểm của ông và Ngọc đâu – Kiệt lại lon ton quay Quân bên cạnh nó và hần

- Tuyết đối , đầu bảng , mấy người chỉ đứng sau nhỏ này và tui , mấy người cố ý đúng không ?? – Hần nhướn mày làm nó cũng nhướn mày chờ đợi câu trả lời của bọn này

Cả đám chỉ biết gãi đầu mong có cái gì đó để đánh trống lảng hai cặp mắt hình sự kia

- Quen nhau hồi nào mà tay trong tay tình tứ thế - Nhật phát hiện ra hần đang nắm tay nó liền nở nụ cười gian xảo nhìn em gái mình và hần

Nghe thế , hần và nó liền nhìn xuống hai bàn tay đang được đan lại với nhau . Chỉ trong 2s hai đứa nó liền buông tay nhau ra , hần nắm tay nó chen vô rồi chen ra rồi gấp bọn kia nên chẳng nhớ tới việc hần đang nắm tay nó và nó cũng thế , cả hai nắm tay nhau đi dọc trong dãy hành lang mà chẳng để ý gì tới ánh mắt đầy tiếc nuối của đàn anh , đàn chị khi thấy hai người tay trong tay . Nếu không có Nhật nói ra thì chắc hần và nó cứ thế rủ cả đám xuống căn tin luôn

-Ghe nha , quen nhau hồi nào thế , sao không nói cho bọn này biết – Quân huých vào khuỷ tay hần với ánh mắt vô cùng gian xảo

- Thế mà hồi trước dám tuyên thế là không bao giờ thích em tui chứ – Nhật cũng khoác vai hần

Hần liền liếc qua Nhật và Quân bằng ánh mắt rực lửa , hần gỡ bỏ cánh tay của thằng bạn thân mình , định giải thích nhưng nó nhanh miệng hơn :

- Hừ !! Tại vì sự nghiệp đọc điểm của mấy người nên mới thế chứ người ấy hả.....cho tui cũng không thèm người này đâu – nó chỉ thẳng vào cái đám đang hớn hờ kia rồi chỉ vào cái mặt hần làm hần á khẩu

Cho cũng không thèm ư?? Nó ghét hần lắm sao , mấy lần hần chọc nó chỉ để nó vui thôi mà , nhìn nó bị hần chọc tức kiểu khó ư khó hiểu nên hần chỉ muốn chọc nó để xem lại biểu hiện khó thôi mà , hần nhú mồm nhìn nó với một mớ hỗn độn trong đầu khi nghe nó nói , rồi đột nhiên hần lại chợt nghĩ rằng tại sao hần lại có nhiều ý nghĩ về nó quá , nó chỉ là em gái của Nhật và là bạn của hần thôi mà , có gì phải suy nghĩ chứ , hần gạt phắt những ý nghĩ về nó , hùng hồn đáp trả lại câu nói vừa nãy của nó :

- Này , cái người khó ư kia , cho cũng không thèm là sao hả?? Nghĩ sao vậy ?? Tưởng tui thèm cô chắc , cô chỉ là cái đồ khó ư , đồ khó ư – hần nói và nhấn mạnh từ “khó ư”

Nó chẳng nói gì , lao vào đập hần túi bụi , hần chỉ biết vừa chạy vừa né mà không quên nói với kêu cả bọn xuống căn tin trường . Cả bọn chỉ biết nhìn hai đứa nó vào đến bàn ăn rồi mà vẫn còn cãi nhau , lâu lâu nó lại choảng cho hần một cái vào lưng làm hần nhăn nhó mặt mày .

Một tuần đối với bọn nó trôi qua rất nhanh , thấp thoáng thì đã đến cuối tuần . Cả đám uể oải ngồi nhìn nhau , Tuyết kêu đi bar chơi nhưng Nhật lại nói rằng bar đang sửa lại không đi được , chẳng biết phải làm

gì nên ai về phòng này . Nhỏ Nhi đi qua từng phòng kêu từng đứa đưa đưa mấy cái áo sơ mi cho nhỏ ủi vì đó là thói quen của nhỏ đó rồi

Nhỏ đi tìm chỗ để ủi vì phòng nhỏ chẳng hiểu nhỏ nghịch cái gì mà phòng ngập trong giấy , xét qua xét lại thì nhỏ quyết định qua phòng Hùng vì phòng anh cũng tạm ngăn nắp đủ chỗ để ủi đồ

- Tui vào ủi đồ được không – Nhi ló cái đầu vào mà Hùng giật mình

-Vào đi !! Làm đau tim ghê à – Hùng ôm tim ông à ông ọ trên giường làm nhỏ thấy nổi cả da gà

Bỗng nhiên anh có điện thoại , nhỏ tính ra ngoài ban công đợi anh nói chuyện xong mới vào ủi đồ tiếp nhưng anh lại kêu cứ ủi tiếp không cần đi đâu hết . Nghe điện thoại xong anh bỗng ra ngoài và trở lại với mấy bịch có mấy sợi tóc , mỗi bịch có dán tên từng đứa

- Cái gì đấy !! – Nhi đang ủi đồ thấy lạ liền chỉ thẳng vào đồng bịch Hùng đang cầm trên tay

- À...ừm...Cái này Cho tui thêm mấy sợi của cô đi – Hùng lạng sang chuyện khác nãy lập tức

Chẳng muốn nói nhiều , nhỏ cũng chẳng tiếc gì mấy sợi tóc cho anh nhưng trong đầu nhỏ chẳng hiểu anh làm cái quái gì mà cần mấy sợi tóc của từng đứa như thế . Không nghĩ ngợi nhiều nhỏ gạt phắt chuyện đó qua một bên rồi tiếp tục công việc của mình

- Có cơm chưa má má !! Con đói quá má má ơi – Kiệt ngồi trên ghế sofa chồm dậy ngó vào căn bếp có ba cô nàng đang đeo tạp dề gấp rút chuẩn bị bữa tối

Nghe Kiệt nói thế , hần ừa theo kêu ca , hai người như hai con mèo con gào lên đòi ăn , nó nghe “tiếng mèo” nhiều quá nên bay ra nhét nguyên hai miếng cơm cuộn vào miệng hai con mèo kia : “Nói nhiều , chưa đến 7h đừng mơ có cơm , ăn tạm đi hai con mèo hách dịch !! Hứ !!”. Nói xong nó bước vào căn bếp trở lại với việc làm để lại hai anh chàng đang phùng mang trợn má cổ nuốt miếng cơm cuộn đến nổi đỏ cả mặt làm mấy nam khác được một trận cười sảng khoái

- Cười cái gì !! Ăn đòn giờ !! – hần và Kiệt nuốt trôi miếng cơm nên gào lên kẹp cổ Nhật

-Ặc..Ặc...Đám kia cũng cười mà sao chỉ kẹp cổ tui !! Help....Help me!! – Nhật bắt lực với sức lực của hai thằng bạn , quơ tay chân loạn xạ

-Giờ ạ , chờ cơm mà cũng đánh nhau nữa , vào ăn đi nè mấy ông tướng – Tuyết nhắc tô canh ló mặt ra phòng khách kêu đám nhí nhỏ kia vào ăn tối

Dùng bữa xong lại ai về phòng này , thế mà cũng hết một ngày cuối tuần – ngày cuối tuần quá nhạt nhẽo đối với bọn nó

12. Chương 12

Mới sáng sớm mà cả đám chẳng thấy nhỏ Nhi đã đi đâu , định lấy xe đi tìm nhỏ nhưng nó lại nhận được tin nhắn của Nhi , nhỏ nói nhà có việc nên xin nghỉ khoảng ba ngày gì đó , cả đám cũng nhẹ nhõm khi nhỏ còn biết nhắn tin chứ không thì chắc bọn nó lục tung thành phố lên tìm nhỏ ấy quá

- Có vào nhà ăn sáng không thì bảo – nó chống nạnh nhìn hần và Hùng đang thỏ thẻ , thủ thủ cái quái gì mà trông có vẻ rất bí mật . Hai anh chàng chỉ biết cười trừ , lon ton nghe lệnh vì hai người cũng chẳng muốn nó kêu cho bọn sư tử đang ở kia gầm gừ ăn

Cả bọn đến lớp và cử hần và nó lên phòng giáo viên xin nghỉ cho Nhi với cái lý do là hai đứa nó đạt điểm cao nhất chắc cô sẽ không dò xét nhiều . Tất nhiên , hai đứa không lại nằm nên hai đứa đành phải đi trong âm ứ

- Tui mà biết thế này thì tui cố ý làm thiếu mấy chỗ cho rồi – nó chu mỏ làu bàu

- Thế cô tưởng tui vui lắm chắc , cái đồ khó ưa !! – hân nghe được cũng chẳng thua kém mấy phần công kích

Gây nhau cho lắm vào đến lúc tan học hai người vẫn còn trừng mắt nhìn nhau như sát thủ chẳng ai chịu thua . Đến lúc về làm bữa tối bỗng dưng đồ đạc lộn xộn hết lên , chẳng biết mấy dụng cụ bếp cất ở đâu nên hai nàng huy động mấy nam vào tìm hộ

- Giời ạ !! Đồ bếp mà giấu kĩ thế !! – Kiệt gào lên khi đưa cái này thì lại kêu không phải , đưa cái kia lên cũng kêu không phải

- Tuyệt à , Ngọc à mọi hôm hai đứa nấu ăn mà sao không biết mấy đồ dùng để ở đâu vậy – Nhật tiếp tục lục lọi các ngăn tủ

- Khổ quá !! Mọi hôm bọn em chỉ làm thôi còn đồ dùng là nhỏ Nhi lấy mà – Tuyết gào lên khi tìm mãi mà chẳng thấy đồ mình cần

Đến 7h mà chẳng tìm thấy những vật dụng cần thiết nó gọi điện cho nhỏ Nhi hỏi nhưng không bắt máy , bụng ai cũng sôi sùng sục nên cả đám kéo nhau ra quán ăn . Trong đợi đồ ăn mà hân với nó liên tục gây nhau khiến cả bọn phải nhảy vào can ngăn nhưng chỉ được mấy phút rồi lại chứng nào tật nấy , hai đứa nó sau mấy lần xém đánh nhau thì Tuyết đã tới giới hạn mắng xối xả nên hai người phải ngồi im trên ghế không nhúc nhích

~ Sáng hôm sau ~

Đã qua một ngày không có nhỏ trong nhà , cả bọn như thiếu hụt cái gì đó , tuy có những lúc nhỏ cứ như vô hình trong nhà vì bản chất ít nói và lạnh lùng nhưng thiếu nhỏ làm cả đám phát chán chỉ mong nhỏ mau về

Tối trường Hùng bắt chợt lóe hân ra ngoài nói chuyện và cấm không cho ai đi theo hoặc ai rình mò thì chặt chân làm cả đám đơ như trái bơ chẳng hiểu cái quái gì hết

- Ể!!! Có khi nào hai người đang “fall in love” nhưng chưa dám nói với bọn mình không – Quân bắt đầu loé lên một ý nghĩ rất kì quặc

- Giề vậy cha, trời đâu có nóng mà điên thế , muốn ăn đòn à !?!!- nó dẹp ngay cái ý nghĩ điên loạn của Quân

- Quân nói cũng đúng mà , bà cũng phải nghĩ xem tự nhiên hai người khoác vai nhau đi đâu mà không cho ai đi theo thì chắc là đi vun đắp tình cảm chứ gì nữa – Tuyết gật gù khuyên bảo nó

Tuyết nói đến đó ai cũng phải gật gù đồng ý với ý kiến của cô , cho đến khi hai người kia bước vào lớp mà chẳng hiểu tại sao cả bọn lại nhìn hai người rồi lắc đầu , thở dài ...nói chung là mang tâm trạng chia buồn và cảm thương cho hai người , trong đầu của hai người chỉ có chung một suy nghĩ : “ Bọn này suy nghĩ cái quái gì thế ” .

Lại một ngày nữa trôi qua , chán học nên cả bọn cúp học một ngày với chủ kiến cúp một ngày cũng chẳng sao cả . Cả bọn quyết định đi biển chơi , lúc đầu nhớ đến nhỏ Nhi cũng thấy tiếc cho nhỏ nhưng nếu không ai nói gì hết thì chắc nhỏ cũng không thấy tiếc đâu

Đến bãi biển cả đám chỉ tập trung vào ăn hải sản nào là mực nướng , cua , ghẹ , ... ăn đến nỗi cả đám không thở nổi

- Uầy!! Tí ra biển chơi không – Kiệt bắt đầu xoa cằm và đẩy chân mày liên tục , nhìn chăm chăm vào nó và Tuyết

- Không được nhìn em gái và bạn gái của tui , ra kia mà nhìn mấy em chân dài đang nhìn cậu kìa – Nhật đã cảm thấy mùi vị nguy hiểm của Kiệt nên vặn đầu Kiệt quay sang phía đang có những cô nàng dòm ngó vào mấy nam nhà ta

Nghe thế nó và Tuyết liền phụt cười , không ngờ Nhật trẻ con đến thế , sau khi tiêu hoá xong thức ăn mà bọn nó ngốn vào thì lại ra biển chơi

Mấy nam nhà ta thì khỏi nói rồi chỉ cần cởi tuột hết ra chỉ còn mỗi cái quần trongà mà đừng nghĩ gì bậy bạ nha , quần trong là quần đến ngang đầu gối lận đó , còn hai nàng kia thì phải vào phòng thay đồ làm mấy nam ra biển chơi để chờ hai nàng

Đến khi hai nàng bước ra bãi biển đi đến đâu ngất tới đó vì hai nàng mặc hần nguyên bộ bikini nóng bỏng đi biển , ngay cả mấy nam nhà ta cũng phải sững sờ , riêng Nhật thì nhảy tọt lên chỗ nghỉ lấy hai cái khăn quần vào người hai cô nàng để không ai nhìn mò hai người quan trọng của anh

- Phong !! Qua bên quầy đồ kia mua đại hai bộ quần áo tắm nào càng kín càng tốt giùm tui – Nhật đẩy nó và Tuyết về chỗ nghỉ cứ y như trẻ con sợ biển

- Nè !! Chọn đại không biết có đúng size hay không – sau một hồi mất tích hần trở lại chìa cái bọc đồ ngay trước mặt nó giải đầu

- Ủi !! Cảm ơn – nó chẳng hiểu bây giờ lại thấy hơi miễn hần nên cũng chẳng muốn gây sự gì chỉ cười híp mí vui vẻ bọc đồ từ tay hần

- Cười thế chắc không thấy mặt trời đâu nhỉ ?? Tôi đi ra chơi trước , cô ra thay đồ rồi ra sau đi – hần vì khi nhìn thấy nó cười hần bị lỗi một nhịp tim nên chóng chế rồi đi một mạch ra biển

Hần không hiểu tại sao mình lại như thế và bỏ lại nó đang vò nát cái bọc đựng đồ , những cảm tình của nó về hần đã đi theo làn gió biển không một chút vẩn vương . Lúc ra biển , hần chợt nhận thấy rằng tuy nó không có vòng một đầy đặn như Tuyết nhưng vẫn có gì đó rất hấp dẫn

-Ủầy nhìn gì ghê thế - Kiệt thấy hần bất động từ nãy giờ nên quơ tay trước mặt hần

-Giờ chứ !! Có nhìn gì đâu , chơi tiếp đi – hần chợt bừng tỉnh , vớ lấy quả bóng Kiệt đang cầm rồi ra chơi với cả bọn

Chơi riết cũng mệt , cả đám lên bờ ăn uống rồi quyết định ở lại một đêm sáng về đi học vì bây giờ về nhà cũng phải đi ra quán ăn . Chẳng biết vì sao nhưng khách sạn gần đó cũng chỉ còn có 3 phòng : một phòng 3 giường đơn và hai phòng giường đôi . Lúc đầu nó nhất quyết chọn phòng đôi và ngủ với Tuyết nhưng Nhật lại lựa chọn cách bốc thăm . Cả đám gật đầu nghe theo ý kiến của Nhật , sau một hồi viết viết bốc bốc thì đã có kết quả : Nhật và Tuyết ngủ phòng đôi , hần và nó ngủ phòng đôi còn Hùng , Nhật và Kiệt là phòng còn lại

- Tui không ngủ với tên này đâu – nó giãy nảy khi hần đưa ra số phòng trùng với nó

- Giải tán , ai về phòng này đây – Quân đánh trống lảng rất hay

Nhật tí ta tí từng xách đồ lên phòng với Tuyết nên cũng chẳng để ý cô em gái của mình đang giận tím tái mặt mày , ba người kia sau khi nghe Quân nói cũng xách đồ đi luôn không bận tâm gì cả . Chỉ còn lại nó và hần đang ở dưới quầy tiếp tân

- Lên phòng lẹ lên , tôi không rảnh mà chờ cô đâu – hần gom đồ của nó vào chung đồ của hần rồi đi lên luôn
“Cái lũ hách dịch chờ đó đi” thầm nguyên rửa cả lũ và âm thầm đi sau lưng hần

Lên đến phòng hần chọn ghế sofa ngay đó làm chỗ ngủ tối nay và nó cũng leo lên giường đánh dấu lãnh thổ , hai người chẳng ai cãi vã việc chia chỗ ngủ cũng chỉ vồn vồn 10s . Nhật và Tuyết thì khỏi bàn cãi , hai người nhảy tọt lên giường lấy gối phang nhau

Đến tối , cả đám rủ nhau đi bar gần đó , vẫn kiểu cách cũ , vẫn đi moto đến đấy và vẫn là hần và nó gây sự với nhau

- Má hai cái đứa này , còn cãi nữa là về nhà nha – Tuyết muốn điên với hai đứa nó nên lờ miệng

- À... giờ mới biết em cũng biết vắng à nha , nào giờ cứ tưởng em hiền lắm chứ - Nhật đưa tay béo má cô nàng làm cô nàng nhăn nhó hết mặt mũi

- Nếu thế thì cứ nói thoải mái đi không thì ức chế hết giờ - Kiệt quơ tay loạn xạ

Sau một hồi giấu đầu lòi đuôi thì mới lộ ra rằng cả đám có vốn từ khá phong phú và được sẽ phun ra nếu không biết kiếm chế và sau khi tiệc tàn thì hai nàng đây lại biết thêm một quán bar của bọn hần và thuộc quyền kiểm soát của bang S (hần và Nhật)

Về sớm , ngủ sớm , mai dậy sớm là tiêu chí của cả bọn hôm nay vì phải về chuẩn bị đi học chứ nghỉ hai ngày thì không ổn . Chơi cũng mệt nên cả bọn về đến phòng là lăn ra ngủ ngay lập tức

- Ê , lên giường ngủ với tôi – đang ngủ bỗng nó ôm gối ra sô-pha kéo áo hần làm hần choàng tỉnh giấc , nó vì lạ chỗ với lại nó quen ngủ giường đơn và nếu là giường đôi thì phải có người ngủ chung .

Hần vận dụng đầu óc hết công suất vì câu nói của nó làm hần tưởng tượng toàn mấy chuyện bậy bạ . Lên giường , ngủ với nó ư ? Nó hết câu để nói rồi hay sao mà chọn cái câu làm hần không thể nghĩ trong sáng được ?? Hần mệt vì câu nói hại não lại quay sang nhìn nó đang mắt nhắm mắt mở chờ câu trả lời của hần , miệng nó cứ mấp máy vì thiếu nước , nhìn nó như mèo con và nó đã làm hần bị lỗi mấy nhịp tim

- Đi uống nước rồi đi ngủ lẹ lên – hần mắt tự chủ xoa nhẹ đầu nó

- Không ! Cậu đi lấy nước cho tôi cơ – nó tay này dụi mắt nhưng tay kia cũng không rời vạt áo hần

Hần phải chịu thua cô nàng mới ngủ này , hần vội lấy ly nước rồi khéo dụ ngọt nó lên giường ngủ , hần bất chợt nhận ra mình giống papa của nhỏ này quá liền bật cười , một nụ cười mà nó chỉ thấy mờ mờ trong màn đêm tối

- Cậu không được đi đâu hết , phải nằm đây nghe chưa – nó nằm xuống bắt giác ôm hần , tựa đầu vào ngực hần

- Ngủ đi , lảm chuyện quá cái đồ khó ưa này !! – hần hơi ngạc nhiên vì hành động ủa nó nhưng hần cũng bắt giác xoa nhẹ đầu nó và ôm nó ngủ

Hai người cứ ôm nhau ngủ ngon lành mà chẳng biết rằng bên ngoài có một người vì quá khó ngủ nên đi rình mò những người khác và vô tình nhìn thấy cái cảnh đó nên ánh mắt thoáng buồn từ từ rồi mất khỏi hai người và trở về phòng

5h sáng hôm sau , cả đám có mặt đầy đủ ở quầy tiếp tân trả phòng , cả đám ra ngoài lấy xe , hần cũng tính đi nhưng bị nó nắm vạt áo lại

- Sao nữa đây !!

- Cảm ơn câu nha , không có cậu ở đó chắc tôi không ngủ được quá – nó cúi đầu , lí nhí vừa đủ để hần nghe

- Ủ !! Hôm qua tôi kiểm chế lảm mới không phang cô vì cái mặt cô khó ưa quá mà – hần cũng trả lời đơn giản rồi lại thét vào mặt đó để phá tan cái không gian kì quặc khó tả

Nó chưa kịp phản ứng thì hần đã chạy đi mất hút , hần nghĩ là tại nó ngủ mơ nên thế còn nó thì biết những gì nó làm tối hôm qua rất kì quặc nhưng không hiểu sao hần lại có thể chiều nó đến vậy . Nó cũng dần có cảm tình với hần nhưng chẳng hiểu sao hần lại thấy nó khó ưa đến thế ?? Suy nghĩ về hần chỉ thoáng qua trong đầu nó rồi lại tạm gác lại cho những việc sau này

13. Chương 13

Về đến nhà , ai về phòng nấy thì cả bọn đột nhiên thấy phát sáng ở dưới khe hở của phòng tắm , nhỏ Nhi nhún là đi ba ngày mới về bây giờ mới có hai ngày là trộm hay là ma à ??

Quân vừa mới khoá cổng bước lên thì thấy cả đám đang đứng nép vào cửa phòng nhìn chăm chăm vào phòng tắm

- Có gì đâu mà nhìn dữ vậy

-Quân à , cậu kiểm tra đi hình như cửa phòng tắm bị gì ấy – nó chỉ trỏ vào cái nắm cửa của phòng tắm và nhoẻn một nụ cười tinh ranh

Quân chẳng hiểu gì nhưng cũng lại gần cái nắm cửa xoay một cái , anh lắc tay ra hiệu cửa không bị gì cả nhưng Kiệt lại kêu anh mở luôn ra đi cho chắc . Khi mở cửa ra thì cảnh tượng đập vào mắt Quân là một cô gái đang mặc mỗi cái quần đùi xoắn tóc chải đầu chỉ để lộ chút xíu vòng 1 và nguyên một cái lưng trắng bóc

- Á , xin lỗi tôi chỉ nhìn thấy cái lưng thôi chưa thấy cái gì hết – Quân đóng cửa quơ chân tay thanh minh, khẽ liếc cả đám rồi chạy thục mạng xuống phòng khách

Trong phòng tắm có một giọng nói vọng ra nghe rất ghê rợn : “ Xuống nhà hết đi , tôi có chuyện cần nói” , vừa nghe câu nói đó thì đã biết con sư tử lạnh lùng trong nhà đã về rồi . Cả đám mà còn đứng đó đợi nhỏ ra thì sẽ bị nhỏ xơi tái nên lẳng lặng xuống nhà

- Đại quá !! Đáng lẽ ra tôi phải biết đó là Nhi chứ - nó đi qua đi lại trong đầu cứ viễn tưởng mấy cảnh hành hạ của nhỏ

- Chắc là không có gì đâu , cô ngồi xuống đi , chóng mặt quá – hẳn cũng xót ruột nhưng cũng giảm nỗi sợ hãi trong nó , hẳn cũng chẳng biết vì sao mình lại làm vậy

-Ừ đúng rồi !! Tôi có làm gì mấy người đâu mà lo – Nhi thay đồ bước xuống phòng khách sắc mặt chẳng có gì gọi là vui vẻ

- Nhi à , cậu về sớm thế , tui nhớ cậu lắm lun đó – Kiệt chu môi , định ôm nhỏ để giải tỏa ám khí nhưng nhỏ đẩy anh ra về chỗ

Nhi hít một hơi dài nhìn cả đám một lượt rồi bắt đầu phun đủ thứ trên trời : “ Cái địch mợ bọn bay , chiều qua vừa về thì tôi thấy nhà bếp lộn lộn thì không dọn , cúp học đi chơi mà còn chụp ảnh lướt facebook để giáo viên thấy gọi tôi lên hỏi đủ thứ trên trời đã thế còn để cho ba con sư tử nằm một xó vùi vùi và khát kia kìa . Má nó !!! Không thể mở mồm ra thử hỏi ai ở trong phòng tắm mà tự tiện mở cửa phòng vậy hả ?? Định mệnh , tôi sống sao cho vừa lòng mấy người đây hả ???”

Nhỏ nói xong rồi dùng dùng bỏ lên phòng để cả đám há hốc mồm miệng . Làm quái nào mà nhỏ biết nhanh thế , dễ lộ đến thế cơ à , tôn nhỏ lên làm mama cái nhà này chắc được !!! Mà hình như cả đám cũng ham chơi quá chẳng để ý gì đến xung quanh để nhỏ ôm hết rồi còn đâu !! Chưa kịp bày ra ý kiến thì Hùng bước lên phòng nhỏ , hẳn thì cười thầm và nói câu vu vơ : “ Sẵn sàng rồi hả ??”

- Sẵn sàng rồi là có ý gì ?? – Quân đang vò đầu bứt tóc thì nghe được câu nói của hẳn

- Còn cái gì nữa – hẳn hất cằm về phía Hùng đang tiến lên phòng nhỏ Nhi , chỉ vậy thôi là cả đám đã hiểu chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo

Về phía trên kia khi Hùng nhỏ nhẹ xin vào thì nhỏ mới mở cánh cửa và được đóng sầm lại bằng vũ lực , tiếng động đó làm cả đám giật mình lo là có chuyện gì nhưng hẳn cứ trấn an bằng sự tự tin của mình

- Nói !! – Nhi chìa chai nước ra phía Hùng , khuôn mặt của nhỏ cũng bớt bức bối phần nào

Hùng nhận mình là anh ruột của nhỏ khiến nhỏ rất ngạc nhiên , anh cũng hiểu sự thất vọng ấy nên đưa giấy xét nghiệm ADN của nhỏ và anh có cùng chung dòng máu

- Nói !! – nhỏ gào lên khi đọc xong giấy xét nghiệm

Hùng bắt đầu kể lại sự việc mà anh đã điều tra ra được : Vào cái năm khi nhỏ tròn 1 tháng tuổi thì nhà cháy , ba thì bế nhỏ chạy ra ngoài trước còn mẹ thì ôm anh chạy ra cổng sau rồi ngất xỉu , người ta đưa mẹ đi bệnh viện , một thời gian sau mẹ mới cho anh đi học lại vì học dưới một lớp nên dời năm sinh lại một năm . Khi anh lên năm tuổi mẹ dẫn anh đi gặp ba thì bắt gặp cảnh ba bên người đàn bà khác nên lui về âm thầm gửi những bản thiết kế mẫu xe mà không đề tên , xe của cả đám đang đi cũng là thiết kế của mẹ gửi cho ba với mong ước mẫu xe đó chỉ dành riêng cho con gái của ông ấy

Nghe đến đây Nhi đột nhiên sôi máu lên kể lại : Ba kể với nó rằng mẹ và anh có lẽ đã qua đời vì vụ cháy đó nên rước người đàn bà đó bước vào nhà là khi nhỏ được tròn ba tuổi . 2 năm đầu bà ta đối xử với nhỏ rất tốt , lớn lên chút xíu thì bà ta lại hành hạ nhỏ trong những dịp ba đi công tác dài hạn nên đã khiến nhỏ đề nghị ra ở riêng . Lý do nhỏ đi hai ngày nay là để vạch trần bộ mặt hách dịch của “mẹ kế” , bây giờ thì ba đang làm thủ tục ly hôn

- Cậu nói cho ai biết việc này chưa – Nhi bắt đầu liếc Hùng

- Ai cho gọi thế hả?? Phải gọi là anh hai rõ chưa !! Ra đây anh ôm thử xem nào – Hùng nở nụ cười rạng rỡ dang hai tay chờ nhỏ xà vào lòng

Nhỏ không thể tin rằng người anh năm xưa ba nói rằng đã mất nay đã xuất hiện, chỉ biết gọi hai tiếng “anh hai” rồi nước mắt cứ chảy dài , Hùng chỉ biết ngồi mỉm cười xoa đầu nhỏ , dỗ dành nhỏ

- Nhưng mà anh đã nói ai chưa – nhỏ lau nước mắt

- Chưa !! Ngoài mẹ thì anh chưa nói với ai cả - Hùng đặt nhiều dấu chấm hỏi

- Vậy thì em muốn mình giả vờ làm người yêu nha !! Em muốn đùa với bọn kia một chút xú thôi à , với lại em muốn gặp mẹ – mắt nhỏ xuất hiện tia gian xảo và nở nụ cười nửa miệng hiem thấy

-Aaaa... Vậy thì anh cũng muốn đùa ...hehehehe anh mới nói với thằng Phong là anh tỏ tình với em , bây giờ đi luôn nha- Hùng xoa cằm nhìn nhỏ mà nở nụ cười gian y chang nhỏ

Hai người bước xuống lầu , chưa kịp nói gì thì bên nam lôi Hùng ra một bên , bên nữ lôi Nhi vào bếp liên tục tra hỏi đã có chuyện gì xảy ra

- Bà nói đi , Hùng nói gì với bà vậy – nó và Tuyết tranh nhau hỏi

- Ờ thì ...Hùng nói thích tôi và muốn tôi làm bạn gái của cậu ấy rồi tôi đồng ý , thế thôi à , bây giờ mới có 6h tôi đi đây xú , đến trường trước đi – Nhi xoa cổ rồi nháy mắt nhẹ một cái và rút tay vô túi quần bước ra ngoài

Về phía Hùng cả đám hỏi và anh chỉ có việc gạt đầu nhưng miệng cứ cười toe toét đến khi Nhi bước ra khoác tay anh thì mấy nam mới tha cho anh . Xong việc tra hỏi Hùng lấy xe chở nhỏ đi mà làm ra vẻ bí mật làm cả đám bán tính bán nghi nhưng thôi kệ vào ăn sáng mà nhỏ làm sẵn rồi tính tiếp chứ bây giờ bụng đứa nào cũng gào lên rồi

Cả đám đến lớp trước ngồi suy nghĩ đủ kiểu về sự bí mật của Hùng và Nhi nhưng suy nghĩ về mấy cái cảnh lãng mạn thì không sao chứ chỉ cần lệch đi một tí thì bị đánh hội đồng ngay tức khắc và người bị ăn đòn nhiều nhất đó chính là anh Kiệt nhà ta

- Ê , cậu nghĩ Hùng và Nhi đi đâu hả - nó giật áo hần khê nói vào tai hần

Vì nó nói khê vào tai hần đột ngột làm hần ửng mặt cúi xuống để không ai nhìn thấy

- Ê , sao không trả lời tôi – nó nằm dài trên bàn lấy tay chọt chọt vào má hần , nó cảm thấy má hần khá mịn so với thằng anh trẻ con kia nên chuyển sang sờ má hần

- Ủa , em làm gì thế Ngọc – Nhật cố ngó xem nó và hần đang làm gì

- Hả Có gì đâu – nó giật mình , giật tay ra khỏi má hần

Nó lí nhí xin lỗi hần , bản thân nó đang thắc mắc tại sao nó lại ngồi sờ má hần như thế với lại sao hần không phản ứng mà cứ cúi gầm mặt như thế . Về phần hần từ cái lúc nó chọt tay vào má anh thì lúc đó hần tính phản kháng lại rồi nhưng tự nhiên nó lại sờ má hần làm hần bất ngờ nhưng hần lại muốn nó như thế , muốn cái bàn tay mịn màng của nó chạm vào má hần , hai đứa cứ ngồi im thin thít chẳng ai nói với ai câu nào

Hai người vắng mặt đã đến lớp , phá tan cái sự im lặng của hai đứa ngồi trên , hần và nó dồn dập tra hỏi Hùng và Nhi nhưng chỉ nhận được những nụ cười ngớ ngẩn của hai đứa đó . Tức quá , hần và nó đã quên những gì xảy ra lúc này mà nhảy vào gây chuyện với nhau và cả lớp phải nhảy vào can ngăn chứ không bọn nó nữa vì chẳng hiểu hai đứa nó gây nhau cái gì nó và hần cầm ghế định choảng nhau

Nếu không phải đến giờ vào lớp thì chắc cả lớp cản không nổi ,nó ầm ỨC vì không đập nát cái mặt hần nên hện ra vẻ giải quyết , hần cũng chẳng sợ nó mạnh miệng đồng ý , hần thậm tự hứa rằng nó cho dù là con gái nhưng vẫn phải đánh cho nó một trận “lên bờ xuống ruộng”

Ra về nó hung hăng xách tai hần ra sau bãi gửi xe , trong lúc bị xách tai lôi đi hần mới chột dạ nghĩ lại về những màn phi đồ , phi đầu trúng đó mà hần khê hồi hận vì suy nghĩ nông cạn , hần chỉ biết khóc ròng trong lòng mong là nó đừng phi cái gì dễ nằm viện

- Hôm nay tôi sẽ ch.....- nó đang được hứng nói thì hần lại có điện thoại , nó đứng dậm chân đứng chờ

Được năm phút , mặt hần bỗng nghiêm lại , nó cũng chán nên bỏ cuộc kêu về nhà giải quyết sau . Đi được mấy bước hần kêu nó lại gọi mấy Kiệt , Nhật, Quân và Hùng đến chỗ hần lẹ . Sau khi triệu tập đầy đủ thì

Nhật lại kêu nó và hai nhỏ kia về nhà ăn cơm và đừng chờ rồi cả đám phóng xe đi đâu đó và xem ra rất nghiêm trọng

“Xem ra đã có chuyện gì đó rồi” – nó đang đắm chiêu một suy nghĩ thì Tuyết và Nhi đến lôi cổ nó về và nó kể hết chuyện với hai đứa bạn thân của mình rồi ba nàng ta lập ra một kế hoạch dụ dỗ mấy nam nhà ta để thoả lòng tò mò

- Uầy , nhớ khoá cửa nha Kiệt – Quân dắt xe hộ Kiệt và khê dặn Kiệt vì sợ rằng ba nàng sẽ nổi điên nếu quên khoá cổng

Đến hơn 1h sáng mấy nam mới mò về tới nhà , lại tập trung ở phòng khách với vẻ mặt rất căng thẳng

- Khốn nạn , ông ta dám mua chuộc người của ta , có trên dưới 100 người thì đầu đá kiểu gì chứ , may là chúng ta còn thắng đây!! Một lũ hèn hạ - Kiệt xoa đầu chửi rủa

- Chúng ta phải có chiến lược , trận này ta thắng nhưng có lẽ ông ta sẽ tìm cách mua chuộc thêm người của chúng ta – Hùng bắt đầu xoay con dao găm , đàm chiêu nhìn ba con sư tử đang yên giấc

- Có lẽ ông ta sẽ nhắm vào một trong năm chúng ta hoặc có lẽ sẽ là- Nhật đắm chiêu hất cằm về phía phòng ngủ , thế là đủ biết ý của Nhật

- Khoan !! Cậu đừng làm rối lên chứ , ông ta có biết gì về việc này đâu chứ nhưng người có thể ông ta sẽ nhắm tới đầu tiên sẽ là em của cậu đó Nhật nên Kiệt và Quân ở nhà theo sát ba người đó đi , còn tôi với Nhật và Hùng phải đi giải quyết chuyện này , xem ra ông ta không dễ chơi rồi – hấn vuốt mặt , ngả người ra so-pha

-Tất cả chuẩn về phòng ngủ đi !! Ba người kia mà thức thì hậu quả đáng sợ lắm – Quân bắt đầu ngó lên nhà nhìn chằm chằm ba phòng ngủ , cả đám nghe thế cũng thấy hoảng nên chuẩn lẹ

“ Mấy người cứ đợi đó , bọn tôi sẽ tìm ra câu chuyện của mấy người” – chẳng biết dậy từ lúc nào mà nó nghe lên chuyện người khác nhưng rốt cuộc chẳng nghe thấy cái gì mặc dù rất yên ắng vì nó ở trên tầng và bọn hấn thì ở dưới tầng

Nghe tiếng bước chân nó vội vàng vào trong giả vờ ngủ , bỗng tiếng bước chân tiến gần phòng và đến gần bên giường nó . Nó mất vía sợ gì không sợ chứ nó sợ ma nhất nên nhắm chặt hai mắt , nằm im thín thút . Có một bàn tay nào đó khê đặt nhẹ lên má nó lại chuyển sang xoa nhẹ đầu nó .

“ Cái bàn tay này là” nó mãi suy nghĩ nên bàn tay rời nó từ lúc nào . Nó chồm dậy thì chỉ thấy cửa phòng được đóng cửa đàng hoàng , chẳng hiểu sao nó cảm thấy ngu ngốc vì không chịu mở mắt ra nhìn cái người mà dám vô phòng nó . Nó quần quai trên giường và thiếp đi khi đã quá mệt

14. Chương 14

~ Sáng cuối tuần ~

Ba nàng mới sáng dậy chẳng thấy mấy nam đâu chỉ còn Quân và Kiệt , tá hoả đi tìm nhưng chỉ tìm thấy mẫu giấy : “ Ở nhà cứ sai vặt 2 thằng kia cho sướng , có gì thì ăn cơm trước đi nhớ đợi cơm tối nha”

-hehehehehe- cả ba đồng thanh cười khi đọc xong mẫu giấy , rất gian tà

Quân và Kiệt vừa xuống nhà thì thấy cái mặt gian tà của ba người kia mà chẳng hiểu cái gì cho đến khi đọc xong mẫu giấy thì hốt hoảng tính chạy thẳng lên lầu và bị mấy nàng tóm lại

- Thả tui ra !! Tui lên phòng tí mà – Quân bị tóm khi bị Kiệt đẩy ra sau khi ba nàng nhảy ra khỏi ghế truy bắt con mồi

Cả buổi sáng , hai nam nhà ta đầu nổi hai đám mây đen khi ba người sai hết việc này đến việc kia , hai nam làm muốn gãy cả lưng mà ba nàng kia chỉ ngồi ghế chơi game , bấm móng , duỗi móng tay , đến trưa

lại được mấy nàng chỉ đạo nấu đồ ăn , làm sai một cái thì ăn mấy phát vào lưng làm hai nam bị thấm hơi nhiều

Đến tối cả bọn dọn cơm đợi mấy người kia về nó tính gọi điện kêu về thì Kiệt lại kêu thôi , dường như đã có chuyện gì không ổn nhưng tra hỏi cỡ nào thì Kiệt và Quân nhất quyết không nói

- Giờ có nói không – nó quay ra sau nhìn về phía Quân

- Khônglêu lêu – Quân cầm ly cà phê chạy thẳng lên phòng bỏ mặc cho nó đang phùng mang trơn má ở dưới

“ Không thêm !! Hứ!!!” nó nghĩ thầm trong đầu rồi hậm hực đi về phòng , sàn nhà Kiệt vừa mới lau chưa kịp khô , nó chẳng để ý gì nên trượt chân , nó nhắm tịt mắt lại thầm nghĩ ngã từ đây xuống thì gãy tay trật cổ chứ ít gì nhưng chỉ 5s sau thì nó cảm thấy gì hết chỉ có cảm giác mình đang đè lên cái gì đó mềm mềm , nó vẫn nhắm mắt sờ soạng tùm lum

- Sàn nhà chưa khô đi đứng cẩn thận một chút đi . Ê, sờ cái gì thế hả - một giọng nói quen thuộc cất lên

Nó mở mắt ra và nhận ra đó là Kiệt , vội cảm ơn trước mà không biết mình vẫn đang đè lên người anh

- Cậu nặng quá với lại tay của cậu – Kiệt mặt đỏ lên gãi đầu

-Á !! Tôi không cố ý – thì ra tay nó để đúng chỗ ấy của Kiệt , nó vội vàng quơ tay chân loạn xạ giải thích , mặt nó ửng lên vì xấu hổ rồi chạy thẳng vô phòng , nó lại quần quai trên giường nó thầm nghĩ rằng mình là đứa biến thái , cực cực biến thái

Trong lúc nó đang quần quai thì Kiệt vẫn ngồi ngoài sàn tự cười một mình dù bị Tuyết bắt gặp nhưng anh vẫn ngồi tùm tùm . “ Cậu dễ thương lắm đấy” , Kiệt tự nghĩ rồi đứng dậy bước vào phòng , anh chẳng hiểu vì sao cứ mỗi lần nó cười hoặc làm gì đó thì anh lại thấy nó rất đáng yêu trừ những lúc nó ở bên hần khiến anh cảm thấy rất khó chịu

- Uầy , xuống ăn cơm đi , Nhật vừa gọi điện kêu đến khuya mới về - Quân nghe điện thoại rồi hét từ nhà bếp lên tầng , ai cũng nghe rõ từng từ một

- Đi từ sáng đến giờ chưa về , rõ ràng là có chuyện mà – Tuyết bồn chồn cứ ngó ra cổng

- Ăn đi , chắc không có chuyện gì đâu – mặc dù nó cũng giống Tuyết nhưng nó vẫn tự an ủi mình và Tuyết

Đã hơn 11h , ba cô nàng cứ nhất quyết chờ mấy nam về , hai nam kia dụ đi ngủ cũng không được , đe dọa thì lại bị đe lại nên cũng đầu hàng , ngồi coi tivi đợi cùng mấy nàng ta

Tuyết thì cứ bồn chồn lo cho Nhật ngồi mài mòn hết cả móng tay , Nhi lại cho Hùng có chuyện mà xảy ra với Hùng chắc nhỏ đi theo Hùng luôn mất nhỏ cứ điên cuồng chơi game . Còn nó vừa lo cho Nhật vừa lo cho hần , nó cứ cảm thấy trống vắng khi thiếu hần

Đến hơn 1h sáng , ba nàng đã lăn ra so-pha ngủ , Kiệt thấy vậy nên kêu Quân bế từng người lên phòng . Đặt được nó xuống giường Kiệt thở dài , mỉm cười nhìn nó như con mèo đáng yêu vô cùng . Kiệt nhìn nó đặt tay lên má nó , anh lại đặt đôi môi của mình gần bên môi nó . Gần hơn nữa , nó đột nhiên trở mình làm anh giật mình , anh gãi đầu nhưng chợt lắc đầu cười nhìn nó : “ Mà đúng là điên rồi Kiệt ơi” , anh cứ nhìn nó rồi về phòng mình

Quân đang khổ sở bế Tuyết nhà ta lên mãi mà không được , Quân thầm nghĩ rằng chắc tại vòng 1 của cô nàng quá hoàn hảo nên mới thế này . Xắn tay áo , Quân quyết tâm phải bế nàng ta lên phòng , vừa mới nhấc khỏi ghế nàng ấy lại trở mình làm Quân rơi vào cái tư thế rất dễ hiểu lắm . Và đúng thế , Quân chưa kịp định thần thì cái đám kia đã về tới nhà , Nhật là thấy cảnh tượng đó đầu tiên

- Cậu làm gì với bạn gái của tôi thế - mặt Nhật tối sầm lại , tay sẵn thành cái nắm đấm

- Uầy, không phải như cậu nghĩ đâu – Quân nghe thấy tiếng của Nhật vội vàng thoát khỏi tư thế đó và giải thích

-Bình tĩnh đi !! Làm ồn bây giờ không tiện đâu – hần vội can ngăn

Nhật chỉ mang khuôn mặt tối sầm của mình bước qua chỗ Quân và bế Tuyết lên phòng , không quên ngoảnh lại nhìn Quân : “ Mai chúng ta sẽ nói chuyện sau” , rồi tiến thẳng lên phòng để Quân lại với khuôn mặt buồn rầu

- Thôi , lên ngủ đi , Nhật nói thế thôi chứ không có gì đâu , tuần sau có việc để làm đấy – hấn đến vỗ vai Quân thở dài và đưa anh lên lên phòng

Hùng bước vào nhà cuối cùng nghe được hết câu chuyện nên cũng gọi là hiểu chuyện , nhìn không ai chỉ còn mỗi nhỏ Nhi là đang nằm ở trên so-pha , tay vẫn cầm máy chơi game . “ Em gái tôi ơi” – Hùng lắc đầu cười nhẹ rồi đưa nhỏ lên phòng

~ Sáng hôm sau ~

Ba cô nàng mới dậy thì tự hỏi quái nào mà mình lại ở trong phòng , mấy nàng ta chỉ nhớ là đợi mấy nam từ lúc 11h đêm đến 1h là ngủ luôn . Nhật vẫn vui vẻ như thường ngày nhưng đối với Quân thì chẳng mấy thiện cảm cả ở nhà lẫn trên trường . Quân buồn vì chẳng có cơ hội giải thích cho Nhật hiểu

Hấn an ủi Quân rồi kêu Hùng đi nói chuyện thử với Nhật . Với tính cách của Nhật thì xem ra vô vọng , không còn cách nào khác hấn phải kể hết chuyện cho Tuyết nghe rồi nhờ Tuyết nói chuyện thử với Nhật . Khi nghe xong cô nàng béo má Quân làm giãn cơ mặt vì cái tội dễ gây hiểu lầm và hứa sẽ giúp và có một điều kiện nếu mọi chuyện ổn thỏa

Tuyết bước vào nhà , kéo Nhật lên phòng làm nó , Nhi và Kiệt thắc mắc nhưng hấn chỉ cười xuề xòa bảo rằng không có chuyện gì rồi lại sinh chuyện với nó . Cả ngày hôm qua , hấn chỉ mong được về nhà sớm để gặp nó dù chẳng hiểu vì sao , mặc dù bị chọc điên nhưng vẫn cảm thấy nếu thiếu màn chọc ghẹo của hấn thì chắc nó rất buồn

Về phía trên kia , Tuyết giải thích rõ ràng cho Nhật nghe , rồi cốc đầu anh vì cái tội ghen bậy ghen bạ , Nhật chỉ ôm đầu cười toe toét , nhưng nhất quyết không đi xin lỗi Quân

- Anh không xin lỗi đâu , mất cả tự trọng – Nhật nghiêm mặt lại

- Đã hiểu lầm rồi mà còn bày đặt , thôi ngoan đi em thương – Tuyết nhăn nhó mặt mũi nhưng rồi cũng cười nhẹ làm Nhật phải ưng theo ý cô

Nhật chủ động qua xin lỗi trước , Quân cũng bỏ qua rồi hai người lại khoác vai nhau đi vào cười toe toét làm cả đám phải lắc đầu vì sự thay đổi chớp nhoáng này

Đến giờ ăn tối , cả đám ngồi vào bàn ăn nhưng lại theo sự chỉ đạo của nó , thật hết biết với nó xem ra nó còn trẻ con hơn cả Nhật , nó xếp chỗ cho Tuyết và Nhật , Nhi và Hùng ngồi cạnh nhau , nó ngồi chính giữa còn ba người còn lại muốn ngồi đâu cũng được

- A...nào anh yêuNgon không anh , em nấu đó , Ngọc ăn đi nhìn gì vậy , tôi không gấp cho bà được – Tuyết gấp luôn miếng thịt vào miệng Nhật rồi hai người nhìn qua phía nó bằng đôi mắt gian xảo khiến nó hối hận khi xếp chỗ như thế

- Anh ăn đi , tắm bỏ đi , dạo này thấy gầy quá – Nhi gấp luôn mấy miếng thịt vào chén của Hùng rồi cười nhẹ nhưng ánh mắt sắc bén lại hướng về phía nó

- O...À...Em cũng ăn ít rau đi , dạo này xuống sắc quá – Hùng hiểu ý cười toe toét

Nó biết được điều đó nhưng “trời đánh tránh bữa ăn” nên nó cứ nuốt cục tức vào người rồi thề là sẽ trả thù

- Giờ ạ !! Đây thừa má , hết ganh tị chưa – hấn gấp hấn cho nó một cái đùi gà khi nhìn thấy nó cứ trẻ môi nhìn hai cặp kia tình tứ ăn uống

- Đây nữa nè !!! – Kiệt liếc nó rồi cũng gấp miếng thịt bỏ vào chén nó rồi cười hề hề

Hai cặp kia nhìn thấy nó đang cười toe toét ăn cơm với thức ăn đang chất đầy cái chén cùng với hai khuôn mặt đang mỉm cười nhìn nó . Khánh khắc đó , hình như có một ai đó đã bị cho ra rìa và đó chính là Quân , anh thấy bức bối , sao ai cũng tình tứ mà không tình tứ thì cũng tươi cười cho nhau mà không để ý đến người không được ai quan tâm

- Đến lượt cậu này nữa !!.....Nè ăn đi , ganh tị như trẻ con thế - Hùng nói thế nhưng cũng gấp đồ ăn cho Quân làm Quân hí hửng

“ Em tôi mà không nói thì đừng hòng tôi gấp cho cậu ănhhahaha” – Hùng liếc qua Nhi nháy mắt một cái
Cả đám về phòng sau bữa tối chuẩn bị cho một ngày mới sắp tới

Hơn 11h đêm , khi ba nàng nhà ta đã đi ngủ hết rồi là thời điểm mấy nam rời khỏi nhà , mấy nam lấy xe phóng đi đến quán bar mà cả bọn hay tới . Bước vào bên trong tất cả đã sửa sang lại , cả bọn vào phòng dành cho khách vip , đóng cửa vào chỉ còn lại năm người với khuôn mặt nghiêm trọng và bầu không khí tĩnh lặng đến đáng sợ

- Đạo này chúng ta hiền quá rồi thì phải – hấn ngồi cùng với ly rượu trong tay , đôi mắt hiền dịu thường ngày đã chuyển thành sắc lạnh

- Ủ !! Tôi hoàn toàn đồng ý , chúng ta phải có một kế hoạch , một kế hoạch thật hoàn hảo – Nhật từ con nít lên 3 nay đã lên đúng với số tuổi của mình

- Đánh !! Được không?? – Hùng lại xoay con dao găm , đôi mắt anh xoáy sâu vào hấn

- Không được , như thế quá mạo hiểm , bang của ta chỉ còn dưới con số 100 – Kiệt nhăn nhó phản đối

- Đồng ý với Kiệt , sao không nghĩ tới việc thương lượng rõ ràng – Quân lo lắng chỉ trán gây xung đột đến mức tối thiểu

- Cậu nên nhớ ông ấy chỉ đứng sau chúng ta , nếu thương lượng thì cậu nghĩ ông ta sẽ như thế nào – Nhật bắt đầu thấy nói chuyện thế này chưa tìm được cách thì đã choảng nhau ngay tại đây luôn cứ kế hoạch khỉ gở nữa

- Việc này tốn thời gian hơn tôi tưởng – Quân vò đầu bứt tóc , cố gắng suy nghĩ và lập trình một kế hoạch hoàn hảo

Sau câu nói của Quân , cả phòng lại trở về bầu không khí im lặng , hấn tiếp tục suy nghĩ sau bao nhiêu lời bàn luận và ý kiến của mấy thằng bạn , đưa lý rước lên môi nhưng lại thả xuống , hấn cứ đầu đầu suy nghĩ làm thế nào để ông ấy không đụng đến người thân của mình

- Được !!! Tôi đồng ý với Hùng , mai chúng ta sẽ bàn cụ thể về vấn đề này sau – hấn lại một lần nữa xé toạc cái bầu không im lặng

- Nhưng.....- Quân giãy nảy chưa kịp phản ứng thì đã bị hấn chặn họng

- Cứ thế đi – hấn quơ tay bước ra khỏi phòng

- Về thôi !! – Nhật đưa tay vỗ vai bạn mình rồi kéo anh ra khỏi phòng

Lại hơn 2h sáng cả bọn mới mò về nhà , đang tính lên lên phòng thì đèn phòng bỗng đèn phòng khách sáng rực lên và ba cô gái đang đứng chặn ngay trước cầu thang với khuôn mặt thần sầu nở nụ cười đúng chất ác ma , cùng thốt lên đúng một câu :

- Well....well....well....WELL E TO THE HELL

- Dậy sớm thế , mấy cậu – Kiệt đang run lấy bầy nhìn ba nàng chảy toát mồ hôi , cả bọn cứ đứng nép ở cửa nhìn ba cô nàng bước từng bước nặng trĩu xuống từng bậc cầu thang :

- Đi chơi quên đường về à – Tuyết vừa duỗi móng tay vừa nhìn mấy nam nhà ta đang “xanh mắt ếch” bên dưới

15. Chương 15

- Bọn anh đi công chuyện mới về , mấy em ạ - xem ra bây giờ Nhật mới có tiếng nói trong hoàn cảnh này nhưng.....

- Lên đây , em cho anh một trận – Tuyết gào lên ra lệnh , Nhật lùi thủi bước theo , cả đám nhìn theo cười nham nhở rồi lại quay ra với hai cô nàng còn lại

- Bên này để tui , bà lo bên kia đi – nó hất cằm về phía Hùng làm anh đủ biết có chuyện với mình nên dập tắt nụ cười nham nhở của mình ngay tức khắc

“ Anh hai à , lên đây” – Nhi liếc mắt , dường như đôi mắt biết đe dọa nhiều hơn dịu dàng , hết nhìn Hùng lại nhìn xuống ba người còn lại cười nửa miệng rồi đi luôn

- Còn gì muốn nói không – nó bẻ tay , từng ngón thật chậm rãi để hành hạ tinh thần ba người còn lại

Chỉ còn lại hấn , Quân và Kiệt và nó cùng với những tiếng bẻ tay chậm rãi tưởng chừng như không bao giờ dứt giữa màn đêm mập mờ làm cả đám toát cả mồ hôi . Bỗng cả bọn nghe tiếng từ hai phòng của Tuyết và Nhi không hẹn cùng vang lên đúng một câu của Hùng và Nhật : “Á!!! Tha cho anh đi !! Đau quá!!!”

- Có muốn thế không ?? – nó ngược lên lầu rồi ngoảnh lại nhìn ba người đang ôm nhau run lấy bầy lắc đầu kịch liệt

- Thế tại sao lại ra khỏi nhà vào ban đêm , mấy người ăn chơi trác táng hay sao mà cứ thập thò đi ra đi vào vậy , biết lúc mấy người đi là ba người bọn tui lo lắng lắm không hả ??? Có chuyện gì phải nói chứ !! Mấy người trốn đi cũng ngu nữa , 11h đêm mà nổ xe ngay trước cổng rồi phóng đi lúc về cũng thế thì cả cái xã này cũng biết mấy người đi mấy giờ về mấy giờ nữa chứ hướng chỉ là là ba bọn tui ở nhà – nó hét lên giải thích từng chút một nhưng đôi lúc đôi mắt nó chỉ hướng về hấn , và nhận được sự gật đầu coi như am hiểu tất cả của ba người nên không quên tặng mỗi người một quả đấm ngay ngực rồi hậm hực bỏ lên phòng

Hai người kia cũng bước xuống nhà tay cũng ôm ngực , mặt nhăn nhó không thể tả , sau khi an ủi và văng tùm tà la , cả bọn ai về phòng nấy tìm cách làm ngực hết đau . “ Đấm đá kiểu này chắc khỏi lo gì rồi” – hấn lên phòng kiểm tra lại chỗ bị đấm thì chỉ thấy nó hơi sưng , nếu không phải là bọn hấn mà là người thường thì có lẽ sẽ phải tức ngực mấy ngày rồi thâm tím chứ chẳng chơi , hấn thoáng nghĩ vài điều rồi cười nhẹ

- Sáng rồi , ngủ gì nữa dậy đi – nó hét lên làm mấy nam chưa ngủ được một tiếng thì lại bị đánh thức dậy

- Mới có 3h sáng , bọn anh còn chưa ngủ đủ mà , em làm gì thế - Nhật ngáp ngắn ngáp dài bước xuống lầu cùng với mấy nam kia

Nó đứng hống hách giữa đám , còn Tuyết và Nhi thì đang ở trong bếp , nó bắt đầu ra một loạt giảng thuyết cứ mỗi lần nó nhấn mạnh từ gì đó là cả đám lại giật mình , mắt cứ lơ đãng . Hấn tỉnh nhất trong đám vì nó mà hấn không ngủ đủ giấc , hấn chỉ cần ngủ tối thiểu 2h mỗi ngày , dư thì không sao chứ thiếu thì hấn rất dễ cáu

- Nói hết chưa ?? Cô đúng là rảnh rang lắm rồi nên mới phá giấc ngủ của người khác , đã nói là đi công việc rồi mà còn bèo nhèo nữa hay là cô ngủ lắm nên giật mơ hả?? Gọi cô là đồ khó ưa quả thật là quá đúng !! Tôi nói xong rồi!! XIN PHÉP ĐỒ KHÓ ƯA Ạ!! – hấn cắt ngang “bài giảng” của nó , khiến mấy nam kia rất ngạc nhiên , và câu cuối cùng hấn nói nhấn mạnh rồi bỏ lên phòng

Nghe thấy hấn lớn tiếng hai nàng kia cũng chạy ra xem tình hình

- Thôi , mấy người lên phòng hết đi – nó găm mặt , phẩy tay ra hiệu giải tán

- Nó nói thế thôi , chứ không có ác gì đâu – Nhật quay lại xoa đầu nó rồi quay lại nói thầm với Tuyết – Em dỗ Ngọc dịu anh

Tuyết lặng lẽ gật đầu , nhờ Nhi đưa nó qua so-phà ngồi , Kiệt thấy thế quay lại , đứng trước mặt nó , nhắc cầm nó lên , mỉm cười :

- Thằng đó đang thiếu ngủ thôi à , bận tâm làm gì – Kiệt làm đủ bộ mặt làm nó phụt cười – Đấy thế mới cậu , thôi tôi lên ngủ nha – Kiệt thấy nó cười cũng vui lây

- Sắp cuối tháng rồi đấy , hai người nhớ gì không vậy – Tuyết vỗ vai chờ cho mấy nam đi ngủ rồi lại quay sang nó và Nhi với vẻ mặt nham hiểm

- Nhớ chứ sao không – hai người đồng thanh khe khẽ

Nó cười được một tí lại cúi gầm mặt làm cho hai đứa bạn thân cảm thấy lo

Một tuần sau , mấy nam được tự do thoải mái muốn đi lúc nào về lúc nào cũng được ba nàng cũng không quan tâm mặc dù vẫn vui vẻ như mọi ngày làm cho mấy nam rất khó chịu . Mấy hôm đi bàn chuyện cố ý về trễ chỉ mong ba nàng lại cảm râm về việc về trễ để bớt trống trải nhưng đã vỡ mộng . Cứ thế ,mấy nam cũng gần như hết chịu nổi về sự hành hạ độc chiêu của ba nàng

Hắn cũng chẳng hiểu sao từ hôm đó nó chỉ cười rồi bỏ đi chứ chẳng câu lên như mọi lần khi hắn trêu nó , hắn tự trách mình sao lúc đó hắn không nói nhẹ lại một chút thì bây giờ nó đâu như thế , hay là hắn quá lời . Hắn vò đầu bứt tóc , cũng tại vì một phút câu gắt thêm ngủ mà bây giờ thành người có lỗi !!!!??

Hắn bắt đầu bực mình vì thái độ của nó đối với hắn khác hẳn so với mọi người , đang ngồi ăn trái cây , hắn lôi Nhật và Tuyết lên phòng để lại nhiều dấu chấm hỏi trên đầu mấy nam còn nó thì vẫn vui vẻ coi tivi như không có chuyện gì xảy ra

- Hai cậu nói đi , tôi làm gì có lỗi à – hắn thật sự nổi điên

- Để em nói cho – Nhật đang định nói thì Tuyết lại quay sang cười

- Ủ , em nói đi , nói cho cái thằng điên kia hiểu- Nhật cũng cười lại rồi liếc mắt qua hắn đang sắp nổi điên

- Cậu đó , cậu nghĩ sao mà lại nặng lời vậy chứ hả ?? Cậu có biết là nhỏ buồn lắm không , nhắc đi nhắc lại đúng ba chữ “đồ khó ưa” trước mặt nhỏ , sao cậu ham ngủ đến thế hả ?? Mau đi xin lỗi nó ngay cho tôi !!

- Tuyết cho nguyên một tràng giảng thuyết hùng hồn làm Nhật phải gơ ngón tay biểu thị sự tuyệt vời

- Được rồi là tôi sai , nhưng tôi không biết cách xin lỗi – hắn gãi đầu

Tuyết như muốn xông vào thụi vài quả vào cái mặt tỉnh bơ kia nhưng may là còn Nhật ngăn lại , Nhật là bạn thân của hắn nên cũng biết rằng hắn chưa bao giờ làm gì quá đáng để phải vác cái mặt “đập chai” của hắn đi xin lỗi người khác nên bây giờ mới thế

- Muốn xin lỗi em mình thì phải dẫn nó đi ăn kem – sau khi đã hạ hỏa được nàng Tuyết thì lại ra dáng đàn anh lên mặt với hắn

- Đâu đơn giản thế hả anh ?? Ngoài ra nó còn- Tuyết đánh tan sự ngạo mạn trong Nhật rồi ba người xì xà xì xầm một cái gì đó

Hai ngày hôm sau , Tuyết và Nhật rủ cả đám đi ăn kem , Nhật vỗ vai hắn , Tuyết nháy mắt với hắn làm hắn thấy căng thẳng . Xin lỗi thôi mà , mắc mớ gì hắn phải sợ đến thế chứ , hắn đã truy cập hết tất cả các lời xin lỗi hay nhất và thành công nhất vào tối qua , hắn đã cảm thấy tự tin nhưng khi có cơ hội thì hắn không mở mồm ra được

Kết quả là hắn để hụt hai cơ hội , Nhật vội kéo hắn ra chỗ khác và hăm he rằng nếu tí nữa để hụt nữa thì hắn tự lo và kết quả cũng giống như hai lần trước . Bây giờ thì không phải là Tuyết nổi nóng mà là anh Nhật nhà ta muốn chơi nguyên cái ly kem trước mắt vào bản mặt tỉnh bơ của hắn . Tất cả ra về trong trạng thái khó hiểu trừ nó

Đến ngày cuối tuần , hắn rủ cả đám đi bar chơi và liên tù tì cả đám đã xuất hiện với xe moto với tốc độ siêu đỉnh làm hắn mất vía

- Để hạn chế tắc đường do xe cộ nên một xe chở hai người chịu không – hắn lấy một lý do rất quái đăng , đi lạng lách mà sợ tắc đường á , hắn ta khủng nặng rồi nhưng ai cũng nghe theo sự phân xe của hắn

- Cô đi với tôi được không – hắn vui vẻ nhìn nó , nó cũng bất ngờ nhưng lại đồng ý ngay chớp mắt

- Ố...- Quân tính nói gì đó nhưng bị cái lườm sắc lạnh của Nhi làm im bật , và Tuyết quay sang nhỏ Nhi nháy mắt một cái

Cả đám xuất phát , vì nó đã ngồi yên vị trên xe hắn nên hôm nay chẳng có ai phải sợ ra đường bị xe tông , đó là niềm hạnh phúc với người đi đường khi gặp mẫu mã của loại xe có tiếng ở đây

Bỗng nhiên gần đến bar thì hắn lại rẽ qua con đường khác , chuyện còn lại thì để anh nó và hai đứa bạn thân kia lo

- Cậu đi lộn đường rồi kìa – nó nhìn đường hắn đi mà lo lắng nhưng hắn lại chẳng nói gì làm nó càng lo thêm

Hắn dừng lại ở gần cái khu công viên , ngồi ở hàng nước mía không ngần ngại gọi nguyên ly kem cho nó , nó cứ ăn kem ngồi ngắm mọi người qua lại còn hắn thì nốc hết ba ly nước mía

- Hôm đó tôi hơi quá lời phải không ?? – hắn gọi đến ly thứ năm mới dám mở miệng

- Ủ !! Rồi sao ?? – nó cũng ngừng ăn kem , sắc mặt của nó lại giống cái hôm đó

- V...Vậ ..chotôiXIN LỖI !! – hắn thấy ngượng miệng nhưng hắn đã lỡ hết to hai chữ “xin lỗi” làm mọi người xung quanh nhìn chăm chăm vào hai đứa nó

Về phần nó thì hơi ngỡ ngàng vì lời xin lỗi hùng hồn của hắn rồi cũng à ừm cho qua , chỉ khuyên rằng hắn đừng như thế nữa là ok hết . Hắn đã nghĩ xin lỗi là vô cùng khó nhưng nếu thật lòng biết mình sai và biết xin lỗi thì ổn thôi , hắn chờ nó đi ngắm cảnh công viên rồi lại ghé vào khu vui chơi phá từ trò này sang trò khác làm cái khu trò chơi muốn phá sản với hai đứa này

- Mấy em ơi , sắp đến giờ đóng cửa rồi ạ - cô nhân viên khu trò chơi nhăn nhó cười sau khi đã bị hai đứa nó chơi vài cú hơi thâm

- Ô vậy là chị không thích bọn em chơi ở đây nữa sao , chị nhân viên – nó làm bộ mặt cún con mắt long lanh như bánh canh làm nhân viên ngập ngừng – Thôi , khuya rồi chị về ngủ sớm không thì nhìn như bà già đấy – nó cầm tay hắn chạy rồi hét to làm nhân viên mặt tối sầm lại

Hai đứa phóng xe về bar nhưng chẳng thấy cái đám kia đâu , hỏi đàn em thì anh ta lại nói là mấy nam kia đi về cùng với hai cô gái trong tình trạng bị xách đầu lôi cổ đi mất hút . Nghe đến đó hai đứa lại rợn da gà , chẳng biết đã có chuyện gì xảy ra , hắn lại xách xe chở nó về

Hắn cố ý giảm tốc bằng một chiếc xe đạp điện vì hắn muốn ở bên nó lâu hơn nữa ,nó cũng thế nên cũng chẳng cần thắc mắc về tốc độ rùa bò này

- Lạnh không ?? Lúc này quên dặn cô mặc áo khoác – hắn thấy trời trở lạnh nên quay lại nói với nó đầy sự quan tâm

- Không sao , trời mát mà , tập trung nhìn đường đi cha nội – nó cười xuề xòa rồi đập lưng hắn một cái rõ đau vì cứ mãi quay xuống nói chuyện với nó mà quên mất xe đang lạng tùm lum

Đến lúc chờ đèn đỏ , hắn và nó đứng bên vệ đường . “ Đèn đỏ ơi , chậm lại một tí đi” – cả hai cùng chung một suy nghĩ vì muốn ở gần nhau lâu hơn

- Thế này cho khỏi lạnh nè – hắn cầm tay nó quàng qua eo hắn rồi cười , nụ cười làm điên đảo mấy chị em đang dọn hàng bên lề

- Ô....- nó hết hồn nhưng rồi cũng im lặng không phản đối hay chống chế vì nó cảm nhận thấy hơi ấm của hắn , nó thoáng qua suy nghĩ rằng nó đã quá biến thái chẳng nhưng rồi ý nghĩ đó cũng biến mất theo cơn gió mát thổi qua

Cùng lúc đó , có một người nào đó đã chụp được khoảnh khắc đó , không chỉ ở chỗ bọn nó mà còn có cả đám kia nữa , người đó đã biến mất trên một chiếc moto đen loáng sang trọng và sự xuất hiện của một chiếc xe ô tô cũng dừng ở đèn đỏ gần hai đứa nó

- Anh Phong !!! Quên em rồi hả ?? – cô gái lái chiếc xe màu trắng thời thượng và ăn mặc rất chi là sexy hơn hử khi nhìn thấy Phong “đập chai” nhà ta

“ Mặc thế này thì cởi hết luôn còn che cái quái gì nữaKhoan , cái quái gì cô ta là ai mà gọi cậu ta thân mật thế ??” – nó nhìn cô gái trong xe khẽ nhăn mặt rồi lại nhìn hắn với vẻ mặt khá khó coi

- Là em àWidel , sao không đi luôn cho anh nhờ - về mặt hắn trở nên khá lạnh lùng khi bắt gặp cô ta

- Cô ta là người tình của anh hả ?? Chơi cho chán đi !! Nhưng anh vẫn là của em đấy – cô ta nhìn nó với đôi mắt khinh bỉ và bước ra khỏi xe chỉ thẳng vào mặt nó rồi lại trở ngón tay vào mình

“ Chát” , “Bóp” ...

16. Chương 16

Cô ta nhận được một phát tát từ nó nhưng cái đó là chưa đủ , khi cô ta vừa ngược cái mắt hách dịch tính đánh lại thì được nó tặng thêm một quả đấm ngay bụng . Hai hành động gần như chỉ trong chớp mắt , hấn biết rõ vì sao nó lại phản ứng như thế nhưng cũng phải ngăn nó lại chứ mà đánh nhỏ này đi viện thì cứ để hấn lo sau

- Anh Phongnó đánh em sao anh chỉ can khi nó đã đánh – Widel âm ỉc tính đánh lại nhưng khi bắt gặp ánh mắt sắc lạnh của nó đằng sau mái tóc dài màu nâu hạt dẻ , ánh mắt đó là cái ánh mắt nó ít khi sử dụng và hấn không nhìn thấy ánh mắt đó

- Anh không rảnh , hôm khác chúng ta nói chuyện – hấn nhú mày nhìn cô ta ôm bụng ngồi xuống đất , mặt hiện rõ năm ngón tay của nó nhưng ánh mắt vẫn giữ độ sắc bén không đổi

- Đi thôi , đèn xanh rồi kìa – nó leo lên xe với cái giọng lạnh ngắt làm hấn ngạc nhiên nhưng cũng phóng xe đi bỏ lại một cô gái đang hậm hực ôm bụng bỏ vào xe

- Đau quá – cô ta cũng bỏ đi không quên ném lại ánh mắt toé lửa về chiếc xe moto đang chạy hút về nơi nào đó

Từ lúc đó về đến nhà , hấn kể rõ ràng đầu đuôi mọi việc là cô ta là con lai Việt- Pháp , tên là Widel , cô ta hay đến bar chơi , hay lượn quanh hấn , hấn chẳng làm gì chỉ nói chuyện bình thường mà cô ta ngộ nhận rằng hấn là của cô ta

- Tôi mới nói chuyện có vài lần thôi à – hấn kể hết rồi kết một câu rõ ràng

- Ờ..Mới có vài lần thôi à ...hì...hì- nó nghe hấn giải thích xong lại luồn tay qua eo hấn cười tủm tỉm . Nó và hấn đều cười tủm tỉm rồi phóng xe về thẳng nhà , không hiểu sao nó thấy trong lòng nhẹ nhõm

Về đến nhà hai đứa thấy nhà tắt đèn tối om , chắc cả đám đã ngủ nên hai đứa lên vào nhà , thấy hai cái bóng đen ba con sư tử thức giấc tính gầm lên nhưng nó kịp ra lệnh nên cả hai lên vào nhà bình thường . Hai đứa bám dọc vào cầu thang , đi được hai bước thì đèn phòng sáng lên và hiện ra cả đám đứng ở ngay trên cầu thang với vẻ mặt rất nham nhở

- Đi chơi vui ha.....Quên bọn này luôn rồi sao ??? – Quân làm mặt nguy hiểm nhìn hai đứa đứng thộn ra đó

- Cô biết cái cảm giác đang lên lên phòng mà bị cô làm giật mình chưa – hấn huých ta , lăm bằm nói chuyện với nó

- Biết rồi !! Bây giờ làm sao đây – nó lí nhí trả lời hấn

Day dựa nguyên nửa tiếng đồng hồ , hai đứa nó phải làm việc nhà trong vòng một tuần vì cái tội dám bỏ bạn bè trốn đi chơi , hai đứa chỉ biết khốc thâm chứ bây giờ mà cãi lộn thì chỉ có thua mà còn phạt nặng thêm chứ được cái khi gì đâu

Hai ngày trôi qua , cứ đi học rồi về nhà lại làm việc nhà , mỗi đêm về nó phải mất cả nửa tiếng mới ngủ được . Vì cứ lên giường đi ngủ thì nó lại nghĩ đến hấn , nghĩ đến những lúc chỉ có hấn và nó , nghĩ đến cái lúc mà hai đứa phá phách hay gây lộn với nhau . Rồi nó chợt nhận ra không lẽ nó thích hấn nhưng rồi lại phủ nhận rồi lại khẳng định . “ Cậu là đồ hách dịch , bây giờ tôi thích cậu rồi đó” – nó suy nghĩ rồi gào lên trong đầu vì đã xác định được tình cảm của nó và nó nghĩ chắc hấn cũng thích nó

Dù đã xác nhận tình cảm của mình nó vẫn giấu trong lòng , vẫn vui vẻ nói chuyện cười đùa với hấn như bình thường . Tối hôm sau , Kiệt lại rủ bọn nó đi bar nhưng vì đường rộng quá nên mỗi đứa đi một xe , lại một lần nữa người đi đường phải né đường vì tốc độ kinh hoàng của cả bọn

Vào bar chưa được bao nhiêu phút thì thấy ba cô gái ăn mặc thì vô cùng hở hang tiến gần đến cả bọn . À vâng cô gái đứng ở giữa chính là cô gái hôm nọ nó vừa cho phát tát và phát đấm , Widel , còn hai hai gái đi sau là hai cô bạn dân chơi của cô ta

Đẩy ba cô nàng nhà ta ra một bên rồi lại sà vào lòng mấy nam nhà ta vuốt ve rồi ông ọ nói hỏi đi hỏi lại rằng tại sao dạo này không thấy mấy anh ra bar . Cô nàng bên kia thì độc chiếm Nhật , cô thứ hai quần lấy Quân và Hùng còn Widel thì ngồi giữa Kiệt và hấn . Ba cô gái nhìn ba nàng bằng ánh mắt khinh bỉ

- Mấy anh chơi mấy con nhỏ này vui rồi , giờ mấy anh là của bọn em rồi – Widel nhìn ba cô nàng đang đứng như trời trồng rồi ba cô cười phá lên nhìn bọn nó bằng ánh mắt khinh bỉ

- Mấy cô quá rồi đấy – Kiệt hất tay Widel ra nhìn một lượt làm ba cô gái đang cười bỗng im bặt

- Mấy nhỏ kia biến đi – cô gái ngồi bên Nhật lườm bọn nó

Ba đứa đi ra ngoài trong lặng lẽ và kêu mấy nam đừng đi theo tí nữa sẽ quay lại . Ra ngoài , ba nàng lấy xe phóng đi đâu đó rồi quay lại với bộ đồ khác , khuôn mặt khác

- Ủa tưởng đi luôn rồi chứ - Widel thấy sự hiện diện của ba cô nàng nên tóm lấy hấn bá vai ôm cổ nhìn mà muốn ới

Vẫn không trả lời ba cô nàng cứ thế đứng đó nhìn mấy nam cứ đuổi ba cô gái đang ưỡn ẹo kia đi thì ba cô lại càng bám vào mấy nam nhìn rất chướng mắt

- Tuyệt với Nhi, mùi điểm nồng nặng nhĩ - nó cuối cùng đã lên tiếng với giọng lạnh lẽo làm mấy nam ngạc nhiên cả hấn cũng thế

- Mày nói gì đấy con kia , muốn đánh nhau à – cô gái ngồi kế bên Nhật đứng lên bẻ cổ tay

- Ủ !! Ra ngoài – nó chỉ lãnh lạnh thế rồi ra ngoài

Bọn nó lái xe đến chỗ bãi đất trống gần đó , ba cô gái cũng lái xe ô tô theo sau . Mấy nam nhìn ba nàng trong lòng đầy lo lắng vì đó không phải là phong cách của bọn nó , rồi còn lo cho bọn nó vì ba cô kia cũng là dân biết đánh đấm chứ nhìn ba nàng mỏng manh nhìn dữ dằn chắc gì đã biết đánh đấm

Đến đó ba cô nàng đứng góc bên cửa bãi đất còn phía bên kia chắc ai cũng biết , ở giữa chỉ có mấy nam nhà ta

- Thua thì đừng van xin nhá – Widel vừa dứt câu thì lao ra cùng với hai người còn lại nhưng đã bị Kiệt ngăn lại

- Đủ rồi đó !! Chúng tôi chẳng có quan hệ gì với ba cô hết , mấy cô tự ngộ nhận đấy chứ tôi đây đảm bảo rằng giữa chúng tôi không có liên quan đến mấy cô hết . Mấy cô bắt chuyện với bọn tôi vì nể là khách quen mới trả lời chứ mấy cô chẳng là cái khỉ gì hết – hấn bước ra với vẻ mặt sắc lạnh

Widel và hai cô bạn của mình vừa bị Kiệt chặn lại vừa hấn phanh phui đúng sự thật nên chỉ biết đứng hình tại chỗ còn ba nàng nhà ta cũng phần hơi ngạc nhiên nhưng rồi khuôn mặt của ba nàng dần ra rồi đứng tự kiêu nhìn ba con điên bên kia

- Thế ba con nhỏ kia là gì của mấy anh mà tại sao mấy anh lại phải che chắn cho bọn nó – cô gái đứng sau lưng Widel lên tiếng làm cho ba nàng nhà ta phải nhứ mày nhìn mấy nam

Chẳng cần nói năng gì hết , Nhật đến ôm eo Tuyết rồi Hùng cũng đứng cạnh Nhi , còn mỗi nó đứng bơ vơ

- Còn nhỏ kia chắc chẳng là gì của mấy anh nhĩ - Widel từ từ ngạc nhiên với Nhật và Hùng bỗng nhếch mép cười hất cằm nhìn nó

- Làm gì có chuyện đó – hấn lên tiếng rồi đứng bên nắm tay nó làm cả lũ cũng ngạc nhiên không kém gì ba cô gái bên kia

- Chứng minh đi – Widel nói một câu làm cả đám sững người

Nhật với Tuyết chẳng cần nói cứ thế ôm nhau hôn một cái làm Widel khê nhãn mặt , rồi liếc ánh mắt tinh ranh của mình về hai cặp còn lại

- Xí !! Nhỏ này không phải người yêu của tôi – Hùng hốt hoảng nhìn qua nhỏ Nhi tuyên bố một câu gây sốc rồi tiến đến phía Kiệt – Đây là người tôi yêu – Hùng đến quàng cổ Kiệt làm cả đám rụng quai hàm

Hùng cười hề hề như thằng điên rồi khẽ xiết cổ Kiệt , như biết ý nên Kiệt cũng nuốt nước bọt gật đầu rồi cúi gằm mặt giả bộ xấu hổ . Widel lại nhìn nhỏ Nhi bằng ánh mắt tinh ranh , nhìn thấy ánh mắt đó Quân đánh liều chạy sang chỗ nhỏ Nhi :

- Tôi yêu nhỏ này – lại một phen gây sốc của mấy nam nhà ta
- Chứng minh đi – Widel vẫn giữ nguyên ánh mắt đó về cặp đôi kia

Vừa dứt câu thì nhỏ Nhi nắm lấy cổ áo Quân và.....hôn???

- Nhi à !! Cậu không tính làm thật đấy chứ - nhìn ánh mắt sắc lạnh của nhỏ thì anh bỗng run cầm cập
- Đúng yên đó !! Cử động là lộ giờ - thì ra nhỏ chọn đứng đúng chỗ khuất nên khi lòi Quân vào thì người ngoài chỉ nhìn thấy hai người giống đang làm gì đó giống ...hôn!!!

“ Bộ chẳng lẽ phải làm vậy sao ??” – nó và hấn nuốt nước bọt nhìn hai cặp vừa rồi rồi lại nhìn nhau

- Tôi không có lỗi nha – hấn nói khẽ vào tai nó rồigiống hai cặp vừa nãy

Nụ hôn nồng nàn ngay giữa bãi đất trống , lúc đầu nó banh to hai con mắt vì ngạc nhiên nhưng cũng bị cuốn vào sự ngọt ngào đan xen sự nồng cháy , còn hấn sau khi nói câu đó xong thì nhíu mày nhưng lại dẫn ra trong chớp mắt . Cả hai đắm chìm trong sự nồng nàn

- Tin chưa ?? – nó như tỉnh lại dứt ra khỏi đôi môi của hấn , ánh mắt chĩa thẳng vào Widel
- Còn một cặp nữa mà – Widel cảm thấy bực tức khi cứ từng người thể hiện để chứng minh nhưng vẫn cố gắng đứng đó nhìn hai ah chàng bên kia đang quàng cổ nhau
- Là cô muốn đấy nhá – Kiệt nói rồi cứ ông à ông ọ vuốt ve Hùng làm ba cô gái nổi da gà

Cứ thế , Kiệt cứ sờ soạng khắp người Hùng làm cho Widel và hai cô bạn của mình lấy bối cảnh đứng lại nhìn nhưng khi chạm tay đến cằm của Hùng tính chu mỏ thì ba ba cổ gái đó nhảy tót lên xe phóng đi không quên hét lên :

- Tôi tin rồi !! Ghê quá !!! Á....á.....á – Widel lái xe điên cuồng và nói với theo
- Buông ra đi !! Đứng với cậu thêm một phút nào nữa chắc tôi thành gay thật quá – Hùng vừa thấy chiếc xe của Widel phóng đi thì đẩy Kiệt ra ngay lập tức rồi phủi khắp người
- Thế sao cậu không ôm người yêu của cậu đi – Kiệt cũng phủi người liếc xéo Hùng
- Về nhà đi , tôi kể sau – Hùng gãi đầu rồi leo lên xe phóng đi luôn

Cả đám phóng đi hết chỉ còn lại hấn và nó . “Vẫn còn ngọt” – sau nụ hôn đó nó và hấn chỉ tránh ánh mắt của nhau , nó leo lên xe liếm môi một cảm như cảm thấy dư vị ở trên môi

- Còn đứng đó nữa , về thôi – hấn nhìn nó đang ngồi đờ trên xe nên mất kiên nhẫn

Hấn và nó đi song song với nhau nhưng chẳng ai nói với ai câu nào . “ Khỉ thật , hết ngọt rồi !! Chán thật!!”

- hấn vừa đi vừa liếm cái môi của mình cảm nhận vị ngọt , hấn dường như muốn hôn nó lâu hơn nữa
- Quen nhau đi – Quân đứng lù lù ở cổng chỉ đợi hấn và nó về thì chườn mặt ra nói đúng một câu rồi bỏ vô nhà để lại hai người giật mình rồi đứng đờ tại chỗ

Hấn và nó cứ đứng đó một lúc lâu rồi mới sực tỉnh lại dắt xe vào gara . Đang chuẩn bị vào nhà , hấn đứng trước gara quay mặt nhìn mấy con sư tử rồi thần thờ buông ra một câu :

- Mình yêu nhau đi !!
- Cậu nói cái gì cơ ?? Tôi...với ...cậu...á!! – nó đang tính bước tới hù hấn đột nhiên nghe thấy câu đó thì mặt đỏ bừng vội vàng nói lại cho hấn nghe

Hấn bất ngờ nghe giọng nó , “ Tiêu rồi !!” – hấn chỉ thoáng nghĩ hai chữ đó khi nó lên tiếng , quay lại thì nhìn thấy nó mặt đỏ bừng lên trông rất dễ thương , “ Không lẽ nhỏ này thích mình ??” – hấn nhìn nó như thế rồi chột mím cười

- “Mình yêu nhau đi” của Bích Phương đó , nghe chưa ?? Tôi đang giới thiệu bài hát thôi à !! Cô làm gì mà đỏ mặt lên thế ?? Không lẽ cô thích tôi – hần nói một tràng làm nó từ đỏ vì ngượng thì lại chuyển sang đỏ vì que và lại thành đỏ vì bị nắm thóp
- CậuTôi giết cậu – mặt nó đỏ bừng gào lên bám lấy người hần , liên tục lắc cổ hần và hần cứ thế cố gắng lết vào nhà

17. Chương 17

Vào đến nhà chỉ một tâm điểm của cả đám là Nhi và Hùng

- Sao cái lúc Widel kêu chứng minh thì cậu lại chuyển sang Kiệt , hai người có chuyện gì à ?? Giận nhau à ?? Hai người nói tôi nghe coi , lúc đó mà tôi không qua chỗ Nhi thì bây giờ nhỏ cũng chẳng còn lành lặn đâu – Quân lắc vai Hùng liên tục làm Hùng rất khó chịu nhăn nhó nhìn Quân
- Nhỏ là em tôi mà , tôi mà nhỏ thì chẳng khác nào là loạn luân – Hùng nổi điên nhìn nhỏ thấy nhỏ khề gặt đầu rồi anh vùng dậy khỏi bàn tay của Quân rồi gào lên
- Em cậu ?? Chuyện gì mà rồi vậy ?? Vậy cậu bảo rằng thích nhỏ là sao – Nhật bù xù tóc tai và mọi người há hốc mồm miệng

Ngày hôm nay , Hùng nhà ta toàn nói mấy câu gây sốc , anh bình tĩnh kể về chuyện ADN

và bào rằng mình hơn cả đám một tuổi và nói tại em mình muốn chọc cả đám nên mới thế chứ chẳng có gì nhiều rồi anh bá vai Nhi và hai anh em cười xuề xòa

Về phía cả bọn cũng chẳng muốn tọc mạch gì nhiều tới chuyện gia đình sợ lại vô tình đụng vào chuyện gì khó nói thì khổ nên chỉ đem chuyện thích nhau ra đùa cả đám ra xử tội !! Thế là hai anh em cũng chịu chung số phận với hần và nó là làm việc nhà một tuần

Bắt đầu một tuần , cả đám lại uể oải xách cặp tới trường . Bài giảng vừa bắt đầu vừa là lúc cả bọn làm việc theo cặp : hần và nó thì đánh caro , Nhật và Tuyết thì ngồi vẽ về cái quái gì đó , Nhi và Hùng thì cúi gằm xuống bàn bấm mấy game liên tục riêng Kiệt và Quân đang nhìn cái gì đó trong điện thoại trông rất suy tư

Bỗng nhiên bài giảng bị dừng lại đột ngột làm cả bọn cũng dừng lại , rồi giáo viên trở lại tươi cười :

- Chúng ta có học sinh mới !! Vào đi em

Học sinh mới bước vào làm cả bọn há hốc mồm miệng , làn da trắng rồi mái tóc uốn nhìn như mấy cọng mì nhưng vẫn được màu đen óng ả bớt phần kì dị . À vàng đó chính là cô ả hay đến bar của mấy nam nhà ta , Widel

- Chào anh chị , em từ Pháp về , em tên là Triệu Vân Nhung , tên Pháp của em là Widel , em rất vui khi được vào lớp của anh chị - Widel nhìn về cái phía có nguyên tám cái đầu được nhuộm màu khác nhau rất nổi bật trong lớp
- Em qua kia có bàn trống đối diện với bàn của em Ngọc , Hùng qua bên em Nhung ngồi rồi nói cho em ấy biết những quy định về trường lớp . À....còn Nhi hả... Kiệt em qua đó ngồi được không?? – giáo viên tươi cười chỉ chỗ cho Widel
- Dạ , thôi ạ !! Em thấy Quân với Nhi chưa thân nhau nên cô cứ để bạn ấy qua ngồi với Nhi ạ , em ngồi đây là được rồi ạ – Kiệt đứng lên gỡ đầu rồi liền đẩy qua cho Quân
- Thôi không mất thời gian nữa , Quân em qua chỗ Nhi ngồi đi . Cả lớp nghe đây , vì Nhung học dưới các em một lớp nhưng sức học của em ấy bằng với chúng ta nên được lên thàng học chung với chúng ta . Vì thế nên cả lớp không được bắt nạt em ấy , cứ coi em ấy như bạn cùng lớp nghe chưa – cô giáo chỉ nghiêm nghị đến thế là cùng rồi lại vui vẻ giảng bài

Hần ném qua Kiệt tờ giấy , trong tờ giấy ghi : “ Họ Triệu cùng với cậu là sao ??”

Kiệt cũng nhăn lại : “ À , nhỏ đó là em họ tôi , hôm qua tôi mới biết”

Hần : “ Giờ à , em họ cậu mà bây giờ mới biết là sao ??”

Kiệt : “ Hôm qua tôi mới nhận được tin nhắn của ba tôi nói là em họ tôi chuyển sang học cùng lớp với tôi nên nhờ tôi chăm sóc nó , gửi cả ảnh thì tôi mới biết”

Hần đọc xong dòng tin nhắn của Kiệt , nhíu mày một cái , nó cũng thắc mắc hỏi hắn , hắn đưa nó đọc tờ giấy đó và kết quả là nó cũng ngạc nhiên không kém , cứ thế từ Quân đến Nhi , Nhật , Tuyết và cuối cùng là Hùng đọc được mẫu giấy đó đều ngạc nhiên nhìn Kiệt , còn Kiệt chỉ còn cách cười trừ

- Triệu Vân Nhung (16t) : tên khác là Widel , ăn chơi điều độ học hành chừng mực , bướng bỉnh , nhí nhảnh trừ một số hoàn cảnh , con của tập đoàn Y&I có tiếng , IQ : 162/200

Bài giảng lại bắt đầu và bọn nó cũng mỗi người một việc , ngồi với nhỏ Nhi riết cũng quen cứ hờ tít là chơi game bây giờ thế này chơi bằng niềm tin không lẽ bây giờ phải rủ Widel chơi game ??

- Chơi game không ?? Tôi chỉ cô – Hùng đánh liều khẽ hỏi thử

Widel đang ngồi chăm chú ghi chép bỗng được Hùng hỏi vậy liền khẽ nhìn qua bên anh nhưng tay và tai vẫn hoạt động hết công suất và thấy anh đang cúi người lôi ra từ cặp một cái máy game khác

- Cô dừng việc chép bài là được rồi đấy , tí nữa mượn vở người khác chép ý chính thôi !! – Hùng nhìn tay của Widel hoạt động mà mắt vẫn nhìn anh nên chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm

- Nhưng.....- Widel nhìn cô đang giảng bài mà tiếc nuối

Khổ nỗi chỉ vì cái máy game đời mới mà Hùng đang cầm đã cảm dỗ cô không thể tập trung khi Hùng cứ cầm máy , cô thở dài rồi tập trung ngheHùng chỉ cách chơi game và hai cứ bấm máy liên tục

Về phía bên kia có hai người đang nhìn Hùng và Widel ẩn muốn lũng cả cái máy

- Làm quen nhanh thật , chán ghê – Nhi chợt nhẹ cười rồi nhìn cái máy game của mình , ánh mắt nửa vui nửa buồn

Nhìn nhỏ như thế chẳng hiểu sao Quân lại có cảm giác buồn theo khi nhìn vào ánh mắt của nhỏ rồi lại nhìn qua bên Hùng và Widel đang chơi vui vẻ . Anh rất sợ ánh mắt sắc lạnh của nhỏ , anh luôn để ý nhỏ , kể cả khi nhỏ vui hay buồn vẫn một ánh mắt vô cảm luôn mang vẻ lạnh lùng nhưng bây giờ nhìn nhỏ rất buồn

- Còn máy game không , nhìn thấy cô chơi mà tôi cũng muốn chơi – Quân gãi đầu , nuốt nước bọt , tinh thần anh đang bị đàn áp

Nhỏ nghe thế liền nhìn lại cái máy game của mình rồi cười nhẹ một cái làm cho thằng kẻ bên nhỏ bị lỗi mất một nhịp . Đưa cho Quân cái máy game mà nhỏ phải nói rất nhiều để cho Quân hiểu về cách chơi mà không để ý rằng cả bọn đang nhìn nhỏ rất ngạc nhiên vì nhỏ nói rất nhiều , chắc hôm nay trời mưa to mất !!

Đến giờ ra về , cả đám ra được đến cổng trường thì lại nhìn thấy Widel dắt theo xe moto của mình gọi Kiệt lại

- Gì nữa đây !! Đừng có nói , cô lại kêu tôi với Hùng chứng minh tình yêu ở đây nha – Kiệt nhìn thấy Widel chạy ra thì vội vàng ngắt lời làm cả đám phải nhíu mày nhìn cô

- Em xin lỗi , em không biết , nhưng anh là anh họ của em mà – Widel hối lỗi , rồi xin lỗi từng người vì hôm đó hơi quá

- Được rồi , tha cho em đây , em chạy theo anh Kiệt làm gì - nó cũng thấy cô biết hối lỗi rồi tiến đến nhỏ nhẹ nói chuyện với Widel

- Em ... Ba em kêu qua nhà anh Kiệt ở vì gia đình em đang ở bên Pháp tại em về nước đột ngột nên phải nhờ anh Kiệt – nhìn thấy nó hiền nhưng Widel vẫn đứng lùi về phía sau của nhỏ Nhi

- Anh họ của em đang ở nhà chị , nhà bán hết rồi , đồ đạc của em đâu , chỉ đi để bọn chị qua chở về hộ - đến lượt Tuyết nhảy xuống xe vì sự dễ thương của cô nàng

- Đồ em để ở khách sạn gần đây ạ , anh chị đi theo em – Widel mắt sáng rỡ leo lên xe phóng như bay , ba nàng cũng thế mà theo sau

Mấy nam chỉ biết đi theo lác đầu ngán ngẩm , hôn trước còn cạnh khoe điểm với đi mà bây giờ lại cười nói vui vẻ với nhau chỉ với một câu xin lỗi của Widel . Dọn xong đặc xong xuôi về phòng mới Widel nhảy lên thích thú cảm ơn nó rối rít như con cún thể mà nó chẳng hiểu sao mấy hôm trước lỡ tay cho cô hai phát thắm cả tuần

- Giờ thì em phải chỉnh lại tóc tai đi , nhìn luộm thuộm quá - nó nhìn đầu tóc của cô mà phát khiếp

- Em phải để kiểu này chờ người đó đến cơ – Widel nắm tóc nằm lăn ra giường

Người đó ?? Khỉ gì thế !! Mới về nước được mấy tháng mà sao có người yêu được ?? Cả đám nhìn Kiệt , anh chỉ biết lác đầu kịch liệt chứng minh rằng anh chẳng quan tâm có có người yêu hay không

- Chị mày đây !! Chị mày không thích kiểu tóc đó , đó không phải ý của chị mày , đi sửa theo lời Ngọc đi
- Nhi gằm mặt tiến đến phía Widel rồi lại bỏ về phòng

Ánh mắt cả bọn lại đổ dồn về Widel , còn cô chỉ ngồi đờ ra giường nhưng hai mắt sáng rõ lên như đèn pha lê . Cô kể lại rằng lúc đó là cô về từ Pháp về Việt Nam chơi lần đầu tiên khi cô mới có 12 tuổi , do không biết đường xá thế nào nên đã lạc đường trong lúc đi mua sắm rồi lại đụng phải mấy thằng lớn hơn cô hai hay ba tuổi gì đó rủ rê cô

* Mấy năm về trước *

- Cô em nhìn xinh phết nhỉ ?? Đi chơi với bọn anh không – tên đứng đầu sờ má Widel rồi nở nụ cười ma quái

- O...Tránh ra ... T....Tôi hét lên đấy – Widel hoảng sợ , đôi mắt đã ứa nước

Bốn tên sở khanh cứ thế dồn cô vào chân tường , đường cùng rồi cô mới ngồi ôm đầu xin bốn tên đó tha cho nhưng bọn chúng cứ tiến tới với nụ cười biến thái . Bỗng có một cuốn sách bay thẳng vào tên đứng đầu , bị chọi muốn bể cái đầu , tên đó liền quay lại để xem đứa nào gan to , quay lại thì thấy một cô gái tóc dài đen tuyền mang ánh mắt vô cảm cũng xinh nên lại giữ giọng biến thái :

- Cô em muốn vào chung luôn à

Chẳng nói năng gì cứ từng tên bị hạ xuống bởi bàn tay nhìn thoáng qua có vẻ mỏng manh nhưng chứa đầy sức mạnh , bằng chứng là chưa đầy một phút bốn tên to xác đã nằm chèo queo ở dưới đất

- Còn không biến đi !! Muốn nhập viện luôn sao ?? – cô gái chính là nhỏ Nhi , hằm hè hai câu bốn tên đó ôm cặp xù xụi chạy mất dép

- C....Cô là ai?? C..Cô muốn gì ở tôi ?? – Widel ngồi góc tường chứng kiến từng tên ngã xuống , đôi mắt vô cảm kia cứ nhìn chằm chằm vào cô làm cô trào nước mắt liên tục , cô không biết người này sẽ làm gì mình , liệu có đánh cô ngã xỉu rồi bán cô sang Trung Quốc không (tưởng tượng hơi quá)

- Nhiều tuổi ?? Mới đến à – đôi mắt vô cảm nhìn từ trên xuống dưới của Widel rồi mới lên tiếng hỏi cộc cằn y như con trai

- T...Tôi....12...tuổiTôi..mới từPháp ...về....hicĐây là lần đầu...hic...tôi về thămnguồn gốc của mình....hic – Widel vừa khóc vừa nhìn vào ánh mắt vô cảm kia , cô vẫn còn rất sợ

- Nín đi !! Tôi 13 tuổi !! Nhà ở đâu , tôi chở cô về ?? – nhỏ Nhi khụy đầu gối xuống , quệt nước mắt của Widel , rồi bẻ thẳng lên xe moto của mình

- Sao chị khỏe thế !! Lúc này chị không sợ mấy tên đó hả ?? Lỡ bọn nó đánh lại thì sao – Widel ngạc nhiên rồi lau chau chữ không sợ sệt như lúc trước nữa

- Chưa cho vào nhà xác là may rồi chứ ở đó mà đánh lại !! Cô nên học võ đi chứ yếu đuối thế này thì chẳng ai chịu được đâu – nhỏ Nhi vừa trả lời Widel vừa đi theo hướng Widel chỉ

- Sao dừng lại vậy !! Em nói nhiều quá hả - bỗng nhỏ dừng lại , Widel lại ứa nước mắt sợ cái ánh mắt vô cảm đó

- Đến rồi !! Chị mày có việc , xuống xe đi – nhỏ chỉ vào cái khách sạn

- Cho em xin số điện thoại đi – Widel hơn hở nhảy xuống xe rồi cười híp mắt
- Không có – nhỏ trả lời ngắn gọn
- Vậy em có thể gặp lại chị không – Widel gãi đầu
- Chừng nào biết vô và thay đổi bề ngoài rồi sẽ gặp lại thôi !! Đi đây – nhỏ nói xong rồi phóng xe đi luôn và đó là lúc Widel nhớ mãi
- * End *

18. Chương 18

Cô nàng say sưa kể chuyện rồi bỗng nhận ra có mùi khét ở tóc tính vùng vẫy nhưng mấy nam đã lôi từ đâu ra mấy sợi dây thừng ngăn cột tay lẫn chân nhỏ vào thành bàn ngay đó

- Ngồi yên đi Widel , sắp xong rồi – Tuyết Giữ đầu của Widel , nhỏ nhẹ cười
- Không !! Ai cứu em với !! huhu – Widel cứ nghĩ thấy mùi tóc khét là giấy dựa
- Widel !! Ngồi yên – nó xoắn tóc để mấy nam không nhìn thấy rồi ánh mắt sắc lạnh nhìn Widel làm Widel giật mình , ngồi im thín thít

Gần đuôi thẳng được cái đầu bù xù của Widel thì nhỏ Nhi đi xuống làm Widel mắt rưng rưng cầu cứu như cún con , nó cũng giả làm mặt cún con , Widel thì lắc đầu còn nó thì vừa cười vừa gật đầu , nhìn hai chị em này dễ thương không chịu nổi

- Ngọc thẳng !! – nhỏ nhìn nó rồi bước vào bếp rồi lại trở về phòng của mình làm Widel hoá đá còn nó thì ngăn nga đuôi tóc cho nhỏ

Nhỏ bước về phòng lục lọi cái gì đó rồi trở lại phòng khách

- Cái gì thế , Nhi ?? – Tuyết quay qua chỉ vào cái mà nhỏ đang cầm
- Xem thử còn xài được không rồi đưa cho Ngọc – nhỏ thả vào Quân cái đồ bấm tóc rồi lại mỉm cười
- Bao sắp đến rồi – nó, Tuyết và Nhật ngậy người ra nhìn nhỏ bỏ lên phòng , nó mỉm cười suy nghĩ điều gì đó
- Sao lại có bão – hấn cắt ngang dòng suy nghĩ của nó

Nó nói rằng từ khi làm bạn với nhỏ thì chỉ thấy nhỏ cười nửa miệng chứ chưa bao giờ nhìn thấy nhỏ cười hiên như thế . Từ khi tìm được Hùng thì nhỏ có vẻ vui hơn và nói nhiều hơn trước , đặc biệt là đôi mắt của nhỏ không còn vô cảm như trước nữa mà còn xen lẫn cả niềm vui

- Cô có vẻ hiểu Nhi quá nhỉ - hấn nhìn nó vừa vuốt tóc mà có vẻ gì đó vui lắm nhìn nó cười hấn cũng cười theo

- Tất nhiên , tôi chỉ mong nhỏ có thể nói nhiều hơn nè , cười như lúc này nhiều hơn nè , hoà đồng với mọi người nhiều hơn nè – nó cứ vui cười cứ mỗi điều nó lại thêm ba chữ “ nhiều hơn nè” , rất ngây thơ

Không nghi ngờ gì nữa , nó quá hiền và rất quan tâm đến người khác mặc dù bề ngoài nó không mấy quan tâm , hấn chợt nghĩ về câu xin lỗi của hấn mà nhìn nó , biết mình làm sai mà xin lỗi nó thì chắc là lỗi lớn cỡ nào nó cũng bỏ qua

Nó bấm bấm vài đường rồi lấy bình xịt tóc nhuộm mù xanh sậm lên mấy phần nó bấm trên tóc củ Widel . Hơn nửa tiếng nó mới làm xong kiệt tác của nó , ai nhìn cũng trầm trồ khen nó có tài

- Học xong cấp 3 , cô nên theo nghề cắt tóc bụi là vừa – hấn gật đầu xoa cằm rồi lại choc diên nó

- Cậu nói cái gì , kêu tôi đi cắt tóc bụi à , hay để tôi làm tóc cho cậu thử xem nào – nó cầm đồ duỗi tóc và bấm tóc lên rồi để xuống chạy bắt hấn

Widel nhìn mình trong gương mà không tin nổi từ mái tóc bù xù đen óng nhìn có vẻ rất kiêu bây giờ lại nhìn vẻ hiền hơn , ngây thơ hơn với những đoạn bấm được những màu xanh sậm làm óng ánh nhìn quý phái cứ đen đen xanh xanh làm ảo ảo người khác như phải được sờ vào thì mới tin là tóc nhuộm

- Thank you vinamilk !! I love you !! – Widel tóm tay nó rồi ôm chu mỏ đòi hôn nó

- Em họ mà sao giống nhau thế - Nhật huých tay Kiệt nuốn mảy chỉ ra chỗ nó đang dùng hết sức để đẩy Widel ra

- hề ...hề - Kiệt chỉ biết gãi đầu cười nhìn Widel

Thêm một thành viên lại thêm một người góp vui cho ngôi biệt thự của nó từ hai anh em suốt ngày ở trong phòng bây giờ đã có thêm bảy người góp vui , nó thấy cứ thế này là vui nhất . Hấn chỉ tiếc nếu biết thế này thì có lẽ hấn đã xúi Nhật chuyển trường qua học với hấn sớm hơn , hấn ngồi ngoài phòng khách nhìn nó nấu ăn mà cười giống tên thần kinh vừa trốn trại

- Lên đây với tôi – Nhật kéo hấn đi sau khi nhìn thấy hấn cứ chăm chăm nhìn nó rồi cười

- Kéo tôi lên đây chi vậy – hấn thấy Nhật khoá cửa phòng cẩn thận trông rất nghiêm trọng

Không day dưa nhiều , Nhật vào thẳng ý chính :

- Cậu thích em gái tôi phải không

- K.....h....ô....n....g...- hấn lắc đầu nhưng miệng ngượng chậm rãi nói – À mà chắc thế !! – hấn bảo chữa , gật đầu rồi mặt nghiêm lại

Nhật nhìn thẳng bạn mình rất nghiêm trọng vội vỗ vai , Nhật còn cười rất tươi so với vẻ mặt ban đầu

- Cậu thích Ngọc khi nào vậy ?? Nó biết chưa

- Chắc từ cái hôm mà tôi xin lỗi nhỏ , nhỏ chưa biết đâu , cậu mà không nói thì tôi cũng chẳng biết tôi thích nhỏ đâu – hấn gãi đầu nhìn Nhật

- Cậu chưa chắc là cậu đã biết sao ?? Chỉ là “ chắc thích ” thôi sao ?? Tôi tưởng cậu phải biết chắc chắn chứ , cậu rất dứt khoát mà , đây không phải thằng Phong mà tôi biết – Nhật tắt1 hấn nụ cười khi thấy hấn nửa vờ , anh muốn em gái mình có một thằng bạn trai như hấn nhưng khi thấy hấn thế này Nhật thấy bức mình và thất vọng về hấn

- Anh bị sao vậy – Tuyết thấy Nhật đi vào bếp uống nước về bức bội nên Tuyết thấy lo

- Hả...À....Ồ....Không sao đâu !! – Nhật uống nước rồi đảo mắt liên hồi

- Ồ... Thôi , anh gọi cả bọn vào ăn cơm luôn đi – Tuyết cũng thấy kì nhưng không hỏi nhiều thêm

Ăn cơm xong , hấn bỏ lên phòng làm cả bọn ngạc nhiên

- Ủa , anh Phong bị sao vậy – Widel ngó theo hấn hỏi cả bọn , thì cả bọn lắc đầu

- Kệ thằng đó đi , quan tâm lắm làm gì – Nhật nghe Widel hỏi thế bỗng sôi máu mặt nhăn nhó

- Hình như anh Nhật với Phong có chuyện gì với nhau hay sao ý – Widel nói khề với nó và Tuyết

Nhật càng nghĩ càng bức mình nên hậm hực bỏ lên phòng , cứ mỗi bước chân anh lại cố ý dậm thật mạnh cả đám nhìn theo mà chỉ thương cái cầu thang , vật vô tri vô giác làm gì có tội mà Nhật dậm chân muốn nát cái cầu thang , cả đám đều khó hiểu ngoại trừ một ánh mắt đượm buồn dõi theo Nhật , ánh mắt đó cũng được một người trong đám bắt gặp

“ Cốc , cốc ” tiếng gõ cửa phòng Nhật vang lên

- Ai đó – Nhật trầm tư nhìn vào bức ảnh chụp của ba cô nàng và anh bỗng giật mình ghé sát vào cửa

- Em đây , mở cửa đi – Nhi ngấn gợn xúc tích như thường ngày

- Sao hôm nay tự nhiên lên đây tìm anh vậy – Nhật vuốt tóc tự sướng

- Anh với Phong có chuyện gì sao – Nhi vào thẳng vấn đề

- Đừng nhắc tới thằng đó , anh lên cơn rồi đây nè , em thích thằng đó hay sao mà hỏi vậy – Nhật đột nhiên đập bàn gào lên rồi nhếch mép cười

“Chát” , vừa nói xong câu đó Nhật ăn nguyên phát tát của Nhi vào mặt , cả phòng đang yên tĩnh bỗng nghe thấy tiếng tát liên chạy vội lên phòng Nhật xem có chuyện gì xảy ra , hấn ở kế bên cũng ra xem thử

- AnhAnh sao vậy – Tuyết chạy lên ôm Nhật

- Anh không sao – Nhật xoa bên má mà Nhi vừa tát

- Anh...sao mặt anh có gì đỏ thế ?? – Tuyết dần dần hiểu nguyên nhân nghe thấy tiếng lạ - Nhi !! Tại sao bà lại đánh anh ấy vậy – Tuyết quay qua Nhi đôi mắt đờ đẫn sát khí

- “ Mày” với “tao” đi , lịch sự vậy đủ rồi – Nhi xua tay phũ ý như dẹp cái kiêu mĩ miều đó đi – Mày đi mà hỏi bạn trai mày đấy – đôi mắt bắt đầu chuyển sắc từ đờ đẫn buồn thành tia lạnh rồi lại vô cảm như trước

- Được rồi !! Thế này thì không lịch sự nữa . Tao cần biết tại sao mày lại tát anh ấy – Tuyết cũng giơng cổ cãi lại

- Hỏi đi rồi biết – Nhi vẫn cứ thế không thay đổi rồi bỏ đi , ra được đến cửa phòng thì ngoảnh lại nhìn Tuyết đang xuyết xoa chỗ đau của Nhật , ánh lên vẻ buồn rồi găm mặt bỏ về phòng

- Anh nói đi , chuyện gì vậy – nó cũng thắc mắc

- Có gì đâu , nhỏ lên hỏi giữa anh với thằng kia có chuyện gì rồi anh chỉ tính chọc nhỏ là nhỏ thích thằng Phong hay sao mà quan tâm dữ vậy thế là nhỏ cho ăn cái bạt tai không né kịp . Nào giờ anh chọc gì thì nhỏ có thể đâu chỉ nhếch mép cười thôi mà – Nhật đứng đó , ngu ngơ hết chỗ tưởng

Nó nghe xong ngưỡng ngưỡng nhận ra chuyện gì đó , hấn cũng về đăm chiêu , hai đứa nó lại ra cầu thang nói chuyện với nhau

- Cô mò ra chuyện gì à –hấn đứng ở bên nó ghé sát vào mặt nó

- Ờ thì...Xê ra , nhìn anh là tôi không ăn mấy ngày luôn đấy – nó bưng mặt vội đẩy hấn ra

- Giờ tôi thích đứng vậy thì sao ?? – hấn thấy kì kì cổ sấp lại gần nó hơn

- À vậy hả Thế thì “mì” luôn nha – nó điên tiết áp sát thẳng mặt hấn , đưa tay lên sờ má hấn

- Ờxin lỗi ... Cô mò ra chuyện gì vậy – tìm hấn đập nhanh như muốn nổ tung khi nó áp thẳng mặt hấn rồi tay sờ má hấn , hấn lại lạng sang chuyện khác

“ Mày điên rồi Phong à , không lẽ mày thích con nhỏ khó ưa này sao ... Nhìn cô ấy cũng dễ thương màẾSao mình lại thế chứTĩnh lại đi Phong à – hấn cứ ngập trong suy nghĩ sau hành động tương tác khá quyến rũ của nó

- Cậu nghe tôi nói không vậy – nó nhìn hấn lắc lư cái đầu vội mỉm cười rồi ân cần hỏi thăm bằng cách nắm cổ áo hấn rồi giựt tóc hấn

“ Tiêu rồi , mình thích nhỏ thật rồi , khỉ thật” hấn nhìn nó rồi lại nhìn qua đôi môi hơi khô của nó , tìm đập liên hồi rồi vọt lẹ về phòng , riêng nó thì chẳng hiểu hấn ăn phải cái gì mà kì lạ

- Thằng điên , mày đúng là điên , đây người không thích đi thích cái nhỏ khó ưa đó sao .. Tĩnh lại đi Phong ơi !! – hấn cứ nằm quần quai trên giường vò đầu bứt tóc ,ném gối tùm lum tạo ra tiếng ồn

“ Cốc ,cốc” tiếng cửa phòng hấn vang lên làm hấn ngưng ném gối và quần quai nhưng tóc tai bù xù đi ra mở cửa . Vừa mới bước ra , hấn mắt đã té ghé sát mặt nó , tìm hấn lại đập liên hồi

- Cô tìm tôi có chuyện gì không – hấn liền đứng dậy phũ quần áo

- Ờ....Không , tôi nghe trong phòng có tiếng ồn nên ra đây nói với cậu là cậu bớt ồn được không – nó găm mặt rồi nhìn hấn cười

- Cô cười cái gì ?? Mặt tôi giống thằng náo đó đóng phim hề lắm hả ?? – hấn chẳng hiểu vì sao nó cười nên tức tối
- ÀKhông phải , tại cái đầu cậu đấy , nhìn như thằng ăn màyhahahaha- nó bỏ đi để hấn lại mặt tôi sầm lại đã thế nó còn cố tình cười to làm hấn thêm tức
- Ê , đợi đã –hấn chợt nhớ ra điều gì đó vội gọi nó lại
- Có chuyện gì nữa cha nội – nó quay lại làm vẻ mặt ngán ngẩm
- Lúc này cô mò ra chuyện gì vậy – hấn gãi đầu
- Ờ thìChắc Nhi thích anh tôi ớ - nó gãi đầu ghé sát tai hấn
- Gi á ?? Nhỏ Nhi mà thích Nhật á – hấn quay sang nó hết sức ngạc nhiên
- Suyt nói nhỏ thôi ...Ai nghe thấy gì - nó bịt miệng hấn , cả hai bây giờ tim đập loạn xạ nhưng vẫn rất bình tĩnh
- Hai người nói..... Nhithích Nhật á – một giọng nói từ cửa phòng bên kia
- C...Cậu nghe thấy rồi sao ?? – hai đứa đồng thanh , xanh mặt

19. Chương 19

- Tôi phải đi hỏi nhỏ - đó chính là Hùng , anh nghe được hấn nói chuyện với nó
 - Cậu bị gì không vậy , cậu tính hỏi nhỏ thật à – nó kéo tay Hùng lại
 - Tránh ra , để tôi vào với em tôi – Hùng gào lên cố gắng lết ra trước cửa phòng nhỏ Nhi – Nhi ơi , mở cửa cho anh – Hùng lại gào lên , đập cửa
 - Đừng mở cửa Nhi à – nó kéo tay Hùng lại gào lên – Còn cậu nữa , đứng đó làm gì giúp tôi với coi – hấn đang cười nhìn nó đang ra sức kéo tay Hùng thì nó lại nhìn hấn làm hấn bất giác kéo tay Hùng cùng nó
- Mọi người dưới nhà nghe tiếng động cũng chạy lên xem có chuyện gì thì thấy ba người đang giằng co quyết liệt , hấn và nó thì cố gắng kéo Hùng ra còn Hùng thì cố nắm lấy cái nắm cửa phòng nhỏ Nhi , không biết nhỏ làm gì trong đó mà không động tĩnh
- Ba người làm gì mà giằng co trước cửa nhỏ Nhi vậy – Kiệt nhú mày nhìn ba đứa lẩn lộn dưới sàn nhà
 - Ủa , mấy người đó hả ?? Lẹ...lẹ gõ cửa phòng giùm cái – Hùng cũng kiệt sức đành nhờ vả mấy người vừa mới chạy lên
 - Đừng....Không được.....- hai đứa nó hét lên
 - Ờ...Vậy thôi , ta đi xuống – Quân đẩy Nhật ,Tuyết và Kiệt xuống lầu – à , Nhi ơi , anh của bà có chuyện muốn nói kìa – Quân thương tình gõ cửa rồi nhanh nhẩu đi xuống
- Khi đã hơi im ắng , ba người kia sau một hồi vật lộn với nhau cũng kiệt sức ngồi thở dốc , khoảng hai phút sau nhỏ Nhi mới bước ra ngoài mắt đỏ hoe ,sưng lên vì khóc nhiều
- Em bị sao vậy Nhi – Hùng hốt hoảng nhìn em mình mắt sưng vù lên
 - Mày bị gì vậy , sao mắt đỏ lên vậy – nó cũng hốt hoảng theo , nó chẳng quan tâm đến xưng hô , nó nói cứ như nó quen với cái cách nói chuyện đó lắm rồi
 - Ba người vào đi – Nhi chỉ bỏ vào phòng – Nhớ khoá cửa giùm luôn – Nhi nói tiếp
 - Em nói anh nghe đi , em thích Nhật phải không – Hùng vào thẳng vấn đề chính , đúng là anh nào em nấy chẳng khác gì nhau
- Chỉ nhận được cái gật đầu từ nhỏ , Hùng chỉ biết vò đầu bứt tóc
- Thật sao ?? – Tuyết đứng ngoài cửa lên tiếng

- Sao....- Nhi bật dậy

- á...Lúc này tôi quên khoá cửa – hần chợt nhớ ra – Thôi ra ngoài lẹ lên – hần như biếty1 lòi nó và Hùng ra ngoài rồi khoá cửa để Tuyết và Nhi trong phòng

Hần cứ vỗ vai Hùng an ủi rồi lại xoa đầu nó , vỗ vai là chuyện đương nhiên còn hần sao lại xoa đầu nó ?? Hần cũng thấy nó lo lắng , mắt cứ ngó lên lầu nên chỉ biết xoa đầu rồi dỗ ngọt nó uống nước, ăn bánh rồi lại xem phim

- Trông hai người thân thiết quá nhỉ - Quân nhìn hai người thích thú

Nghe Quân nói xong hai đứa nó mới để ý lại mình , hần quàng tay qua vai nó để xoa đầu nó trấn an nó thôi còn nó thì vịn vẹo tùm lum rồi tay nó cũng quàng qua vai hần để làm xù đầu hần cho vui , biểu hiện bất thường của hai đứa làm cho Nhật khó chịu . Nhật lại kéo hần lên phòng nói gì đó rồi cả hai vui vẻ khoác vai nhau xuống nhà

- Có chuyện gì vui thế - nó nhanh nhẩu nhìn anh nó và hần vui vẻ nó cũng tò mò

- Không có gì – Nhật với hần cười ngượng rồi xuề xoà qua chuyện

Về lại với hai cô nàng trên phòng ,từ này đến giờ chưa ai nói với ai câu nào , Tuyết cứ đứng trước cửa ban công nhìn ra ngoài phố còn nhỏ Nhi thì ngồi trên giường

- Vậy là mày thích Nhật sao – Tuyết lên tiếng

- Nếu thế thì sao – Nhi thẳng thừng nhìn Tuyết đang hướng ánh mắt ra ngoài ban công

- Vậy tại sao mày không thể hiện – Tuyết quay lại nhìn nhỏ với ánh mắt chứa đầy lo sợ

- Tại sao – Nhi hỏi ngược lại

Đến đó thôi , cả hai lại trở về không gian yên tĩnh nhưng không phải mỗi người một nơi mà hai người chỉ ngồi trên một chiếc giường chìm trong những suy nghĩ khác nhau

Về phía dưới phòng khách , đng ngồi coi phim hài , cả đám đều cười chỉ riêng Hùng là vẫn cái mặt sầu u ám như sắp nổ cơn giông , cả bọn nhìn Hùng rồi lắc đầu , chẳng cần biết anh đang có chuyện gì nhưng tốt nhất là đừng ai động tới Hùng lúc này vì anh có thể nổi điên bất cứ lúc nào và có một gười đang ngu ngơ vờn tay trước mặt Hùng

- Anh bị sao vậy ?? Ăn bánh nè!!! – Widel lớn vờn trước mặt Hùng rồi cứ cố gắng nhét miếng bánh vào miệng anh

Hùng đang lo lắng cho cô em gái của mình thì lại nhìn thấy một cô bé ngây thơ chìa miếng bánh trước mặt mình , ngờ nghệch làm anh xua tan mọi lo lắng , Hùng cười rồi cạp hết miếng bánh mà Widel đang cầm . Chưa dừng lại ở đó , anh còn cười vui ôm luôn Widel vào lòng , dứt bánh cho cô ăn và rất ngạc nhiên là cô nàng này lại chịu ngồi yên trong vòng tay của Hùng ,nhìn hai người này rất tình cảm

Bốn người kia nhìn mà không tin vào mắt mình , một người con trai đang u ám có thể nổi điên nếu có gì đó tác động nhẹ hoặc chẳng liên quan gì đến điều mà người ấy đang suy nghĩ bỗng vui vẻ trở lại bình thường bởi một miếng bánh và một cô gái lanh chanh có phần hơi kiêu . Chỉ có thể kết luận một điều là : Hai người đó đang có tình cảm với nhau

Trở lại về phía trên lầu , hai cô gái đang có hai biểu hiện khác nhau , một người đang lo sợ mình có thể mất người mình yêu còn người kia lại chẳng có gì gọi là biểu hiện cảm xúc

- Thế tại sao mày lại tát anh ấy , không phải mày thích anh ấy sao – Tuyết lại nhìn thẳng vào nhỏ Nhi

- Tao sẽ không giành anh ấy với mày nhưng cố gắng giữ anh ấy !! Được thì ok !! – Nhi không trả lời Tuyết vẫn giữ ánh mắt vô cảm đó

- Được !! Cảm ơn mày nhiều – Tuyết lại cười và trong khoé mắt hiện ra một giọt nước mắt

Tuyết bước xuống nhà miệng vẫn cười , nụ cười thân thiện , những người kia coi đó chuyện thường còn những người đã biết chuyện cũng nở một nụ cười nhẹ nhõm khác xa với những người còn lại

Nó tung tăng lên tầng , theo sau đó là Hùng nhưng nó chẳng hề hay biết cứ thế nó tiến thẳng đến phòng nhỏ Nhi . Vừa nắm cái nắm cửa , nó thấy lạ vì nhỏ hay khoá cửa phòng vậy mà hôm nay nhỏ lại quên , đập tắt nụ cười hồn nhiên của mình , nó ló đầu nhìn ngó cẩn thận và dừng lại ở chiếc giường

Trên giường chỉ có nhỏ Nhi ngồi hướng ra ban công và chỉ có một bên mắt chảy hàng dài cứ thế lặng im rồi mắt bên kia cũng chảy hàng dài . Nó bước tới nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh nhỏ rồi nhỏ bắt chợt ôm nó oà khóc , nó chỉ biết vỗ nhẹ vào lưng nhỏ để an ủi , nó thầm nghĩ rằng chẳng lẽ cứ thích đơn phương một người và người đó thích người khác là khổ lắm sao ??

- Mày nín đi!! Tao chỉ thích mày vui vẻ hơn thôi chứ không thích mày buồn đâu – nó gạt nước mắt trên má nhỏ , nhìn chăm chăm vào mặt nhỏ rồi phùng hai má lên nhìn “ciu ciu”

- Con nhỏ này !! Mày chỉ quan tâm cho người khác là giỏi thôi – Nhi bật cười chỉ thẳng vô trán nó

Hai đứa cười cười nói nói , nó chỉ động viên rằng nhỏ còn nhiều người người khác không cần phải để ý đến thằng anh dở hơi của nó nữa , nhỏ cũng chỉ cười xuề xòa nhưng ánh mắt vẫn buồn . Bỗng ai gõ cửa làm gián đoạn , hai đứa nó nóng máu , Nhi vuốt cho hết nước mắt như không chuyện gì xảy ra

Mở cửa thấy Widel đang hoảng hốt kể lại rằng lúc nó lên lầu thì Hùng cũng lên theo rồi Hùng đi xuống mất thì chăm chăm nhìn Nhật đang ngồi cười . Ngồi nhìn được một lúc thì Hùng chẳng nói năng gì , lao vào cho Nhật một quả đấm , Nhật cũng tiết lên lao vào , hai người xô xát nhau . Bây giờ Kiệt , Quân và hấn đang ngăn hai thằng điên đó lại còn Tuyết sợ quá nên ngồi co rúm , nước mắt tè le

Nghe thế , Nhi và nó mở to con mắt vì quá ngạc nhiên , không lẽ Hùng đứng ngoài cửa nghe Nhi khóc rồi bỏ xuống phòng khách . Hai đứa như cùng suy nghĩ vội cùng Widel chạy xuống nhà xem tình hình thế nào

Tới xuống nhà thì chỉ thấy cái cảnh tượng Nhật và Hùng cứ cố gắng lao vào đấm đá nhau còn Kiệt và Quân cứ thế kẹp hai tay không chế hai tên điên đó và hấn đứng giữa để phòng hờ hai người kia đuối sức rồi cố gắng hỏi nguyên do

- Hai người nghĩ đây là vô đài đấm bốc hay sao vậy hả ?? – nó lao xuống vào giữa giống hấn , ánh mắt hồn nhiên đột nhiên chuyển sang sắc lạnh

- À , em đây rồi !! Có Nhi nữa kìa , tốt rồi !! – Nhật hạ bớt cơn hoả vội thoát khỏi cánh tay của Kiệt , chỉnh lại cái cằm

- Anh !!! Anh có sao không ?? – Tuyết lao tới lo lắng cho Nhật – Sao anh vô cớ đánh người khác như thế ?? Chẳng lẽ anh ỷ anh hơn bọn này nên muốn làm gì thì làm sao ?? – Tuyết quay sang Hùng , chỉ ngón tay thẳng vào mặt Hùng

- Tuyết !! Mày đừng như có nói thế , cái gì cũng có nguyên do của nó ?? – nó khẽ liếc ánh mắt qua Nhật và Tuyết , ánh mắt ấy đã biết nguyên do của vụ việc

- Cậu xem em tôi là gì – Hùng bỗng lên tiếng khi đã khẽ nhìn đôi mắt của Nhi đã sưng lên vì khóc quá lâu rồi nhìn thẳng mặt Nhật

- Giống em gái thôi – Nhật nhỉnh vai trả lời thẳng vì anh luôn luôn mang ý nghĩ đó , tự tin khẳng định

- Em nghe thấy chưa , Nhi ?? Nhật không thích em đâu , anh sẽ tìm người khác cho em , còn tốt hơn , được không ?? – Hùng hướng mắt về phía Nhi đang trơ mắt nhìn anh , không nói lên lời

Nó và Tuyết chỉ biết chau mày nhìn nhỏ còn mấy người kia ngạc nhiên nhìn nhỏ , đặc biệt là Nhật

- Em.....thích....anh....hả?? – Nhật đến gần chỗ Nhi mà lòng Tuyết bỗng chồn lo lắng , ánh mắt tỏ rõ sự sợ hãi

Nó sắp mình qua bên Tuyết , nắm tay cô cho cô đỡ phải lo sợ

- Mày đừng có lo , anh tao không phải là người dễ phải lòng người khác đâu với lại tao tin Nhi không muốn cướp anh ấy từ mày đâu – nó nói khẽ vào tai Tuyết làm giảm đi phần lo sợ trong cô rất nhiều

- Tránh ra !! – Nhi liếc mắt loạn xạ rồi đẩy Nhật qua một bên rồi một lèo đến gara

Hùng chạy theo , nó cũng tính chạy theo nhưng hấn đã cản nó lại , đến lượt Quân tính chạy theo hấn cũng ngăn lại

- Cậu làm gì thế ?? Sao cản tôi !!? Tránh ra , tôi muốn đi ra ngoài với Nhi – nó cố gắng đẩy tay hắn ra nhưng vô ích

- Cứ để hai người đó lo cho nhỏ , cô ra đó chỉ khiến mọi việc rối thêm thôi – hắn vẫn nhìn ra cửa nhưng tay hắn nhất quyết cản nó lại

Vì nó lo cho nhỏ nên cố gắng thoát khỏi cánh tay chắc khỏe của hắn nhưng vô vọng , nó đành sử dụng chiêu “cản người” , nó ngoạm một phát làm hắn giãy nảy . Nhân cơ hội đó nó nhắm mắt vọt lẹ nhưng hắn còn cánh tay kia nên liền tóm lấy cổ tay nó giữ tay nó về phía mình

Quá đột ngột , hắn và nó nằm xuống sàn trong cái tư thế dễ hiểu lắm , nó bật dậy nhanh chóng , hắn cũng theo đó mà ngượng dậy , chưa kịp đứng lên nó lao vào đánh hắn túi bụi :

- Cậu bị điên hả ?? Này thì ngăn nhá!!!

- Cô mới bị điên đấy – hắn chỉ biết ôm người và đỡ đòn – Để anh trai an ủi không phải tốt hơn bạn bè sao ??

Hắn nói đến đây , nó cũng ngưng đánh hắn , lại ghé ngồi , hắn thở phào nhẹ nhõm , để nó đánh thêm xịu nữa chắc hắn ăn đòn thay cơm luôn . Tuyết , Widel và nó bỏ vào bếp chuẩn bị bữa tối còn lại thì ngồi ngoài phòng khách , căn nhà chìm vào sự im lặng , không khí nặng nề bao trùm cả căn nhà

Nhật ngồi đó thẫn thờ , anh còn chẳng tin nổi những gì Hùng vừa nói , không lẽ trước giờ Nhi chỉ ngồi nhìn anh và Tuyết vui vẻ với nhau mà không có bất kì phản ứng gì sao ?? Hắn thấy thế cũng ra ngồi cùng với Nhật

T/g : Xin lỗi đã để mọi người phải “hóng” hơi lâu ^^

20. Chương 20

Trong lúc căn nhà đang chìm vào sự im lặng thì bên ngoài cổng có hai đang giằng co với nhau

- Anh để em đi !! Tí nữa em về - Nhi gào lên

- Em đi luôn chứ về cái gì khô gì – Hùng nhất định khoá chặt cổ tay nhỏ không cho nhỏ chạm vào tay cầm của moto

- Anh biết thế sao còn nói chuyện đó ra – nhỏ không kìm nổi nước mắt , bật khóc thụi mấy quả vào vào ngực anh

Hùng chẳng biết nói gì , chỉ biết ôm đứa em gái của mình rồi dỗ dành . Nếu Nhật không phải là bạn của anh thì bây giờ anh đã cho Nhật một trận “sống mái” vì không để ý đến tình cảm của em gái mình

Hùng vào nhà nhưng không thấy Nhi , nó lo lắng nhào vào Hùng nắm cổ áo anh tra hỏi đủ kiểu :

- Nhi đi đâu rồi , sao tôi không thấy nhỏNhỏ Nhi đâu rồi ?? Sao cậu không lôi nhỏ vào nhà hả ?? Trả lời đi chứ ??

- Bình tĩnh đi , chuyện đâu còn có đó mà – hắn bước đến bên nó , nhẹ nhàng gỡ từng ngón tay của nó ra khỏi cổ áo của Hùng

Hắn gỡ ngón chậm rãi vì hắn muốn nâng niu từng ngón tay của nó . Ngón tay của nó rất mịn và trắng trẻo , giá như hắn có thể hôn lên từng ngón tay của nó thì tốt biết mấy . Đang mơ màng về cảnh tượng hắn cầm bàn tay nó và hôn lên tay và rồi hắn và nó cùng khiêu vũ dưới nhau trong tiếng nhạc du dương trong thính phòng chỉ có hai đứa nó

- Này !! Bỏ tay tôi ra – nó cắt ngang tưởng tượng của hắn làm hắn bàng hoàng bỏ tay nó ra

Nó bỏ lên phòng , còn hắn đứng đó nhìn nó cười rồi lắc đầu , sau đó hắn cũng bỏ lên phòng . Hùng đứng mặt hai đứ nó đến giờ cũng bỏ lên phòng không quên ném cái nhìn sắc lạnh về phía Nhật

Nó về phòng nhưng cứ thẫn thờ nhìn bàn tay hẩn cầm khá lâu , nó đặt bàn tay đó lên ngực , nhắm mắt và cảm nhận lại lúc hẩn cầm tay nó . Đang chìm vào suy nghĩ của mình về hẩn , nó bỗng sực tỉnh vò đầu bứt tóc , nãy giờ nó chỉ nghĩ đến hẩn mà quên mất cô bạn của mình đã đi đâu nên nó lò dò đi tìm Hùng

- Hùng đâu rồi , Quân – nó xuống phòng ngó nghiêng rồi hất cằm về phía Quân đang ngó ai ngoài cửa

- Em thích Hùng sao mà phải đi tìm hẩn ta thế - Nhật nghe tên Hùng là muốn sôi máu lửa nên nhìn nó bằng cặp mắt muốn đốt cháy tất cả mọi thứ

- Hùng à... Tôi vừa thấy cậu ta đi lên phòng rồi mà – Kiệt đang coi tivi ngược lên trả lời giùm Quân

- Ủ Tại anh nên em mới tìm Hùng đó , vô tâm hết sức – nó cười với Kiệt rồi quay sang Nhật bằng đôi mắt máu lửa còn hơn cả anh rồi giậm chân đùng đùng

Nó đi ngang qua phòng hẩn , tò mò không biết hẩn đang làm gì trong phòng , gõ cửa thì chẳng có chuyện gì để nói mà không gõ thì lại tò mò nên nó cứ đưa tay lên định gõ cửa rồi lại bỏ tay xuống

Sau một hồi , nó thở dài rồi hít sâu lấy can đảm gõ cửa bằng một cái nắm đấm . Quả đấm của nó đang theo đà thì bỗng nhiên cánh cửa mở ra , không kịp ngăn tay mình và hẩn cũng chưa kịp phản xạ nên lãnh trọn quả đấm trời giáng của nó . Hẩn ngã xuống sàn rồi quẩy sách dày cộm đang cầm bị văng lên trời và rơi đúng vào đầu hẩn làm hẩn bất tỉnh

- Này !! Đừng có hù tôi mà !! Dậy đi – nó hoảng quá chỉ biết gào lên , lay hẩn hết sức có thể

Hùng ở ngay bên cạnh nghe thấy tiếng la nên ra ngoài xem có chuyện gì mà ồn ào quá , bước ra thì thấy nó cứ ngồi đó lay hẩn , còn hẩn thì yên vị trên sàn trên trán còn nguyên vết u vì bị sách rơi trúng đầu

- Cái khi gì thế - Hùng ngạc nhiên , mở to hai con mắt nhìn nó , bước tới chỗ hẩn ngất

- Tôi chỉ muốn gõ cửa đột nhiên hẩn ta mở cửa bất ngờ thế là tôi đấm hẩn rồi quẩy sách hẩn đang cầm rồi xuống đầu hẩn sau đó hẩn nằm ra đây luôn nè – nó hoảng loạn kể lại cho Hùng biết

- Bình tĩnh đi , đưa cậu ta lên giường rồi chườm trứng gà lên chỗ u , chờ cậu ta tỉnh là xong chuyện thôi – Hùng vỗ vai nó , cười khúc khích

- Cậu cười cái gì - nó bắt đầu bực bội , nó tính lao vào đánh cho Hùng một trận nhưng nhìn hẩn thế này thì nó lại lo cho hẩn hơn

Nó luống cuống chạy xuống nhà tìm trứng gà làm mọi người khó hiểu

- Làm gì mà mày lấy nhiều trứng thế - Tuyết đang xem tivi bỗng ngó vô bếp thì thấy nó đang cầm nguyên cả ổ trứng

Chẳng trả lời Tuyết nó hốt hải cầm ổ trứng chạy lên lầu . Lên đến nơi thì thấy hẩn nằm chễm chệ trên giường hai bàn tay đan xen vào nhau đặt giữa bụng , bên cạnh là Hùng đang chuẩn bị mấy cây nhang cúng vái , đọc rõ to:

- Phong à !! Cậu yên nghỉ nhé !! Tí nữa Ngọc mang mấy quả trứng gà lên cúng cậu để trên đường về nơi chín suối cậu ăn cho đỡ đói !! A...ba...bô..la....lap...lap...

Khuôn mặt nó từ lo lắng bây giờ lại nhếch mép lên cười rồi ủa vào “bô lô ba la lap lap” với Hùng , chỉ khổ cho hẩn là bị sách rơi trúng đầu rồi ngất ra đó , tưởng sẽ được quan tâm lo lắng lắm ai dè để bạn bè làm đủ thứ chuyện trên trời với mình mà không biết

- Hai người đang làm cái gì thế hả - một giọng nói từ phía ngoài phòng vang lên

Hai người nhìn nhau rồi lại nhìn qua phía phát ra tiếng nói ấy , hoá ra là Kiệt và bọn kia đang nhìn vào phòng với đôi mắt rất biểu cảm . Im lặng được mấy giây thì cả đám nhào vào , tưởng thế nào ai dè cả đám về bậy lên mặt hẩn rồi chụp ảnh post face đủ kiểu

Đột nhiên hẩn động dậy chân tay làm cả bọn giật mình , tá hoả chạy nháo nhào cả lên , hẩn vừa mở được một mắt thì cái đèn ngủ bên cạnh giường rơi vào đầu hẩn . Thấm một cục u ngay trán và hẩn lại bất tỉnh , mọi người nhìn về phía cây đèn đổ

- Không phải tại tôi !! Tôi chỉ lỡ tay thôi mà – nó vì hoảng quá nên đã lỡ tay của cây đèn ngủ bên cạnh phang vào đầu hấn làm hấn ngất thêm một lúc nữa

Cả đám im lặng nhìn chằm chằm vào nó đang đứng như trời trồng rồi lại khẽ liếc sang nhìn hấn , mặt của hấn bị vẽ tằm bầy nhìn không ra cái mặt đẹp trai của hấn lúc trước nữa , nhìn vào mặt hấn mà đứa nào cũng nhếch mép cười

- Ngọc !! Cậu làm tốt lắm – Quân bước đến vỗ lưng nó còn nó thì cứ đứng đó chẳng hiểu gì hết

- Cậu làm hấn ngất thêm một lúc nữa đủ để giải quyết cái đồng lộn xộn kia kìa – Tuyết nhìn mặt nó đơ ra nên chỉ thẳng vô cái đồng bày hầy trên mặt hấn giải thích cho nó biết

Nó chột “à” lên một tiếng rồi cả đám mau chóng dọn dẹp hết mấy thứ lộn xộn rồi rút hết ra ngoài , nó cũng tính chuồn ra nhưng....

- Uầy !! Đi đâu thế !! Mi phải ở đây chăm sóc hấn vì mi làm đổ cây đèn lên đầu hấn !! Thế nhé !! Pái pai , em yêu !! – Tuyết đẩy thẳng nó vào phòng , nháy mắt rồi hôn gió một cái và chuồn

Nó ngẩn tò te ra đó rồi lại quay ra nhìn hấn trở lại với khuôn mặt đẹp trai ngày thường làm tim nó đập loạn lên . “ Tim ơi đừng đập nữaÀ không , cứ đập đi , không đập ta không sống được đâu” nó cứ vẫn vơ suy nghĩ cho đến khi nó tính chuồn thì lại.....

- Con cờ hó Tuyết kia !! Lên mở cửa cho taooooo !!! – nó gào lên đập cửa nhưng Tuyết nhà ta ngồi ăn bím bím dưới nhà rất bình thản trong khi mọi người dưới nhà đổ hết cả mồ hôi

- Liệu vậy có ổn không , chị ?? – Widel nhìn chột vào tay Tuyết lộ rõ bộ mặt lo lắng khi nghe trên tầng có tiếng đập cửa của ai đó rất dữ dội

- Không sao , tí nữa là hết giờ ấy mà – Tuyết vẫn thản nhiên ăn bím bím với một nụ cười khá khó hiểu

Không mở được cửa nó đành tìm xem phòng hấn có sách gì để đọc cho đến khi lấy lại sức và tiếp tục phá cửa , tìm một hồi cũng tìm ra mấy quyển thú vị , nó vác ghế ngồi kế bên hấn và trầm tư đọc sách . Đọc chưa được bao lâu thì hấn bắt đầu tỉnh lại , hấn giựt mấy đầu ngón tay làm nó giật mình quăng luôn quyển sách đang đọc sang một bên

- Cậu tỉnh rồi à , thấy thế nào rồi , có cần tôi lấy gì không – nó ghé sát mặt hấn hỏi dồn dập

Hấn nghe thấy giọng nó cố gắng mở mắt ra thì đã thấy mặt nó sát bên cạnh mặt hấn . Đầu hấn đang rất đau nên chẳng để ý gì đến khoảng cách của nó và hấn rất gần với nhau , hấn cố gắng ngượng dậy thì hai người kề môi nhau

- Axxxx.....cậu bị hãm à – nó giật mình đẩy hấn nằm xuống giường , tay cứ liên hồi chùi đi cái “mi” môi ấy

- Tại.....- hấn chẳng biết nói gì nữa chỉ nằm xuống gác tay ngang qua mặt để tránh bị nó thấy cái mặt chín ngượng của mình

- Tại cái con khỉàsáng nay cậu đánh răng chưa vậy – nó rú lên rồi lại hỏi một rất “có duyên”

Hấn nghe thế liền bật dậy lao vào cho nó một trận , hỏi chuyện gì không hỏi đi hỏi cái chuyện “có duyên” thế !! Hai đứa nó đang đánh nhau bằng gối thì mất hấn bỗng tối sầm lại , hấn gục xuống làm nó hoảng sợ

- Cậu có bị sao không ?? Lúc nãy ăn một quyển sách dày cộm với một cây đèn ngủ vào đầu rồi !!Thôi , lên giường nghỉ đi - nó dìu hấn lên giường nói

- Cái gì cơ.....Cô....Vừa nói cái gì cơ – hấn nghe đến quyển sách và cây đèn lại bật dậy – Ai đã cho tôi “ăn” hai cái vật hạng nặng đó thế - hấn đưa tay lên trán và phát hiện hai cục u trên đó máu hấn đã tràn lên não

Nó tím tái mặt mày , nhìn hấn như thế nếu biết là ai thì hấn sẽ băm nát người đó ra làm bữa tối , nó cũng chẳng dại gì mà nói người làm hấn có hai cái cục u tổ chẳng trên trán nếu không trả lời thì hấn sẽ nghi ngờ nhưng nếu đó oan thì tội còn nặng hơn , nó chẳng biết làm sao . Đang ở thế bị động bỗng đầu nó loé lên một câu chuyện.....

- Này!! Tại cậu mà tôi mất nụ hôn đầu đời đấy!! – nó hết chuyện nên đành phải lôi cái tể nhị nhất vừa xảy ra để nói , mặt nó đỏ như quả gấc
- Này!! Tại tôi àkhông phải tại cô thấy tôi đẹp quá nên lợi dụng thời cơ à – dù đầu vẫn choáng nhưng hấn cũng không thua nó chưa hết hấn còn tự tin với nhan sắc của mình , hấn tự nghĩ thầm rằng nó và hấn đã hôn nhau một lần rồi , không lẽ nó không nhớ hay sao , hấn mặc kệ cứ để đó mai một đàn áp nó cho vui
- Cậu.....cậu....Hôm nay tôi phải xé xác cậu ra – nó không hề phản đối về nhan sắc của hấn như tự tin quá cũng rất dễ ăn dệp
- *Bóp...bóp....Chát...chát....Rầm ...rầm* , hàng loạt các âm thanh mang tính chất bạo lực phát ra trong phòng đều rất rõ và mọi người dưới nhà đều nghe thấy , chỉ nghe thôi là tưởng tượng ra ai bị bầm dập
- Chị ơi !! Em thấy tình hình này mà mở cửa thì có lẽ tụi mình sẽ.....- Widel chạy mồ hôi nhìn Tuyết
- Haha...làm gì có!! Chắc...k...không sao đâu !! – Tuyết bây giờ không còn bình thản nữa mà bắt đầu xanh mặt
- Ở trên kia , sau một hồi vật lộn với nhau , hai đứa nó mệt lử nằm bệt xuống sàn thở dốc
- Tôi đói quá , cô đi xuống kiếm đồ ăn đi – hấn chỉ tay ra lệnh cho nó
- Hờ ...hờ...Đồ ăn tôi lấy tôi ăn mặc mớ gì phải lấy cho cậu chứ - nó bắt dậy ngông cổ cãi lại
- Hấn chỉ lên hai cục u trên trán thì nó lại phải ậm ực đứng lên , đi đến cửa sổ nó đứng khựng lại , quay ra cười hề hề với hấn
- Cô bị “khìn” hay sao mà đứng cười như thế ?? – hấn cảm thấy có gì đó không ổn trong nụ cười của nó
- Tình hình là.....bọn kia khoá cửa ngoài rồi , không mở được – nó lại cười chỉ chỉ ra cánh cửa đang bị khoá ngoài

21. Chương 21

Hấn nghe thế đã đủ cái bây giờ còn thêm cái bụng đang ‘rồng’ lên thì hấn điên tiết đập cửa phòng , cánh cửa như muốn rụng ra

- Cái lũ hách dịch lên mở cửa coi – hấn đập cửa gào thét
- Cậu bình tĩnh đi , bây giờ cậu cách cửa phòng 10 bước đi , tôi sẽ mở cửa – Tuyết không biết từ lúc nào đã ở bên cách cửa nói vọng vào
- * Cạch...* - cửa đã được mở , giao dịch thành công , tuyết thì không thấy đâu nhưng hấn và nó được bước ra ngoài ngấm căn nhà yêu dấu sau hơn một tiếng bị nhốt trong phòng , hít một hơi dài , hai đứa lao như vũ bão xuống nhà khiêu chiến với cái đám hách dịch kia
- Vào bữa tối , chín cái chén đã được bày ra bàn ăn , mọi món ăn cũng được bày ra trước mặt những người đang đói
- Hùng , gọi Nhi về ăn cơm đi , cả đám chờ mỗi nhỏ đó thôi đấy – Quân hí hửng ngồi vào bàn ăn chăm chăm nhìn món miến xào
- Tất cả ăn cơm đi , nó ăn ở ngoài rồi , tí nữa nó về - Hùng ngồi thẳng vào bàn không cần phải gọi điện cho nhỏ , mặt lạnh tanh
- Nó cũng không hiểu tại sao một người ít tiếp xúc như nhỏ lại đi ăn ở ngoài một mình , hồi trước toàn nó và Tuyết rủ đi ăn ngoài còn nhất quyết không đi mà sao bây giờ lại đi một mình , hay là có chuyện gì rồi
- Này !! Ăn uống cũng không ra hồn là sao , ăn cứ gắp từng hạt thì bao giờ mới xong – hấn quát nó rồi gắp cho mấy miếng cá vào chén nó – Không có tôi chắc cô chẳng làm gì ra hồn hết – hấn lại quát nó như chồng đang chăm sóc cho vợ , còn nó thì trẻ môi nhìn hấn rồi lại hí hửng ngốn hết đồ ăn vào miệng

- E hèm !! Ăn uống cũng không ra hồn là sao , ăn cứ gấp từng hạt thì bao giờ mới xong – Widel nhại lại câu đầu của hần rồi cũng bắt chước hần gấp cá vào chén của Hùng

- Không có tôi chắc cô chẳng làm gì ra hồn hết – đến lượt Nhật gấp cá vào chén của tuyết nhại lại câu sau của hần

- Hehe...Có tình ý với nhau rồi à !! – Quân nháy mắt nở một nụ cười gian xảo

Nó và hần chẳng lên tiếng chống trả mà chỉ im lặng , cúi gằm mặt ăn cơm nhanh chóng làm cả bọn thấy mình làm hơi quá . Xong bữa cơm , đến lượt nó và hần phải dọn bàn ăn , cả bọn bỏ ra ngoài hết để lại hai đứa nó trong phòng bếp

Chẳng ai nói ai câu nào , cứ dọn sạch sẽ cái bàn ăn vào bồn rửa chén , nó lấy đồ rửa chén , tính rửa chén thì hần giựt lấy miếng rửa chén trên tay nó , nó theo phản xạ ngoái nhìn theo bàn tay và hai người lại áp sát mặt nhau

- C....cô để đóT...tôi rửa chén cho – hần ngập ngừng quay sang hướng khác để tránh mặt nó

- T...thôi...để tôi – nó cũng ngập ngừng theo rồi cố lấy miếng rửa chén từ tay hần nhưng khổ nỗi hần quá cao không với tới được

- Không phải làm không công đâu ...Tí nữa cô phải thoa thuốc lên hai cái này nè – hần nói tỉnh bơ rồi chỉ lên hai cái cục u đã hơi xẹp xuống

- Hờ....hờ....Tại sao tôi lại phải làm thế - nó nhún vai nhếch mép cười nhìn hần

- Cô tưởng tôi không biết sao ??? Cái thứ nhất là tại tôi đi ra thì bị cô đấm một quả làm quỵến sách vắng trứng đầu , lần thứ hai khi tôi kịp hé mắt ra vừa mới liếc khê sang phía cô thì bị cô cho ăn nguyên cây đèn rồi bất tỉnh luôn ?? Sao ?? Đủ bằng chứng chưa ?? Nếu rồi thì ngoan ngoãn đi qua kia ngồi chuẩn bị đi nha !! – hần giải thích nguyên một tràng làm nó cứng họng không thể bào chữa được nên đành ngồi im chờ hần rửa chén

Hần ra ngoài phòng khách , nó cũng lết đệt theo sau làm cả đám thấy có gì đó sai sai , nếu là mọi hôm thì đã cãi nhau um cù tởi vậy mà hôm nay rất im lặng , đã hể nó còn ngoan ngoãn nghe lời hần , hần bảo bôi thuốc nó nghe theo , hần bảo lấy nước nó cũng đi lấy , chẳng biết chuyện gì đang xảy ra với hai đứa nó

- Ô !! Đã 10h rồi á !! Sao chưa thấy nhỏ Nhi về vậy !!? – nó chau mày nhìn Hùng làm cả đám cũng phải nhìn theo

- Nó không về !! Đóng cửa ngủ đi !!! – Hùng đứng dậy rào bước nhanh về phía cầu thang nói vồn vồn hai câu cộc lốc rồi bỏ lên phòng

Hần nhìn theo mà thở dài , mấy dạo thấy cười nói nhiều lắm vậy mà cái mặt lại lạnh tanh đả thể ăn nói còn cộc lốc hơn trước nữa , hần chẳng thể hiểu nổi Hùng nữa . Thấy thế cả đám cũng bỏ lên phòng nhưng nó vẫn ngồi lì ra đó dù I nói gì nó cũng không chịu lên phòng

- Lên phòng nhanh lên !! – Tuyết gào lên

- Méo lên !! Làm gì được nhau !! – nó cũng không kém cạnh gì

“Rụp” , đèn ngoài phòng khách bỗng nhiên tắt tối thui , khoảng không trước mặt nó chỉ là một màu đen ngòm chỉ nghe thấy tiếng bước chân của cả đám đang bước lên cầu thang , nó cũng mò theo tiếng chân mà tìm đường đến cầu thang . Mò tới chân cầu thang bỗng nó đụng phải ai đó nhưng đèn tắt mà nó thì lười mở nên sờ soạng tùm lum , nó toàn sờ chân với tay (Biến thái)

- Phong à !! Hình như không phải !! Kiệt hả !! Chắc cũng không phải !!!..... Thôi , cậu là ai cũng được giờ thì dắt tôi lên phòng giùm cái !! Chẳng nhìn thấy gì cả !! – nó sờ mó tùm lum , đoán mò linh tinh rồi cũng bám tay người đó ra lệnh

Người đó cũng chẳng nói gì từ khi nó sờ soạng tùm lum đến khi nó ra lệnh , cứ thế người ấy mò đường còn nó cứ lết đệt theo sau , tay cứ nắm chặt lấy nhau , chẳng hiểu sao nó có cảm giác quen lắm , cái bàn tay này hình như đã nắm lấy tay nó ở đâu rồi ấy nhỉ?? Nó vừa đi vừa nghĩ mình đã đứng trước cửa phòng mình đã được mở cửa sẵn từ lúc nào còn người ấy thì biến đâu mất tiêu

- Ô !! Tốt dữ !! Để mai tìm người này !! Hehe...- nó cười rồi cũng vào phòng đắp chăn ngủ liền tù tì tới sáng

- Con kia !! Dậy nhanh coi !! Bữa sáng nguội hết rồi kìa – vẫn giọng hét ấy , vẫn là Tuyết ấy và người bị la vẫn là nó đấy , sáng nào cũng như thế , Tuyết là người phải thúc nó dậy , nó cứ nghe thấy giọng tuyết quát thì mới lồm cồm bò dậy chứ nghe giọng khác thì lăn đùng ra ngủ

- Cả nhà ăn sáng !! – nó cầm đĩa lên rồi hí hửng mời cả đám ăn cơm

Mới sáng sớm nó bị gì đập vào đầu rồi hay sao í hay là nó bị Tuyết hét nhiều quá nên đâm ra thần kinh có vấn đề à mà chuyện bị Tuyết hét với chuyện nó bị từng từng có liên quan với nhau đâu ta?? (>.< liên=“” quan=“” hết=“” ý)=“”>

Tuyết thấy lạ liền giơ tay lên trán nó rồi hỏi thăm như bà mẹ đang quản lí con quá mức :

- Mày bị gì à !! Tối hôm qua có lên cơn sốt không vậy !? Nếu sốt thì uống thuốc chưa ?? Hay hôm nay tao xin cô cho mày nghỉ một bữa nhé!!

Nó đang ăn bị Tuyết lắc như cái xúc xắc , nó đang tính hỏi người hôm qua đưa nó lên phòng mà bị tuyết lắc dữ quá chẳng nói được gì . Đến khi cô buồn vai nó ra thì nó mới bắt đầu gào lên :

- Mày mới là người có vấn đề thì có !! Bộ tao vui thì tiền điện tăng à ?? À mà này , ngày hôm qua ai đưa tôi lên phòng vậy ??

Đến đây thì mọi người gật gù hiểu tại sao nó vui

- Ai vậy ?? Khai đi tôi dẫn đi đến chỗ này vui lắm !! – nó nháy mắt làm cho thằng nào đó lại lỡ một nhịp tim

- Not me !!! – Quân là người lên tiếng đầu tiên , quay sang ăn cơm như sấm rồi bỏ ra ngoài

- Không phải anh với Tuyết à nha !! Hôm qua sau khi Tuyết tắt đèn thì anh đưa Tuyết lên rồi về phòng luôn – Nhật gấp thịch bỏ vô miệng rồi lau chau kể

Nó loại được ba đối tượng rồi chia mắt về phía Hùng và Kiệt và cười híp mí :

- Giống Quân – hai người bước ra phòng khách , không hẹn mà nói cùng một câu ngắn gọn

- Không phải em nha !! – Widel vội vàng bám theo hai người kia ra khỏi phòng bếp

Đầu tiên không phải là cái cặp “vợ chồng sến súa” kia , ba người kia hôm nay có vẻ khó chịu nên thôi đừng ngu mà đụng vào , Widel có lẽ còn sợ tội hơn mình nên loại luôn . Vậy là chỉ còn đứng một người đang cúi gầm mặt ngay cạnh nó , người im lặng không hó hé một lời nào . Sau một hồi suy luận nó bắt đầu xoay cái cổ về phía bên tay phải của mình :

- Ô hô hô !! Là cậu sao – nó bắt đầu gian manh nhìn hấn

-....

- Ngại nên không nhận à !! Gật đầu đi , tôi sẽ đưa cậu đến chỗ này vui lắm , coi như là tôi cảm ơn cậu luôn – nó vẫn tươi rồi nhìn hấn nhưng không phải là rói một cách tự nhiên mà là rói gian manh

Hấn ngược lên nhìn nó rồi lại quay qua nhìn hai vợ chồng nhà kia thì thấy họ lắc đầu một cách chậm chậm như thể đi là một sai lầm trầm trọng . Hấn nuốt nước bọt rồi lại quay lại nhìn nó . Nó nhìn hấn gầm mặt xuống chén cơm im re nên nó bắt đầu cảm thấy khó chịu vì cảm thấy mình như không khí :

- Này !! Nói gì đi chứ , mọi ngày cậu nói nhiều lắm cơ mà !!! Không nói thì cũng phải gật đầu đi chứ !!

Vừa dứt câu , hấn gật đầu cái rụp kèm theo đó đó là tiếng lắc đầu và thở dài của cặp vợ chồng kế bên , nó khẽ lườm sang làm hai người huyết sáo nắm tay một cách tình cảm và chuồn ngay tức khắc . Quay lại với hấn , sau khi gật đầu nó và hấn lại im lặng , hấn nhớ lại tối hôm qua khi tắt đèn , hấn không hiểu tại sao mình lại đứng đó chờ và dắt nó lên phòng rồi lặng lẽ chuồn về phòng cười như một thằng điên

Nó nhìn hấn và nở một nụ cười nhẹ trên môi mà nó chưa bao giờ cười như thế , nó đột nhiên mình đang khác hấn mọi ngày nên vội vàng chỉnh sửa lại khuôn mặt trước khi hấn phát hiện :

- Chủ nhật tuần này tôi sẽ đưa cậu đến chỗ này vui lắm !! Không được từ chối nha !! Giờ đi học lẹ lên !!

Nó nói đến đó thì vực hấn dậy , nắm tay hấn lôi thẳng ra ngoài gara , cả bọn đang đứng chờ ở ngoài đó , nó thả tay hấn ra chạy đến chỗ cả đám thì hấn cảm thấy bị hụt mất thứ gì đó , nhìn nó cười tít mắt vẩy tay ý như kêu hấn về phía nó , hấn vội mỉm cười , chậm rãi tiến đến phía nó đang vẩy tay

- Hai người làm gì mà lâu thế ?? Hay làm trò gì mờ ám vậy hả ? – Kiệt lẳng xăng thăm dò , khẽ nói với nhỏ với hấn

Hấn khẽ lườm Kiệt rồi tặng nguyên một cái mủ bảo hiểm ngay đầu , lẳng lẳng phóng xe đi . Bị hấn “tặng” mủ bảo hiểm Kiệt chỉ biết ôm đầu khẽ rùng nước mắt trong khi cả đám cười lớn và bỏ Kiệt lại một mình bơ vơ , Widel nói với lại làm anh chàng không thể ức hơn được :

- Anh ở lại nhớ đóng cửa cẩn thận nha !!! Hahaha

“Vèo” , thoáng một cái Kiệt đã xuất hiện trên lớp với quần áo xộc xệch , thở hổn hển không nói lên lời , một dáng vẻ thê thảm chứ không phải là vẻ ngoài baby như mọi ngày . Tuyệt vũ tay khiêu khích :

- Woa!! Giải thanh niên thê thảm nhất ngày đã được trao cho Kiệt nhà ta !! Cho trào phảo chân đi nào !!

Kiệt nổi khùng , bay vào như tia chớp ném cái cặp về phía chỗ ngồi rất chuẩn rồi xách cổ áo hấn trong chớp mắt :

- Tôi đã làm gì cậu mà cậu làm tôi ra thế này

Hấn nhún vai cười trước cái mặt dễ điên của Kiệt :

- Tại cậu chứ tại tôi chắc !! – hấn vừa nói vừa gỡ tay Kiệt rồi chỉnh đốn trang phục y như không chuyện gì xảy ra , còn Kiệt như hoá đá tại chỗ trong tình trạng ruồi có thể bay vào mồm bất cứ lúc nào

Widel thấy anh họ của mình bị thất thế liền quay ra vỗ lưng đưa anh về chỗ nhưng cũng không quên những lời an ủi đến mũi lòng của mình :

- Thôi anh à , về chỗ đi !! Anh cứng họng cũng phải thôi bởi vì anh yếu hơn mà , em thông cảm cho anh !! Giới tính ở giữa nó thế phải không anh , anh im lặng vậy là chứng tỏ anh không phản đối mà anh không phản đối có nghĩa là thế giới thứ ba đã chấp nhận anh . à mà này.....

Chưa kịp nói nói hết bài văn an ủi của mình thì Kiệt đập bàn lườm widel một cách thiết tha :

- Em nói hơi nhiều rồi đấy !! Anh cũng nói luôn là anh không thuộc giới tính ở giữa và nếu thế giới thứ ba chấp nhận một người nào đó thì đó không phải là anh mà là ...em đó !!

22. Chương 22

Widel chuẩn về chỗ ngồi gục mặt xuống bàn khóc thầm , tính qua chôm chia vài câu ai dè đâu bị anh họ mình vật lại cho mấy câu đã thế còn lườm một cái chết người nữa , hai anh em này dễ bị cứng họng quá !!

- Thôi !! Đừng có làm cái mặt xị đó nữa !! Chơi nè !! – Hùng ngồi đó nhếch mép cười , đưa cho Widel máy chơi game

- Ủ - Widel cười híp mí trông cực ciu

- Tốt – Hùng xoa đầu Widel đến nổi xù cả đầu cô nhưng cô không bực mà còn cảm thấy thích thú như một đứa trẻ

Hành động của hai người này khiến cho cả đám lại đặt nghi vấn , liệu hai người này có trở thành cặp đôi mới trong đám hay không ??? Thôi , cứ từ từ sẽ lòi ra thôi à !! (lạy mấy thím >.<)>

“Reng...reng.” tiết học đầu tiên bắt đầu , đầu tuần gặp ngay tiết chủ nhiệm cả đám uể oải mở sách vở để trước mặt bàn giả vờ viết viết , gật gật ra vẻ hiểu ý ,lâu lâu lại nhìn lên phía bục giảng nhưng thật ras thì mỗi đứa một việc . Cả lớp đều nghe tiếng sột soạt trong lớp cho đến khi cô giáo quay xuống thì mới chấm dứt nhưng đến khi cô quay lên thì y như rằng , dù hơi khó chịu nhưng đành ngậm ngùi bỏ qua vì nếu có ai tố lên với cô thì chắc sẽ bị lườm đến hết năm học (Anh chị hổ báo quá)

Còn 5 phút cuối , giáo viên cho lớp nghỉ giải lao , cả lớp thở phào nhẹ nhõm vì đã qua được một tiết học đầy tiếng sột soạt ở dãy cuối lớp . Cô giáo tiến về phía bàn giáo viên , lấy sổ đầu bài ghi cái gì đó rồi lại ngược lên hỏi :

- Lớp trưởng đâu !! Em báo cáo sĩ số lớp cho cô !!

Lớp trưởng đứng lên quay đi quay lại , đếm nhẩm từng người rồi lại quay về phái cô giáo :

- Thưa cô , sĩ số : 30 , vắng :1 ạ !! Là Nhi ạ

- Bạn nào ngồi gần bạn vắng mặt thì đứng lên !! Lớp trưởng ngồi xuống đi em !! – cô tiếp tục cầm cúi ghi rồi nói liên tục

Khi viết xong thì cô ngược lên nhìn quanh lớp tìm người đã đứng lên :

- Em biết tại sao bạn nghỉ không , Quân !!!? – cô đan xen những ngón tay vào nhau , mặt nghiêm lại

- Dạ....em không biết....- Quân gãi đầu như tránh ánh mắt của cô và các bạn rồi liếc qua chỗ Hùng

Hùng thấy thế , đã biết ý Quân nên giơ tay ra hiệu cho cô giáo biết rồi đứng lên :

- Dạ , em ấy đang bị sốt cao hiện giờ đang ở nhà rồi cô ạ !! Mai em sẽ mang đơn xin nghỉ học của em ấy cho cô ạ !!

Không hỏi gì thêm cô chỉ gật đầu tỏ vẻ hài lòng rồi phẩy tay ra hiệu cho cả hai ngồi xuống bởi vì Hùng đã thay đổi họ tên của mình và xác nhận lại với nhà trường rằng Nhi và Hùng là hai anh em , điều đó giáo viên chủ nhiệm đã được biết nên không thắc mắc gì thêm

Về phần Hùng sau khi báo cáo với cô giáo , anh lại ngồi chơi game thản nhiên như không có gì xảy ra , cả bọn há hốc mồm miệng , nói dối em mình sốt cao đến nỗi không viết nổi một đơn xin nghỉ học mà bây giờ vẫn không có sự hối lỗi nào , nói dối không chớp mắt mà có khi nhỏ bị ốm thì khôn

Vì lo cho nhỏ nên nó lân la ra chỗ Hùng chọt chọt vào vai Hùng đưa ra cái mặt tội không cố ý làm phiền , hần thấy nó ra chỗ Hùng nên cũng cố chườn cái cổ qua phía nó để hóng chuyện :

- Nhi bị ốm thất hử Hùng

- Chắc thế - xúc tích , ngắn gọn , không cảm xúc của Hùng , nếu không có cô giáo ở đây thì nó đã đập nát cái bàn vì thái độ dửng dưng của Hùng

Hần nghe được câu chuyện ngắn gọn giữa nó và Hùng rồi nhìn mặt nó đổi màu đủ kiểu , hần lại cười một mình rồi đứng lên vỗ vai đưa nó vào chỗ ngồi , nó cũng theo đó vào chỗ nhưng mắt vẫn sắc lạnh nhìn Hùng , hần thấy không ổn nên xoay cầm về phía hần :

- Nhìn gì bên đó !! Nhìn tôi nè !! – hần xoay cầm nó hướng về phía mình nhưng mắt vẫn dán vào quyển vở trên bàn

- Tại sao tôi phải nhìn cậu chứ ??? – nó bất chợt có cảm giác hơi ảm từ tay hần đang dần truyền vào cái cầm của nó , nó liền hất tay hần và giương cổ hống hách

Hần thấy tay mình bị hất ra , đột nhiên hần chằm chằm nhìn vào mắt nó , nó thấy kì kì nên cũng mở to hai con mắt nhìn hần , hần làm vài cử chỉ như xoa xoa lại cái đầu , hình ảnh nó và hần đang làm chuyện kì quái đã đập tới mắt cô giáo

Cô giáo bỗng ngược cổ lên , lăm bắm một con số gì đó rồi nói :

- Hai bạn ở dưới bàn kế chót dãy ba đang làm trò gì mà một người thì vuốt mái , một người thì ngồi im như tượng thế

Giọng nói của cô giáo làm cả lớp chú ý về phía hần và nó , đôi mắt biểu hiện rõ sự tò mò , nó chọt tỉnh khi ngẩng mặt hần làm đủ chuyện kì lạ rồi huých khuỷu tay vào hần , hần đứng lên ầm ầm ớ :

- Dạ !!....Thay mặt làm gương ạ....!! – hần tuyên bố một câu tỉnh bơ làm cả lớp suýt ngã ngửa

- Thế cái “gương” đó soi tốt không – cô giáo đan xen tay vào nhau nở nụ cười rồi nhìn sang nó

Hắn hiểu ý cô nên chỉ đáp nhanh , gọn ,lẹ bằng những cái gật đầu lia lịa

- Ái!! – hắn chột hét lên như bị ai đánh mà không kịp phản ứng , chính là nó , nó khi thấy hắn gật đầu với câu hỏi của cô liền giăng thẳng vào chân hắn một cú đá

- Sao vậy em – cô giáo tắt ngấm nụ cười khi thấy hắn khụy người xuống một cách bất ngờ

- Dạ.... “gương” có tác dụng phụ ạ - hắn lại gãi đầu cười xuề xòa , cô giáo lại nhìn nó , nó đang bím môi , tức giận tím tái mặt

- Cô nghĩ nếu em không muốn có tác dụng phụ thì tốt nhất không bao giờ dùng cái “gương” đó nữa !! Cẩn thận “gương” có chủ rồi là tiêu đấy – cô giáo nói rồi đứng lên xách cặp đứng giữa lớp – Cả lớp nghỉ - nói rồi cô bước thẳng ra khỏi lớp

Cô vừa bước ra thì nó lao vào cầm sách vở đánh hắn tới tấp , về phần cả đám kia thì không quan tâm vì nếu xông vào ngăn thì chắc chắn sẽ bị nó cho một trận nên thân , nó đánh hắn chỉ vì “cửa sổ tâm hồn” của nó lại bị đem ra làm “gương” , tưởng hắn đang có tình ý gì với nó nhưng không ngờ chuyện lại ra thế này , nó quê chín cả mặt nhưng hải cố đánh hắn để hắn không chú ý đến gương mặt của nó

-Cô vào kìa Ngọc !! Ổn định đi – Tuyết dòm qua cửa sổ thấy bà la sát Văn đang tiến vào lớp liền hét lên làm nó ngưng hoạt động và chỉnh đốn trang phục y như học sinh gương mẫu

“Đễ thương ghê” nhìn nó mà hắn bùm miệng cười rồi lại giật mình khi ý nghĩ đó vừa thoáng qua , hắn vò đầu để ngưng nghĩ về nó nhưng không thể nào thoát ra khỏi nó mà còn phá đi mái tóc đẹp vốn có của hắn

-Cả lớp đứng !! Chào cô – cô giáo bước vào , giọng nói lớp trưởng làm hắn quay trở về thực tại , hắn chưa kịp chỉnh lại mái tóc thì phải đứng theo cả lớp , nhìn bộ dạng lù lù của hắn mà nó cũng phụt cười

Chưa cười được bao lâu thì , “la sát Văn” lại ngó nghiêng gì ở phía dưới dãy bộn nó rồi cất tiếng hỏi :

- Lớp hôm nay vắng ai hả?

- Dạ vắng 1 ạ !! – lớp trưởng nhanh chóng lên tiếng

- Nhưng cô thấy trống 2 ghế mà em , em bao che sao – “la sát Văn” đẩy gọng kính nhìn lớp trưởng

- Bạn ấy vừa đi xuống phòng y tế rồi cô ạ - nó nhanh nhẩu nhoi lên trả lời cô Văn , cô gật đầu với câu trả lời hợp lí của nó về việc có thêm một cái ghế trống

Cả lớp nghệt thở với pha cứu lớp vừa rồi , ai cũng quay xuống rồi giơ biểu hiện number one về phía nó làm nó cười toe toét

- Cười gì , thằng Hùng chuẩn đi đâu không biết mà cô còn cười à – hắn huých nhẹ tay nó đưa nó từ cười toe toét sang nghiêm lại, nhìn về phía Widel đang hì hục ghi bài

“vèo” , một tờ giấy được xếp gọn gàng đáp ngon ơ trên trang vở của Widel , cô nàng ngưng viết , mở tờ giấy đó ra và viết cái gì đó vào tờ giấy rồi quăng lại về phía nó

- Em biết Hùng đi đâu không ?/

- Anh ấy đi về rồi ??

- Về đâu ??

-Về nhà!!

-Tại sao lại về ??

- Về đưa chị Nhi về !!!

Nhắc tới Nhi là nó sững sốt nên chẳng ném thư nữa

- Tí nữa về lẹ nha , Nhi về nhà rồi đó !!! – nó khề nói với hắn , hắn nghe giọng thì trào của nó mà tim đập loạn xì ngầu , hắn chỉ à ừm cho qua chuyện rồi hì hục chép bài

Về phía nó khi nhìn hấn cứ gật gù nó khẽ cười rồi nhanh chóng trở về trạng thái vô cảm !!! Hai đứa nó chìm trong sự rối loạn của nhịp đập con tim !!! Điều ngốc xít nhất ở hai đứa này là không biết thể hiện tình cảm của mình như thế nào để đối phương lựa đường mà tính tiếp

Tiếng chuông hết giờ reo lên , nó chạy vù ra ngoài , nhất định nó phải tìm ra nguyên nhân vì sao nhỏ Nhi cứ đi đi rồi về về chẳng biết đường nào mà lần !! Thấy nó thế cả đám cũng chạy theo , trong lúc chạy theo hấn kể hết cho cả đám nghe , cả đám nghe xong còn có tốc độ vượt bậc hơn cả nó làm hấn choáng váng , rõ ga hết tốc lực để đuổi theo cái đám điên cuồng đó

“Rầm” , cánh cổng được bật mở một cách bạo lực , nó nhanh chóng chạy xe vào ga-ra rồi vọt thẳng vào nhà , khuôn mặt âm binh tưởng chừng như có bão rất lớn sắp kéo đến , cả đám liền theo nó vào nhà khuôn mặt chẳng thua kém gì nó

Đập vào mắt cả bọn là Nhi đang ngơ ngẩn nhìn căn nhà , quanh đầu có 1 dải băng y tế trắng tinh , đôi mắt của cô còn vô cảm hơn lúc bọn nó mới gặp mặt nhau , còn Hùng thì hì hục trong bếp nấu đồ ăn

- Nhi à !! Bà bị gì vậy – ngôn từ thay đổi , nó cất giọng làm nhỏ đang suy nghĩ về một việc gì đó liền quay lại nhìn nó với sự vô cảm cũng với bớt – Bà đi đâu mấy ngày không thấy về vậy ?? – nó vẫn tiếp tục , tiến từ từ đến chỗ nhỏ

- À !! Tôi đi chơi !! Bị tông xe nên mới bị thế này – nhỏ chỉ tay vào cái trán quần băng của mình – Thế nên mới nghỉ học – nhỏ tiếp tục

- Ăn đi nè !! Mai mốt không cho em đi đâu nữa – Hùng đặt tô cháo hầm rau củ xuống rồi nhẹ trách nhỏ

Chỉ có thế , cả đám mới dám bước đến so-pha , chỉ có Nhật là đứng im tại chỗ không nhúc nhích , cứ chau mày nhìn nhỏ ới cái băng trên đầu

- Anh sao thế , lại đây ngồi nè – Tuyết chẳng để ý khuôn mặt anh lúc này , cô khoác tay anh kéo về chỗ ngồi đối diện với nhỏ

Nhỏ ăn xong thì Quân là người nhanh chóng chụp cái tô từ tay nhỏ , chạy vèo vào bếp không quên nói với lại :

- Cô đang bị thương , để tôi làm cho

- Em đi đâu mà để cái đầu thế kia – Nhật ngồi nãy giờ mới lên tiếng

Nhỏ khẽ nhúu mày , rồi ngồi nép vào Hùng , anh cứ vuốt tóc nhỏ trông hai người chẳng khác gì anh em rất thương nhau , nhỏ vẫn nhúu mày nhìn Nhật , điều này làm Tuyết khó chịu , tay càng xiết lấy tay Nhật

- À !! Trong lúc tôi nằm viện thì bà có bạn trai rồi hả , Tuyết ???- nhỏ nhìn tay hai người cứ xiết lấy nhau thì mới giãn lòng mày rồi phán câu xanh rờn

T/g : Mình tính tuần sau ra chap mới nhưng các bạn ủng hộ dữ quá nên mình quyết định đăng thêm , cảm ơn các bạn ,mong các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ ^^

23. Chương 23

“Đùng” - xét đánh ngang tai cả đám , Quân vừa đi ra nghe được nên cũng bất ngờ theo chỉ riêng Hùng lúc đầu mắt hơi mở to vì ngạc nhiên nhưng sau đó cũng dần trở lại bình thường

- Bà nói gì vậy ?? Anh ấy là anh của mình mà , còn chơi rất thân với bọn mình từ nhỏ mà ??? – nó chỉ vào Nhật rồi lại chỉ tay về phía nó và mắt mở to hết cỡ nhìn thẳng vào nhỏ nhưng nó chỉ nhận được cái nhún vai của nhỏ - Thế bà biết anh ấy tên gì không ??? – nó vẫn bình tĩnh hỏi tiếp

- Anh ấy là bạn trai của Tuyết và có là anh của bà nhưng bà không giới thiệu thì sao tôi biết được anh ấy tên gì !! Hôm sau làm quen sau – Nhi bắt đầu khó chịu với những câu hỏi của nó , khẽ nhướn mày nhìn Nhật rồi lại quay sang Hùng – Anh ơi !!! Đưa em về nhà !! Chào mọi người – nhỏ đứng lên đi một mạch ra ngoài

Hùng chẳng nói gì cũng đứng lên bước theo nhỏ , đến cửa thì Nhật chạy ra nắm lấy cổ tay nhỏ làm cả đám sững sốt , Tuyết mặt tối sầm lại như có cơn giông sắp tới

- Em nói dối !! Em chỉ giả vờ thôi phải không ?? – Nhật nhíu mày chờ câu trả lời

- Làm trò gì vậy !! Buông ra !! – nhỏ vùng vẫy muốn thoát khỏi bàn tay của anh nhưng anh vẫn nắm chặt lấy

- Trả lời anh đi !! Rồi anh sẽ buông tay em ra !! Em giả vờ phải không ??? – Nhật gồng mình giữ chặt tay nhỏ

Vẫn cái ánh mắt sắc lạnh quét hết người anh , Tuyết lao ra cửa với vận tốc ánh sáng , giơ tay và

“Chát” – khuôn mặt nhỏ in năm ngón tay của cô , nhỏ không có biểu hiện gì gọi là khóc hay phản ứng

- Bà bị điên à !??? Nhi có làm gì bà đâu , sao bà lại tát nhỏ ?? – nó hốt hoảng đứng ra can ngăn , nó thật sự không muốn hai người bạn thân của mình đánh nhau chỉ vì thằng anh con nít của nó

- Bà tránh ra !! – nói rồi Tuyết đẩy nó ra một bên – Nếu mày muốn lấy tình cảm của Nhật thì công khai giành giật anh ấy với tao nè !! Cần gì phải hạ cái thủ đoạn hèn hạ đó – Thấy đổi ngôn từ xưng hô của Tuyết làm mọi người choáng váng , cô thật sự không muốn nhìn thấy cái cảnh Nhật cứ khẳng khẳng nắm lấy tay nhỏ

Chẳng nói gì , nhỏ vùng cánh tay còn lại tát thẳng vào mặt Nhật một cái làm anh sững người buông thẳng tay của nhỏ ra . Thoát khỏi cánh tay của anh , nhỏ tiến gần tới chỗ Tuyết , ánh mắt sắc lạnh đó một lần nữa lại quét lên người Tuyết . Cô rất hoảng sợ khi nhìn nhỏ như thế này , đây là lần đầu tiên cô thấy nhỏ như thế này , nhỏ có lẽ còn đáng sợ hơn là nó khi

Cứ thế cả đám ngệt thở xem hai cô nàng đang tính làm gì nhau , không phải mấy nam sợ nhưng cứ để thế này lại tìm ra cách giải quyết rồi can thiệp sau chứ nhảy vào bây giờ thì chắc không tìm ra nguyên nhân mà còn làm hai người ghi nhớ rồi đánh nhau lúc nào không hay , lúc đó có muốn tìm nguyên nhân cũng không được

Một bước....Hai bướcNhi cứ thế tiến tới còn Tuyết thì thụt lùi , Nhật sau cái tát của nhỏ thì bây giờ mới tỉnh lại và nhận thấy bạn gái của mình đang bị dồn vào thế bí , khuôn mặt vô cùng hoảng hốt , anh lao ra chỗ Tuyết , ôm Tuyết vào lòng . Đối với anh Nhi chỉ là em gái nên khi nhỏ nói không biết anh thì anh thật sự không tin nhưng anh không biết rằng chính hành động của mình lại làm Tuyết ghen , anh thật sự hối hận vì cái hành động hồ đồ của mình

- Cần thận hành động nghe rõ chưa cái cặp đôi nóng nảy !! Còn mày nữa Tuyết– nhỏ lên tiếng , giọng đều đều như phả hơi lạnh vào mặt hai người , Tuyết gần như nín thở chờ câu nói tiếp theo của nhỏ - Lần sau ghen đúng cách đừng có ngốc quá !! Còn anh.... Tôi chỉ biết anh là anh của Ngọc và là bạn trai của Tuyết còn chuyện anh biết tôi thì tôi không quan tâm – nhỏ nói rồi quay lưng bước đi

- Anh của bà và Tuyết hợp đôi thật !! Quá nóng nảy !! Bà liệu mà kiềm bớt tình nóng nảy của hai người này lại , về cái tát lúc nãy tôi nể bà , bỏ qua lần này – nhỏ đặt tay lên vai nó vỗ vài cái rồi toan bỏ đi

- Dù sao vẫn là bạn bè tốt chứ - nó vẫn gọi với lại khi nhỏ đã bước ra khỏi nhà

- Vẫn vậy – nhỏ chỉ trả lời cụt lùn kèm theo nụ cười nửa miệng khi nhìn nó đang khoá hai tay lại với nhau chờ đợi câu trả lời của nhỏ trông thật dễ thương

- Hùng à !! Mai lên giải thích với bọn tôi – Quân đi xoẹt qua Hùng nói nhỏ làm anh chột giật mình nhưng lại ra về một cách bình thản

Đợi hai anh em nhà kia đi về thì Tuyết mới bắt đầu khụy xuống , hai hàng lệ cứ đua nhau chảy xuống , Nhật vội xoa đầu cô : “ Không sao ..Không sao..Ồn rồi ...Đừng khóc nữa”

- Tại anh đó , tự nhiên chạy ra nắm tay nhỏ Nhi làm gì để em ghen rồi nhận được ánh mắt ghê rợn của nhỏ , nhìn là thấy sợ rồi !! oa..oa..oa – Tuyết cứ thế thụi thẳng vô ngực anh mấy quả nhưng anh vẫn coi như không có gì , vẫn dỗ dành cô người yêu đang yêu của mình

- Hai người có thôi đi không !! Ở đây toàn dân FA không đấy !! – hấn khề ho nhẹ phá vỡ khung cảnh lãng mạn của hai người

- Thôi nín đi em , không thì cái dân Fa ra đánh mình đấy – Nhật lau nước mắt cho Tuyết rồi không quên nói mĩa mả cả đám muốn lao ra đập mặt anh , Tuyết nghe Nhật nói thế liền phì cười rồi cả hai đứng lên tiến về phía chỗ ngồi của cả đám

Sự im lặng lại trở về với căn nhà , thậm chí còn nghe rõ tiếng thở của mọi người , không khí quá ngột ngạt , nó không quen với cảm giác này liền lên tiếng phá vỡ bầu không khí đó :

- Có ai biết chuyện gì xảy ra với nhỏ Nhi không ??

- Hờ hờ...Cô vui tánh ghê , cô là bạn thân của nhỏ mà còn không biết hướng gì là bọn này mới quen Nhi hơn một tháng – hấn nghe lạ tai nên đập thẳng chẳng thương tiếc

Nó nín họng chẳng nói được gì cứ lườm nguýt hấn rồi lại trở về tâm trạng đăm chiêu , nó chẳng thể hiểu được khi nhỏ nhớ được Tuyết và mình nhưng chẳng thể nhớ được Nhật , người mà chỉ dám đứng xa nhìn người ta hạnh phúc chứ không hề tiến tới chiếm lĩnh như Tuyết , dù sao cũng có thể coi Nhật là bạn nhưng với cái biểu hiện của nhỏ thì chắc nhỏ bị mất trí nhớ thiệt rồi , nó nghĩ tới đấy thì liền thở dài

- Cô làm gì mà thở dài vậy ??? Muốn biết tại sao thì mai lên hỏi Hùng là xong mà !! Cô chau mày nhìn cứ như bà già 60 ấy – hấn huých vào tay nó rồi vừa nói vừa bẹo hai má ra hai bên

- Cậu bị điên rồi hả ?? Cái mặt ngọc ngà như thế này mà cậu bẹo không thương tiếc !! Tôi mà bị dị dạng là cậu chết với tôi .Chết thế này nè!! – nó gỡ tay hấn ra rồi héch mặt lên nhìn hấn , nhưng vừa dứt câu thì nó lao vào kẹp cổ hấn , dùng khuỷu tay thụi cho mấy quả vào lưng . Chưa dừng lại ở đó , thừa thế nó lên gối thẳng vào bụng hấn rồi tọt thẳng lên lầu

Hấn vì quá bất ngờ nên không kịp đề phòng , mấy quả vào lưng là muốn học máu rồi mà nó còn lên ngồi nữa thì hấn chết luôn cho xong , nhưng số trời đã định hấn sống , chẳng còn sức lực , hấn ngực xuống sàn , tay ôm bụng mặt nhăn nhó nhưng vẫn cố hét to:

- Cái đồ khó ưa!! Cô mà xuống tay thì tôi chặt gãy giò cô – hấn ngưng một tí để lấy sức - còn mấy người không ra đây giúp tôi , đứng đó làm gì ??

Cả đám nhìn nó lao vào đánh hấn túi bụi đầu có kịp ngăn , chỉ biết đứng đó , miệng á khẩu cho đến khi hấn gào lên thì mới tỉnh , Kiệt và Quân đỡ hấn về phòng , hấn chẳng còn sức nữa , bụng hấn đang đau dữ dội báo hại hấn cả đêm chẳng ngủ được nhiều , hấn thề nếu nó mà còn làm vậy thì hấn sẽ đập gãy chân nó !!

~ Hôm sau~

- Bớt đau chưa – nó chạy vào bếp nhìn hấn từ đầu đến chân với vẻ mặt lo lắng , có lẽ ngày hôm qua nó hơi quá đà , nó bắt đầu thấy hối hận khi bị nhiễm tính động tay động chân của nhỏ Nhi ,nó gục mặt xuống chuẩn bị tinh thần cho tình huống kế tiếp

Không thấy hấn nói gì , nó ngược lên nhì hấn . Hấn đang uống nước một cách chậm rãi , khuôn mặt nhăn nhó thấy khổ sở , nhưng nhìn hấn thế này cũng hay , hấn chưa thay đồng phục vẫn mặc bộ đồ ngủ với màu sắc nhã nhặn mái tóc xù lên chưa kịp chải chuốt , mặt nó từ từ đỏ dần lên , nhìn hấn cute quá ,nó phải ráng kiềm chế việc nó sẽ nhảy chồm lên hấn . Đang ngắm hấn thì đột nhiên hấn đập mạnh ly nước xuống bàn khiến nó giật mình nhìn sang hướng khác

- Cô.....nghĩ.....tôi....là.....trâu.....bò.....hay.....sao.....vậy??? – hấn khó chịu cố gắng gần giọng với nó nhưng cái bụng cứ mỗi từ thì lại nhói lên , hôm qua nó đã đá mạnh quá chẳng??? Hấn từ từ tiến đến chỗ nó

Hấn khó chịu ở bụng quá , mới hôm qua hấn bị có một cước thôi mà đau như vậy sao , hấn yếu đến độ đó sao ??? Không ,không phải , từ trước tới giờ hấn cũng đi đánh nhau , lần nào cũng bị đá vào bụng mà có sao đâu , không suy nghĩ được nhiều nữa , hấn ngất lịm đi vì đau . Nó hoảng hốt nhìn hấn ngất trên vai mình mà suýt té , vác hấn ra ngoài ghé sô-pha , thật không uống công nó từng từng xách dụng cụ thể thao của trường nặng cũng bằng hấn nên nó cũng chẳng khó khăn gì khi vác hấn từ bếp ra sô-pha

- Yếu quá sao tôi thích được đây – nó khề lăm lăm , tay xoa lên đầu hấn , mặt hấn nhăn lại vì khó chịu nhưng khi nó lấy tay xoa đầu hấn thì cơ mặt giãn ra nào , nhìn hấn ngủ nó cũng buồn ngủ theo , gục mặt

xuống ngủ một giấc , bàn tay nó vẫn đặt trên mái tóc của hắn

- Uầy!!! Who is it??? – cả đám đi xuống đang nói chuyện thì Kiệt khẽ chỉ tay vào cái sofa đang có người gục đầu

- Sai rồi !! Phải là “who are they” chứ - Widel tot xuống ghé sofa như mèo mà không bắt cứ tiếng động nào rồi mỉm cười nhìn Kiệt

- Ái chà chà !! Hai đứa ngày hôm qua đánh nhau đây sao ???- Quân nhìn cái cảnh nó gục mặt xuống ngực hắn ngủ , tay vẫn còn để trên đầu hắn khẽ tiếng cười tinh nghịch

- Đánh nhau chỉ là cái cớ để chúng bên nhau – Nhật xoa xoa cái cằm của mình – Thôi mình giúp bọn nó luôn đi

Một câu của Nhật mà hắn với nó đã hoàn toàn thay đổi cách nằm . nó đã lên sofa nằm với hắn , tay hắn khoác qua eo nó còn nó vác tay qua hông hắn , hai khuôn mặt áp sát vào nhau , chỉ cần một cử động nhẹ là ... “mì” ngay . Chưa hết , cái lũ nghịch ngợm này còn tháo luôn mấy hàng cúc của hắn để lộ ra gần hết “body sáu múi” cực chuẩn , đắp chăn lên rồi cả đám chuồn đến trường xin nghỉ cho hai đứa

Để hai đứa ngủ tí , quay ra với cả đám khi vừa bước vào lớp thì bắt gặp Hùng và Nhi , không khí ngẹt thở , Tuyết nhú mồm nhìn nhỏ rồi nắm chặt tay Nhật , anh nhận ra sự lo lắng của Tuyết nên sẽ không hành động nóng nảy như trước nữa , điều đó cũng tốt

- Ngọc đâu rồi Tuyết ?? – Nhi lên tiếng đập tắt không khí ngọt ngào mà thay vào đó là gió mùa đông – Sao không vào chỗ ngồi đi , đứng đó làm gì ??

- Ngọc bện rồi , chiều nay bà đến thăm được không ?? – Tuyết lấy bình tĩnh đối lại nhỏ

- Chắc được – nhỏ nhếch mép cười , đúng nụ cười thường ngày của nhỏ , có lẽ nhỏ không bao giờ thay đổi được kiểu cười đó

- Chị Nhi ơi !! Chưa khoẻ mà đi học chi vậy ?? – Widel xà thẳng vào ôm nhỏ rồi chỉ về cái đầu vẫn còn quấn băng trắng

Đáp lại Widel chỉ là sự im lặng và con mắt lạnh tanh đang nhìn Widel một cách khó hiểu

- Anh à !! Em cần nói chuyện với anh một chút – Nhi gạt Widel sang một bên rồi xách cổ áo của Hùng đi thẳng ra lớp với sự khó hiểu của cả đám

- Ê....Đừng có nói là.....- Kiệt lấp lửng nhìn Tuyết rồi lại quay sang Widel đang ngơ ngẩn , đực mặt ra đó chẳng biết làm gì

24. Chương 24

- Rốt cuộc mấy người đó là ai vậy ??? – Nhi lôi được Hùng lên sân thượng vào thẳng vấn đề chính

- Em nhớ được ai trong số họ - Hùng cũng đang tò mò liệu nhỏ có bị gì không

- Em nhớ được anh , Ngọc , Tuyết – nhi nhún vai , nhỏ chẳng biết mấy người còn lại là ai nhưng vẫn có cái gì đó , cái cảm giác gần gũi

Khi nghe nhỏ bị tông xe , Hùng như thằng điên , mất hết kiểm soát , em gái của anh có tuổi thơ bất hạnh , yêu đơn phương không được người ta đáp lại là quá đủ rồi , bây giờ còn thêm vụ này nữa thì sao nhỏ chịu được , khi nhỏ tỉnh lại anh vui mừng hết cỡ , ôm chầm lấy nhỏ , nhỏ cũng cười đáp lại nhưng khi anh được bác sĩ gọi ra nói chuyện riêng thì mới biết rằng nhỏ bị mất trí nhớ tạm thời . Một người bị tông xe chỉ tỉnh sau vài tiếng đồng hồ và bị mất trí nhớ tạm thời là ổn rồi , anh chỉ cần cố gắng để nhỏ nhớ ra từ từ thôi , tưởng nhỏ quên một hai người ai dè chỉ có nhớ được ba người còn bao nhiêu quên hết , tuy hai anh em mới nhận ra nhau mới hơn một tháng nhưng hai anh em tối nào cũng ngủ chung với nhau , nói chuyện , tâm sự đến hai giờ sáng mới ngủ thì sao quên được

- Cái người mới ôm em là Widel , nhóc ấy thua mình 1 tuổi , nhóc hâm mộ em lắm , có một người ngồi cùng với em là Quân , người còn lại là Kiệt , à hình như còn một thằng nghỉ học với Ngọc là Phong . Tạm thời em cứ nhớ đến đó thôi , che mắt tí cho mọi người đỡ lo – Hùng khoác vai nhỏ đi xuống lớp học

Nhi và Hùng vừa đi xuống thì cả đám quay ngoắt nhìn chằm chằm như thể sinh vật lạ đáp xuống trái đất , hai người về chỗ ngồi , bấm máy game điên cuồng

- Anh.....Em yêu anh – Widel ngó Hùng chơi game , vội cười rồi thổi thầm vào tai Hùng làm Hùng giật mình , giấy nảy lên

- Gì vậy má ?? Sáng bị chap rồi à – Hùng gào to rồi nhướn mày nhìn Widel

- Không hề !! Em thấy anh dễ thương nên EM YÊU ANH rồi – Widel cố hét to như thể cô muốn tuyên bố rằng “tôi yêu anh ấy và anh ấy là của tôi”

- Bị chap à !!! Ra về muốn làm gì cũng được , đừng có hét trong lớp – Hùng đỏ mặt , bịt chặt miệng Widel rồi cố gắng cười xuề xòa

Anh đâu có biết , cái cách tỏ tình kì lạ của widel là do cái lũ nghịch ngợm kia bày trò , chỉ là thử thôi , nếu hai người thích nhau thì kết đôi luôn cho đẹp còn không thì cả đám đứng ra bảo lãnh cho bé Widel khờ khờ hứa hẹn tham gia vào trò chơi mà chưa biết nó là cái thể loại gì . Thà kêu nhóc đi làm osin còn sướng hơn là tỏ tình với Hùng , ai đời con gái lại tỏ tình trước chứ , mà nếu có thì toàn mấy đứa mặt dày chính hăng . Thấy Hùng nên nhỏ cố gắng làm ra cái mặt tự nhiên nhất có thể , có lẽ mặt nhóc dày hơn mặt đường nên Hùng chẳng thấy được nhóc đang bưng bưng trong lòng chờ câu trả lời của anh

Về phía Hùng thì cả tiết học chẳng chú ý vào bài vở gì cả , câu nói “em yêu anh” của Widel làm anh sững sốt , anh còn chẳng biết nhóc đùa hay là thật , mấy ngày này anh chẳng để tâm tới Widel mà lo lắng chăm sóc cho cô em gái của mình hơn , chính anh cũng chẳng biết mình có thích cô nhóc này hay không , hết tiết đầu anh xū xượi như tổ quạ còn cái mặt thì đỏ lừ

Hết tiết , Hùng vội vàng dọn tập vở tính đánh bài chuẩn nhưng chưa kịp thực hiện ý định thì bị cô nhóc nắm cổ áo lại , mà nếu không bị cô nàng tóm lại thì cái đám kia cũng trực sẵn ở cửa ra vào rồi , chỉ còn một cách là nhảy qua cửa sổ nhưng nhảy qua đó thì đồng nghĩa với việc anh tự tử , chẳng có ai ngu dại chỉ vì chưa suy nghĩ kịp mà nhảy qua cửa sổ của lầu 3anh chưa muốn kết thúc đời trai trẻ như thế

- Sao anh....Em...E...Em yêu anh ...anh làm bạn trai em nhé , được không ??? – Widel lên tiếng , lần này nhóc không thể ngược đầu nhìn Hùng vui vẻ nữa rồi mà gục mặt xuống , chỉ để sót lại cái má đang ửng lên cho anh nhìn

Anh choáng , lấy đầu ra con gái mạnh bạo tỏ tình trước thế , anh thấy mấy cảnh này trên phim nhưng chẳng bao giờ nghĩ mình lại rơi vào trường hợp này , chưa lo cho em mình xong thì anh sẽ không có bạn gái , tâm trí anh đã định sẵn điều đó . Nhìn lại cô nhóc đang gục mặt xuống anh lại chẳng biết phải làm sao , Hùng bất lực đang lướt nhìn xung quanh . quay về phía nhỏ Nhi , thì đôi mắt của đang ngạc nhiên rồi từ từ chuyển sang chế độ hồi hộp và vui sướng mặc dù khuôn mặt chẳng thay đổi là bao

- Em làm thế này là hại anh rồi ...!! Cho anh thêm ít thời gian nhé !! Em chờ được không ?? – Hùng cười hì hì nhìn Widel rồi đặt tay lên bả vai của cô nhóc

Widel khẽ ngược lên nhìn anh , tim cô đập nhanh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực , có lẽ nhóc đã qua ngu , ngu đến mức chưa tìm hiểu xem Hùng có tình cảm gì với mình hay không lại đi thổ lộ tình cảm của mình một cách vội vàng , đáng lí ra cô phải chọn Nhi để tham gia vào trò chơi quái dị của đám tinh ranh kia , nhóc thấy mình như một trò đùa thật sự

“Xoạt”... “Rầm”... “ưm” sau hai tiếng động thìÀ vâng , Hùng và Widel té và đãhôn nhau nhờ sự “vô tình” của nhỏ Nhi , nhỏ lấy cặp và bước gần tới Widel trong khi Hùng chẳng biết gì , nhỏ gạt chân nhóc làm nhóc mất đà loạng choạng , Hùng vội ôm eo cô nhóc để đỡ ai dè cũng bị nhỏ đẩy nhẹ người và cũng mất đà ,anh chỉ kịp xoay người để Widel té đè lên người anh , do lực té quá nhanh quá mạnh nên môi của hai người đã tìm đến nhau , Trong lúc đó thì Nhi đã đánh bài chuẩn trước khi hai hài kịp giết nhỏ , nhỏ từng bước chậm rãi trên con đường về nhà . “Em giúp thế thôi , phần còn lại anh tự suy nghĩ đi , anh hai

ngốc nghếch” , nhoẻn miệng cười , cái nụ cười rất hợp với những chiếc lá khô đang phảng phất bay trước gió nhưng tiếc rằng chẳng ai thấy được nụ cười đó

— Ừ.....ừ.....ừ.....- Vâng , hai chị ngủ ngon một lèo từ sáng tới quá giờ trưa luôn , nó mở mắt , hấn cũng mở mắt , từ từ định hình ra người đang ở trước mặt và cái gì mềm ở môi

“Phịch” nó giắt mình lăn ra khỏi ghế, đập thẳng đầu xuống sàn , nó nhớ là nó ngủ ngồi chứ có ngủ nằm với hấn đâu , nó chỉ biết ôm cái đầu đang đau dữ dội

- Cô làm gì mà hốt hoảng thế , tôi tưởng cô thấy tôi đẹp quá nên lợi dụng lúc tôi ngất đi leo lên ngủ chung với tôi chứ - hấn nhíu mày , nhìn nó thích thú

Thường thì khi đụng đến lòng tự trọng của một đứa con gái là hạ thấp bản thân của đứa con gái đó bằng việc tưởng bỏ rằng cô ta thích mình và lợi dụng mình mất lí trí thì leo lên ngủ chung và chắc rằng người tưởng bỏ đó sẽ ăn một cái tát nhưng nó chưa đến lúc như vậy . Nó vội ngược lên nhìn hấn , con mắt từ giận dữ , đôi môi như mấp máy muốn nói gì đó nhưng khi nhìn thấy áo của hấn bị xệch một vai rồi bị cởi gần hết cúc , lộ ra cái gì đó tím tím , nó nhào vào cật lực cởi áo của hấn ra

- Á...Cô tính cưỡng hiếp tôi à Tôi xin lỗi mà Ai không cứu với !! – hấn cố gắng đỡ lấy hai cái cúc cuối cùng rồi gào thét cứ như thiếu nữ bị cưỡng hiếp thực thụ , hấn bắt đầu thấy hối hận khi nói đùa với nó như thế

- Để im coi – nó vẫn giằng lấy cúc áo , trợn mắt lên nhìn hấn

“Roạt” – hấn giữ nó giằng , chẳng ai nhường ai , nó điên tiết xé cái áo trên người hấn không thương tiếc , lộ ra bờ vai rộng , cơ bắp cuộn cuộn , trai nhìn vào còn xị máu thì gái bất tỉnh mấy ngày , từ ngực trở xuống bụng thì thấy có một vết tím to đùng , hấn nhìn xuống thì mới hiểu được tại sao mình lại đau như thế đã thế còn ngất nữa chứ , quá nhục cho một đứa con trai

- Á... - hấn giắt mình khi thấy nhói vết thương , thì ra nó ấn nhẹ tay vào , nhưng mà đau quá

- Đau lắm hả - nó hốt hoảng , rồi dùng ấn cố gắng ấn mạnh

- Áaaaaaaahhhhh . Cô bị điên à !! Người chứ đâu phải trâu bò mà không biết đau là gì – hấn gào lên rồi nó ấn mạnh , hấn chẳng ngừng được , cứ gào lên

- Đỡ hơn chưa – nó dùng tay , rồi cựa kê hỏi hấn]

- Axxx !! Cô bị gì.....- hấn đang lấp lửng thì đột nhiên sờ vào bụng thì chẳng còn cảm giác đau nhói như lúc nãy nữa – Hết đau rồi nè , cảm ơn nhiều nha – hấn vô tình nhún lên nhún xuống như một đứa trẻ rồi ôm thẳng nó vào lòng

“Xoẹt” nó như có một dòng điện xẹt ngang qua người khi hấn ôm nó , nó cứ để hấn ôm không chút phản kháng , cúi gằm mặt xuống không để cho hấn nhìn thấy cái mặt đang dần tô màu đỏ . Nhún nhảy mệt , hấn cũng chợt nhận ra mình làm hơi lỗ nhưng chẳng còn kịp để sửa lỗi nữa rồi , một câu chốt thôi : “Hấn ôm nó rất chặt”

Ngồi một lúc lâu , hấn buông nó ra , mặt hấn đỏ lên chắc còn đỏ hơn mặt nó . Thật sự trong tim hấn đã ngầm thích hấn nhưng cái ngầm ấy chẳng được bao lâu , hấn đã cảm giác được những lúc nó đi chơi vui vẻ , những lúc nó cười , hấn cũng ngầm ghen với những thằng bạn thân khi nó tiếp xúc khá thân mật nhưng hấn chẳng là gì của nó nên cũng chẳng nói được suy nghĩ của mình . Hấn chỉ thắc mắc trong lòng không biết nó có thích hấn như hấn thích nó không ?? Hay chỉ mình hấn đơn phương ?? Nghĩ tới đó hấn chợt nhếch mép cười : “ Chưa biết bắt đầu đã nghĩ ra cái kết”

Nó sao ?? Nó đang sùng sục đấu tranh lí trí và con tim . Lí trí bảo bây giờ hãy đắm vô mặt hấn và mọi thứ trở về bình thường , nó sẽ tiếp tục trêu người hấn và hấn sẽ lại nổi điên . Còn con tim nó đang đánh đủ các loại trống , xoong nồi , cố gắng giết lùi lí trí , khuyến nó xông lên đấu tranh về tình yêu !!! Nó là gì của hấn chứ ??? Có chắc hấn cũng đang thích nó hay nó chỉ là một cô bạn hay chọc phá không hơn không kém ?? Nó cũng nhếch mép cười : “Mở bài chưa có đã sẵn kết bài”

Hai người , gằm mặt xuống , cùng một nụ cười nhếch mép , gần như cùng một suy nghĩ . Chẳng biết khi nào hai người mới hiểu được người kia đang nghĩ gì về mình , và tình cảm của họ giành cho nhau là gì !!??

Khổ lắm cái gọi là tình yêu!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Tôi lên phòng đây – Nó nhắc người vội bước nhưng hần nhanh hơn nó , chụp tay nó nó không cho đi – Cậu làm gì vậy , muốn ăn đòn nữa à – n1o cố giật tay ra khỏi tay hần nhưng thật sự hần quá khỏe , nó bó tay
- Nếu bây giờ tôi nóiTôimuốn.....cô....NẤU MÌthì sao ?? – hần ngệt mặt ra hỏi nó
- Axxxxx !! Cậu bị khủng à ???!!!!!! Muốn ăn thì tự nấu mì mà ăn – nó giằng tay khỏi hần , gào lên , tay chống nạnh nạt nộ hần , nãy giờ nó tưởng hần đang thổ lộ tình cảm với nó ai dè chỉ bắt nó nấu mìHaha...là nấu mì thôihần chỉ có thể thôi , nó muốn lao vào đấm mặt hần lắm rồi nhưng phải nhịn vì trái tim nó không cho phép nó làm thế
- Tôi muốn ăn mì cô nấu !!! Cô nấu tôi mới ăn !! Tôi không ăn mì ai làm ngoài cô đâu – Hần cũng gào lên , rồi ôm gối ở cái ghế so-pha , trông hần như trẻ con , môi cứ chu chu ra , nó còn chẳng biết cái tính nhậy nhưa thường ngày của hần bị ai tha mất rồi hay sao mà bây giờ hần lại trẻ con thế
- Được , nhớ đây !! Ăn mì của tôi thôi , đưa nào làm mà cậu ăn thì tôi cắt lưỡi cậu !! – nó vô thức đặt tay lên đầu hần xoa nhẹ , , cúi xuống để hần có thể nhìn thấy mặt nó , nở một nụ cười thật tươi , kèm vào đó thoảng qua là sát khí loại nặng !! Cười kiểu này giết người như chơi . Hần khẽ gật đầu như hiểu ý , nó bỏ vào bếp nấu mì , hần ở ngoài cười toe toét : “ Cô không thích tôi thì tôi sẽ cua cô , đồ khó ưa à!!!”
- Mọi người làm gì trong nhà tôi thế - Nhi đi bộ ngắm cảnh chán , bắt taxi về , vào nhà thì gặp cảnh tượng cả đám bày đủ thứ lộn xộn ra phòng khách mà chữ ngu hiện ra trên mặt
- Ở nhà , Ngọc đang ngủ với người yêu rồi , không nên làm phiền , vì thế bọn tôi qua mượn nhà em tí ấy mà – Nhật chồm dậy khỏi ghế so-pha vui vẻ nói mà quên mất Nhi đang bị gì
- Tôi quen anh à ??? Ra khỏi cái so-pha tôi hay nằm ngay , anh Hùng còn chưa dám nằm mà anh tự tiện thế à ?? – Nhi đốp thẳng vô mặt Nhật , cả đám đang cười tự nhiên mất hết hứng cười , chẳng hiểu sao Nhi không ưa gì anh chàng này , có tính kì kì làm nhỏ cảm thấy khó chịu
- Nhi !! Anh ấy là Nhật bạn trai của tôi và là anh của Ngọc đấy , bà cũng biết anh ấy đấy , còn thích anh ấy nữa cơ – Tuyết chẳng điên gì mà gồng mình gào lên chỉ nói bằng giọng đều đều

25. Chương 25

Nhỏ nghe đến cái thích con người đó vội neoh mắt liếc Nhật , quần áo thì xộc xệch , tay thì đeo đủ thứ màu sắc y như mấy cái dây chun mà mấy chủ nhân nít gần nhà nhỏ hay khoe nhau , tóc tai bờm xờm còn hơn là tổ quạ , mặt thì búng ra sữa y như con nít lên 10 , nói về ngoại hình thì có vẻ nhỏ nhỉnh hơn anh một chút , con người như thế mà nhỏ cũng thích sao , không thể nào , mà nếu có thì chắc là do anh hay trò chuyện với nhỏ nên nhỏ mới có cảm tình thôi chứ làm gì có chuyện mà nhỏ thích con người trẻ con thế này , đừng là anh chàng chỉ hợp với Tuyết nhà ta

- Có lẽ là bông bột thôi !! Bạn trai của bà thì giữ lấy , tên này hờ ra thế nào cũng bị gái bám – nhỏ phán câu xanh rờn , đẩy Nhật ra chỗ khác , nhỏ nằm xoài người ra so-pha

Cả đám biết bây giờ có nói gì cũng vô ích , phải chi có nó ở đây , giờ cả đám mới hối hận khi không về thẳng nhà

- Em dâu tương lai ơi !! Dậy ăn dưa hấu nè – Widel sẵn tới , chìa miếng dưa hấu trước mặt nhỏ
- Cám ơn chị dâu tương lai , khi nào hai người cưới nhớ mời em làm nhà thiết kế áo cưới cho nhé – Nhi chồm dậy chộp ngay miếng dưa , nhồm miệng cười y như lúc này nhỏ đi dạo , làm Widel đỏ phừng phừng , quay ra Hùng anh cũng chẳng biết nói gì chỉ biết cười hi hi
- Ê – Quân khề khề nhỏ Nhi làm nhỏ quay ra với khuôn mặt đang rất tươi chẳng lạnh lùng như bao ngày
- PhòngVệ sinh ở đâu vậy ?? Tôicó nhu cầu – Quân gượng xấu mặt vì quê một phần là vì cái gì đó đó mà anh chưa biết , có lẽ do đầu củ chuối

- Đi thẳng xuống bếp có hành lang , từ hành lang đi dọc có 1 phòng đó , nhưng đừng động vào thứ gì nha – Tâm trạng nhỏ chỉ muốn cười hết ngày hôm nay nên cũng chẳng cọc càn như mọi ngày – À mà sao không hỏi anh Hùng cho đỡ ngại , ai đời lại đi hỏi con gái phòng vệ sinh ở đâu – Nhi phì cười vì bản mặt ngớ ngẩn của Quân

Quân thấy nóng nong trong người liền đứng dậy đi tìm ngay cái phòng vệ sinh mà nhỏ chỉ , anh còn chẳng biết tại sao mà người anh đột nhiên nóng lên lạ thường rồi tim cũng loạn xì ngầu theo

- Ê !! Đi đâu ấy ??? – Kiệt thấy Quân liêu xiêu đi vào phòng bếp liền ngó người ra hỏi

- Đi đâu kệ tôi – Quân gắt lên rồi chạy tót đi

- Thằng này bị gì ấy nhể ??? – Kiệt nhìn cả đám chỉ tay về phía Quân chạy nhưng tất cả chỉ nhún vai như không biết

- Mắc vệ sinh !! – Nhi toác một phát về nguyên nhân củ chuối khi Quân đột nhiên nổi cáu , cả đám “à” một cái rồi lại tiếp tục , nhỏ thì xoay người lên so-pha tiện đánh luôn một giấc cho khỏe

Về phía hấn và nó thì hai đứa đang giành nhau ăn mì , một nồi mì đầy mà hai đứa giằng co cứ như là dân tị nạn 10 năm chưa được ăn

- Cậu ăn ít thôi , để tôi ăn với chứ , sao cậu ham ăn thế ??? – nó giằng đũa từ tay hấn , nhìn cái mặt hấn sầm xuống khi bị nó giật lấy đôi đũa

- Tôi đang ăn mà , đưa đũa đây – Hấn cố gắng giật lại đôi đũa nhưng cứ mỗi lần hực hấn và nó lại dần dần đến cái tư thế dễ hiểu lắm

Sau hơn một phút chiến đấu giằng lại đôi đũa từ tay nó nhưng không thành thì nó đã nằm gọn bên dưới người của hấn . Hai đứa đang cười chột hiểu ra tư thế rắc rối nên ngậm miệng chẳng dám thở mạnh vì mặt hấn áp sát gần mặt nó rồi !!

I'm the Grim Reaper when I'm blaring out your speaker

Killin off the weaker, welcome to the final feature

My head is in the clouds, you can say that I'm a dreamer,

But I bang it super loud, turn that bitch into a screamer

I'mma do what I want, whatever

I'mma rage 'til the dawn, all-nighter

Don't hold your breath

You know I'll sleep when I am dead

I live for the night, I live for the lights

I live for the high 'til I'm free falling

I live for the night, I live for the lights

I live for the high 'til I'm free falling (falling, falling, falling...)

I live for the night (trích đoạn “Live for the night” – krewella)

Nhạc chuông của nó bắt chợt reo lên , thời cơ đã đến nó nhanh tay đẩy hấn ra để nghe điện thoại

- Bà đi đâu vậy Tuyệt , giờ này phải về nhà rồi chứ

-.....

- À , thì ra mấy người kéo tôi lên nắm với hấn đấy à !!! Mấy người đi đâu rồi

-...

- Nhà Nhi ấy hả ?? Qua liên , lâu rồi tôi chưa qua đó , đợi xúu

Nó dập máy , hần thì ngơ ra xem từng biểu cảm sau 3 câu đối thoại của nó , từ ngây ngô sang hùng hổ rồi sang chế độ mắt sáng , mới có ba câu mà thầy đổi chóng mặt , hần kết luận ra một câu : “ Ngọc hay trở mặt”

- Còn ngồi đó làm gì , đi thay đồ rồi qua nhà nhỏ Nhi kia – nó lạnh chanh chọc dũa ăn mì xồm xoàm

- Ê !! Cô nấu mì cho tôi ăn mà , đưa đây – Hần giựt lại dũa nhưng không thành

- Để tôi đút cho !! Hai người một đôi dũa thay phiên nhau ăn thì bao giờ mới xong – nó thối mì đưa trước mặt hần – Aaaaaaa- nó “a” một hơi dài chờ hần

Hần ngậm mì lẫn dũa , vừa nhai vừa nói :

- Cô vào lấy đôi khác đi , ăn thế này giống cái kiêu cô ép tôi hôn gián tiếp cô ấy – hần liếc qua đôi môi bóng lên vì dầu của mì , lòng đang kiềm chế không cho bất cứ ý nghĩ đen tối nào có thể xâm chiếm trong khối não của hần

- Nhai hết đi rồi nói , bất lịch sự , nhai tiếp đi nè – nói lườm hần rồi gơ thêm miếng mì trước miệng hần

Hần chăm chăm nhìn vào mặt nó , không thể chịu nổi nữa rồi , xâm chiếm bờ môi đó là ý nghĩ của hần , hần gạt nhẹ đôi dũa và nôi mì ra bản , tiến sát đến bên nó .Nó đơ người không phản kháng , mặt nó dần đỏ lên , hần tính làm gì nó chứ , quá gần , quá mức cho phép rồi , nó phải làm gì chứ , gạt hần ra rồi hùng hổ hay để yên xem hần làm gì tiếp theo !!

Chưa kịp suy nghĩ xong thì , hần đã đặt bờ môi của hần lên làn môi mỏng của nó , hần từ từ tiến sâu vào bên trong làn môi ngọt , hần muốn nhiều hơn nữa nhưng tạm thời thế này là đủ rồi . Nó đơ người nhưng rồi cũng chìm đắm theo nụ hôn đó , nó quàng tay qua cổ hần , nó thật sự muốn thêm nhiều nhiều hơn nữa , xem ra nó còn tham lam hơn cả hần

Cảm thấy thiếu ô-xi , hần đành buông nó ra , chưa kịp điều chỉnh lại hơi thở thì nó gì chặt cổ hần , cảm lấy đôi môi đầy đặn của hần , lại một nụ hôn nữa do nó chủ động !!!

- Sao cô cắn môi tôi , tôi cắn môi cô à ??? – cảm thấy thỏa mãn thì nó buông hần ra , chưa kịp nói gì thì hần đã bổ vào mặt nó mấy câu tỉnh ruồi như hôn là chuyện thường ngày xảy ra với hai đứa nó nhưng mặt hần vẫn đỏ phừng phừng

- Trả thù thôi , tại cậu bắt đầu trước mà , tôi cắn vậy còn nhẹ muốn tôi cắn nát luôn không – nó găm ge hai hàm răng trắng muốt trước mặt hần như cố tỏ vẻ tự nhiên

- Hừ !! Đây không chấp cái đồ khó ưa như cô !!! – hần hếch mồm nhìn nó

- Thôi , lên phòng thay đồ đi đến nhà nhỏ Nhi chơi kìa , Tuyệt bảo đến đó làm bữa tối rồi ở đó luôn , phải cầm theo ít đồ cho mấy đứa nó nữa . Cậu chuẩn bị đồ cho mấy “thím” của cậu đi , tôi đi chuẩn bị đồ cho Tuyệt , rồi tiện thể dọn hết đồ cho nhỏ Nhi luôn – nó chẳng muốn cãi lại , một phần vì do quá quen với biệt danh hần gọi nó , nó cũng chẳng muốn mất cái tên đó , một phần là vì phải chuẩn bị đồ nhiều , chắc phải gọi taxi chở đồ

Nó quay người đi thì hần giật tay nó lại , mặt hần sầm xuống rồi ngược nhìn nó với ánh mắt kì lạ , cái ánh mắt nó chưa thấy hần dùng với nó bao giờ , ánh mắt như dò xét tâm can của người khác qua ánh mắt của người đó

- Lại muốn tôi nấu mì à – nó cố tránh ánh mắt của hần

- Đồ khó ưa !!! Tôi thích em !!! – hần hít một hơi dài , nói nguyên một hơi

- Xin lỗi !! Cậu nói gì , có phải ý cậu nói là : “Đồ khó ưa !! Tôi muốn mì !!” phải không – nó sững người rồi ngoáy tai tỏ thái độ cách khoé hần

- Tôi nói thật đấy !! Đồ khó ưa !!! Tôi thích em !! Làm bạn gái tôi nhé – hần đứng dậy nhìn thẳng vào mắt nó , ai mà nói bây giờ hần nhảy nhưa thì chọi gạch vỡ đầu

Nó sững người , rồi cười toe toét , đây là điều nó mong muốn , quá sung sướng nó nhảy bổ lên người hân ôm chầm lấy hân làm hân không kịp trở tay chỉ kịp giữ eo nó . Về phần nó thì chồm lên cứ nhảy từng từng ôm lấy hân chẳng để ý để tứ gì hết

- Cậu nói thiệt không ?? – nó vẫn nhảy từng từng mặt hơi co lại

- Đồ khó ưa !! Tôi thích em !! – hân chỉ nói thế thôi là đủ hiểu hân có 1tha6t1 lòng hay không , không uống công hân chụp lên ảnh nó vài hôm trước rồi tự sướng đủ kiểu tỏ tình chứ không thì hân cũng không trôi chảy như bây giờ , xem ra hân cũng chuẩn bị kĩ lưỡng cho việc này

- Chúng nó làm gì ở nhà mà lâu thế , hay chơi nhau ở nhà rồi – Kiệt nói giọng nhừa nhựa như mấy bà bán cá ngoài chợ , ngồi đợi hai đứa xách đồ đến mà cũng thấy mệt chẳng thấy tắm hơi hai đứa nó đâu

- Nói thế tí Ngọc đến nên cho cậu một trận nên thân luôn đấy !!! Muốn không ?? – Tuyết lừm Kiệt nở một nụ cười gian – Chắc đồ nhiều nên lâu là phải rồi , bọn mình ở đây phá cỗ luôn mà – Tuyết tiếp tục nhai bánh nhồm nhồm

- Cỗ gì ??? – Kiệt ngó mặt ra nhìn như muốn chọi cục gạch vào mặt anh

- Trung thu chứ cái gì , chủ nhà cho phép rồi , tí nữa lên xí phòng đi – Quân lau chau bút một cọng tóc rồi đi về chỗ nhỏ Nhi

- Ồ !! Mà cậu làm thế - Kiệt gật đầu như đã hiểu – Hùng ơi ! Quân sàm sỡ Nhi kìa – Kiệt quay sang phí Hùng đang cố gắng dứt miếng bánh vào miệng Widel

Hùng giật mình , nhìn qua bên hàng ghế so-pha , bị Kiệt chắn hết phần đầu chỉ nhìn thấy cặp giò của quân ở gần ghế so-pha , lưng thì gập xuống , nhìn sơ qua cứ tưởng thằng nào chuẩn bị cưỡng hiếp con gái nhà lành . Tính bay ra nện cho Quân một trận nhưng Widel còn nhanh hơn anh , như vũ bão cô nhóc đến bên cạnh Quân , đập một phát rõ đau vào lưng , nghe rát cả tai chứ huống hồ gì người bị đánh xót xa quá !! Cả đám ngậm ngùi tiếc thương cho cái lưng của Quân chứ không phải Quân : Bạn bè thế đấy!!!

- Anh làm gì con gái đang ngủ thế hả - Widel chống nạnh hếch mặt lên nhìn Quân đang co ro ôm lưng

- Làm gì đâu , tính chọc cô ấy cho vui thôi mà – Quân nhăn nhó chỉ vào cọng tóc rồi lại chỉ vào khuôn mặt nhỏ Nhi . Thế là hiểu , ai mà không biết cái trò xưa như trái đất là lấy tóc chọc vào mũi người khác , người bị chọc luôn luôn trong trạng thái đã say giấc sau đó tỉnh dậy và bạt tai cái người chọc , quy luật của trò nghịch dại này lẽ nào Quân không biết => Ngụ người rồi !!!!

- Chọc nhỏ mà tỉnh dậy thì cậu cũng nằm viện 1 tuần đấy chứ ở đó mà vui – Tuyết xuýt xoa rồi Nhật làm hình ảnh mi họa :lần tóc rối , bờ môi thâm , làn mi đen rồi ngất luôn , Quân nhìn thấy mà tái cả mặt

- Mấy “thím” đâu rồi !!! Ra ngoài lấy đồ nè !!! – nó đứng ngoài đập cửa ầm ầm , chẳng biết chuông cửa có tác dụng gì với nó nữa , hân nhìn thấy mà chỉ thở dài lắc đầu

Cả đám nghe thấy chạy ngay ra ngoài cổng niềm nở như đón khách vào nhà và phân xách đồ là để giành cho khách

- Quay lại lấy đồ ngay , giỡn mặt với chị à – nó đứng ngoài gào lên làm cả bọn thót tim , ngu mới không quay lại

- Nhỏ Nhi đâu ???- nó đếm số người rồi hỏi Tuyết

- Nhỏ ấy ngủ rồi !! Quân ơi , vào kêu nhỏ Nhi dậy giùm cái – Tuyết gọi với vào cái tên rảo bước nhanh vào nhà

Quân nhìn Nhi ngủ ngon lành trên ghế so-pha mà chẳng muốn gọi dậy , giờ anh mới để ý rằng nhỏ rất ít khi mặc váy , điển hình như cả bộ đồng phục chưa kịp thay của nhỏ cũng là bộ quần áo nam sinh , đáng ngủ gác tay ngang mặt , một chân co lên cũng giống con trai , anh nhìn chằm chằm vào phần dưới cổ của nhỏ : “Sao lại thẳng thế nhỉ” – Quân bắt đầu những suy nghĩ biến thái nhưng tay vẫn tiến tới lay nhỏ dậy

- Nhi ơi , dậy đi !! Ngọc đến rồi kìa , ra xách đồ phụ cô ấy kìa – Quân lay nhẹ không phản ứng , sau đó cố gắng lay mạnh nhưng vô ích , anh chàng đành phải vực nhỏ dậy lắc lư hai vai nhỏ thật mạnh

- ừm...từ từ...thả ra....ừm – Nhi tỉnh lại nhưng vẫn trong tình trạng ngái ngủ , “Nhìn đáng yêu phết!!” Quân nhìn thấy thế liền bụm miệng cười , tay cố nhắc nhỏ dậy

26. Chương 26

- Ồi giờ , làm gì trong đó mà lâu thế ?? Mới ngủ dậy à – nó nhìn thấy nhỏ ra liền chọc ghẹo

- Đánh cho giờ - Nhi nhếch mép cười, bẹo má nó rồi xách hành lí của mình vào nhà , hành động của nhỏ làm hấn xì mặt xuống cứ như hấn đang ghen ấy, biểu hiện đó sao qua được mắt nó

Chẳng nói gì , nó vẫn tỏ vẻ bình thường rồi khoác tay kéo hấn vào trong , trước khi vào nhà lúc mọi người đang bận đánh nhau với hành lí nó khẽ hôn chụt lên má hấn . Hấn mở to hai cón mắt nhìn nó , về khoản hôn lên thì hấn không kém gì nó , hấn nâng cằm nó lên rồi chụt thêm một cái cho nó , hai đứa nó nhìn nhau mà chẳng để ý có vài người đang xem phim miễn phí

- Chúng mày định giấu bố đến khi nào ?? Bố mày nhìn thấy hết rồi nhá , có tin bố cho mày ăn dếp vì cái tội dụ dỗ em gái của bố không – Nhật luồn tay qua eo Tuyết đứng nhìn hai đứa nó cười với nhau mà muốn chọi gạch , anh muốn Tuyết và anh toả sáng chứ không phải hấn và nó , nói tóm gọn là Sunlight => lý do củ chuối

- Không phải cậu nói nếu thích Ngọc thì cậu đi bằng bốn chân sao ?? Sao đi bằng hai chân thế này – Kiệt nhướn mày nhìn hấn liên tục gãi đầu nhìn ngu phát ớn , anh muốn cười lắm rồi nhưng phải nhịn

- Hai người có thôi đi không , sao cứ bắt nạt người yêu em thế , lỡ may người ta chạy mất rồi em ế thì sao ?? – Nó hếch mỏ nhìn Nhật và Kiệt – Sao tự nhiên Hùng với Widel nắm tay nhau thắm thiết thế , couple rồi à – nó đảo mắt một lượt rồi đánh trống lảng nhanh qua phía Widel

- Ủ , mới sáng thôi , còn em thì từ khi nào – Nhật nhanh chóng trả lời rồi vặn ngược lại về chuyện của nó , làm nó cứng họng ,không hổ danh là anh trai của thiên tài đánh trống lảng

- Cũng mới trưa thôi , cậu làm gì dò xét ghê thế , tôi có làm gì em gái yêu quý , yếu ớt của cậu đâu – hấn nhướn mày nhìn Nhật , để khiêu khích anh chàng thì hấn kéo nó lại gần hấn rồi ôm eo nhìn ra còn tình cảm hơn cả Nhật và Tuyết

Nói vậy thôi chứ Nhật cũng mong hấn và nó sớm thành đôi , hấn nhìn vậy cũng chu đáo lắm , nấu ăn cũng được , kĩ năng dọn nhà không tệ , có thể bảo vệ cho nó là anh yên tâm rồi , anh hi vọng hai đứa nó cưới nhau luôn chứ chẳng đùa , nhìn hai đứa nó chọc ghẹo nhau anh cũng vui lây

Trở lại với những căn phòng , nhà Nhi không rộng bằng nhà nó , phòng ngủ cũng hạn chế toàn là phòng đôi , có một phòng đơn cho nhỏ ở , chẳng biết thiết kế nhiều phòng đôi làm quái gì trong khi nhỏ Nhi từng ở căn nhà này một mình , việc chia phòng cũng nhanh chóng nhờ nhỏ , ai có cặp thì ngủ chung một phòng , còn lại tự xử nhỏ không quan tâm

- Tuổi trẻ mà , vui chơi đi chứ !! Nghe nói yêu khổ lắm – Kiệt xuống nhà nhìn cái cảnh ba cặp đôi cứ quần quít lấy nhau mà máu sôi đến tận não , quãng mấy câu băng quơ làm ba cặp đôi kia ngưng hoạt động , nhìn qua Kiệt

- Yêu đi !! So với vui chơi mà cô đơn thì yêu hạnh phúc hơn nhiều – Hấn quăng lại vào mặt Kiệt một câu dường như không thể chối cãi , Kiệt dậm chân bình bịch lên phòng , trông có vẻ rất quē

Tối đến , ba cô nàng là “hoa có chủ” phải nấu ăn , chủ yếu để trở tài cho mấy chàng xem thôi , còn nhỏ kia thì ung dung ngồi chơi game trong khi Hùng vất vả thay cái băng trên trán của nhỏ

- Em ngồi yên coi , cứ nhúc nhích như thế sao anh làm được – Hùng gào lên , anh chẳng bao giờ gào lên như thế với Nhi , vì nôn nóng muốn thưởng thức món ăn của bạn gái mình mình mà lại giận cá chém thớt với

nhỏ . Vừa dứt câu , anh mới thấy mình ngu , bên trong bếp may mà không nghe được gì , mấy nam còn lại hồi hộp nhìn phản ứng của

- Anh phải bình tĩnh chứ !! Chị dâu nấu ăn thì còn 30 phút nữa mới xong –Nhi nhoẻn miệng cười nhìn anh , dâu phải nhỏ không biết , cái hành đông lúc nào cũng ngó vào căn bếp của Hùng đã bị Nhi nhìn thấu qua màn ảnh game , có thể cho qua

- Mọi người vào ăn cơm nè , chồng yêu ơi vào ăn cơm nè – Tuyệt ló đầu ra cầm theo cái xẻng xào mì làm hình ảnh minh hoạ , không quên chu môi hôn gió đến Nhật làm anh hếch mũi lên với đám bạn

Bây giờ trong bàn ăn của chín nười , mất sáu người cứ quần lấy nhau , tính tứ gấp thức ăn rồi dứt cho nhau ăn trông đến phát ói , ba người còn lại là 1 gái 2 trai cứ gục ,ặt ăn nhanh chóng để thoát khỏi mấy cái trái tim đa sắc màu chẳng biết từ đâu bay tới muốn đập vào mặt ba người kia

- Anh ăn nhiều vào , lúc này anh xách đồ cho mấy lũ lười biếng kia một rồi , món này em nấu anh ăn thử xem có ngon không – nó gấp vò chén hất một con tôm xốt tương cà cười híp mí : Một trái tim màu hồng bay đến đập vào mặt ba người

- Lúc này em thấy anh có vẻ đói rồi ,anh ăn thử xem có vừa miệng không – Widel múc chén cạnh trước mặt Hùng chăm chăm nhìn anh : Một bong bóng hình trái tim bay chỗ 3 người còn lại

- Anh há miệng ra em dứt cho , ngon không ?? – Tuyệt giờ thìa cơm trước mặt Nhật chu môi hô gió với anh chàng : Lại thêm một trái tim màu đỏ bay đến chỗ FA

- Ngon lắm - ba chàng đáp cùng một câu : Đạn trái tim liên hoàn đánh vào mặt ba người kia

Kết thúc bữa cơm , ba người kia mặt tối sầm rảo bước ra ngoài phòng khách , thoát khỏi chiến trường tình yêu là họ mừng lắm rồi

- Bao giờ hết học kì vậy – Nhi chơi game huých tay Quân ngồi bên đang coi ti vi

- Đầu tháng 12 , trường mình kết thúc học kì sớm hơn các trường còn lại mà Nhi hỏi làm gì , bây giờ mới giữa tháng 9 thôi mà , mong được nghỉ sớm hử - Quân quay ra nhìn nhỏ , anh thích nhìn lúc nhỏ mở mắt to ra nhìn vào máy game , lâu lâu lại bặm môi

- Không !! Có chuyện thôi , chơi game không – Nhi nói rồi chìa máy game ra tỏ ý muốn chơi chung , anh cũng đau có ngu mà không chơi , vội tắt ti vi rồi tỉ thí với Nhi trong game chém trái cây =.=

Ba cô nàng kia lon ton rửa chén rồi lên lên phòng thay mấy bộ đồ ngủ nhìn như con nít , nó mặc bộ có in đủ loại chibi vocalid , Tuyệt mặc nguyên bộ vàng choé in đầy hình pikachu , còn Widel thì mặc bộ đồ in hình đô-rê-mi . Ôi dào nhìn vào mà còn chẳng biết mấy nàng này có bị thiếu não không nữa , lắm trò hết biết !!!

- Mấy bé ơi , cho anh hỏi bé học lớp mấy rồi !! Biết đếm chưa ??? – Kiệt nhìn ba cô nàng , khoe môi co giật liên hồi

- Mấy bé không cần anh nhận xét , chỉ cần người yêu thôi , ông anh già nua à – Widel chống nạnh , hất mắt về phía Kiệt

- Chưa đến 9h mà , ngủ chỉ sớm – Quân giơ tay xem đồng hồ

- Kệ chúng nó đi ! Chúng nó còn phải “làm việc” mà – Kiệt phui tay rồi mải mê coi ti vi không quên kèm theo nụ cười nửa miệng

Chẳng ai nói ai ,cả đám cầm gối lao vào đập Kiệt không còn đường sống , chỉ tội cho anh chàng , sau trận chiến anh còn bị khuyến mại thêm củ hành tây lấy từ bếp ra nhét vào miệng ,khiến anh khóc lên khóc xuống vì quá cay mắt . Chắc bây giờ anh chưa cái tật suy diễn linh tinh phát ngôn bừa bãi

Đến hơn 10h , hết trò để chơi , hết phim để coi , cả đám lại dất nhau đi ngủ

- Oáp!! Đi ngủ thôi !! Ủa??Nhi đâu rồi – nó vươn vai ngáp dài rồi quay người tìm người đang vắng mặt trước mắt nó

- Đây nè !! Ngủ luôn rồi !! – Quân chỉ thẳng vào người nằm xoài người ra so-pha kế bên ngủ ngon lành

- Thế cậu đưa nhỏ lên phòng đi , gọi dậy bây giờ tí nữa khó ngủ lắm !! Phiên cậu nha Quân – Tuyết vỗ vai Quân rồi kéo Nhật cùng cả đám vọt lẹ lên lầu

Chẳng kịp phản ứng , Quân đành thở dài nhìn cô gái đang say giấc ở ghế kia . “Không biết cô ấy có nhớ mình không ta !!!!! Chắc không nhớ đâu , còn nhỏ mà !!!!!” Quân lẩm bẩm một mình , anh nở một nụ cười rồi bẹo nhẹ má nhỏ . Nhi đột nhiên khẽ nhăn mặt làm anh giật mình . Bé được nhỏ Nhi là chuyện dễ dàng còn việc tìm phòng mới khó khăn , bước đến hành lang , anh đẩy cửa vào toàn thấy mấy dụng cụ đâm bốt , đến cuối hành lang thấy có người đứng , anh liền lên tiếng khẽ , đề phòng bắt trộm :

- Ai đấy !!

- Tôi – Hùng bước ra tay cầm theo một vật gì đó giống kim tiêm trong đó có chứa một dung dịch gì đó – Phòng này nè !! Cậu đưa em tôi vào đi , cứ thấy cái gối dài thì đặt nó xuống

Tuy hơi khó hiểu nhưng Quân vẫn làm theo , tiến tới cửa phòng hé ra là một ánh đèn màu đỏ làm căn phòng có hơi rùng rợn . Bước vào thì càng ngạc nhiên hơn , chân anh suýt vấp phải cái gì đó mềm mềm , thì ra là nệm , nệm được trải khắp phòng trừ chỗ bàn máy tính , anh nhìn quanh thấy bên vệ tường có 2 cái gối dài và một cái chăn được xếp gọn gẽ vào một góc, phòng không có giường

- Sao phòng gì bá đạo thế !! – Quân đặt nhỏ nằm xuống vén chăn đắp lên cho nhỏ , thấy Hùng bước vào anh quay lại nói khẽ

- Phòng của một người không bình thường như những người bình thường khác đấy – Hùng tiến tới chỗ nhỏ , vén chăn , nắm lấy cánh tay của nhỏ bắt gặp ánh mắt khó hiểu của Quân nên anh giải thích – Em tôi bị trầm cảm nhưng lại có triệu chứng khác với những người bị bệnh , mỗi lần bệnh tái phát thì em ấy lại nhúc nhích chỉ nhằm đến bức tường nào đó đập thẳng đầu vào đó , tối nào cũng phải tiêm thuốc nhưng phải đợi em ấy ngủ rồi mới được tiêm nếu không sẽ phản tác dụng – Hùng đưa mũi kim lên thử thuốc rồi tiêm thuốc vào cánh tay nhỏ

Quân không nói gì , anh chỉ đứng nhìn cái thứ dung dịch để kiểm chế căn bệnh kì lạ của nhỏ lại , cái gì cũng giấu , từ trước đến giờ cái gì nhỏ cũng giấu anh , không cho anh biết gì hết , anh cảm thấy khó chịu , anh là gì của nhỏ chứ ??? Nhi có còn nhớ anh không hay là quên rồi , anh cảm thấy bức bối

- Này , tôi mượn mấy phòng đâm bốt kia được không ?? – Quân nhăn mặt nhìn Hùng – À mà sao cậu hiểu em mình khi mới hơn 1 tháng nhận ra nhau, mà nhỏ bị từ bao giờ vậy?? – câu hỏi đó bỗng vụt qua đầu Quân , nh muốn biết tất cả những gì liên quan tới nhỏ

- Xuống nhà uống với tôi vài li đi , hôm nay có người để giải bày tâm sự mà – Hùng cười vỗ vai Quân lôi đi , từ từ khép cánh cửa lại

- Thế còn Widel ?? – Quân nhướn mày

- Cô ấy ngủ rồi , người gì mà mới lên giường thì lăn ra ngủ chẳng có gì lãng mạn hết – nhắc đến Widel là anh nổi điên , vừa mới vào phòng thì kéo chăn ngủ luôn để lại anh đứng ngoài phòng ngơ ngác

Hai người cười rõ khổ rồi lôi nhau xuống nhà kiếm vài chai rượu uống cho khuây khoả

Về phía hấn và nó ư ??? Chưa ngủ đâu , hai đứa nó vừa vào phòng thì nó leo lên giường bấm điện thoại onl facebook mặc cho hấn muốn làm gì thì làm , hấn cũng bực mình leo lên giường onl face theo nó . “Ting” tin nhắn tới trong message của nó . Là ai ta?? Là hấn!!!!

- Không ngủ hả vợ ư ??

- Chưa chồng ạ !! Chồng làm gì mà chưa ngủ - nó cũng nhắn lại

- Tại vợ chưa ngủ thì sao chồng ngủ được

- Chồng ngủ đi , đợi vợ làm gì ?? Vợ ngủ rồi chồng “thịt” vợ luôn thì sao ???

À thì ra đây điều nó sợ , hấn ngây thơ như thế này thì “thịt” nó thế nào , nó chưa cho phép thì ai lại dám làm điều đó , cho vàng cũng không dám . Hấn quăng điện thoại qua một bên , quàng tay qua eo nó rồi vồng lên đầu nó vỗ nhẹ vào vai

- Ngủ đi cô nương , thức đêm có hại cho sức khỏe đó – hấn lên tiếng rồi giật điện thoại ra khỏi tay nó

Tim nó đập theo từng nhịp vỗ vò vai nó , thế này thì ngủ được chắc , thôi liều ngủ luôn cho rồi chứ thức thêm nữa chắc tim nó rớt ra ngoài luôn . Nhắm mắt lại ...1...2...3....nó ngủ luôn

Thấy hơi thở đều đều của nó , hấn nhẹ nhàng nhấc tay ra ngoài , khẽ cười :

- Dễ ngủ thế ?? Không sợ anh làm gì sao – hấn bẹo nhẹ má nó rồi cứ thế nhìn nó và chìm vào giấc ngủ

Mà đâu có dễ gì hấn ngủ được , hấn trở mình quay lưng lại thì nó gác thẳng một chân lên hông hấn làm hấn hơi tỉnh tỉnh , tiếp đến nó leo thẳng lên bờ vai của hấn ngon lành . Thấy gì nằng nặng hấn mở mắt ra thì thấy nó đang ngủ trên vai hấn , không phải chỉ riêng cái đầu mà cả cơ thể nó cũng ở trên người hấn

Tim hấn đập thình thịch , hấn phải cố kiềm chế dục vọng của mình , gỡ cơ thể của nó xuống người hấn , hấn nằm im cố gắng ngủ . Ngủ được năm phút , sắp chìm vào giấc ngủ sâu thì nó lại đặt chân lên hông hấn , leo một phát lên thẳng người hấn , nằm sấp áp đầu vào người hấn dụi dụi rồi ngủ ngon lành , nói mớ :

- Gấu bông à.....Hôm nay em không mềm nhũ
Hấn muốn gào lên rồi , gỡ ra mấy lần mà nó vẫn leo lên người hấn ngủ thật ngon chẳng thèm mở mắt ra xem nó đang nằm trên người ai chứ !!! Dám coi hấn là gấu bông à , được lắm thể sáng mai hấn xử nó thế nào !! Hấn mệt rồi , đặt nó ở kế bên hấn gác chân lên người nó rồi ôm nó ngủ luôn , thế cho khỏi nhức nhích

~ Sáng....~

- Áaaaaaaaaa!!! Bỏ em ra , em sắp ngạt thở rồi – nó từ từ mở mắt , nhận ra hấn đang ôm chặt nó như sợ ai cướp đi mất rồi ngủ luôn , nó không chịu nổi nên hét lên không ngừng gỡ tay hấn ra nhưng vô vọng , hấn khoẻ hơn !!

- Hơ.....Sao chứ?? Hôm qua ai là người trèo lên người anh mấy lần không chịu xuống , phải như thế này mới không quậy lúc ngủ chứ !! – Hấn thấy mặt nó đang hoảng lên cố gắng đẩy hấn ra , nhìn đáng yêu ra phết nên hấn kìm chặt tay ép sát nó vào ngực hấn rồi kể về đêm hôm qua nó đã làm gì

Nghe xong , nó nằm im luôn , cái tật từ nhỏ đến giờ không bỏ được , đi ngủ cứ ôm con gấu bông to dùng rồi cứ leo lên ngủ hăng ngày bây giờ lại không có gấu nên dùng hấn làm vật thế thân , nghĩ đến mà ngượng cả người

- Thích anh hơn hay thích gấu hơn – hấn thấy nó không phản kháng lại nhích cho nó một cái làm nó bưng tỉnh, chăm chăm nhìn vào mắt nó

- Thích...anh hơn.....nhưng cũng không thể thiếu..... gấu – nó bập bẹ trả lời hấn , mắt nhìn về phía khác mặt vẫn đỏ bừng , không dám thở mạnh

- Em xê ra !! Về nhà với gấu đi anh cũng đi kiếm gấu đây – câu trước nghe lọt tai , câu sau hấn bực bội đẩy nó ra , trề môi rồi bước ra khỏi giường không quên dậm chân uyển uyển biểu thị sự hờn dỗi , ai nhìn cảnh này thì chẳng biết ai nam , ai nữ nữa !!!

Nó cười nhẹ như ánh nắng nhẹ trong buổi sáng sớm , nó bước xuống giường , vào phòng tắm thay đồ để chuẩn bị đi học . Đến lúc ra , nó vươn vai đón nắng trong phòng , lướt facebook xem có gì nổi bật mà không để ý rằng chẳng có cái ánh nắng nào ở đằng sau cửa sổ . Ôi má ơi !!! Bây giờ mới có 5 giờ sáng thì đi học cái con khỉ khô , đây là hiện tượng hiếm thấy của cô nàng lúc nào cũng bắt mọi người phải chờ , phải viết vào kỉ lục của nó mới được

Về phía hấn , sau khi hậm hực đi ra khỏi phòng , hấn chợt để ý rằng ngoài hấn chỉ mặc mỗi cái quần lửng còn lại thì thả rông...Ồ..Thôi kệ , giờ này có ai dậy đâu , thế là hấn cứ thông thả đi xuống nhà . Xuống đến nơi thì thấy hai thằng bạn nằm chổng queo ở ghế sofa , trên bàn có 2 chai rượu và hai li rượu đang uống dở , nhìn là đủ biết là hai thằng cha này hôm nay ở nhà chứ đi học quái gì nữa

- Này !! Dậy đi , làm gì mà hai thằng xuống đây uống say tí bỉ vậy – Hấn đến lay Hùng và Quân dậy

Hùng theo phản xạ , lấy tay quơ quơ ra tìm người kế bên còn nó rõ to :

- Widel.....dậy đi em em đâu rồi ??- vừa nói xong câu thì Hùng cũng rơi xuống đất như con thằn lằn rồi ngủ luôn nhưng miệng vẫn lẩm bẩm câu nói đó rồi ngủ luôn
- Haizz.....- hần thở dài , chắc đây sẽ là một ngày mệt mỏi đây

27. Chương 27

Cả đám lại tới trường với sự thiếu hụt dân số , chẳng ai xa lạ đó là Quân và Hùng . Lúc cả bọn ngủ dậy thì hai anh chàng này vẫn còn nói mớ nhất quyết không dậy , tưởng hai chàng này uống hai chai rượu thôi ai dè sau một hồi tìm kiếm thì thấy thêm sáu chai dưới gầm bàn , đều là rượu mạnh mới ghé chứ , hai chàng hôm nay về chết chắc

- Hôm qua em không biết Hùng ra ngoài à – Kiệt nhích tay Widel
- Hôm qua em leo lên giường ngủ luôn , em chỉ nhớ anh ấy đi lấy cái gì gần giường , hình như là lọ thuốc giống lọ vắc-xin ấy – Widel vừa đi , vừa ngửa cổ nhớ lại

Nghe Widel nói xong , Nhi đột nhiên rảo bước nhanh làm cả đám không kịp trở chân . Đến lớp Nhi quăng thẳng chiếc cặp xuống bàn , mắt đảo nhiều lần , nhìn vẻ mặt rất hỗn loạn

- Bà bị gì vậy ?? – nó thấy không ổn vội đến chỗ nhỏ cố gắng kiềm tính nóng giận đang hiện trên mặt bạn mình
 - Hôm qua ai đưa tôi lên phòng vậy – nhỏ kiềm giọng hỏi nhỏ nó
- Không hiểu bạn mình bị gì nhưng nó vẫn điềm tĩnh trả lời :
- Là Quân !! Kiệt !!! Hôm qua Quân có ngủ với cậu không – nó quay sang gọi Kiệt

Kiệt giật mình :

- Thằng đó à !!! Hôm qua đợi thằng đó về phòng mãi không thấy , làm tôi đợi cửa quá trời , hỏi chi vậy
- Không có gì – nó lắc đầu rồi lại quay về phía nhỏ Nhi

Nó lo lắng , chẳng biết nhỏ Nhi bị gì , có gì thì phải kể cho bạn bè chứ sao lại phải giấu hay nhỏ có chuyện gì không tiện kể hay hôm qua Quân làm gì cậu ấy sao ?? Quen Nhi 5 năm mới thấy cái vẻ mặt sốt sắng của nhỏ .

Hắn thấy Nhi nghiêm trọng đã đành , giờ nó sang ngồi được một lúc thì mặt nó y chang nhỏ , bạn bè gì mà giống nhau phết , ngó qua Tuyết nhìn mặt có vẻ không quan tâm nhưng tay cô nàng đang trút nỗi lo lắng cho con bạn lên cái điện thoại chắc là chiến tranh lạnh của con gái . Nghĩ thế thôi chứ hắn không nói gì , để bạn bè thân nhất giải quyết những việc riêng tư với nhau , ai đời kẻ ngoài lại xen vào phá , mất hết tình cảm bạn bè

Hắn nghĩ vậy nhưng nó không cùng suy nghĩ với hắn . Trong lúc nó phải lo tìm nguyên nhân thì hắn ngồi nhìn nó đăm đăm theo kiểu : “Em tự xử đi , chuyện bạn bè em mà” . Nó vội bấu môi lườm hắn , quay ngoắt về phía nhỏ Nhi còn hắn thì nghech mặt ra . Hắn đã làm gì sai sao ??? Thôi thì tí nữa làm lành lại trong khi hắn còn chẳng biết hắn đã làm sai việc gì

- Giận nhau sao – Nhi nhếch mép khi thoáng thấy vẻ trẻ con của nó và vẻ thất thế của hắn
- Có đâu – nó chối , tròn con mắt nhìn Nhi giả bộ ngây thơ
- Thôi mới bắt đầu đừng giân dỗi , xin cho tôi nghỉ hôm nay – Nhi vỗ vai nó , khoé môi cong lên rồi rảo bước nhanh ra khỏi lớp thay đổi bằng khuôn mặt đầy lo lắng

Nhỏ lướt qua hắn nhưng không để ý rằng hắn đã thoáng nhìn được khuôn mặt nhỏ lúc đó , rảo bước đến chỗ nó đang ngồi , hắn khề đập vai nó nhưng nó hất ra , còn quay lại bấu môi trừng mắt nhìn hắn . Hắn giật mình quên mất mình đã xử sự thế nào mà để nó tức phồng cả mặt thế kia , vội cười nhẹ rồi hắn làm bộ mặt đang thương nhất có thể :

- Anh đã làm gì sai – hắn đứng trước mặt nó , mắt long lanh
- Nhìn anh là em muốn cho ăn dế rồi – nó nhún vai vờ không biết rồi chêm thêm bộ mặt bất cần đời nhìn hắn
- Lúc này ...em..thấy nhỏ...Nhi.....à mà thôi – hắn gãi đầu cúi gầm mặt , rồi lại nhìn ra cửa lớp , cầu nói lấp lửng của hắn làm nó lo
- Nói đi , em nghe mà – nó giật mạnh hắn xuống ghế ngồi cùng , khoác tay lên vai hắn như hai thằng đàn ông đang bàn chuyện gì mờ ám với nhau

Hắn giật mình , sao nó có thể khoác vai hắn tỉnh bơ như thế , không lẽ nó không có cảm giác gì sao ??? Ít nhất nó cũng phải đỏ mặt hay hánh động ấp úng chứ , giống mấy cái tình cảnh trong phim Hàn hắn hay xem ấy , coi như hắn đã ảo tưởng quá nhiều rồi , tỉnh lại đi Phong ơi !!

- Ê kêu nói chuyện nhỏ Nhi mà anh nghĩ gì thế ?? Hay đang tương tư cô nào rồi – nó lay hắn kéo hắn về thực tại rồi lại lườm xéo hắn

- Có em là tốt rồi , mắc mớ gì anh phải mơ tới cô khác – hắn cười nham hiểm rồi ôm nó vào lòng , lắc lư vài nhịp chẳng để ý gì đến xung quanh đang có vài người nào đó cầm máy chụp ảnh – Lúc này anh thấy vẽ mặt Nhi có vẻ lo lắng lắm , hình như sợ một cái gì đó – hắn khế thì thầm đủ hai người nghe

- Thật hả ?? Sao không nói em sớm ??? – Nó gỡ tay hắn ra rồi vung tay đứng thẳng dậy vì bất ngờ chưa kịp phản xạ hắn và cái ghế ngã ngửa xuống đất , nó chỉ kịp kêu “a” chứ chẳng biết làm gì

Tiếng cười bắt đầu từ thằng Kiệt chết tiệt , thấy hắn té sấn tay đang để chế độ máy quay , quay lại đứng lúc hắn té . Đến khi cả đá ngẩn người nhìn hắn lom còm bò dậy mà không hiểu chuyện gì thì Kiệt mới thò cái điện thoại mình ra cho cả đám xem thế là cả lũ chấp mạch hết

- Đây thì tình tứ , tôi ngứa mắt từ này giờ rồi , sướng chưa con – Kiệt vừa ôm điện thoại vừa cười chảy cả nước mắt

Con trai cười hả hê đã đành , Tuyết và Widel chẳng ý tứ sẵn sàng ngứa cổ lên cười như mù phù thủy vừa chế xong lọ thuốc độc . Trước tình hình đó nó nhin cười không được nên đã hội nhập với hai mù phù thủy kia

- Cái thằng kia , tôi té để cậu cười à – hắn bật dậy , gào lên túm lấy Kiệt , bị Kiệt giằng ra chạy vòng vòng quay lớp – Thằng mất dạy kia , đứng lại !!!!!

- In your dream (mơ đi) – Kiệt cầm điện thoại lắc lắc rồi cười khằng khặc

Nó cười không ngừng khi thấy hai người rượt nhau vòng quanh lớp y như con nít lên 3 . Nhắc mới nhớ về hồi mẫu giáo khi nhỏ Nhi chưa xuất hiện cũng có một người con gái chơi với Tuyết và nó nhưng giữa chừng lại chuyển qua định cư bên nước ngoài với gia đình . Vừa nhìn hai thằng con trai rượt nhau vừa ngẫm nghĩ . Không biết chị giờ này sao rồi nhỉ ??? Không biết chị có về tìm hai đứa em không ??? Cô gái nó thoáng nghĩ là ai , liệu có ảnh hưởng gì với nó chứ ???

Ở Tokyo – Nhật

Em đang làm gì vậy Ngọc ??? Chị nhớ em lắm !! Em đợi chị nhé , chị sắp về rồi em gái yêu à – Một người con gái cao ráo , có một mái tóc dài đen mượt , khuôn mặt trắng mịn đang đứng trước khung cửa sổ của một toà nhà cao tầng cầm tấm ảnh có nó , Tuyết và cô gái đẩy chụp chung với nhau, cười nhẹ

- Kanae !! Sắp đến giờ lên máy bay rồi đấy !!! Chuẩn bị xong rồi chứ ?? Nhanh lên nào , con gái !! – một người phụ nữ nói vọng lên căn phòng của cô gái

- Xong rồi mẹ ạ !! Con xuống liền – vội xách vali xuống căn phòng , miệng cô vẽ một đường cong hoàn hảo

Quay lại với cái đám nhí nhỏ đó , sau khi rượt chán thì cũng vừa giờ học , thế còn chưa tha cho nhau nữa , lâu lâu hắn quay ra lườm Kiệt còn Kiệt thì lè lưỡi trêu hắn

- Hai em kia , đứng lên giải hai bài này cho tôi – ông thầy toan 1 quay xuống nhìn thấy , đập bàn chỉ vô 2 thẳng nham nhở ở dưới kia – Không làm được tôi cho mỗi anh con 0 rồi mời ba mẹ lên đây – ông thầy mạnh miệng

“ Ông hiệu trưởng còn chưa dám mời ba mẹ hai đứa này lên thì ông này dám chắc” – cả lớp nhìn thầy dạy toán mà tiếc thương thay

Chẳng kì kèo nhiều , hai người lẳng lặng nhìn hai bài toán hóc búa trên bảng , nhếch mép cười , hai người nhìn nhau ghi ghi chép chép rồi ném phần xuống : “Trong sách giải toán tập một trang 134” . Đến đây cả lớp vội mở sách giải theo như câu trên bảng nhìn cứ như lũ một nói gì cũng làm theo . Cả đám dưới nhìn ông thầy phồng mặt vì tức liền phá lên cười đều có mục đích cả

- TÔI SẼ MỜI PHỤ HUYNH CÁC EM LÊN !!! LỚP NGHỈ !! – ông thầy xách cặp ra ngoài nhìn hai người đứng trên bảng rồi nhìn đám cười nham nhở ở dưới

Chả cần nói gì nhiều , hôm nay cả đám ngán học nên cũng đi về luôn với lí do bị thầy Toán đuổi ra ngoài rồi lên về nhà luôn , chung quy một câu : Chán chẳng muốn học . Về phía ông thầy đang ra sức gọi điện nhưng kết quả y chang nhau đều là máy bận , mãi đến phút cuối mới có người gọi lại làm ông thầy mừng hết chỗ nói , hình như là ba hấn :

- Ai thế - Giọng ba hấn hơi khản đặc , toát lên vẻ uy quyền lẫn át tinh thần người khác , nghe giọng ít nhiều cũng đoán được ông nghiêm khắc như thế nào nhưng nhầm rồi!!!

- Dạ , anh có phải phụ huynh em Dương Hàn Phong không ạ ?? – ông thầy như bắt được vàng , chuẩn bị mắng vốn

- Sao thế !??? Con tôi làm gì mà thầy phải gọi điện cho tôi – vẫn giữ lịch sự , ngón tay gõ đều đều trên bàn làm việc đến trong điện còn nghe rõ từng nhịp chứng tỏ ông không hề lo lắng mà rất bình tĩnh khi nghe đến tên con mình

- Tôi muốn gặp anh để nói về hành vi của em ấy sáng nay – ông thầy như nớ lại buổi sáng mà mặt giãn phùng phùng

- Có gì thì lên văn phòng hiệu trưởng !! Chào thầy – cúp máy cái rụp chẳng do dự , ông thầy ngơ ngác chưa kịp nói giờ giấc mà !!

Về đến nhà , thấy nhỏ Nhi đang dọn dẹp bãi chiến trường mà hai người đang ngủ khò khò bên ghế sofa kia với khuôn mặt lạnh tanh , vô hồn như con ro-bot . Thấy thế cả đám bắt đầu xắn tay áo lên phụ nhỏ một tay tiện tay dọn dẹp nhà cửa luôn . Chỉ khổ cho hai người say giấc kia , cứ mỗi lần dọn dẹp mà đi ngang qua chỗ hai người thì đều tiện chân đạp cho mỗi người một cái , sau hôm nay chẳng biết mộng hai người này còn nguyên không nữa !!!

Làm xong cũng chỉ mới gần trưa , nó và hấn xung phong đi chợ còn đám kia ở nhà phải làm sao cho hai người kia tỉnh rượu , khôn phét !! Ra đến siêu thị thì nó và hấn bắt đầu lăm bằm nghĩ về các món ăn , tính toán chi li từng tí một

- Hôm nay ăn cà ri nha – nó nhìn thấy gói làm cà ri đột nhiên thấy thèm thèm

- Giờ nấu sao mà như được – hấn nghĩ về bữa trưa đơn giản

- Thì mua về hầm từ chiều tới tối ăn còn trưa nay tìm đồ ăn khác đỡ cực hơn – nó vẫn ngấm nghĩa từng bịch cà ri sao cho phù hợp với khẩu vị của mọi người

- Thế cũng được – hấn đồng ý cho rồi chứ kì kèo thêm tí nữa thế nào nó cũng quẳng đồng đồ trong xe lại cho hấn rồi bỏ về , chiều người yêu là nhất

28. Chương 28

Hôm nay là trung thu rồi , sắp được đi chơi rồi !! Nó bật dậy thiệt sớm , háo hức lắm cứ như con nít , lon ton chạy khắp phòng khách , miệng cứ cười toe toét . Cả đám thức dậy xuống nhà mà không tin nổi vào mắt mình , nó đang ngồi xem ti vì sao , không tin được , chắc hôm nay có bão

- Xuống ăn cơm nè , đứng đó làm gì ??? – nó chợt quay người lại thấy cả lũ đang đứng lù lù trên cầu thang không chịu xuống

- BÀ bị gì vậy , mọi ngày tôi phải kêu bà mới chịu dậy mà – Tuyết nhướn mày rồi lại liếc qua hắc làm hắc khê rùng mình – Hay là Phong đây làm gì bà sao ???

- Làm gì có , muốn dậy sớm thôi – nó gạt tay trước mặt , giải vây cho hắc trước ánh mắt sắc lạnh của Tuyết
Dậy đưa lòng vòng chuyện nó dậy sớm thì mới lòi ra là nó muốn đi xem đèn hôm nay , người gì mà trẻ con quá !! HẮN nghe xong lí do liền béo má nó :

- Có thể mà cũng dậy sớm

- Hì hì !! Tối nay đi đâu đây mọi người – nó cười với hắc

- Bar – đồng thanh cả lũ rồi vác cặp đi học luôn làm nó lớ ngớ

Trên đường đi nó cứ bủi môi , tay ôm hắc càng siết chặt hơn , má cứ phồng lên , miệng cứ lẩm bẩm :

- Đi bar thì đi bar làm gì mới sáng sớm mà khó chịu với tôi !! Tối nay tôi quây cho mà biết ...

Hắc lái xe mà nghe rõ nó nói gì , phì cười với cái tính trẻ con của nó !! Ấy da , tối nay lại phải mệt rồi mà lâu rồi hắc cũng chưa tới bar kiểm tra sổ sách , chẳng biết tình hình dụ đi chưa , dịp này phải lên chấn chỉnh lại mới được

Tiết học bắt đầu chưa được bao lâu , loa phát thanh của trường vang lên làm cả bọn ngưng mọi hoạt động :

- Mời các em : Hàn Phong , Dương Ngọc , Minh Hùng , Tuấn Kiệt , Triệu Nhật , Vân Nhung , Hàn Nhi , Diệu Tuyết , Minh Quân lên văn phòng hiệu trưởng có việc gấp

Mọi ánh mắt trong lớp đều dồn về bọn nó , chắc lại là vụ thầy Toán hôm trước , tưởng ổng hù thôi ai dè làm thiệt à ?? Cả bọn đứng dậy ra xin phép ra khỏi lớp , cô giáo cũng ậm ừ mà đếm mấy cái đầu màu sắc đang dần bước ra khỏi lớp , Kiệt là người cuối cùng ra khỏi lớp quay lại :

- Mời các bạn học bài tiếp !! – Kiệt làm cả lớp giât mình chăm chăm nhìn vào sách vở trước mặt rồi Kiệt cũng khuất sau cánh cửa lớp đóng lại

Chín đứa đứng lố nhố ở phòng hiệu trưởng , đứa đứng dựa tường , đứa đứng tạo kiểu , đứa thì cười đùa , thật chẳng nghiêm túc gì cả , nhìn bọn này mà ông hiệu trưởng tức hộc máu :

- Các em có biết các em đang ở đâu không hả

- Dạ biết , thầy gọi chúng em lên mà – Widel mở to mắt gật đầu

- Thế các em có biết tại sao thầy gọi các em lên đây không – ông thầy có vẻ hài lòng với cô bé đang đứng trước mặt mình , quả thật đúng là học sinh nhảy lớp ngoan hiền nhưng bị đám này dụ dỗ , ông thầy nhận xét thầm kín

- Dạ biết , vì thầy nhớ bọn em phải không ạ - Widel vẫn ngây thơ trả lời

- E..Em...e..em...- không nói lên lời – EM GIỖN MẶT VỚI TÔI À !!?? – ông nhìn cái đám lố nhố mà đập bàn làm cả đám trở mắt nhìn ổng hiệu trưởng tức đỏ mặt

Đám quát nạt đám này thì chỉ có ba mẹ thôi ngoài ra ai mà quát bọn này thì cứ như đàn gảy tai trâu , ông hiệu trưởng này chán sống rồi , cả đám nhếch mép cười làm ông rùng mình nhưng vẫn cố lấy uy quyền

- oa...oa...oa....- Widel ngồi thụp xuống nền nhà , nước mắt giàn dụa , ôm mặt khóc nhưng sau bàn tay che mặt là một nụ cười rất nham hiểm

- Sao thế ,Widel ?? Thầy hiệu trưởng làm em sợ à ?? – Hùng đến vỗ lưng nhóc mà miệng vẫn cười , cả đám vây quanh nhóc vẫn giữ nụ cười nửa miệng

Widel khê vuốt nước mắt , nhẹ nhàng gật đầu , nhìn ông thầy với con mắt sợ sệt xen lẫn vào đó là một sự thích thú khi nhìn thấy mặt ông thầy nghếch ra

- Có gì từ từ nói chứ thầy , thầy làm thế lỡ may em ấy ngất luôn thì sao ?? Lỡ may em ấy bị ngất rồi cả gia đình em ấy lên kiện thầy vì cái tội hù dọa học sinh đến ngất thì sao ??? Thầy dám là thầy thắng kiện không – hần xoắn một tràng lí thuyết đã chuẩn bị sẵn

- Sao chứ ?? Tôi không có quyền nạt nộ để dạy dỗ các em sao – ông đâu có chịu thua – Tôi nói cho em biết , tôi có thể đánh em đây , tôi đây không sợ ai cả , biết điều thì nói năng bớt xấc xược lại đi – ông chỉ tay vào mặt hần

Hần nhướn mày nhìn ông thầy rồi nhếch mép cười , tỏ vẻ khiêu khích thầy hiệu trưởng . Nhìn bộ mặt hần lúc này , ông thầy không kiềm chế được liền tát cho hần một cú trời giáng nhưng có vẻ chẳng hề hấn gì với hần . Đúng lúc đó một người xuất hiện ngay cánh cửa phòng hiệu trưởng – là ba hần !

- Con tôi , tôi đánh , ông có quyền gì mà đụng tới nó – Giọng nói khản đặc cất lên làm cả đám quay ngoắt lại nhìn , một người đàn ông mặc bộ vest đen , trong rất lẳng tử bước vào

- Ba đến làm vậy – hần quay sang , mặt tỉnh bơ

- Thầy gọi ba đến , mới mở cửa thì thấy cái cảnh thầy hiệu trưởng bạo lực với học sinh – ba hần bực bội nhìn ông thầy đang khúm núm trước mặt ông

- À chuyện không làm bài trên bảng hả ba , sao chỉ có mình ba lên , còn.....- hần quét một lượt cả đám

Ba hần lúc này mới chú ý đến cái đám đang ngồi bệt xuống nền nhà , trong đó có một đứa mắt đỏ hoe , ông phờm phờm nhìn hiệu trưởng ;

- Tôi thật không hiểu tại sao thầy lại có thể làm hiệu trưởng , chúng nó chỉ không làm bài trên bảng thôi mà sao thầy mạnh tay vậy hả ??? Tôi sẽ thưa kiện vì bạo lực học đường của thầy !!

Cả đám trở mắt nhìn ba hần , chưa kịp nói gì thì ba hần đã xoắn một tràng khí thế đòi kiện ông hiệu trưởng , kì này thầy chết chắc rồi hiệu trưởng yêu quý ạ !! Gọi điện nói cái gì gì đó liên quan đến kiện tụng rồi lại quay sang cả đám với nét mặt lo lắng :

- Mấy cháu không sao chứ ??? Sợ lắm hả

Cả đám gật đầu lia lịa

- Mấy cháu là bạn thằng Phong nhà ta phải không ??

Lại gật

- Chúng ta ra khỏi đây , rồi chúng ta nói chuyện sau – ba hần cười hiền từ rồi khẽ liếc qua ông thầy đang xanh mặt , quá ngu ngốc khi đụng tới bọn nó

Vừa ra khỏi phòng thì gặp một tá phụ huynh đi dàn hàng , bước đều y như đang đi tập trận , nhìn phát hoảng . Thấy cả đám đi ra , dàn phụ huynh ngừng lại một chút rồi càng đi hùng hổ hơn . Lúc đẩy trừ phần tử vô cảm thì đứa nào cũng hớn hở , lao đến chỗ phụ huynh , được dịp hội ngộ ba mẹ thì phải vui chứ

Để tránh làm phiền giờ học , bọn nó đề nghị xuống căn tin nói chuyện

- Sao hôm nay các vị tiền bối đây lại phải xuống thăm các đệ tử này vậy – nó lau chau nhìn bậc cha mẹ đang ngồi đối diện , thích thú

- Còn nói nữa sao ?? Chứ không phải thầy gọi điện kêu con không nghiêm túc trong giờ học sao ?? – mẹ nó cất tiếng nói , bà lườm yêu con gái mình

- Không phải con !! Là Phong với Kiệt chứ bộ - nó đẩy tội sang hai anh chàng bên kia , làm hai người giật mình

- Ế...Ế ...Chứ không phải cô cười ha hả trong lớp học nên bị thầy bắt chung luôn sao ?? – Kiệt giãy nảy phản đối

- Gì ?? Muốn ăn đòn à , nói sao nghe thế đi , nếu không phải tại cậu với Phong bày trò thì đây cũng không cười làm gì – nó gơ quả đấm trước mặt Kiệt

- Hai người có thôi đi không ?? Không thấy người lớn ở đây sao ?? – Tuyết lườm xéo hai người đang chu mỏ cãi nhau với sự ngạc nhiên của người lớn

Nó nín luôn , khẽ nhìn về phía ba hấn đang mở to nhìn nó với sự ngạc nhiên không hề nhỏ . Đường đường là con gái nhà có giáo dục mà lại hành xử như một đứa vô học , quá vô tư . Chưa gì đã để mất điểm trong mắt ba hấn rồi !! Biết sống sao đây ??? Haizzzzzz...

- Có vẻ con trai tôi chọn đúng bạn rồi – ba hấn mỉm cười gật đầu nhìn nó làm nó e ngại không dám ngước mặt lên

- A !! Anh Sơn !! Lâu rồi không gặp , bà nhà vẫn khỏe chứ - mẹ nó quay sang , với đôi mắt vui mừng nhìn ba hấn ...Gi? ?? Mẹ nó biết ba hấn ư??? Còn gì nữa không thể hiện luôn đi !!

Quanh co một hồi mới lòi ra mấy người này đều quen nhau hết , do bận bịu công việc nên ít có thời gian gặp nhau . Bậc phụ huynh thì ngồi tám với nhau vui vẻ còn bậc con cái thì ngơ ngác nhìn người lớn nói chuyện !! Đột nhiên có một người đàn ông chắc cũng trạc tuổi ba hấn cùng với một người phụ nữ tiến về phía mọi người đang ngồi

- Chào mọi người lâu quá không gặp – giọng nói của người đàn ông làm mọi người ngưng mọi hoạt động

- Vâng !! Lâu rồi mới thấy người tham công tiếc việc như anh đến chào bọn tôi đây – mẹ Quân lên tiếng kèm theo cái nhướn mày

- Thôi !! Tha cho chồng tôi đi , Liên !! – người phụ nữ lên tiếng , nở nụ cười thân thiện – Mẹ muốn nói chuyện với con Hùng à , cả Nhi nữa

- Đây là- mẹ Kiệt nhìn sự việc khó hiểu , chẳng phải người phụ nữ này chỉ có Hùng thôi sao ??

Như hiểu ý muốn nói , người đàn ông có mái tóc bạch kim giống Hùng liền lên tiếng đỡ lời :

- Có gì hẹn gặp nhau , tôi sẽ giải thích !! Bây giờ tôi có việc , xin phép mọi người !! Cho bác mượn hai đứa này nha các cháu

Nói rồi bốn người cũng dần khuất sau cánh cửa căn tin , đợi bốn người khuất hẳn thì mọi người rơi vào trạng thái mỗi người một suy nghĩ

Cuộc gặp gỡ giữa các đồng nghiệp kết thúc khi mỗi người nhận được một cuộc điện thoại từ nửa kia của mình , chuẩn về nhà lẹ nếu không sợ cảm râm , không quên quay lại dặn các con của mình nhanh chóng tìm được người yêu về ra mắt , người lớn thế đấy cứ mong con có người yêu để ra sức kể chuyện thời thơ ấu nói chính xác hơn là bêu xấu con mình !!

- Haizz!! – hấn thở dài nhìn những chiếc xe lần lượt đi ra khỏi cổng trường

- Sao vậy anh ?? – nó khẽ nhìn hấn , khoác tay hấn

- Anh tưởng....còn được giới thiệu em với ba anh chứ ???!! – hấn néo mũi nó rồi lê nó đi về bãi gửi xe

- Chưa được giới thiệu thì em đã ghi điểm trừ rồi con gì ..hic..- nó khẽ cúi mặt , nghĩ về cảnh nó cãi nhau với Kiệt trước mặt Kiệt .

Đúng rồi , tất cả là tại Kiệt , tại hấn hết , nó vừa nghĩ vừa dáo dác tìm Kiệt . Vừa xác định được mục tiêu thì nó vội rời cánh tay của hấn và chạy đến bên Kiệt . Làm gì ư??? Tất nhiên là để trút giận

Về phía Kiệt , khi anh thấy nó chạy về phía mình tưởng có chuyện gì vui mừng lắm , anh chẳng nghĩ ngờ gì , liền cười lại nhưng đến càng gần thì ánh mắt thân thiện không còn chỉ còn lại ánh mắt có lửa toé ra

- Cậu...đi...chết.....đi – nó gào lên rồi lao vào đánh Kiệt túi bụi

- Á...Tôi đã...làm gì ??? Ái...cứu...với...!!! – Kiệt chỉ biết ôm đầu đỡ đòn của nó

- Ngọc !!!...- hấn chạy đến thì nó ngưng một chút , Kiệt nhìn hấn với con mắt ngưỡng mộ - Anh đập ké – hấn làm tụt hết hi vọng của Kiệt còn nó và hấn thì ra đòn không thương tiếc

Đám kia chỉ biết ngồi chờ đến khi nào bọn này xả xong , lâu lâu cho bọn này lên cơn cũng hay , được coi phim hành động miễn phí

“Tuyệt yêu ơi !! Có tin nhắn” – chiếc điện thoại reo lên . Tuyệt mở ra xem , Nhật cũng xem ké , chẳng thèm đếm xỉa đến ba người kia

[Tụi này về nhà rồi !!! Về đi !! Nghỉ tí rồi tối đi chơi]- là của Hùng , hai người này nhanh dữ , mới đó mà đã lần về đến nhà rồi

[Đợi xúu] – tay Tuyệt trượt trên chiếc điện thoại rồi lại quay ra ba người kia :

- Về thôi , Hùng nhắn về nghỉ tối đi chơi – Tuyệt nói mà chẳng thèm nhìn đến cái biểu cảm của nó

- Oh yeah!! – nó nghe xong là vọt luôn , để lại hai thằng con trai xơ xác vì trần chiên

Tuyệt cười nhẹ . Thật!! Nó rất ít khi vui vẻ thế này , nhất là từ khi chị ấy đi xa khỏi đất nước này mà không để lại bất cứ thông tin hay liên lạc nào , dù lúc đó là con nít nhưng nó cứ như mất đi một người rất quan trọng trong đời , xem ra chị ấy có ảnh hưởng rất lớn đối với nó . Bao giờ chị mới trở lại nơi này đây , em cũng nhớ chị !!! Tuyệt khẽ cười bước đến nơi mà cả bọn đang đứng vậy tay chờ cô

Ngày trung thu của con nít nhưng chúng ta chưa lớn nên cứ tha hồ mà quẩy . Nếu hỏi tụi này bao giờ mới lớn ư , bọn nó sẽ vui vẻ trả lời rằng chúng nó đã gần lớn rồi , vài chục năm nữa sẽ thành người lớn thôi , nhanh mà !!!

29. Chương 29 : Quá Khứ (P1)

- Ê !! Mà này là con trai sao lại ngồi đây chơi trò con gái này ?? – một cậu bé tóc vàng đứng trước một cậu bé tóc tím đang ngồi giữa đồng tách trà búp bê – Đẹp đi , cái thứ ẻo lả - cậu đá phẳng cái đồng tách sang một bên rồi cười lớn

Cậu con trai kia chẳng biết làm gì , chỉ ú ớ rồi ngồi đó nhìn đồng tách nhựa văng ra xa kèm theo đó là tiếng cười của cậu bạn lạ hoắc . Cậu “tím hung” lặng lẽ ngồi đó , nước mắt chảy dài mặc kệ cho sự trêu chọc ngày càng tăng , những đứa khác nhìn thẳng bé “vàng hoe” kia mà khiếp đảm , nó là đầu gấu trong lớp , nó mà để ý đến ai thì coi như xong , lần này là cậu bé dễ thương đó sao , tội nghiệp quá

- Đây , ẻo lả , nhìn tao này – cậu lại ra lệnh

“Tím hung” đầm đìa nước mắt nhìn “vàng hoe” , cứ sụt sịt liên hồi

- Bắt đầu từ bây giờ mày là osin của tao – lại ra lệnh – Mày nghe chưa – cậu quát lên

“Tím hung” chịu sợ sệt gật đầu , chẳng hiểu sao cậu lại chịu lép vế trước cái thằng điên chẳng quen biết này

- Đây !! Ai là người đá mấy cái cốc nhựa của tôi – một cô bé tóc hơi đỏ đột nhiên xuất hiện – Quân !! Thằng điên này là ai , nó làm gì cậu à ?? – cô bé nhìn người bạn mới quen khi chuyển vào cái trường tiểu học này

- N...h...i!! N..ó...bắt...tớ...l...làm...o..sin...cho...n..óoa....oa..oa- cậu bé khóc oà lên

Cô bé tóc...À không là Nhi ...nhỏ nhìn đứa bạn rồi lại nhìn cái thằng điên đang đứng hống hách đằng kia mà nổi điên , nhỏ vốn nóng tính nhưng gì cũng phải từ từ , nhỏ phải hỏi mọi chuyện thế nào đã , thằng này nhỏ nhìn là muốn cho phát điên rồi

- Sao cậu lại kêu bạn tôi làm osin cho cậu

- Bởi vì nó giống con gái , nó chơi đồ con gái , nên làm osin cho giống hầu gái nốt – “vàng hoe” ...là Kiệt , hấn xô tay vào túi quần nhún vai

- Tôi kêu bạn ấy giữ đồ chơi giùm đó . Tôi thấy cậu mới giống con gái ấy . CON TRAI TÓC VÀNG ĐỀU LÀ GAY CẢ !! - Nhi cố nói to câu cuối để hấn lọt tai , cái này là nhỏ học theo mấy chị hàng xóm hay nói khi thấy mấy anh chàng tóc vàng đi với nhau ra vẻ thích thú

- Gay ??? Là gì ??? – Kiệt ngậy người , nào giờ cậu mới nghe đến từ này

Vội nở một nụ cười nhếch mép , nhỏ lại tiếp

- Lúc này cậu nói bạn tôi làm sao thì cậu y như vậy , xin lỗi cậu ấy đi – Nhi hất cằm về phía Quân đang đỏ hoe đôi mắt nhìn hai người bưng bưng sát khí với nhau – Quân nín đi , tôi không để bạn mình lại làm osin cho kẻ này đâu – nhỏ ngồi xuống chùi nước mắt cho Quân rồi liếc qua Kiệt

Kiệt nhà ta bực bội , giận tím mặt ngồi xuống khóc bù lu bù loa , làm cả lớp ha 1h06c1 mồm , nào giờ có thấy đại ca tóc vàng này khóc đâu tự nhiên chỉ vì một câu nói của cô bé mới vào lớp được hơn 1 tuần thì lăn ra khóc , mọi ngày ai mà cãi lời thằng này thì coi như tới số , lúc nào cũng tìm đủ cách để chọc phá người khác

- Sao khóc ?? – nhỏ hỏi

- Hic...Tại sao bạn không dỗ tôi giống dỗ nó chứ , tôi cũng giống nó mà !! – Kiệt gào lên

“ Rầm ” cả lớp như ngã ngửa khi nghe Kiệt gan đua với Quân mít ướt nhà ta , thì ra đại ca để ý cô bé này nên mới bắt nạt thằng bạn mới quen của nhỏ sao ??? Hết biết với suy nghĩ của trẻ con

Về phía Nhi , nhỏ chờ người được một lúc rồi lại thở dài quay sang Kiệt , hé một nụ cười làm mặt Kiệt có gì đó hồng hồng :

- Nín đi !! Cậu giống Quân thì chơi với tụi này luôn nhá !!

- Um – dụi mắt khẽ gật đầu

Tình bạn ba người bắt đầu như thế với sự chứng kiến của một cậu nhóc tóc trắng đang ở phòng học đối diện

Khi cái tình bạn ba người đi đâu cũng có nhau thì dần còn lại hai người với biểu hiện cực kì khác xưa , không còn là cô bé tóc đỏ hay cười nữa mà thay vào đó là một khuôn mặt lạnh , nụ cười nắng sáng dần biến mất sau vỏ bọc đó , nhỏ chuyển sang mặc áo tay dài , có khi mặc luôn cả áo khoác kín cổ nhìn muốn ngộp thở , luôn trốn tránh với những đề nghị đi chơi của hai thằng bạn thân rồi dần bốc hơi ra khỏi trường tiểu học vào năm cuối , để lại sự ngỡ ngàng của hai thằng bạn nơi cuối lớp khi nghe cô giáo thông báo nhỏ nghỉ học giữa chừng

Cái cảnh hai thằng bạn thân ngồi trách móc nhỏ Nhi đi không nói cũng lọt vào tai của cậu nhóc tóc trắng khi đi qua cái lớp có cô bé tóc đỏ . Nhóc tóc trắng có một khuôn mặt cũng kha khá giống cô bé tóc đỏ nên khi đi ngang qua cửa lớp thì Quân và Kiệt nhận nhầm thành nhỏ Nhi :

- Nhi kìa!!!! – Kiệt lao ra ngoài , Quân liếc nhìn cái dáng rồi vọt theo Kiệt , hai đứa rượt theo không ngừng kêu tên nhỏ

- Học...học...Tôi tưởng bà đi luôn rồi chứ !! N...này sao lại nhuộm tóc trắng thế , tóc đỏ hợp với bà mà – tóc trắng bỗng dừng lại nghe Quân nói

- Tôi không phải con gái các cậu tìm nhưng tôi có thể làm bạn với các cậu được không – Chính là Hùng , cậu cười rồi chìa tay ra đang chờ đợi cái đáp lại của Quân và Kiệt

- Được !! – Quân bắt tay , Kiệt bá cổ

Một tình bạn ba người mới lại chớm nở nhanh đến nỗi không ai nhớ đến cô bé tóc đỏ nữaCon nít mà , chóng quên thôi ...có lẽ là vậy.....

2 năm sau

Tại một lớp học ở trường trung học cơ sở , có một nhóm học sinh gồm 4 người tụ lại ở góc bàn cuối rất rôm rả , tiếng chuông trường reo lên , ai nấy vào vị trí , giáo viên bước vào cùng với một học sinh mới :

- Chúng ta có học sinh mới , ai còn chỗ trống thì giơ tay lên nào ??

Một vài bạn giơ tay , nó nhìn nhỏ Nhi mặc một bộ quần áo thể dục kín cổ , mặt không thể hiện một tí cảm xúc gì , rồi lại quay sang Tuyết :

- Này , sao nhìn bạn ấy lạnh lùng thế ???

- Chảnh đó má ơi !! – Tuyết nhìn nhỏ Nhi rồi khẽ nhíu mày , người gì đâu mới vào chẳng chào hỏi gì còn ra vẻ ta đây , ngồi luôn chỗ nào đi còn đần đo suy nghĩ làm như ta là nữ hoàng nên ai cũng muốn ngồi cùng ấy

Nhi quét ánh mắt về phía cuối lớp , nhỏ bước thẳng tới cái bàn trống nơi góc lớp , chỉ chỉ ngón tay vào cái bàn mất hướng về phía cô giáo , cô chỉ cười nhẹ rồi gật đầu tỏ ý rằng nhỏ có thể ngồi . Vị trí của bàn ấy đối diện với nó , nó khẽ liếc nhìn người bạn có một mái tóc đỏ rũ xuống , bỗng có một ánh mắt mái tóc nó nhìn nó làm nó giật mình quay lên bảng , ánh mắt cũng không nhìn nó nữa , lại chuyển sang nhìn phía ngoài cửa lớp

Đến giờ ra chơi , ai nấy đều xuống căn tin kiếm gì đó bỏ bụng , lớp chỉ còn lại 5 người : nó , Tuyết , Nhật , Trang (lớn hơn bọn nó một tuổi) và Nhi , nó tiến tới làm quen :

- Chào , bạn tên gì ?? – vẫn kiểu xã giao cũ giúp ích tùy hoàn cảnh

Miệng cô gái tóc đỏ mấp máy muốn nói nhưng hông được , liền lấy giấy ghi vào : “ Nhi , bạn ??”

-Mình là Ngọc – nó đọc xong liền cười trả lời – Nhi không nói được hả ??

Nhỏ Nhi lắc đầu rồi chỉ về ba người còn lại tỏ ý muốn nó giới thiệu , hiểu ý nó liền lôi ba người đang đứng trợ trợ ở cửa lớp vào giới thiệu :

- Đây là Nhật, anh trai sinh đôi của mình

- Chào bạn – Nhật nhe răng cười , Nhi không cảm xúc gật đầu lấy lệ

- Đây là Tuyết , bạn thân của mình – nó tiếp tục

- Hi!! – Tuyết cười nhẹ , Nhi không cảm xúc vẫn gật đầu chào lại

- Còn đây là chị em kết nghĩa của mình , Trang – nó nói rồi thơm chụt một cái vào má cô gái đứng kế bên

- Đi xuống căn tin với tụi chị không – cô gái tên Trang thơm lên má nó rồi quay sang nháy mắt với Nhi

Không trả lời , Nhi chỉ khẽ lắc đầu , cả đám bó tay , làm gì cũng không cạy miệng nhỏ này ra được , hỏi có cần ăn gì không để mua vẫn lắc đầu , đặt câu hỏi trả lời có hoặc không còn biết đường chứ hỏi mấy câu xã giao là im re , chỉ viết giấy

Tạm biết Nhi , cả đám xuống căn tin kiếm gì đó ăn chứ đói quá không chịu nổi . Dáng bốn người vừa khuất xa cửa lớp , nhỏ mới lấy ra hộp băng cá nhân và thuốc tím trong cặp và cởi cái áo khoác mỏng ra để lộ ra những vết bầm tím từ tay trở lên tới cổ là những vết cào cấu đỏ hỏn , thậm mấy vết thương còn chảy một ít máu ra

- Hôm nay bà kể bị dở hơi – Cát được tiếng nói trong gian phòng trống rồi tự xử những vết thương trên người mình và mặc lại áo khoác – Phải kêu ba cho tự lập thôi , ở với bà già này chắc giết bà ấy lúc nào không hay – chỉ là suy nghĩ của nhỏ khi nhỏ mặc lại áo

Trong lúc đó , nó và ba người kia đang ở dưới căn tin trường , ngồi ở chỗ khuất của căn tin , nó vừa ăn vừa chăm chăm nhìn ra cảnh sân trường đang nhộn nhịp , nó đang nhớ về khoảnh khắc hai năm trước nó gặp nhỏ Nhi , chỉ rủ nhỏ đi sở thú mang về ba con sư tử con rồi nghe tin nhỏ chuyển trường đến giờ tự nhiên gặp lại thì Tuyết , Nhật và Trang chẳng nhớ gì hết , chỉ có mình nó nhớ tới Nhi , nó đang tự hỏi chẳng biết nhỏ Nhi có bị câm bẩm sinh không mà chẳng nói chẳng rằng gì hết

- Nghĩ gì đấy , cưng !! – Trang khẽ nhéo má nó làm nó trở về thực tại – Lại nhớ về con bé mới vào phải không ??? Chị nghe nói nhỏ ấy bị trầm cảm đấy !! – Trang cười nhìn nó đang nghếch mặt ra nhìn cô

- Chắc không chị ?? – nó gãi đầu hỏi lại

- Không biết nữa , chị nghe mấy đứa trong lớp nói – nói rồi Trang chỉ vào mấy đứa bàn kế bên , nó cũng chẳng nói gì nữa

~ 2 tháng sau ~

Nó tìm mọi cách để có thể làm cho nhỏ Nhi mở miệng nói chuyện nhưng không hiệu quả , cho đến một hôm kia , bố mẹ nó nghe Nhật phản ánh rằng ba con sư tử đã ngốn hết ba đôi giày hàng hiệu của cậu chỉ vốn vẹn ba ngày , nếu bây giờ không tìm được chỗ cho con thú này thì bọn chúng phải trở về sở thú , nó nghe thể liền chạy đến lớp nước mắt mù mịt y như trẻ con bị giật kẹo

Trang phải dỗ ngọt lắm nó mới chịu nín , nhưng mắt vẫn còn đỏ , Nhật thì cả ngày che vở không dám nhìn bọn nó , nhà Tuyết với nhà Trang có người thân bị dị ứng với lông thú nên không cho nuôi , không lẽ chúng phải quay lại sở thú , nó chẳng muốn nên cuối tiết khi tất cả ra về hết thì nó ở lại khóc nức nở

- Khóc gì ??? Mai một em đi sở thú thì gặp bọn chúng thôi mà , làm như chúng nó là bạn thân của em không bằng ...- Nhật nhún vai rồi nhanh chóng lia mắt về phía trần lớp để tránh ánh mắt sát thủ của ba người còn lại

- Để...c..chúng...ở..nhà....t...tôi....Được không ???- Giọng nói khản đặc , nghe thoáng qua thì không ai nghĩ đó là giọng của một đứa con gái , giọng nói ấy làm cả đám quay mặt về phía cửa lớp , là nhỏ Nhi đứng dựa cửa lớp nghe chuyện này giờ

Nó vui vẻ ôm chầm lấy nhỏ nhi , như đụng trúng vết thương gì đó nhỏ chỉ kịp rên khẽ nhưng nó đã nghe thấy , vặn ngược người mình lại rồi vén cái áo khoác của nhỏ lên thì thấy toàn những vết bầm tím lâu ngày chưa khỏi

- Gì đây , Nhi – nó vén hết gần nửa tay nhưng những vết bầm đó không dừng lại

- Khi nào thân hơn , tôi sẽ nói !! – vẫn cái giọng khản đặc đó , Nhi kéo áo xuống , mặt không chú ý biểu cảm nhưng nếu chịu nhìn kĩ thì thấy ánh mắt nhỏ đang ánh lên một tia buồn

Chưa thân với nhau nhiều thì Trang phải qua Nhật định cư với gia đình ở bên đấy . Ra đến sân bay tiễn Trang thì nó oà khóc , không cho đi

- Chị phải ở lại với em – Nó gào lên giữa chốn đông người

- Sẽ về mà , nhất định chị sẽ về mà !!! khi nào nghỉ hè chị sẽ về nước chơi với em – Trang cúi xuống dỗ dành nó

- Hứa !! – nó và Trang móc nghéo với nhau

Sau cái móc nghéo đó thì Trang ngoảnh mặt đi thẳng vào phòng chờ , nó cũng được Nhật dìu về xe . Trên đường về nó liếc khẽ chiếc máy bay đang lượn trên bầu trời thầm cười nhẹ

30. Chương 30 : Quá Khứ (p2)

Cái lúc mà nó , Tuyết và Nhi đã thân hơn với nhau thì Nhật cũng dần tách ra khỏi nhóm . Cứ mỗi chiều Nhật lại xách xe đạp điện chạy đi đâu đó đến gần 9h mới về nhà , nhiều lúc ba mẹ có hỏi nhưng anh chỉ trả lời là đi chơi với bạn rồi chui tọt vào giường ngủ một lèo

“Két” tiếng cổng khẽ mở , hôm nay là chủ nhật nên Nhật tính ra ngoài chơi , đang lên đi thì đã bị nó bắt thóp từ đằng sau :

- Đi chơi với bạn gái sao ??

- Có cũng mừng !! Thôi anh đi nha !! Ở nhà trông nhà đằng hoàng – Nhật nhe răng cười rồi xoa đầu nó đến nỗi tóc tai bù xù rồi anh vọt đi để lại nó phùng mang trợn má ở ngoài cổng

- Sao tới trễ thế !??? – là hấn , hấn đang ngồi trên một chiếc xe tay ga nhưng phân phối chỉ có 50 , hấn thấy cho Nhật một cái găng tay

- Có cô em khó tính ở nhà mà !! Đưa tôi cái này làm gì !! – Nhật chụp cái găng tay lắc trước mặt hấn

Hấn cười nhếch mép , chưa kịp nói gì thì từ đằng sau xuất hiện thêm hai chiếc xe máy chạy tới phía hấn với vận tốc khá nhanh nên khi phanh lại thì xe gần như chạy ngang chà sát với mặt làm ta có cảm giác như mặt đường bốc khói theo đường xe lia phanh . Ba người con trai đó vẫn ngồi chễm trệ trên xe nhìn hấn và Nhật

- Sao đây !??? – Kiệt ngồi trên xe , nhếch mép cười nhìn Nhật

- Nói nhiều !!! – hấn lườm qua Kiệt rồi lao vào gây chiến

Quân là người đứng ngoài ngắm bốn người kia đánh nhau mà gương mặt xanh lè bởi vì anh là người gây ra cuộc đánh nhau này . Sẽ chẳng có đánh nhau nếu như Quân đi đứng đàng hoàng một tí .

Quân nhà ta với bản tính nhí nhố nên khi đi mua đồ uống cho hai thằng bạn lại đụng phải hấn trong tâm trạng bức bối , vừa đi vừa nhảy chân sáo cộng thêm mắt nhắm tịt nên va phải hấn làm đổ nguyên li cà phê vào áo của hấn . Hấn nhìn chiếc áo bị bẩn với cái tuổi mới dậy thì nên nổi nóng chẳng suy nghĩ nhiều tặng cho Quân một quả đấm rồi anh chàng này lặn ra đó ngất luôn hấn cũng bức bối bỏ đi . Quân được người bán quán đưa vào trạm y tế rồi lấy điện thoại của anh chàng gọi vào số của Kiệt với cái biệt danh “Papa”

Kiệt với Hùng nghe gọi điện liền cấp tốc đến trạm xá rồi hỏi chuyện , sau một hồi kể kể tả tả thì Kiệt chia điện thoại ra với hình của hấn , Quân vừa gạt đầu thì Kiệt chạy đi luôn để lại Hùng ở lại đưa Quân đuổi theo Kiệt

Kiệt ta mò tới trường học của hấn thì gặp Nhật đang đi cùng với hấn , Kiệt hùng hổ tới đấm thẳng vào mặt Nhật làm Nhật mở to mắt nhìn Kiệt , hấn cũng nhìn Kiệt nhưng khi Hùng chở Quân tới thì Quân đến giằng tay Kiệt về :

- Cậu bị điên à ??? Đi về thôi !!

- Nó đánh bạn tôi bị thương thì tôi phải cho bạn nó giống vậy chứ - Kiệt vung tay tính đánh thêm mấy cái cho hả dạ nhưng Hùng tới ngăn

- Có gì hện ở bãi đất trống ở khu A1 – chỉ thế Hùng lôi hai người , một người thì hăm hực , một người thì như sắp khóc

Khi ba người đi khuất thì hấn cũng chạy đi mua băng cá nhân với bông băng kèm theo một lọ oxi-già vì Kiệt trên tay Kiệt còn có thêm một chiếc nhẫn có đính mài hơi nhọn nên Nhật cũng chảy máu ở bên má , vừa để cho hấn sát trùng vết thương vừa hỏi lí do , hấn thật thà kể hết , giờ hấn nghĩ lại thì cũng hơi quá nhưng nhìn mặt Nhật xây xát như mèo cào thì sự hối lỗi thoáng chốc đã bay theo làn gió

Đánh nhau từ nãy giờ mà chưa thằng nào đuối sức , cũng hơn 15 phút rồi , Quân nhìn đồng hồ mà sốt ruột , anh thừa biết tính Kiệt nếu đánh nhau thì phải có một thằng gục thì mới dừng nhưng cái tình hình này thì có lẽ cả bốn người này sẽ phải đi về bằng cáng thương bệnh viện . Nghĩ đến đó , Quân ngồi sụp xuống khóc nức nở như một đứa trẻ , nghe tiếng khóc cả bốn cũng dừng lại tìm kiếm thì đực mặt ra nhìn một thằng con trai 13 tuổi đầu tóc tím rậm ngồi khóc nhè

- Thôi nào , nín đi !! – Hùng đến gần , xoa đầu Quân

- Hic...Đừng ...đánh nữa....!! – Quân nói xong câu nói thì khóc oà lên

Hấn với Nhật nhíu mày nhìn Quân , Kiệt chống nạnh thở dốc , ngoảnh mặt nhìn Quân rồi tiến đến chỗ Nhật làm hấn thủ thế

- Bạn tôi kêu không đánh nữa rồi còn gì !! – Kiệt nhíu mày nhìn hấn mà phì cười rồi quay ra chỗ Nhật nói tiếp – Cho tôi xin lỗi chuyện hôm trước

- Ừ , lỗi cũng tại thằng này mà – Nhật gạt đầu rồi huých tay về phía hấn

- Đau- hấn kêu lên rồi tiến về phía Hùng đang ngồi đỡ Quân

Thấy hấn tiến đến , Quân tái mặt bám sát vào vai Hùng

- Hôm đó tôi cũng có lỗi , cho tôi xin lỗi – Hấn ngồi xổm xuống nhìn Quân với khuôn mặt vô cùng hối lỗi

À vâng , cái cuộc chiến vì bạn bè đã dừng lại một cách ổn thoả , đường ai nấy về nhưng không quên xin số điện thoại nhau đó cũng là sự khởi đầu cho một liên minh ở thế giới ngầm và một tình bạn lâu dài của năm người

- Anh đi đâu mới về , mặt mũi bị gì vậy ??? – Nhật trèo tường lên vào từ sân sau nhưng không qua mắt nó được

- Hề hề - Nhật cười trừ , gãi đầu

- Ba mẹ ơi , anh Nhật bị mèo cào nè , bố mẹ giết con mèo nhà hàng xóm đi , con chờ ngày này lâu lắm rồi
- nó chạy vào nhà chỉ về phía Nhật

Bị ba mẹ gọi vào tưởng bị chất vấn nhưng tin nó hơn nên cứ chăm chăm đổ tội vào con mèo đen nhà hàng xóm làm Nhật thở phào nhẹ nhõm trong người . Đột nhiên Nhật nhớ ra gì đó liền ngồi xuống đối diện với ba mẹ :

- Ba mẹ cho con chuyển trường được không ạ ??? Trường Sart ấy , bạn con học ở đó , nó rủ con học chung , còn em Ngọc có Nhi với Tuyết canh chừng rồi nên con cũng có quyền đòi hỏi phải không ạ ??

- Bạn con là ai ??? – mẹ nhìn Nhật tròn xoe con mắt nhìn anh giảng thuyết

- Phong ạ , ba mẹ bạn ấy kinh doanh cùng ngành nghề với nhà mình , bác Sơn gì đó mà ba mẹ hay nhắc tới là ba của bạn ấy

- Rồi !! Khoảng một tuần nữa ba sẽ chuyển trường cho con nhưng khi lên cấp 3 thì con phải sống tự lập cùng Ngọc , còn trường học thì tùy các con lựa chọn , ba mẹ không muốn gò bó các con – ba nhìn hai anh em nó rồi nở một nụ cười hiền từ

Nhật chuyển trường sang chỗ hần học cùng với Hùng , Kiệt và Quân , anh đã bỏ lỡ cái năm cuối cấp 2 bắt đầu cho sự nổi loạn của nó một cách ngấm ngầm

- Nhìn mày ngứa mắt quá , tao muốn cắt phăng cái mái tóc bằm sinh chết tiệt của mày lâu lắm rồi mà tao nể anh Nhật của mày thôi – một con bé cũng bằng tuổi nó đang ra vẻ đàn chị với nó

- Nể anh tao hay mê anh tao – nó cười khinh bỉ

- Mày.....- con nhỏ đó chuẩn bị cho nó một cái tát thì bị chụp tay lại nên quay ra sau nhìn cái đứa chụp tay con nhỏ đó lại nhưng chưa kịp nói gì thì con nhỏ đã bị tát cho một cái , lực rất mạnh đến nỗi mà nhỏ đó phải lết ra đất mấy bước chân

Là Tuyết , còn Nhi thì đang đập đầu hai con bạn của “đàn chị” này xuống nền đất , chí ít thì hai con đó phải gãy mất cái mũi hoặc vài cái răng , còn nhỏ đàn chị sau khi bị tát cổ gồng đứng dậy lấy oai thì nó lao ra với vận tốc ánh sáng đá thẳng một cước làm con nhỏ bật ngửa ra sau , nằm sõng soài trên sàn , nó vớ lấy cái kéo con nhỏ mang vào dọa nó

- Mày có tin là tao cắt tóc mày không – gương mặt nó không phải vẻ hồn nhiên trong sáng nữa mà đã chuyển sang cái vẻ lạnh lùng nhìn vào thì có thể nói nó thuộc dạng GIẾT KHÔNG THA

Con nhỏ đó tên Huyền cũng cái kiểu học đòi theo lũ giang hồ ai dè gặp phải đàn chị thứ thiệt như nó thì mặt xanh hắc đi , lắc đầu kịch liệt khi thấy nó hầm hè cái kéo trước mặt

Khu đất trống sau trường dần đông lên do học sinh trong trường kéo đến xem , xem cái kiểu trật tự nên đồ thầy cô nào tìm ra chỗ đó , sau đó có một đám xăm mình , cũng khoảng trong cấp 3 lái xe tới làm đám đông dàn ra để nhường chỗ . Huyền thấy đám thanh niên đó thì liền cười nhếch mép rồi sà vào lòng cái tên cầm đầu giả bộ khóc lóc :

- Anh ơi , ba con nhỏ này đánh em với bạn em nè , anh xử nó đi

- Đứa nào đánh bạn gái tao bước ra đây !! – tên đó gào lên

- TAO !! – nó đứng lên bỏ cây kéo xuống , liếc nhìn Huyền với sự khinh bỉ tột độ

Tên cầm đầu nhìn nó mà sững người , khuôn mặt nó đang thể hiện rằng nó là sát thủ vô cùng nguy hiểm sở hữu một vẻ đẹp mà ai cũng ganh tị với làn da trắng , tóc màu nâu hạt dẻ được ánh cùng với ánh hoàng hôn , dù tiếc đi một người đẹp nhưng để thua con gái thì quá nhục nhã cho hần thể nên hần lệnh cho đàn em xông ra với vẻ mặt tiếc nuối

Nó xông lên , ngay sau đó Tuyết với Nhi cũng chạy tới làm cả đám hoảng sợ mấy giây với Tuyết thì mang một thân hình khá nóng bỏng nhìn vào là muốn sịt máu mũi còn Nhi thì cái khuôn mặt không biểu cảm nhưng ánh mắt lại toát lên sự chết chóc không lời giành cho lũ đàn em của hần . Đàn em cũng không nhiều nên nó đánh vài thằng rồi xông thẳng ra chỗ tên cầm đầu

Nó tung chân thẳng lên trời rồi hạ xuống với một lực mạnh xuống bả vai của hắn nghe tiếng rắc thì nó chắc rằng bả vai hắn phải đi bó bột lại , hắn chỉ kịp kêu lên ôm bả vai , nó vẫn cái vẻ giết người không thương tiếc tiếp tục cho hắn một đấm bay xa khỏi chỗ Huyền , kể đó nó xoay người đá vào hông Huyền làm cô ta sượt dài trên mặt đất chỉ ít thì phải đi chỉnh lại xương hông , thế là xong phần của nó , nó vươn vai như vừa giải quyết xong công việc dài mấy đêm rồi ngáp ngủ , vuốt mặt và nó đã trở lại vẻ hồn nhiên vốn có

Về phía Nhi và Tuyết thì mấy tên gà bấp đó cũng chẳng thể đụng tới hai cô gái , chúng cứ chuẩn bị ra đòn thì bị hai cô nàng đập thẳng vào ngực , mặt, cằm với một lực mạnh nên tên nào cũng như tên nào khi ăn trọn cú đá thì nằm bất động luôn , hai cô nàng còn chẳng buồn dùng đến tay xách chúng lên đập tiếp mà cứ thấy đứa nào ngóc dậy thì y như rằng đứa đó lết đất vài mét

Nó , Tuyết và Nhi xách xe thần nhiên đi về , nó không quên gọi điện cho xe cấp cứu vác cái đám nằm như thây chất đông vào bệnh viện

~ Sau vài hôm~

- Đây , tao nghe đâu trong cái thế giới ngầm có ba bang mới thành lập đang phát triển vượt bậc , đứng đầu 3 bang này hình như cũng xấp xỉ tuổi mình đấy – Tuyết mới vào lớp đã kéo nó và Nhi vào góc lớp xì xầm

- Không lẽ mày muốn- nó nhăn mặt nhìn Tuyết đang mơ tưởng ở nơi nào đấy – Mày biết muốn vào trong cái thế giới đó phải có những đàn em đáng tin hay không ?? Chưa hết , mày còn phải có một cái đầu lạnh thì may ra , còn nhiều cái nữa- nó lắc đầu nhìn Tuyết

- Ghê nhỏ , mày cũng tìm hiểu kĩ nhỉ ?? Sao ??? Mày vô hội không , mày vô thì Nhi vô !! – Tuyết nhe răng cười nham nhở

Nó đang suy nghĩ thì có một nam sinh mặc quần áo trường cấp 3 chạy đến cửa lớp thở hồng hộc nói :

- Ba người đây rồi !! Xuống sân trường nói chuyện tí đi

- Mặc mớ gì bọn em phải xuống ?? – nó liếc nhìn bộ đồng phục rồi xưng hô lễ phép

- Mấy người không xuống là tôi bị đòn đó , lẹ lên - nói rồi nam sinh ấy chạy đi làm ba đứa cũng chạy theo

Xuống đến nơi thì nhìn ra một lũ băng bó đầy người , nhìn nam sinh dẫn đầu mặc quần áo thì hờ đến ba cúc áo , cà vạt thắt lỏng lẻo , chân tay băng bó trắng toát . Thoạt đầu nó nhủ mày không nhận ra nhưng do cái xe tên dẫn đầu đang ngồi thì mới nhận ra , lập tức mặt nó đanh lại , giọng cất đều đều:

- Bọn bay tới đây làm gì ?? Chưa sợ à ???!

Không trả lời nó , tên ấy tiến tới chỗ ba đứa , gập người :

- Xin nhận bọn tôi làm đàn em của ba người

- MONG BA NGƯỜI CHẤP NHẬN- bọn phía sau cũng gập người đồng thanh khiến sân trường náo loạn

Nó nhớn miệng cười tươi , tính ra thì khởi đầu cho cái hội của bọn nó như thế này cũng đâu có tệ nhưng phải rèn luyện lại đám này , nó nháy mắt với Tuyết rồi vỗ lưng tên dẫn đầu :

- Thế cũng được nhưng phải rèn luyện thêm

- Vâng – tên ấy gật đầu

- Đừng có nói thế , khách sáo lắm , xưng hô bình thường là được rồi . Tiện đây cho hỏi anh tên gì vậy??- nó xua tay trước mặt rồi cười

- Vậy không khách sáo , tôi tên Nam – tên ấy gật đầu

Bắt đầu từ dạo ấy thì nó , Tuyết và Nhi bước chân vào thế giới đêm

31. Chương 31

- Aaaaaaaa , thi xong rồi khoẻ re – nó vươn vai la to ở giữa sân trường

- Suyt !! Người ta đang làm bài kìa – hấn vội bịt miệng nó lại rồi kéo nó đi xuống căn tin

Tính ra hấn và nó cũng quen nhau hơn 2 tháng rồi , hấn nhớ cái lần nó bày vẽ kỉ niệm 1 tháng quen nhau bày tùm lum ra nhà , hấn vừa về thì nó lao ra . Haizz...lao ra ôm hấn thì không sao nhưng đang chạy thì vấp phải cái chai xịt tuyết dưới sân nhà thế là nằng ta đập cái cầm xuống đất máu chảy tứa lư đưa đi khâu mà miệng vẫn cười hề hề , hấn kinh luôn không cho nó bày cái gì một mình nữa

Về phần nó thì khi khâu cầm xong nó vẫn ngồi cười hề hề không phải vì không đau mà là vì hấn , hôm đó hấn kiểm tra sổ sách trong bar xong thì lật đật chạy về nhà mà không biết rằng cái mặt hấn bị vẽ lên khi ngủ : “Tôi là thằng ngu” , nó nhìn nét chữ là biết chẳng ai vào đây ngoài thằng anh song sinh của mình , thấy hấn lo cho mình nên khi bị hấn nạt thì nó ôm hấn tiện tay chùi luôn chữ trên mặt mà hấn vẫn không hay biết

- Ái chà chà !! Hẹn nhau xuống đây ăn kem mà không rửa bọt này , dạo này âu yếm nhau quên mất tụi này sao ??- Kiệt nhún mày nhìn nó với ngòl ăn kem

- Tôi còn đỡ chứ cậu thấy Nhật nhà ta chưa??? Mới làm xong thì cùng Tuyết bay hơi rồi còn gì nữa – hấn nhún vai rồi tiếp tục dứt kem cho cái miệng há to bên kia

- À !! Lúc này đi ngang qua phòng giáo viên nghe đâu trong tuần có du học sinh vào trường mình thì phải , nghe là nữ , đẹp lắm !!- Quân chen vào giữa lấy hộp kem ăn rất tự nhiên

- Cậu có quen sao ?? – Nhi đang bấm điện thoại liền liếc mắt nhìn Quân

- Không , làm gì có !! – Quân xanh mặt nhìn Nhi

Nhi rất thích làm khó anh chàng này ,chỉ cần lờm nhẹ là đủ khiến anh xanh mặt . “Quân à , tôi không có quen cậu đâu” Nhi thoáng nhếch mép cười nhìn Quân . Quân nhìn nhỏ cười mà cứ sợ nhỏ để ý mấy câu vừa rồi , thật sự thì tim anh bị cái vô cảm của nhỏ nắm từ lâu rồi nhưng cũng tại sự vô cảm là rào cản lớn đối với anh , nếu anh có thể làm cho Nhi cười , không phải nụ cười nhếch mép thường ngày mà là nụ cười hồn nhiên , điều đó cũng đồng nghĩa với việc Quân có vị trí trong tim nhỏ

Nó nhìn hai người mà nở nụ cười tinh ranh , có ngu mới không biết Quân đang có tình cảm với Nhi , còn phía Nhi thì nó không tìm được biểu hiện gì có vẻ đáp lại , hấn nhìn nó cười , cái nụ cười đầy chẳng tốt lành gì lắm , nó toàn nảy ra mấy cái ý kiến ngu ngốc chẳng hạn như cách đây 1 tháng khi mẹ nó đến mang mấy con sư tử tổng về Châu Phi thì ngay lập tức nó nở nụ cười tinh ranh chạy vào sở thú tính mang hổ về nuôi , may mà hấn chạy theo lôi cổ nó về . Nói hấn là người người yêu của nó thì không đúng lắm phải nói là bảo mẫu thì đúng hơn , toàn nghịch đại

- Ủa???Hùng với Widel đâu , đừng nói là cũng bốc hơi luôn rồi nha – nó dáo dác tìm người

- À , hai người đó đang ở trong phòng thi ấy , chẳng biết làm gì mà lâu thếẾ , mới nhắc đến rồi kìa – Kiệt gãi đầu rồi chỉ về phía có hai bóng người đang chạy về phía cả đám

Widel chạy một mạch đến chỗ nó , núp sau lưng nó còn Hùng chạy theo đằng sau mặt đỏ gay lên chẳng biết do chạy hay sao nữa chỉ thấy Widel cười như con điên trốn viện :

- E...em...Hôm nay tôi phải cho em một trận – Hùng thở không ra hơi rồi đẩy nó về phía hấn tóm lấy nhóc Widel

- Em xin lỗi !! Em sẽ không vậy nữa !! – Widel xoa hai tay , làm mặt cún con

- Không xin xỏ , đi về nhanh !!! – nói rồi Hùng xốc Widel lên vai vác đi mặc cho Widel có la hét van xin

CẢ đám đặt đầu chấm hỏi to đùng cho đến khi hấn chỉ chỉ vào cái tờ giấy đang bay bay trên lưng Hùng : “Trai bao 500k/đêm” , nhìn cái này đủ biết nhóc Widel nhà ta rảnh rang không có chuyện gì làm nên chọc Hùng cho vui , ai dè bị anh phát hiện dí cho từ sân trường xuống căn tin , cho chừa cái tật rảnh rồi sinh nông nổi

- Thôi về , ở đây chán quá – Nhi đứng lên rồi rảo đi luôn

Nó thấy thế liền bỏ hấn với hai nam kia chạy theo Nhi không quên nháy mắt với hấn , hấn nhìn nó phì cười . Nó chạy đến phía nhỏ khoác tay hỏi nhỏ :

- Nay bà có tính kiếm người yêu không

- Giờ thì chưa – Nhi ngược mặt lên ngắm bầu trời thoáng đặng , đôi mắt nghĩ ngợi về một điều gì đó mà nó chưa biết

- Tôi biết tính bà thích nói thẳng nên tôi cũng nói luôn là có lẽ Quân có cảm tình với bà đấy sao bà không thử quen Quân đi biết đâu tôi nhận được thiệp hồng từ hai người thì sao??- nó nhìn cái ánh mắt của Nhi mà có cảm tưởng nhỏ sắp biến mất nhưng vẫn ráng làm mai

Nhi nhìn nó rồi phì cười , bẹo má nó vì nhìn nó bây giờ như con nít đang đợi kẹo . Bỗng nhỏ có điện thoại , giảm mức âm lượng của điện thoại rồi bắt máy , nó biết không nên nghe nên thoát ra khỏi cánh tay của nhỏ , chỉ đi song song với nhỏ

- Chuyện em nói đã làm xong chưa – Nhi nói chuyện trong điện thoại

-....

- Bao giờ thì.....bắt đầu – Nhi nhìn nó ngưng lại một chút rồi mới nói tiếp

-...

- Cám ơn , em sẽ nhớ - Nhi cúp máy – A.....đau đầu quá !! – Nhi ngồi sụp xuống ôm đầu làm nó hoảng hồn chạy đến bên nhỏ

- Bà bị sao vậy , đừng làm tôi sợPhong ơi !! Nhi bị gì nè !! – nó thoáng thấy hấn liền hét hải gọi

Nghe nó gọi , hấn liền chạy về phía nó , hai nam kia cũng chạy theo . Đến chỗ nó thì thấy nhỏ Nhi đang ngồi ôm đầu liên tục kêu đau còn nó thì hốt hoảng cứ ú ớ trong hòng . Lát sau thì nhỏ vùng dậy chạy đến bên bờ tường đối diện đập thẳng đầu vào đó

- Bà bị điên hả ?? – nó cố giằng Nhi ra khỏi bức tường , khoé mắt nó hơi nhoè đi

Cả nó , hấn và Kiệt giằng ra nhưng không được , còn Quân thì móc điện thoại bấm số của Hùng . Đợi hồi lâu tiếng tút tút như dài vô tận cuối cùng cũng chấm dứt , Hùng vừa nghe máy thì Quân đã hét lên :

- HÙNG!! CẬU ĐẾN TRƯỜNG NHANH ĐI , NHI LÊN CƠN RỒI KÌA !!

- Cái gì cơ , cậu để nó đập vào một chỗ cố định rồi lấy cái gì mềm dựa vào chỗ đó tôi sẽ tới liền – Hùng nghe xong liền quay xe sang đường với tốc độ chóng mặt làm Widel chói với , dù không biết chuyện gì xảy ra nhưng nhóc ấy cũng ngồi im

Về phía bọn nó thì sau khi nghe Quân nói thì nó hơi hải chạy xuống căn tin lấy mút xốp , nhìn nhỏ liên tục đập đầu vào miếng xốp mà nó sợ sệt chẳng biết chuyện gì đã xảy ra với nhỏ

Đến khi Hùng đến , bọn nó chưa kịp hỏi gì thì Hùng nhảy ra khỏi xe , rút từ trong túi quần ra một cái kim tiêm và một lọ vắc-xin , Hùng nhanh chóng nắm lấy cánh tay của nhỏ sau đó mấy nam nhà ta nhanh tay không chế nhỏ ấy lại

Được một lúc thì nhỏ lăn ra ngất , Hùng gọi chiếc taxi rồi kêu Widel với nó lên xe chông chừng nhỏ , chở nhỏ ấy về nhà rồi sẽ giải thích chuyện này sau . Trên đường về , nó nắm lấy bàn tay Nhi chỉ mong nhỏ ổn cả , mặt nó lúc này hiện rõ nỗi lo lắng , mắt còn đọng lại 1 chút nước mắt ở khoé mi , Widel ở bên cạnh , khẽ đặt bàn tay lên tay nó :

- Mọi chuyện sẽ ổn mà chị , chị Nhi không sao rồi , chị đừng lo lắng quá

- Ủ !!! Em nói đúng – nó nhìn Widel cười mếu

Trong lúc chờ nhỏ tỉnh , Hùng đã kể hết về bệnh tình của nhỏ , nó buồn lắm , vì sao mà nhỏ cứ giấu hết chuyện này đến chuyện khác , bạn bè bao nhiêu năm vẫn chưa đủ để nhỏ mở lòng với nó sao ??.....Nó thở dài rồi hướng ánh mắt buồn về phía cầu thang , hấn thấy thề liền xích lại gần nó , vuốt nhẹ lên mái tóc mượt của nó , dường như hiểu được ý nghĩ của nó nên hấn cất giọng :

- Đừng buồn , rồi Nhi cũng sớm mở lòng với chúng ta thôi....Chỉ cần thời gian...

Nó nghe hấn nói mà vui bất đi nổi buồn , khẽ dựa vào vai hấn rồi ngủ luôn . Đợi đến khi nó ngủ say thì hấn liền bế nó vào phòng . Mọi người cũng trở về phòng , chẳng ai còn muốn ăn cơm tối nữa nên căn nhà đã sớm chìm trong sự yên tĩnh của bóng tối

- Haizz..Mệt quá !!! – nó vươn vai sau một đêm dài rồi vác cái bộ mặt ngái ngủ của mình định xuống kiểm gì đó bỏ bụng nhưng nó chợt thấy cánh cửa phòng nhỏ Nhi mở nên vội qua xem nhưng không thấy nhỏ ấy đâu , giật mình bừng tỉnh nó chạy xuống nhà xem có Nhi ở đâu .

Bước xuống thì thấy nhỏ ngồi trên ghế so-pha , vai run bần bật , hình như nhỏ đang khóc , nó lại gần khẽ đập vào vai nhỏ làm nhỏ giật mình la lên :

- Mẹ ơi !! MA...cứu con!! – trong bóng tối nhỏ khóc la um sùm còn nó thì chẳng hiểu gì hết , bình thường Nhi đâu có thế này , nó đứng trân ra đó . Tiếng khóc của nhỏ đã làm mọi người tỉnh giấc , ai cũng vội vàng chạy xuống nhà , bật đèn thì tiếng khóc ấy mới giảm nhỏ

- Rồi rồi ...ngoan . Nín đi , anh thương – Hùng chợt nhíu mày rồi khẽ vuốt tóc nhỏ

- Về nhà.....em muốn về nhà....- Nhi lay tay Hùng khóc thút thít y như con nít

- Đây là nhà mình nè !! Ngoan , anh dắt đi chơi , đi rửa mặt đi – Hùng nói rồi chỉ tay vào bếp , Nhi thì sụt sịt đi theo hướng anh đã chỉ

Lúc này mọi người mới ngồi vào ghế , ánh mắt chợt tia lên vẻ cực kì khó hiểu , nhìn những ánh mắt đó , Hùng thở dài :

- Cứ mỗi lần lên cơn thất thường thì Nhi lại như thế , y như con nít 4 tuổi , phải mất 1 tuần uống thuốc mới hết

- Sao đến giờ cậu mới nói ?? – nó quát khẽ

- Giờ thì cô biết rồi đấy !! – Hùng nhướn mày liếc mắt qua nhà bếp mà nhỏ đi ra – Qua đây – Hùng vẫy tay gọi Nhi

- Bạn anh hả ?? – Nhi nép vô người Hùng nhìn lướt mọi người

Hùng lại phải bắt đầu giới thiệu từng người cho nhỏ , nhỏ chỉ kết được hai người đó là nó và Quân với trí não của một cô nhóc 4 tuổi , Nhi hí hóp mi cười vô tư :

- Em thích chị Ngọc với anh Quân nhất , sau anh trai em

Ồ la la , Quân ngưỡng chín mặt , còn nó như bắt được vàng , huých tay Quân :

- Kìa , em Nhi thích Quân kìa , nói gì đi chứ

- Ờ...thì anh cũng thích em – Quân gãi đầu làm cả đám cười phá lên

Cả đám quyết định nghỉ 1 tuần để chăm cho nhóc 4 tuổi này mà bỏ lỡ 1 nhân vật đã trở về ...

Ở nhà thì đã sướng nhưng còn đối phó với những trò quậy phá của Nhi thì mệt lử , cứ nghĩ đi nó đang tính ngồi lên ghế ăn thì cảm thấy có gì dính dính dưới ghế , nhấc người lên thì nguyên bã kẹo sinh gum in trên bông rất đẹp làm nó phải vứt luôn cái quần . Lấy son của Tuyết vẽ tùm lum lên mặt Kiệt đang ngủ nhìn chẳng ra hình người , bày đặt nấu nướng mà làm móp luôn 3 cái chảo do gấp gấp , rải giấy khắp nhà báo hại cả đám phải dọn nhà phát mệt , lấy bút bi vẽ lên quần đang phơi của Quân rồi chạy xuống hỏi anh là nhỏ vẽ đẹp không làm Quân chỉ biết cười khổ

- Nhỏ ngủ chưa – nó thấy mệt lử với mấy trò quái gỡ của Nhi 3 ngày nay

- Uống thuốc xong rồi ngủ luôn - Hùng bước xuống nhà

- Khi mà chưa có cậu thì mỗi lần nhỏ lên cơn như thế thì ai chăm nhỏ ấy?? – hấn nhướn mày nhìn Hùng

- À , em ấy có một bác sĩ với cô hầu túc trực ở nhà sẵn , hễ có dấu hiệu của bệnh thì không cho đi học – Hùng gật gù giải thích

- O thế sao có mấy lần bọn tôi tới nhà Nhi thì chỉ thấy cô hầu – nó nhíu mày nhìn Hùng

- Chắc em ấy kêu bác sĩ ra ngoài để cô không biết đấy

Ngồi ở dưới phòng khách thì đột nhiên có tiếng Widel la lanh lảnh trên tầng , cả đám liền chạy lên xem . Widel thì chạy khắp phòng Nhi không ngừng kêu cứu , còn Nhi thì dí theo phía sau cứ chu chu cái môi đòi hôn cho bằng được , thấy thế cả đám lại giả mù đi xuống mặc kệ cho Widel có van xin thế nào . Tường không thoát được khỏi Nhi , cô nhóc lại vớ được Quân liền đẩy anh vào phòng đóng cửa rồi thân nhiên xuống nhà

- Sao em xuống được đây vậy – Hùng nói nhưng mắt lại dán vào điện thoại

- Em để Quân ở trên luôn rồi – Widel tiến đến bóp cổ Hùng lắc kịch liệt để trả thù cho lúc này

Nó nghe xong thì nhoẻn miệng cười , hần thấy vậy liền cốc đầu nó :

- Suy nghĩ bậy bạ

- Gì chứ , ta rất là trong sáng – nó ôm đầu chu mỏ cãi lại

- Đây là trong sáng của mi à ??- hần giờ điện thoại của nó đang bật lên màn hình một trai một gái trên một giường và.....

- O...chỉ lướt qua thôi à !! – nó cúi gầm mặt , thế quái nào mà hần biết mấy cái quỷ quái nó tích trong điện thoại chứ , phải cài mật khẩu

Nhật với Tuyết nghe điện thoại ai đó rồi lấy xe đi luôn , Hùng với Widel muốn đi dạo phố buổi tối nên cũng đi nốt , còn Quân với Nhi làm gì trên phòng thì không biết , hình như cả hai ngủ luôn rồi , Kiệt cũng đi kiểm tra lại sổ sách của mấy bar luôn . Vậy chỉ còn có hần và nó ở dưới phòng khách , nhân dịp đây hần phải dọa cho nó sợ chơi :

- Ngọc à !! Giờ chỉ còn hai ta

- O...ơ...Phong...anh tính làm gì cơ ?? – nó thấy rợn da gà khi hần nói cái kiểu ngọt xót đó

- Còn cái gì nữa , giống hai người trong hình lúc này anh đưa em xem đó – hần làm bộ mặt tà dâm nhìn nó , trông nó sợ sệt mà buồn cười , cứ từ từ hần lấn sát vào người nó

- Cái đóđể sau khi kết hôn nha - nó nhẹ đẩy hần ra , nghĩ gì chứ nó cũng là con gái mà

Hần cười nhẹ , xem ra không dọa nó được lâu nữa mà hần cũng không muốn mất cơ hội này , dễ gì được ôm nó thoải mái trong nhà đầu , nghĩ thế hần cốc nhẹ vào đầu nó rồi luồn tay qua eo nó và hai người có một nụ hôn thật sâu . Việc nó và hần chìm đắm trong nụ hôn ngọt ngào đó không có gì đáng nói , có điều chẳng hiểu Quân dụ gì mà Nhi mang cốc xuống lấy nước cho Quân bắt gặp cảnh đó cũng dừng lại nhìn rồi lấy nước trong lặng lẽ và nhanh chóng

Lên tới phòng đưa nước cho Quân uống , nhỏ lại giăng tay anh nhõng nhẽo :

- Anh chở em đi chơi nha , ở nhà chán quá

- Ủ , thay đồ đi – Quân nhéo má nhỏ , anh có cảm tưởng như mình sắp ngắt tới nơi

32. Chương 32

- Đi đâu đó ?? – hần thấy Quân với Nhi ra ngoài gara liền tóm lại hỏi

- Chở Nhi đi hóng mát xịu rồi về - Quân quay lại cười khi

Hần muốn nói gì đó nhưng nó lại lao ra đu lên cổ hần bịt miệng rồi nhanh nhẩu:

- Đi chơi đi , nhớ đi đường cẩn thận . À mà nhớ về trước 10h nha

Nó nháy mắt một cái ra hiệu , Quân cũng nhanh chóng dắt nhỏ đi mà không chờ hần phản ứng . Đến khi Quân với Nhi đã đi thì nó mới thả hần ra , hần trừng mắt nhìn nó rồi cả hai rượt nhau khắp nhà đến khi là mệt thì lại lăn ra so-pha ngủ khò khò , trông hai đứa nó lúc ngủ rất đáng yêu

Về phía bên Nhi , sau khi được Quân chở ra biển chơi thì nhỏ rất thích thú , vô tư hất cả một xô nước lên người Quân làm anh ướt như chuột , dầu thế cái mái tóc tím hung vẫn hiện rõ trên ánh đèn biển làm tim của nhỏ đập loạn xạ . Đưa tay lên sờ ngực mình , sợ hãi , nước mắt chảy dài chạy đến ôm Quân :

- Anh Quân ơi , tự nhiên tim em nó cứ kì kì , thấy khó chịu lắm

- Là như thế nào , kể rõ anh nghe thử - anh vội đặt tay lên vai nhỏ ngồi xuống trên nền cát

- Khi nhìn anh , em có cảm giác tim mình sao sao ấy – vẫn hồn nhiên trả lời – À , hôm nay em đi lấy nước cho anh thì thấy chị Ngọc với anh Phong đang chạm môi với nhau , cái đó người ta gọi là gì ấy nhỉ - Nhi tiếp tục nói

Quân nghe mà giật mình , thì ra nhân lúc mọi người không có mặt ở đó thì lại ngọt ngào với nhau , làm trước mặt trẻ con nữa chứ ?? Đợi về , thì anh sẽ tính luôn một lượt . Hắn và nó đang ngủ thì đột nhiên hắt xì rồi lại rơi vào trạng thái ôm nhau ngủ li bì

- Thế có muốn thử không ?? – Quân đâu dại gì mà không bắt luôn thời cơ này , nhìn môi nhỏ cứ trưng trước mặt anh thì sao anh cưỡng nổi

- Muốn – Nhi gật đầu cái rụp , trẻ con suy nghĩ thật đơn giản là thử để biết

Quân chỉ chờ có thế , nâng nhẹ cằm nhỏ lên rồi từ từ đặt đôi môi mình lên môi nhỏ , Nhi theo bản năng của mình đặt hai tay lên ngực anh mặc cho anh tiến sâu vào khoang miệng của mình , nhỏ cảm thấy như đang mút một cây kẹo có sức nóng

- Em đi đâu giờ này mới về - Hùng đứng ngay cửa mặt hình sự nhìn Quân với Nhi đang khúm núm – Biết bây giờ là mấy giờ rồi không ?? Bây giờ là 9 giờ 31 phút rồi đó – Hùng nhìn vào màn hình điện thoại nó giờ , quả là một người coi trọng thời gian đến mức không cần thiết

- Sao đâu ?? Quân chỉ dẫn nhỏ đi hóng gió thôi mà – nó lên tiếng giải vây cho hai người

- Ôi dào , chứ không phải là Quân với Nhi lên đi ra ngoài khi hai người đang tay trong eo ngủ ngon trên ghế sofa sao ?? – Kiệt hơi ngà rệu , nói chẳng để ý gì

- Cậu lo đi ngủ đi – hẳn lườm xéo Kiệt làm anh cũng xiêu vẹo lên phòng – LÀ em ấy cho Quân với Nhi đi đó , xử em ấy đi – hẳn đột nhiên tóm lấy nó nói một lèo làm nó chỉ biết lườm hẳn . Tại em dám chống lại anh thôi hẳn cười khích nhìn nó

- Đi ngủ , mai anh chở đi chơi – Hùng chuyển sắc mặt 180 độ , xoa đầu nhỏ cười , nhỏ nhân thể lên luôn lên phòng

Quân cũng tính lên lên phòng nhưng không may là bị nó tóm lại

- Cậu làm gì mà để quần áo ướt nhẹ thế ??

Chưa kịp trả lời thì hẳn xách cổ nó lôi lên phòng , hẳn giả bộ đưa tay lên ngáp :

- Đi ngủ !!

Rồi cả đám cũng ai về phòng nấy

“tít” – âm thanh tin nhắn vang lên ở điện thoại Nhật

[Pé Nhật ơi !! Chị mong ngày mấy đứa đi học quá !!]

Nhật trả lời lại

[Đừng gọi em là “pé” , em lớn rồi , chỉ sợ tuần sau đi học thì chị bị Ngọc bỏ rơi thôi ^^]

[Ngọc có bạn trai rồi chứ gì ?? Yên tâm , lần này chị về chơi tiện có việc cho mấy đứa luôn]

- Nhi ơi , dậy đi , em bao nhiêu tuổi ?? – Hùng lay nhỏ dậy , hôm nay là ngày cuối tuần

Nhi tỉnh dậy , đầu óc choáng váng nhớ lại cả tuần vừa rồi , nhỏ nhớ cái hôm đột nhiên bệnh tái phát rồi tới những trò quậy phá rồi còn cả....Những điều ấy đặc biệt là điều cuối cùng làm nhỏ khá nhức đầu , khuôn mặt lại bay hết cảm xúc trong tuần qua

- Em ổn rồi

Tưởng nhỏ vẫn chưa khỏi bệnh nên Quân xón xác đến bên đưa sữa cho nhỏ :

- Em uống đi , vẫn còn nóng đây – Quân tự nhiên xoa đầu nhỏ

Nhi vẫn cầm lấy ly sữa uống hết , để Quân chùi ít sữa còn dính trên mép thì nhỏ mới cất tiếng :

- Cảm ơn , tôi hết bệnh rồi

Ngay sau câu nói đó thì Quân đực mặt ra không biết nói gì còn cả đám sau 3s đơ mặt thì phá lên cười làm Quân chạy tọt vào trong bếp

Cả ngày hôm đó gần như Quân tránh mặt nhỏ , đúng là quê hết chỗ nói , nó thì cứ tạo cơ hội cho hai người gần nhau thì Quân lại chạy , hẳn chỉ việc xách cổ nó ra chỗ khác , chỉ thế nhưng cũng hết một ngày cuối tuần

- Em không muốn đi học – nó uể oải lết vào trường , cặp thì xà xuống đất như chổi quét nhà

- Em đi đứng đường hoàng coi nào hay muốn anh bế vào đây – hẳn hé nụ cười khá nham hiểm với nó

Nó nghe xong liền đứng thẳng người đi vào lớp

Chưa bước vào lớp thì thấy có một cậu học sinh cầm bó hoa hồng nhỏ đứng trước cửa đứng đợi ai đó , vừa nhìn thấy cả đám thì cậu ta liền bước tới luồn qua mọi người và dừng lại ở chỗ nó :

- Em để ý chị lâu lắm rồi , chị làm bạn gái em nha – cậu học sinh nói bằng giọng kiên quyết và hùng hổ

- À...- nó cười tỉnh nói nhưng hẳn đến bên và khoác vai nó , khuôn mặt nổi đầy sát khí nhìn tình địch làm cậu ta sợ hãi

- Đồ khó ưa này là bạn gái tôi , cậu kiếm người khác để yêu đi – hẳn nở nụ cười tà khí rồi hôn nhẹ lên má nó , cậu học sinh kia cũng biết đường rút lui nhanh gọn và lẹ

Hoá ra là hẳn cũng biết ghen à ? Từ lúc quen nhau tới giờ nó chưa bao giờ thấy hẳn ghen nên tưởng tim hẳn chỉ có quan tâm chỉ có nó là được , nó nghĩ rồi cười nhẹ

Còn cười ...Được thằng đó tỏ tình nên lay động rồi chứ gì?? Hẳn nghĩ mà phát điên , sao không nói luôn là nó có bạn trai mà còn phải cười với thằng nhóc đó chứ ?? Đồ khó ưa !!

- Ô...Mới đến lớp đã được xem màn tranh hoa hay phết – một giọng nói cất lên sau lưng nó

- A...chị Trang – nó chạy đến bên cô gái có mái tóc đen huyền , Trang nhìn nó cười hiền dang tay đợi nó ôm , ai dè nó vật ngược ra sau kẹp cổ cô , cả đám thấy thế liền huýt sáo giả mù đi vào lớp

-Ặc..Ặc....mấy đứa vô tâm !! – Trang nước mắt chảy ngược vào trong , chúng nó vẫn thế và còn thêm nhiều bạn mới nữa , cô chú ý đến anh chàng tóc vàng ngồi gần kế cửa sổ bên dãy hành lang , nhìn cái mái tóc ấy là cô muốn cắt phăng đi

Phan Kiều Trang (18t) : IQ (188/200) con gái rệu của tập đoàn chuyên về công nghệ kĩ thuật có tiếng trong nước mặc dù gia đình định cư ở nước ngoài , tên nghe rất thùy mị còn tính cách hơi như thằng con trai

- Ô , cặp ai đây – Kiệt giơ cái cặp chéo màu nâu để kê bên chỗ mình

- Ồ , cặp chị , em à – Trang vào lớp lấy lại cặp cười tươi gây thiện cảm

- Ô...bà già nào đi lạc vào lớp này vậy , học lộn lớp à hay ngu quá nên bị lưu ban vậy – Kiệt nhìn từ trên xuống dưới cũng cười một cái rõ ghét , lúc này nghe Tuyết giới thiệu bà chị này xem ra cũng bình thường

Trang im lặng lườm xéo Kiệt làm tan biến nụ cười trên môi anh , làm vẻ sang chảnh ngồi xuống , quay về phía nó nói chuyện không quên cho ngọn tóc vả thẳng vào mặt Kiệt làm anh khó chịu nhưng cũng chẳng nói gì , Kiệt chỉ cười , xem ra bà chị này cũng khá thú vị

Ngồi học 3 tiết thì chuông nghỉ giải lao vang lên , nó kéo Trang đi chung cùng cả đám tiện giới thiệu luôn , cả đám nói chuyện vui về chờ hần với nó đi mua đồ ăn . Vừa tới bàn thì nó quảng thẳng đồ ăn xuống bàn , ngồi xuống thì nó lại xích sang bên cạnh Trang thơm nhẹ một cái làm hần sững người

- Giời ơi !! Hồi trước hôn chưa đủ sao ?? – Nhật thở dài khi thấy nó lại tí ta tí tởn giữa chốn căn tin đông người này , cũng có vài người học sinh bắt gặp cảnh vừa nãy thì xì xầm to nhỏ

- Thế cũng vui mà – Trang nâng nhẹ một bên má cũng nó , thơm nhẹ một cái

- Chị kì quá nha , Ngọc được sao em lại không được – Tuyết giả bộ giận dỗi , phùng miệng nhìn cô , Trang gãi đầu rồi với qua phía bên Tuyết hôn cái chụt vào má thì Tuyết mới cười tươi rồi

Nó nhìn qua một lượt thì thấy hần đang gặm mặt gặm bánh mì mà khuôn mặt đen xì , nãy giờ nó có làm gì sai sao , đừng có nói là hần cũng ghen với con gái nha , nhưng thế nó cũng thấy vui ít nhất là nó biết nó có trong tim hần là được . Cười , nó quàng tay hần làm hần giật mình , nó lại quay sang Trang :

- Bạn trai em nè , nhìn bọn em hợp đôi không

- Hợp , ở đây còn ai có cặp nữa không , nãy giờ có tôi nên ngại sao – Trang nhìn hần soi xét tỉ mỉ rồi lại quay sang cả đám

Chưa ai kịp nói gì thì nó đã lau chau nói kể ;

- Tuyết với Nhật nè , kia là Hùng với Widel , còn ba người kia đang cô đơn à mà chỉ có một thôi , Quân với Nhi hình như có cảm tình với nhau hay sao ấy , lúc nãy đi học toàn đợi nhau đi cùng không hà !!

- Nhỏ khó ưa này , bà tám vừa thôi – hần nhét miếng bánh mì vào miệng nó

Hai cặp đầu bị nó liệt kê ra thì ngại ngùng gãi đầu , còn cặp còn lại thì người con trai mặt hơi đỏ còn người con gái chẳng lấy một chút biểu cảm nhưng chưa đựng hết tất cả sự ngượng ngùng vào đôi mắt , Trang phải soi xét nhiều lắm mới nhìn ra điểm này , xem ra từ trước giờ bọn nó cũng không thay đổi là mấy

- Em vẫn như ngày nào , vẫn lạnh lùng như lúc mới quen biết , Nhi – Trang muốn biết cô bé này đã được nó cảm hoá hay chưa

- Ít nhất thì đỡ hơn ngày xưa – Nhi tiếp tục uống nước

Trang nhẹ lắc đầu , sau ngần ấy năm nó vẫn chưa thể cảm hoá được con người giá băng này

- À , thứ sáu này là Nô-en đó , có đi chơi không – hần đột nhiên nhớ ra gì đó rồi nói với cả đám

- 2 ngày luôn hả - Nhi cất tiếng

Hần gật đầu

- Vậy thì tôi chỉ đi được một ngày thôi – lông mày nhỏ khê xô lại nhưng lại giãn ra ngay tức khắc

Đến lúc về nhà , Nhi kéo Tuyết với Nhi lên phòng nói chuyện , ở dưới thì chỉ có cái dấu chấm hỏi to đùng đã thế Trang cũng về theo nên cả đám chỉ biết cười xoa

- Thứ bảy này tôi sẽ sang Mĩ – vẫn là cái kiểu nói thẳng như sét đánh vào tai người khác của Nhi

- O..BÀ qua đó làm – nó nghe xong chạy đến nắm tay nhỏ

- Qua đó chữa cho hết bệnh chứ làm gì – Nhi dí đầu ngón tay vào trán nó

- Vậy sớm hết bệnh nhaNhớ mua quà về cho tôi nhé – Tuyết cũng đứng bên cạnh vỗ vai Nhi , được câu trước làm nhỏ xém mở miệng cười thì câu sau của Tuyết làm nhỏ sa sầm mặt mày . Rốt cuộc thì Tuyết sống vì quà sao , cả nó khi nghe xong thì cũng vùi vĩnh theo

- Tôi sẽ mua quà nhiều đến nỗi mấy người chết ngạt trong đó luôn – Nhi gằn giọng làm hai đứa im bất nhưng sau đó lại cười phá lên , hiếm khi được dịp nhỏ giòn vui vui như thế này

33. Chương 33

Đi chơi đêm Nô-en cả bọn rất vui , suốt buổi nó một bên khác tay hấn , tay bên kia thì nắm tay Trang lôi đi nhưng thật sự thì lôi được một tí thì Trang như quá phần khích vì lâu rồi cô chưa được về Việt Nam nên lôi cả nó và hấn đi tùm lum

- Một quá !! Cống em lên phòng đi – nó đi chơi về thì nằm lăn ra ghế rồi lại bắt hấn cống lên phòng , hấn nhìn nó chẳng hiểu vì sao lại nổi nóng nên nhắc bồng nó lên làm nó hết hồn – A...Em kêu anh cống chứ không phải bế

- Ôi dào , sướng thế còn gì ?? Tôi nè , có ai đưa lên phòng như bà đâu – Tuyết hai mắt sáng lên như hai ngôi sao

- Ai kêu em thế ?? Thích thì anh cũng làm được mà!! – Nhật nghe thế giấy nảy lên rồi bế Tuyết chạy nhanh về phòng

Hoa của chúng ta đều được mang về phòng của chủ vì chủ làm biếng mang hoa về phòng còn lại dân FA dưới phòng đang sầm mặt đi lên chậm rãi

- Tại sao tôi vẫn còn ế !!?? – Kiệt vừa đi vừa than thở

- Vì mi giống gay quá nó vậy – Trang được câu nên xén luôn làm Kiệt sầm mặt nhìn cô

- Vậy mi không giống les chắc !! – Kiệt lầm bầm

- Mi vừa nói gì đó – Trang nghe xong liền có một cuộc rượt đuổi và đánh lộn trong phòng Kiệt , có vẻ như hai người này vẫn còn dư nhiều năng lượng

Về lại với phòng hấn , bây giờ hấn cứ gác chân ngang người nó , ôm khư khư không cho nó nhúc nhích

- Đồ khó ưa , em nằm im ngủ giùm cái

- Thả ra , em muốn về phòng – nó giấy giữa

Hấn xoay người về bên kia để nó tự do toả nặng mùi cô đơn và như kẻ bị ra rìa , nó thấy thế mà mồ hôi chảy dài liền cười xuề xoa ôm hấn :

- O...em đổi ý rồi , em ngủ lại ở đây

- Thật à !! Thế thì ngủ đi – hấn hôn chụt lên trán nó rồi nó vùi mặt vào ngực hấn ngủ rất ngon

“Cốc cốc” – Cậu ngủ chưa – Nhi khẽ gõ cửa phòng Quân

- Chưa , ai vậy – Quân mở cửa , mắt hoạt động hết công suất trong màn đêm

- Nhi , cho tôi vào phòng một tí – không đợi câu trả lời Nhi luồn qua Quân trong bóng đêm để vào phòng – Tôi vào phòng rồi , đóng cửa , bật đèn đi

Lần đầu tiên , được người mình thích ghé thăm trong đêm tối thế này làm anh không thoát khỏi những suy nghĩ bậy bạ nhưng mặt anh biểu hiện vẫn rất ngây ngô

- Sao giờ này Nhi chưa ngủ , hơn 1h sáng rồi còn gì

- Tí nữa lên máy bay ngủ luôn

- Nhi đi đâu mà lên máy bay – Quân trở mắt nhìn nhỏ

- Cái này chỉ có 5 người biết là tôi , Ngọc ,Tuyết ,anh Hùng....người biết cuối cùng vào hôm nay là cậu

Nghe câu nói đó Quân chưa hiểu chuyện nhưng rõ ràng trong câu nói đó cho thấy anh cũng có mặt trong tâm trí của nhỏ

- Tôi sẽ đi Mĩ – Nhi nhìn thẳng mắt Quân nhanh tay bit miệng Quân không cho những âm thanh lớn thoát ra

- Để chữa bệnh phải không , nếu thế thì mau hết bệnh rồi về thăm bọn này nha – Quân ngượng nhìn nhỏ , anh muốn nhỏ về thăm anh đầu tiên và anh sẽ tỏ tình lúc đó

- Lại đây tôi biểu cái này – Nhi vẫy tay ra hiệu Quân đến gần

Gần , gần thêm , gần thêm một chút nữa , Nhi đột ngột đưa tay nắm lấy cổ áo Quân kéo nhanh vào người mình , hai môi chạm nhau rồi !! Quân mở to mắt nhưng rồi cũng từ từ nhắm mắt cảm nhận đôi môi nhỏ

- Cậu không tìm được tôi đâu – Nhi dứt nụ hôn và phán một câu làm Quân sững người

- Tôi nhất định sẽ tìm được Nhi – lời nói chắc nịch của Quân làm nhỏ khẽ mỉm cười – Nhi cười đẹp lắm – nhớ ánh đèn hiu hắt ánh qua cửa ban công nên Quân được ngắm nụ cười tuy không được nhiều nhưng đủ làm người đối diện ấm lòng

Sau đó hai người lên ra ngoài , Quân phụ nhỏ xách đồ ra xe

- Làm gì lâu thế ?? – Hùng đã sẵn xe chờ ngoài cửa – Ồ..Quân !! Sao cậu ở đây

- Sao đâu , xe đủ chỗ mà – Quân đánh trống lảng , HÙNG cười hiền , xem ra nhỏ đã tìm ra người mình yêu rồi chỉ cần vài năm nữa là hai người sẽ được bên nhau thôi

- Nè , định bỏ hai người này sao – nó từ đằng sau nói khẽ sau đó Tuyết cũng đi ra

Tưởng cả đám ngủ hết rồi ai dè còn sót lại mấy đứa bạn thân này . Thẳng đến sân bay trong xe có hai cô gái đag hát hò đủ kiểu để làm vui cho cuộc chia tay sắp tới , còn ở nhà thì một người ở phòng khách cười nhẹ theo dõi cái điện thoại đang có một vật chớp chớp màu đỏ nhảy trên màn hình :

- Em còn lâu mới trốn được anh , về đây đi khó ư à

Đến sân bay y như cái lúc nó tiễn Trang , cũng khóc sứt sứt nhưng cái này thì còn ghê hơn , đến nỗi Hùng phải chạy đi mua mấy bịch khăn giấy mới đủ

- Nhi đi rồi về chứ có luôn đâu mà khóc gớm thế - Tuyết lấy khăn chùi mặt mũi cho nó nhưng câu nói của cô làm ai đó bị nhột

Nó vẫn cứ sùi sụt , lúc cười lúc khóc chẳng biết đường nào mà lần , Tuyết đang thắc mắc rằng khi quen hẳn mà như thế này thì hẳn ra sao , nhìn nó bây giờ mà Tuyết muốn giộng cho nó mấy quả đấm . Đến lúc làm thủ tục xong xuôi , cho hành lí vào trước còn nhỏ ở ngoài với bọn nó

- Sớm hết bệnh nha , anh sẽ dẫn Widel qua thăm em vào tháng sau – Hùng xoa đầu nhỏ , đúng là mẫu anh trai hiền có khác

- Nhớ gửi mail về cho tôi nha ...đừng quên.....à mà thôi – Tuyết cười tính nói gì đó nhưng nhìn ánh mắt nhỏ là thấy sợ rồi

- Cho tôi ôm cái đi – nó vẫn rùng rùng nước mắt , dang hai tay chờ nhỏ ôm , khi nhỏ đã ôm rồi thì nó lại nói tiếp – Nhớ mua quà cho tôi với Tuyết nha – Nhi nghe xong thì siết chặt nó nghe cả tiếng xương kêu , ai cũng xanh mặt

Được nhỏ thả ra , nó cười xuề xuề ôm cái lưng bị vẹo xương . còn Quân thì đứng đực ra đó chẳng biết làm gì , ngay từ đầu đầu phải nhỏ cho anh đi mà anh xin đi thì biết nói gì !! Nhi ngoắc tay làm vẻ mặt hình sự làm Quân giật mình nhưng vẫn tiến sát vào người nhỏ , kéo nhanh cổ áo của Quân , chỉ kịp hôn nhẹ một cái ngay môi làm anh sững người và chạy bắn vào phòng chờ không quên quay lại nở nụ cười mà nhỏ luôn cười một mình :

- Bai nha , tôi sẽ không về đâu

Ặc....hứa hẹn gì kì vậy , nó nghe xong mà cái xương đang vẹo có cảm tưởng như gãy luôn nhưng mà nhìn biểu hiện lúc này của nhỏ thì có lẽ nhỏ sẽ không về thật , mà nụ cười của nhỏ cũng đẹp , nhỏ mà cười thường xuyên thì khối anh đổ luôn chứ chẳng chơi

- Nhỏ cười đẹp nhỉ !!??

- Ủ , đẹp ghê – Quân đi kể bên cứ ngằm màn trời đen tối có một cái máy bay nhấp nháy ánh đèn

- Tôi hỏi Tuyết mà , lúc này được nhỏ hôn nên hoang tưởng à – nó nghe thế liền châm chọc làm anh cứ ngửa cổ lên trời mà đi chứ bây giờ mặt anh đỏ lên hết rồi , nào giờ anh chẳng biết thế nào yêu mà bây giờ khi yêu thật rồi thì lại phải tìm người đó , cứ đợi đó đi !!

Về đến nhà , tưởng ngủ hết rồi nó cũng tỉnh luôn về phòng hấn lập hiện trường giả nhưng khi vừa bước vào đến nhà thì hấn bẽ tốc nó lên và chạy nhanh như bão chẳng để ai phản ứng

- Tiêu bà rồi Ngọc ơi – Tuyết chỉ biết làm bầm và mong sao hấn dần nó như xương luôn cho rồi , bạn bè khôn nạn hoạt động ban đêm thế này đây

Bể nó về đến phòng , nó có cảm tưởng ánh mắt hấn đang ăn tươi nuốt sống nó , hấn tiến bước , nó lùi một bước . Cứ thế cho đến khi nó đụng phải bức tường lạnh ngắt thì lại cười mếu nhìn hấn :

- Anh không buồn ngủ sao ??

Hấn không nói gì chỉ đưa tay hướng về phía nó làm nó tưởng sẽ bị ăn đòn nhưng hấn lôi nó lại gần và siết chặt lấy nó , nó bắt ngờ mở to mắt

- Lúc thức dậy , anh tưởng em bỏ anh rồi !! – hấn thật sự rất sợ cái cảm giác thiếu nó ở bên , khi hấn tỉnh dậy hấn nghĩ nó đã về phòng nhưng khi xem qua xem thì lại không thấy nó trong phòng , hấn tính kêu cả đám dậy nhưng khi kiểm tra thiết bị định vị được gắn trên cái nhẫn hấn tặng nó thì hấn mới an tâm ngồi ngoài phòng khách chờ nó về

- Sao hôm nay sến thế ?? Hay anh ngoại tình với cô nào rồi à ?? – bầu không khí im lặng , lạnh mạn đã bị nó xé toạc không thương tiếc khi nó đẩy nhẹ hấn ra rồi làm cái bộ mặt nghi ngờ kiểu mỉa mai

- Đồ khó ưa !!! Phạt em một tuần về phòng anh ngủ , trốn buổi thì tăng lên 1 tuần nữaGiờ thì đi ngủ mau !! – khoé môi hấn bỗng giật giật , lo cho nó mà bị nó nghi ngờ là sao , cái thể loại gì đây....hấn quăng nó lên giường , ôm chặt nó và cả hai lại chìm vào giấc ngủ

Cùng lúc đó ở một toà nhà cao tầng có một cặp nam nữ đang cụng ly rượu vang nở 1 nụ cười khá bí hiểm , trên bàn tràn ngập ảnh của cả đám và người bị khoanh dấu đỏ chính là nó

- Hà hà...Ngày mai phi vụ sẽ bắt đầu – người đàn ông hiện rõ cái tàn ác

- Ủ....Ngày mai...- người phụ nữ đối diện nhẹ nhếch môi xoay ly rượu , dừng hỏi tại sao nha con trai yêu quý.....

~ Sáng hôm sau ~

- Đi học thôi !! – Hùng vác cặp ra ngoài ngoảnh lại nhìn Kiệt , Nhật và Trang đang ngồi ì trong phòng khách

- Không chờ bé Nhi à ?? – Trang mở to mắt nhìn Hùng và chỉ về phía cầu thang

- Không , nhỏ đi rồi Mĩ ngày hôm qua rồi – nó đi vào nói thay Hùng , ánh mắt đượm buồn

- Thôi buồn làm gì...nhỏ đi rồi về mà....- Nhật đứng lên xoa đầu nó , bây giờ nhìn Nhật mới ra dáng anh trai nó

Cả đám lại xách cặp đi học , một chiếc xe ô tô màu đen cũng theo sát bọn nó , chiếc xe đó đã lọt vào mắt Trang và Kiệt

- Cái cậu nghĩ có giống cái tôi đang nghĩ không – Trang nhìn ánh mắt Kiệt cũng đủ biết anh cũng phát hiện một điều bất thường nên huých nhẹ tay Kiệt tránh không bắt dây động rừng

- Bà chị cũng để ý sao ?? Tưởng mắt chỉ để trưng thôi chứ !! – Kiệt khẽ liếc mắt xuống nhìn thân hình 1m65 kia , ánh mắt khẽ ra hiệu cho cô đóng thật chặt

Hiểu ý , khi nghe xong câu sau của Kiệt thì cả hai rượt nhau chạy lên sân thượng để tránh người nào đó trong cái xe màu đen đó , khi chạy Trang cố gắng huých nhẹ vào vai nó , Tuyết và Widel , khẽ đánh mắt về chiếc xe , còn Kiệt mặt thì cười rõ tươi nhưng khi chạy qua mấy nam thì khẽ bóp vai tạo ám hiệu . Thế là cả đám rào bước ra khỏi tầm ngắm của chiếc xe bằng một cuộc rượt đuổi khá gay go

- Chiếc xe ấy đi theo ta từ khi ở đường lộ tới trường luôn đấy , sao mấy em chẳng để ý kĩ gì hết vậy ?? – Trang trở lại với vẻ mặt nghiêm khắc

- Em tưởng họ đi cùng đường – nó cũng biết có xe nhưng không nghĩ nó lại theo dõi mình

Nghe xong câu đó , Tranh muốn nhào vào đánh cho nó tỉnh ra may mà còn Tuyết ngăn lại

- Em nghĩ nó nhắm vào tất cả chúng ta – hẳn đang chiêu suy nghĩ rồi có ý nhấn mạnh từ “tất cả”

- Em ra ngoài thử - nó nhanh như chớp chạy xuống sân thượng của trường làm cả đám dí theo không kịp

Vừa chạy ra khỏi cổng trường vì bước thì nó bị bịt miệng từ phía sau , hai tên đồ con khổng chế ngay khi nó đang bất ngờ không kịp phản xạ , tổng nó lên chiếc xe và phóng mất hút , khi cả đám chạy ra thì đã quá muộn

34. Chương 34

- Tôi phải đuổi theo – hẳn bàng hoàng nhìn chiếc xe lao kinh hoàng trên đường mà bất lực , hă tính chạy vào lấy xe thì bị Hùng ngăn lại làm hăn sôi máu – Tránh ra , tôi phải đi theo chiếc xe đó

- Đến bar cái đã – Nhật ôn tồn bảo hăn – Bọn chúng sẽ không làm gì Ngọc đâu

Cả đám nhanh chóng lướt moto đến quán bar , hăn cho tụi hết đàn em lại chờ lệnh , vào căn phòng cách âm – phòng mấy nam hay tụ lại để bàn bạc việc sổ sách , hăn lấy điện thoại ra tìm cái chấm đỏ trên màn hình nhưng không thấy

- Em tìm cái gì đó – Tráng thấy hăn lạ nên tần ngần hỏi

- Em có gắn định vị trên nhẫn em tặng cho cô ấy nhưng giờ dò thì không thấy tín hiệu . 1 là nó đã bị hỏng , 2 là bọn nó đã biết , nhưng cả hai trường hợp trên là bất khả kháng

- Thiết bị ấy có giới hạn phạm vi là bao nhiêu vậy ??? – Tuyết đột nhiên lên tiếng , cô lôi từ trong cặp ra một chiếc laptop

- Khoảng 10km – hăn không hiểu nhưng vẫn trả lời

Tuyết đột nhiên nhếch mép , cô lại lôi ra một cặp kính , khi Tuyết đeo vào thì nhìn cô càng sắc xảo hơn , có thể giết người bằng ánh mắt

- Nhẫn của cậu kết hợp với vòng tay của tôi thì sẽ có bán kính mở rộng hơn 50km , đưa điện thoại cho tôi

Khi vừa nhận được điện thoại từ tay hăn thì tay bên kia của Tuyết đang làm việc cấp tốc trên bàn phím , các dãy số cứ chạy ngang dọc trước màn hình laptop . Chưa đầy 5 phút thì màn hình ại hiện ra một tia đỏ loé lên trên màn hình

- Ngọc đang ở toà nhà Grand Queen tầng 10 , dãy A , cách đây khoảng 30 km – Tuyết ngưng bấm nói rõ vị trí của cái chấm đỏ trên màn hình , sau đó lại rút cái điện thoại ra gọi cho ai đó – Alo, Nam à , chuẩn bị một số đàn em đến khu vực chung của Top.7 đi , chúng ta phải san bằng địa phận của lão hói hách dịch kia

Tất máy , Tuyết tháo cặp kính xuống thở nhẹ , trừ Trang thì ai cũng có dấu chấm hỏi to đùng , chẳng hiểu cái chuyện gì đang xảy ra

- Tôi có thể hiểu chuyện này như thế nào đây – hăn nhíu mày lắc ly rượu trong tay , ánh mắt đang hiện rõ sự lo lắng

- Cái vị trí Top 2 cả nước chính là bọn tôi , rất nhàn hạ trong việc quản lí bang nên hầu như mọi thông tin về người đứng đầu bang là con số 0 chỉ biết có một hội phó là lộ diện , tôi biết các cậu có một số khó khăn với một gã đầu hói rất nham hiểm và nham nhở vì các cậu bước chân vào cái thế giới này chủ yếu để kinh doanh nên các cậu chưa biết cái thế giới này khắc nghiệt như thế nào đâu !! – Tuyết từ tốn giải thích

- Sao không nói từ đầu – hăn đang cố gắng kiềm chế cảm xúc của mình , hăn khá giỏi trong việc che giấu cảm xúc

- Xin lỗi , Ngọc là người kêu tôi đừng nói vì không muốn các cậu dính cái khắc nghiệt trong thế giới đêm này – Tuyết ánh lên một tia sắt đá

Hắn thản nhiên thả rơi cái li xuống đất , nhưng nó không vỡ vì dưới nền là một tấm thảm , hắn tiếp tục :

- Ý cô là Ngọc chặn tất cả mối nguy hiểm về việc tranh chấp quyền lực ở đây sao ?? Giống cái li này sao ??
- hắn tối sầm mặt nhìn chiếc li nằm lẩn lóc trên tấm thảm

Tuyết im bặt không nói gì , đến khi có một đám em của hắn chạy vào , mặt tái đi :

- Hội phó Top 2 đã đến khu vực của chúng ta , giờ sao anh hai

- Cho họ vào – hắn trầm giọng lên tiếng

Nam bước vào nhận thấy không khí im ắng , nặc mùi ám khí cũng thấy ngọt ngào theo , sau khi quét một lượt khắp căn phòng thì chợt thốt lên :

- Ô...Sao em lại ở đây ??? – Nam chỉ vào Trang

Nghe giọng quen quen liền ngược mặt lên cũng ngạc nhiên không kém :

- Ủa?? Không phải giờ này anh đang khảo sát thị trường bên Mĩ sao ??

Trong tình hình căng thẳng như thế này còn hỏi thăm sức khỏe , việc làm của nhau làm cả đám tò mò , Kiệt xoay li rượu lên tiếng :

- Bà chị quen ông hội phó này sao ??

- Người yêu cũ mà – Trang và Nam đồng thanh đáp

Lại một bất ngờ , nghe Nam phải đi theo ba qua Nhật làm gì đó 3 tháng mới về nhưng Tuyết không ngờ sang đó ông này cũng đi lung tung ghê gớm , khẽ liếc Nam rồi trở về vấn đề chính :

- Ngọc bị bắt rồi , kêu anh em chuẩn bị ngày mai đi san bằng chỗ của lão hói luôn

Hắn im lặng nhưng chợt lên tiếng :

- Sao không phải là bây giờ

- Ta cần thời gian , tôi biết cậu lo cho Ngọc . Yên tâm đi , bọn chúng sẽ không làm gì Ngọc đâu , ít nhất là từ giờ đến lúc bọn chúng gọi điện cho cậu – Tuyết lại trầm ngâm suy nghĩ

Vừa lúc ấy , điện thoại hắn reo lên với một số lạ , liếc mắt nhìn cả đám cũng biết nhân vật đang gọi tới là lão hói Tuyết nhắc tới , hắn bắt máy , bên kia đầu dây là giọng một phụ nữ :

- Chào con trai !! Chắc con biết bạn gái con đang ở chỗ mẹ phải không ??

- Thứ nhất : Tôi biết chính xác chỗ Ngọc đang ở đâu nên bà không cần phải nói . Thứ hai : **BÀ KHÔNG PHẢI MẸ TÔI** – điều thứ hắn thì hắn gằn giọng lên như muốn nghiền nát một thứ gì đó

- Thôi được rồi , ta sẽ không gọi vậy nữa . Vào vấn đề chính luôn , ngày mai con sẽ phải đưa cho ta giấy tờ san lại vị trí của con bây giờ cho người yêu của ta bằng không thì...còn biết rồi đấyHahahaha.....- người phụ nữ vội đổi kiểu xưng hô , cách nói đủ cho biết bà ta rất thâm hiểm đã thế trước khi cúp máy bà ta lại kèm theo một nụ cười hả hê để chọc tức hắn

Tắt máy , hắn chợt nhận ra những ánh mắt khó hiểu giành cho hắn , từ từ ngồi xuống , lấy lại bình tĩnh hắn bắt đầu giải thích cho mọi người hiểu . Mẹ hắn có 1 người em gái song sinh , mẹ hắn hiền từ bao nhiêu thì em trái ngược hoàn toàn , khi cưới ba hắn thì mẹ hắn mới phát hiện mình không thể mang thai . Ba mẹ hắn đành tìm đến cô em đó , bà ta sẽ mang thai hộ mẹ hắn với điều kiện trong vòng 9 năm kể từ khi hắn lên 10 thì phải chu cấp cho bà ta 100 triệu mỗi tháng , vì mong muốn có con nên ba mẹ hắn nhận lời . Cùng vì đã mang thai hắn nên lúc nào bà ta đến thăm cũng chọc vào tâm trí hắn rằng bà ta là mẹ ruột bằng những câu nói đùa suông sã đến kinh tởm , điều này làm mẹ hắn rất buồn

- Tình nhân....??Lão hói đại gái !! – Tuyết phán câu xanh rờn khi nghe hết chuyện của hắn

Về phía nó thì đang bị trói chặt tay vào thành giường , hai chân bị xích phía cuối giường và nó đang nằm trên giường đánh một giấc no nê mà chẳng cần biết hai thằng côn đồ nhìn nó với ánh mắt kì dị . Đời nào khi nghi tin bị bắt làm con tin mà nó còn đòi ăn cơm rồi bây giờ lẫn ra ngủ say sưa

- Con bé sao rồi ?? – người phụ nữ ấy bước vào phòng kiểm tra

- Như chị thấy , nó ăn xong ngủ luôn , thật là chẳng biết sợ là gì – 1 tên cúi đầu lễ phép nói

- Không sao , ngày mai ta sẽ cho nó biết thế nào là hành hạ - bà ta cười mà sát khí bao quanh căn phòng đến nỗi hai tên kia không dám hó hé câu nào cho đến khi bà ta rời phòng

Sáng hôm sau , cả đám chuẩn bị tiến bước tới chỗ của lão hói , ở thì lão ta là một con người khá xảo quyết nhưng chắc tại bản tính đó nên đầu hấn trọc lóc , được vài sợi lưa thưa , lão chỉ được cái đáng ra về làm quan to chứ trong mắt bọn nó lão như cái giẻ lau nhà lâu ngày không giặt

Trên đường đi , Trang có gọi điện cho ai đó trông có vẻ rất bí mật , đã thế còn cười một cách nham hiểm , Kiệt thấy thế liền phóng xe lên trước bấm còi gây sự chú ý của cô

- Gọi điện cho người yêu sao mà cười một mình thế bà chị

- Cậu ghen à ?? – Trang lườm xéo Kiệt móc một câu làm anh rú ga vọt lên trước . Ủ thì công nhận bà chị đúng kiểu Kiệt tìm nhưng bà chị này có vẻ rất vô cảm với con trai ...Cửa bà chị này thì cần rất nhiều thời gian .

Nghĩ đến đó Kiệt bỗng nhoen miệng cười , thế mới là tình yêu chứ !!! Nhặt vọt qua anh không quên quăng lại một câu : “ Thằng điên”

Quay ại chỗ nó , hiện giờ nó đang ăn sáng cùng với lão hói và mẹ hờ của hấn . Mới sáng sớm ngủ dậy thì thấy hai thằng canh chừng ngủ gục nên nó đi xuống dưới nhà làm lão hói với mẹ hờ cầu hấn ngạc nhiên , nó còn tỉnh hơn cả những đứa tỉnh nữa . Xuống dưới nhà còn hỏi có cây đánh răng hay không , còn sai ngay bà hầu kế bên làm bữa sáng 3 người

- Cháu biết ta là ai không ?? – lão hói bắt đầu lên tiếng

- Biết . Ông là bang chủ của bang Dreath , tên bang là tên ông , sở hữu trí óc không đến nỗi nào và thủ đoạn không thiếu , ngoài ra ông còn có một người vợ luôn đứng sau giúp đỡ ông bằng những chiêu trò rất thâm hiểm và người đó không ai khác chính là người kế bên tôi đây.. Cháu nói vậy đúng chưa ??- nó cười hì hì nhìn 2 người đang trở mặt nhìn nó . Nó là ai , sao lại biết rõ lai lịch của ông đến thế chứ ?? Nhưng không quan tâm , lão chỉ quan tâm tới xấp giấy tờ sang nhượng lại chỗ đứng trong cái thế giới đêm nay

- Hết giờ !! Tên kia , trói bạn gái con trai ta lại đi – mẹ hờ của hấn ra lệnh cho tên vệ sĩ đang cầm sẵn dây thừng ở ngoài

Nó vẫn cười , nụ cười rất khác , cái nụ cười của nó đủ làm cho căn bếp nồng nặc mùi ám khí

- Sao cháu lại cười như thế , cháu không sợ sao ?? – lão hói nhướn mày nhìn nó

- Không lẽ bây giờ phải khóc lóc , van xin hay nguyên rủa ông hay sao , dù gì ông cũng đang mong bạn trai tôi đến màMong ông sẽ sống sót – nó bị trói tay dắt đi chậm chậm vẫn đủ để làm 2 người kia lạnh gáy

- Để xem cháu sống được đến lúc đó hay không thôi – người phụ nữ nhẹ nhếch môi đi theo sau lưng nó

Trong lúc đó , cả bọn đang tập trung tại bar của hấn , cả bọn chưa bao giờ thấy hấn nóng ruột và sắc mặt thuốc súng như bây giờ , ngồi trong phòng mà có cảm tưởng như sắp ra trận

- Tập trung đủ chưa – hấn đột nhiên cất giọng dù không ai nói gì

- Dạ rồi – bên ngoài một giọng nói cất lên , khi hấn cảm thấy lo lắng về một điều gì đó quan trọng thì tất cả các giác quan của hấn rất nhạy , giống như vừa rồi khi không ai biết gì thì hấn lại nghe thấy tiếng bước chân từ xa đi tới

Nghe xong câu đó , cả bọn đứng lên chuẩn bị cho hành trình cứu con bé khó ưa của hấn . Ngoài cái đám mặc đồ đen đang hoành hành trên đường thì có hai chiếc xe ô tô đang theo sát tuyến bên kia , hạ nhẹ cửa

kính xe nhìn qua bên đám bọn nó , Trang nhìn qua khe gạt đầu và bên ô tô nhận được ám hiệu thì liền rú ga đi trước

Grand Hotel – bọn nó đã đến nơi , hấn vội vàng rút điện thoại gọi cho người phụ nữ ấy

- Con yêu đến rồi phải không , cứ vào hết đi , ta sẽ tiếp đón thật nồng hậu

Hấn ngắt máy , tay siết chặt vào cái điện thoại , Nhật đến kiểm chế cơn bão sắp đến :

- Nó sống dai lắm , yên tâm đi

- Anh Nhật nói đúng đấy , Ngọc sẽ ổn mà – Tuyết cũng đến bên trấn an hấn

- Đi thôi – hấn nghe thế cũng lấy lại được bình tĩnh, nếu nó mà xây xước chỗ nào thì h8an1 cũng không để yên cho bà ta

Bước vào cánh cổng , ngay lập tức có người xông ra , đàn em của hấn xông vào chặn đường , tạo cơ hội cho cả đám chạy nhanh vào trong cũng với số đàn em còn lại . Khởi đầu mà quân số mất quá nửa , bước đến cánh cửa tiếp theo thì gặp 1 nhóm người phi dao lia lịa về phía cả đám , nhanh chóng di chuyển , nhường số người đó cho mấy tụi đàn em rồi đi tiếp

- Còn nhiều người không ?? – Kiệt quay lại nói với một người con trai , chắc là người chỉ huy đám em

- Chưa đến 100 – trả lời rất nhanh sau khi luột về phía đằng sau

Qua từng cánh cửa , đàn em cứ thế thưa dần , cả đám nguyên rửa cái nơi này sao lại có nhiều cửa đến thế . Đến cánh cửa cuối cùng , khi mở ra thì một con dao phi ngay mặt hấn nhưng hấn nhanh chóng bắt được con dao ấy phi về phía xuất phát của con dao

- Khá lắm – giọng nói người đàn bà ấy cất lên

35. Chương 35

- Cô ấy đâu – hấn quét 1 vòng quanh căn phòng mập mờ sáng

- Ở đây – bà ta vỗ tay , lập tức căn phòng sáng hấn lên , bức màn đen hiện rõ trong căn phòng

Sau tấm màn đó chính là nó , nó đang bị trói cả chân lẫn tay vào một cây cột thẳng , nhìn khuôn mặt gục xuống hấn cũng đoán được rằng bà ta đã hành hạ nó như thế nào . Hấn tính chạy đến bên nó nhưng có đám đồ đen chia súng vào cả đám làm hấn sững người , nghiêng rằng nhìn nó đang gục đầu rũ rượi bên kia

- Giấy tờ trước – bà ta cười đầy hàm ý

Ngay lúc hấn tính đưa hết giấy tờ cho bà ta thì giọng nó khàn khàn cất lên :

- Đưa cho mụ này thì chúng ta kết thúc

- Con diên này , mày nói gì vậy ?? – khi hấn rút giấy tờ lại thì bà ta lại đến bên nó , tát liên tiếp vào mặt nó đến tứa máu , giờ thì bà ta đã hiện bộ mặt tàn ác và nham hiểm ra – Đưa cho ta , không thì nó chết

Nói thật thì giữa lời đe dọa của nó với lời của bà ta thì có lẽ nó áp đảo hơn , từ khi nào mà hấn biết sợ nó vậy ?? Đang suy nghĩ vẩn vơ thì hấn mới chợt nhận ra bây giờ không phải lúc để hấn có những suy nghĩ vớ vẩn . Không đưa thì bà ta sẽ giết nó , đưa thì nó sẽ bỏ hấn , nó mà bỏ hấn thì có khác gì nó đã chết !!!

- Nếu có một điều ước ngay bây giờ thì anh sẽ ước gì ?? –nó bỗng đứng lên tiếng , cố gắng gượng cười với hấn

- Anh sẽ ước rằng , mẹ anh sẽ không có một người em như thế này – hấn bỗng nghĩ ra ý đó liền vô tư trả lời

- Vậy sao ?? , em sẽ giúp anh cải tạo lại bà già này – nó tháo từng sợi dây thừng ở trên tay nó và nhanh chóng tháo luôn cái dưới chân , nó là ai chứ , đường đường là thủ lĩnh Top.2 mà không tháo được mấy sợi dây tầm thường này thì quả là nhục mặt

Trang bỗng bật tay tao tiếng “tách” thì một đám người mặc áo đen xông vào không chế đám cầm súng , còn dẫn theo cả lão hói , làm cả đám ngạc nhiên nhìn Trang , cô không nói gì chỉ cười một cách đầy nham hiểm

- Sao bọn chúng lại bắt được ông – bà ta lên tiếng một cách mất bình tĩnh

- Sao tôi biết – lão hói nhăn nhó trả lời

Nó ngỡ ngàng nhìn đám đồ đen đang khống chế lão hói và bà ta , khẽ liếc qua Nam , anh hiểu ý nó đang thắc mắc đám người đó có phải người của mình không thì anh liền lắc đầu . Trang thấy thế liền lên tiếng :

- Người của chị , họ ở bên Nhật qua đây với chị , mấy em yên tâm

- À...Làm em tưởng.....Chúng ta quay trở về với công việc nào....- nó gật đầu tỏ vẻ hiểu rồi lại quay sang bà già bên cạnh

Bà ta nhìn nó khá sốc , một đứa con gái nhìn mỏng manh , yếu đuối bị bà ta dẫn cho một trận bán sống bán chết mà vẫn nói chuyện tươi tỉnh còn quay sang hăm dọa bà ấy . Nghĩ đến đây bà ta liền lấy lại khuôn mặt nham hiểm khẽ nhếch môi nhìn nó :

- Cháu tính làm g...

Chưa nói hết câu thì nó lao vào cho bà ta một cái tát làm bật cả máu miệng , vừa mới ngược lên thì nó lại nắm cổ áo cho mấy phát tát liên hoàn , nhìn ánh mắt nó bây giờ toé lửa . Hắn nhìn mà sững người , chưa bao giờ hắn thấy nó như thế này , đây chính là cơn giận đỉnh điểm của nó sao ??? Thật là rùng rợn , hắn đang suy nghĩ về cái lúc hắn lỡ đưa xấp giấy tờ cho bà ta thì liệu hắn có bị như bà ta không ?? Đang suy nghĩ mông lung tùm lùm tè le thì hắn bị tiếng nói của Nhật kéo lại :

- Thăng kia , cậu đang nắm bọn tôi đánh nhau sao ?? – từ khi nào cả đám đã phải đụng tay đụng chân với cái đám áo đen mà lão hói triệu tới , ông già này đúng là cái gì cũng lường trước được

- Khỏi !! Bọn này lo được , cậu lo kiểm soát Ngọc đi , cậu mà không được thì tí nữa Ngọc quay qua đánh cả đám giờ - Tuyết đập đầu hai tên áo đen lại với nhau , vừa nói vừa nhảy vào đập tên áo đen đằng sau lưng Widel mà ánh mắt toé lên một tia điện nhìn hắn

Tính chạy qua chỗ nó thì lão hói đã chặn ngang :

- Tính cứu bạn gái sao ?? Đâu có dễ

- Im đi !! Cái lão vừa hói , vừa mập , y như cái giẻ rách lau xe rác – hăm lườm qua lão rồi lại nhìn nó đang không quan tâm đến bất cứ thứ gì xung quanh mà cứ liên tục đánh bà ta

- Nói hay lắm – Kiệt ở bên kia đang đập liên hoàn vào một thằng nào đó nhưng miệng vẫn cứ chửi sang bên hắn

Xong câu nói của Kiệt thì lão hói liền lao vào liên tục ra đòn , dù gì thì ông ta cũng từng học qua mấy lò luyện võ ở thời trẻ trâu nên đánh đấm là chuyện thường . Hắn khi đỡ đòn do tuổi trẻ có sức trâu hơn cái lão già và mập nên ra đòn với lực mạnh , lão trúng đòn hiểm liên tục . Đang hăng thì lão bỗng rút con dao và một khẩu súng ra làm hắn đứng yên , chỉ cần hắn loại bỏ được khẩu súng thì con dao không có gì phải lo

- Ê !! Ai qua cứu tôi đi – tự nhiên hắn gào lên làm cả đám vừa đánh vừa cười nhìn qua chỗ hắn

- Nhờ đến sự giúp đỡ r....AAAA – lão chưa kịp nói hết câu thì hắn lợi dụng lúc đó đá một cước làm súng của lão văng đi , ngay sau đó hắn bẻ ngược con dao đâm thẳng vào bả vai của lão làm hắn la lên rồi gục xuống , hắn hạ chân xuống thẳng đầu lão làm hắn bất tỉnh , có lẽ sẽ rất lâu để tỉnh lại

- Woa!!! Coi phim miễn phí – Widle quay qua nhìn hắn kết thúc màn đấu võ thì liền thích thú vỗ tay

- Lo mà đánh chứ ở đó mà vỗ tay – Hùng ghé sát tai Widel gầm gè làm nhóc gương mặt vì hơi thở nóng phả vào tai , hai người này cứ thể hiện tình cảm chẳng cần biết mình đang ở đâu

- Ổ ...Tuyệt ơi ,tên cuối – Nhật reo lên thích thú quay qua cầm đầu tên áo đen phi đến chỗ Tuyết , lập tức cô nàng quay lại cho một cước làm tên đó bay qua chỗ khác nằm với mấy tên còn lại

Về phía hấn , sau khi xử lí lão kia xong thì hấn liền lao đến chỗ nó , luồn tay ôm eo nó , tay kia nắm lại cái bàn tay nhỏ của nó đang giơ cao , nó chợt bất ngờ tỉnh ra , buông tay thả bà già kia ra . Hấn khẽ thì thầm bên tai nó :

- Đủ rồi , mình về

- Đủ rồi sao ?? Vậy tốt rồi – nó nói xong liền ngất trong vòng tay của hấn

- Tại....s..sao ?? Tac..chỉ muốn...con gọi ta ...m..một tiếngmẹ thôi sao khó thế ?? – bà ta gượng dậy sau khi cả đám dần rút ra khỏi căn phòng , ánh mắt hiện rõ vẻ buồn

Hấn bế nó , đứng lại một lúc lâu thì quay lại , ánh mắt cũng chẳng khác gì bà ta là bao :

- Nhiều lúc tôi cũng muốn thế nhưng đó là sẽ là lúc bà thay tâm đổi tính , bà xem lại bà đã làm gì đi . Bà làm mẹ tôi phải mất cả 2 năm trời mới thoát ra khỏi căn bệnh trầm cảm , bà hại ba tôi suýt tí nữa thì phải sống đời sống thực vật cả đời và đến bây giờ bà lại còn làm hại bạn gái tôi là sao ?? Thức tỉnh đi !!!

Hấn ngoảnh mặt bỏ đi , để lại bà ta ôm mặt khóc , lúc đầu bà ta chỉ muốn chọc mẹ hấn vài lời ai dè lại ra có sự như thế , bà ta chỉ vì lúc đó hờn ghen tai sao mẹ hấn lại có một gia đình hoàn hảo còn mình thì không nên khi ba hấn tai nạn giao thông thì bà ta tháo mặt nạ oxi của ba hấn , may có bác sĩ tới kịp không thì mất mạng . Bây giờ khi ham muốn được hấn gọi là mẹ thì bà ta lại rẽ theo hướng có quyền lực thì có tất cả , bà ta đã sai sao ?? Vẫn khóc , bà khóc cho cuộc đời sao bà không sống tử tế hơn thì bây giờ đâu the thắm đến mức này , bước dần ra ngoài căn phòng thấy chất đông , bà ta nhẹ mím cười : “ Không có gì là muộn”

~ 2 tuần sau ~

- Chị gọi bọn em ra làm gì vậy – hấn gãi đầu nhìn Trang , mới sáng sớm cô đã kêu cả đám tập trung xuống phòng khách

- Đi chơi..Đi chơi phải không chị - nó chạy xồng xộc xuống nhà lắc tay Trang làm cô có cảm tưởng ra khỏi bả vai mình

- Ngồi yên đi thủ lĩnh – hấn xách cổ nó về ghế ngồi ngay ngắn

Khi tập trung đủ cả đám thì Trang chuyển sắc mặt thư thái sang bộ mặt nghiêm túc lm2 không khí trở nên hơi ngột ngạt

- Chị biết mấy đứa lập bang đều có chủ ý riêng của mình , nửa phần là về kinh donah , nửa phần là vì trật tự ...Sao cả hai cái này không kết hợp lại với nhau ??

- Ý chị là các bang của bọn em hợp lại thành một bang có thể lực trong thế giới đêm sao ?? – hấn đánh mặt nhìn Trang , hấn cũng đang suy nghĩ nhiều về vấn đề này

- Các em đánh bang quá lẽ , sao không hợp lại rồi cùng nhau quản lí – Trang cố gắng thuyết phục cái người đang ngồi bên cạnh nó , Trang thấy hấn có vẻ hiểu vấn đề

- Nhưng bọn em không thể tự ra quyết định của mình , phải có sự chấp thuận của đàn em nếu không xảy ra mâu thuẫn nội bộ trong quá trình hợp lại- hấn tiếp tục đề ra các vấn đề khá nan giải

Căn phòng đột nhiên trở nên im ắng lạ thường chỉ nghe tiếng xoẹt xoẹt của đồ dũa móng tay ở tên tay nó . Bỗng , nó nghe tiếng môto ngoài cổng liền bay ra ngoài để lại nhiều dấu chấm hỏi , khi nó chạy vào thì có đi kèm theo một người – đó là Nam , anh cầm theo một xấp giấy gì đó đưa cho nó , nó lai để xuống bàn cho cả đám xem

Xấp giấy đó là sự ưng thuận của đàn em các bang khi nghe tin hợp lại thành một , trong phi vụ cứu nó các bang hỗ trợ nhau rất nhiều nên phần nào cũng hiểu nhau hơn . Cả đám nhìn nhau rồi lại nhìn nó đang ngồi gác chân lên đùi hấn dũa móng tay 1 cách thư thái , xem ra nó đã đi trước hấn 1 bước rồi , hấn thầm cười rồi lại ghì đầu nó :

- Nói ra ngay từ đầu có phải dễ thở không hả , đồ khó ưa???

- Đừng ghì đầu em nữa , mai mốt em sẽ khai sạch sẽ cho anh nghe luôn – nó ôm đầu bắm lấy tay hấn rồi gào lên

Widel sức nhớ đến cái gì đó vội chạy lên phòng lại cầm theo xấp giấy :

- Cô đưa cái này cho em kêu anh chị ghi nguyện vọng đại học để các thầy cô hướng dẫn từ bây giờ luôn

- Cái này á ?? – Tuyết cầm lên rồi lại để xuống – Bọn chị có bằng hết rồi , chỉ đi học hết nam nay thì mỗi đứa một ngả

- Why?? – cô nhóc nhìn Tuyết rồi lại nhìn cả đám , ai cũng nhún vai rồi gật đầu làm nhóc méo mào sà vào chỗ Hùng – Sao không ai nói với em ?? Quê chết đi được

- Thôi , lên phòng anh hướng nghiệp cho – Hùng vỗ lưng nhóc Widel rồi nhẹ nhàng đưa nhóc lên lầu

Hấn cũng tính lên phòng thì bị nó tóm cổ đưa đi siêu thị mua đồ cho cả đám , nước mắt hấn chảy ngược vào trong , nói đi mua đồ ăn thực chất giống đi mua đồ cho nó hơn ,nhìn hấn bị nó lôi xềnh xệch mà cả đám chỉ biết thương hại thầm chứ cứ thử nhảy vào coi , nó cho bầm xác

Rồi mọi người cũng trở về phòng , Trang ngồi ngoài phòng khách xoa vầng thái dương , nói chuyện với mấy đứa này tiêu tốn chất xám quá !! Bỗng từ đâu có 1 chai nước cam và 1 ly nước chanh chìa trước mặt cô , vội ngược lên thì ra là Kiệt và...Nam?? Cô tưởng Anm cũng phải về rồi chứ

- Mệt rồi , em uống đi !! Giải khát tí mà – Nam đặt ly nước xuống rồi lại cười nhìn Kiệt – Trang thích uống nước cam lúc mệt nên em có thể uống hết ly nước chanh đó

Nụ cười của Nam như thể hiện ý : “Cô ấy sẽ lại là của tôi , trẻ con thì biến” . Kiệt cũng chẳng thua gì liền nắm lấy bàn tay Trang dúm ly nước vào tay cô , miệng cười rất tươi :

- Bà chị uống đi cho đỡ già

Nói rồi kiệt bỏ lên phòng kèm theo cái liếc mắt : “Ai nói , bà chị sẽ là của tôi”

Trang ngó người vài giây lại thầm cười nhìn ly nước chanh trên tay , xem ra cậu ta cũng không đến nỗi tệ nhưng cậu ta vừa nói mình già , thật không thể chấp nhận được . Nghĩ đến đó cô liền uống hết ly nước chanh rồi cầm chai nước cam của Nam định đi lên lầu rồi lại quay người về phía Nam :

- Em sẽ là em gái của anh , anh tìm cô gái nào tốt hơn em đi ...Với lại , có vẻ em thích người khác rồi

Nam đứng một hồi nhìn Trang đi lên lầu rồi tự cười với mình : “ Em nghĩ tìm người tốt hơn em dễ lắm sao??” và nói to để Trang có thể nghe thấy ở trên cầu thang :

- Cho cậu ta một cơ hội , mất cơ hội đó thì anh sẽ mang em về

Trang đứng trên cầu thang nghe những lời đó liền mỉm cười nhẹ chậm rãi bước lên lầu , Nam cũng ra về , Trang thầm nghĩ : “Em sẽ là của cậu ta và cậu ta sẽ là của em”

Nghĩ đến thế thôi rồi lại quay trở về với thực tại , Trang bẻ tay rôm rốp , xông vào phòng Kiệt dẫn anh đến nhữ xương :

- Lúc này cậu nói ai già !!!!!????

- Tôi nói thôi mà , chị tự nhận à , bà chị già

“Rầm” , “bốp bốp” , “bụp bụp” – Tiếng động ấy cũng đủ kết thúc một ngày

36. Chương 36

Ô hô !! Đến tết rồi cả đám lại bị phụ huynh tìm đến tận nhà xách cổ lôi về nhà , chúng nó về nhà ăn tết mà cứ như xa nhau luôn hay sao mà đứa nào đứa nấy diễn sâu cực kì . Xách vali chậm chậm , lâu lâu lại quay lại nhìn nhau bằng ánh mắt đượm buồn , phụ huynh nhìn mà nổi gân xanh quá tháo :

- Mấy đứa này !! Có nhanh lên không hay muốn khỏi gặp nhau luôn đây – ba hần cười cười lên tiếng

Câu nói của ba hần làm bọn nó chỉnh chế độ cực kì nhanh chui tọt vào xe , riêng hần còn qua chỗ nó xoa đầu nó :

- Ở nhà cầm quây nghe chưa ??

- Biết rồi ! Biển đi – nó chu mỏ đẩy hần ra rồi lại chui qua cửa xe kéo áo hần – Mừng 2 qua nhà em chơi , mẹ em chờ - nó lại liếc khê vào xe , nơi có một quý bà đang ngồi nhe răng cười nham nhở

- Ủ !! Vậy mừng 4 qua anh qua rước em về nhà anh chơi , ba anh mong – hần khê nhìn ba đang ngồi trong xe nhìn thẳng con một cách nham nhở

Về phần Trang với Widel do ở nước ngoài về một mình nên không gia đình rước . Hùng bế xốc Widel vào trong xe chở thẳng về nhà chuẩn bị sang Mĩ thăm nhỏ Nhi luôn . Còn Trang đứng bơ vơ ở ngoài cổng , tính gọi cho tài xế riêng thì Kiệt đi tới ném cho cô cái mũ bảo hiểm :

- Tôi chở chị về nhà tôi chơi qua tết

- O...Ba mẹ không ở nhà sao ??

- Không , đi công tác rồi , tôi ở nhà với 2 đứa em họ

- Trai hay gái ??

- CẢ hai

- Vậy thì đi – Trang nghe xong liền nhảy phắt lên xe vỗ lưng Kiệt đầm đệp

Kiệt phóng xe đi , Trang chưa kịp chuẩn bị tinh thần nên giắt người ra đằng sau vội ôm lấy Kiệt , cô sờ sờ ở dưới phần bụng nơi có cơ bụng săn chắc

- Bà chị biến thái , ngực mặc size A 40/75 phải không – bây giờ đầu óc Kiệt đã không còn trong sáng nữa mà cực kì đen vì bị kích thích với vòng 1 của Trang cứ cọ vào người

- Im đi !! 41 cứng à !! Tiện cho hỏi , mấy đứa em họ của cậu nhiều tuổi rồi – Trang vui mặt vào lưng Kiệt , không hiểu sao cô lại thích như thế

- Trai 20 , gái 18 – Kiệt mặt tỉnh rụi trả lời nhưng tim cứ đập loạn cả lên khi hơi thở đều của cô cứ phả vào lưng anh

Mấy đứa này về nhà chỉ ăn không ngồi rồi chờ giao thừa là vọt đi luôn , các bậc cha mẹ nhìn thấy thế chỉ biết thở dài lắc lầu , ai biểu hồi nhỏ thả lỏng chúng quá nên bây giờ chúng làm cần muốn đi thì đi muốn về thì về chẳng phép tắc gì cả

Cả đám dẫn nhau vào quán bar chung , từ hồi sát nhập với nhau cũng chưa vào ổn định giấy tờ gì cả , xem ra gần tế cũng có vài gười phải bù đầu với mớ giấy tờ chất đống

- Biết thế này thì tôi đã làm từ mấy tháng trước rồi – Nhật nhìn số liệu trong giấy mà ngán ngẫm

- Anh im lặng rồi làm nhanh nhanh để còn đi chơi chứ - Tuyết đẩy gọng kính của mình lên liếc nhìn Nhật

- Trông em đeo kính xinh hơn nhiều – Nhật quàng tay qua eo Tuyết rồi bắt chợt hôn nhẹ lên má cô , làm cô chỉ biết đỏ mặt nhìn xấp giấy

Kí kí , soi soi , xem xem , mãi đến 11h tối bọn nó mới làm xong giấy tờ

- Aaaaaaa...Thoải mái quá !! – nó vươn vai ngáp dài như trút bỏ được gánh nặng

- Uống đi nè ... Ủa...Hùng với Widel đâu sao không thấy – hần đưa ly nước ép cho nó rồi chợt nhận ra dân số bị hao hụt

- À..hôm trước Hùng có gọi điện cho tôi kêu là anh ấy với Widel đi qua Mĩ thăm nhỏ Nhi từ hai hôm trước rồi – Tuyết lại đẩy gọng kính nhắc ly rượu nhấp nhẹ

- À...à..Qua đó , xem mắt là chính , thăm nhỏ là phụ - Kiệt nở nụ cười gian manh rồi cả đám cũng dần dà nở nụ cười hắc ám , không ngờ hai người thâm sâu như vậy , trong đám chắc Hùng và Widel sẽ là cặp gởi thiệp hồng đầu tiên

Cả bọn đi chơi lêu lổng được 30 phút thì cũng phải về nhà trước giao thừa , bọn nó không muốn ba mẹ phải đón giao thừa mà thiếu con cái , ít nhất bọn nó cũng hiểu được sự cô đơn củ ba mẹ khi con cái của họ đi chơi với bè bạn quên về đón giây phút thiêng liêng cùng với họ . Nó được hấn hộ tổng về đến nhà

- Cho hôn tam biết năm cũ cái coi – nó toan bước vào nhà thì hấn quàng tay qua eo nó , nhẹ nhàng đặt đặt môi mình lên cánh hồng xinh của nó

Nụ hôn đang đến giây phút ngọt ngào nhất thì đột nhiên có tiếng bước chân kèm theo tiếng nói bông đùa không kém phần sát khí :

- Hai anh chị tính hôn hít tới bao giờ ?? – là giọng của mẹ nó , nhìn hai đứa không ngần ngại thể hiện tình cảm giữa đường xá thế này mẹ nó cũng không được vui cho lắm

- A..mẹ...Đi về đồ háo sắc – nó giật mình đẩy hấn ra , gương mặt nó ửng hồng nhìn mẹ rồi lại phẩy tay xua đuổi hấn một cách vô tâm

- Cháu bác cháu về !! Tôi mà háo sắc thì em là đồ khó ưa của kẻ háo sắc này !! – hấn gật lễ phép chào mẹ nó rồi lại quay lại lườm nó và vọt ga đi luôn

Về đến nhà , chưa kịp thở thì ông bố vĩ đại đã chạy ra nện cho hấn một phát rồ đau ngay sau lưng , hấn la oai oái rồi ba hấn mới tiếp lời :

- Dám thể hiện tình cảm trước nhà bạn gái à ?? Ba mới vừa bị bên kia mắng vốn xong đóĐi !! Đi lên thay đồ mau – ba hấn nói một tràng rồi đá mông hấn , đuổi hấn lên phòng , hấn chỉ biết cúi đầu chằm chằm bước lên phòng

Về phần nó thì đang bị giáo huấn

- Con gái được mẹ chiều quá nên muốn làm gì thì làm đúng không ??? Con là con gái nên cái gì cũng phải biết giữ ý một tí đừng có vô tư quá nghe không ?? Mẹ không cấm con có bạn trai nhưng cũng phải đề phòng một tí . Mẹ biết Phong là người tốt nhưng mẹ không nghĩ các con có thể đi xa hơn nữa hay không ??...Hiểu ý mẹ chứ ??...Giờ thì lên thay đồ nhanh lên !!

Nó bước lên lầu mà lòng nó có gì đó dè dặt , thay đồ xong , nó nhắc máy gọi cho hấn , liệu có như mẹ nó đã nói là hai đứa sẽ chỉ dừng lại ở mức say nắng rồi lại đổ vỡ sao ?? Tiếng điện thoại chờ khô khan cuối cùng cũng dừng lại , nó lại nghe thấy tiếng hấn , vẫn cái giọng trầm trầm ngày ngày mắng mỏ nó , chăm chút cho nó từng chút

- Sao lại gọi cho anh vậy , không đón giao thừa với ba mẹ sao ??

- Anh...Em có chuyện muốn hỏi – giọng nó trầm trầm làm bên kia đầu dây tắt hấn nụ cười

- Em có chuyện gì sao ?? Có chuyện gì em hỏi đi

- Giờ em mới nhận ra là anh chưa bao giờ nói yêu em – giọng nó vẫn đều đều , mắt nó vẫn nhìn đồng hồ treo tường đang đếm ngược còn 5 phút trước giao thừa

Hấn có vẻ ngạc nhiên , có lẽ hấn chưa bao giờ nghĩ đến chuyện này , hấn cũng biết tính nó khi ai đó đưa ra một lời khuyên thật lòng thì nó lại bắn khoăn đủ điều , cũng do cái tính này mà hấn càng yêu nó hơn , khề cười rồi hấn dựa tay vào lan can phòng nói lại với nó :

- Em nghe cho kĩ này....Tôi sẽ không bao giờ nói yêu em , hiểu chứ ??? Trừ khi...

- Trừ khi làm sao ?? – nó nghe câu đầu của hấn mà lòng quặn lại , không lẽ hấn chưa bao giờ yêu nó thật sự sao??

- Trừ khi hôm đó tôi và em cùng đứng trong giáo đường và mặc đồ cưới , em hiểu chứ ?? – hấn vẫn thích thú nhìn pháo hoa bắn lên từ xa ...Giao thừa đã đến , nó ngạc nhiên nhìn pháo hoa bên ngoài lan can , nó không nghĩ hấn lại nghĩ xa đến như vậy , mặt nó ửng hồng , giọt nước mắt nhẹ lăn trên má nóNó cúp

máy không lời từ biệt , miệng nó đang cười , cười thật tươi vì nó biết hẳn không hề yêu nó mà là rất yêu nó

Bên kia , hẳn nghe tiếng đập máy liền mỉm cười ngắm những đốm sáng trên bầu trời đen đầy sao tự nói vu vơ : “ Tôi yêu em , đồ khó ưa !!!”

Hai đứa nó đã bước qua giây phút thiêng liêng như thế đó , còn những người còn lại thì sao ?? Tóm tắt nhé!! Nhật và Tuyết cứ hôn chụt chụt qua điện thoại mà chẳng biết thưởng thức pháo hoa được bắn lên trời , Hùng và Widel thì đã làm lễ đính hôn ở bên Mĩ với sự đồng ý của cả hai gia đình , Quân thì đờang ngồi trong nhà liên tiếp bóc bánh kẹo ăn như heo Trang đang liên tiếp đánh Kiệt chỉ vì Kiệt lỡ miệng nói xấu Trang với hai đứa em họ

Đến mừng 2 Tết , đúng như lời hẹn , hẳn đến nhà nó , vừa mở cửa thì nó đu lên người hẳn theo sau đó là mẹ nó đang cầm muống mức canh , đầy sát khí :

- Mẹ đã nói là đừng ăn vụng rồi mà

- Một miếng thôi mà mẹ ...Phong , anh nói giúp em đi – nó núp sau lưng hẳn đứng đưa làm hẳn cứ như lá cây bị gió đùa

Từ sau lưng hẳn , là ba mẹ hẳn đang tròn mắt nhìn “con dâu tương lai” đu trên người con mình cộng thêm bà xuôi gia đang cười mà toả đầy sát khí , cổ vể họ sẽ có một “con dâu” năng động , như thế cũng vui ...

- Chị à , bé nó thêm ăn thì chị cho nó ăn xiu cũng được mà – mẹ hẳn bước đến lên tiếng giùm nó

- Mọi người bắt nạt tôi sao ?? – mẹ nó trừng trừng nhìn mọi người làm lạnh cả sống lưng rồi mẹ nó lại đột ngột chạy vào nhà – Chồng ơi !! Anh Sơn với chị Hoa bắt nạt em kìa !! Không chịu đâu !!

“Rầm” như có một tảng đá rơi xuống trên đầu bốn người , già đầu mà còn không nhéo sao ?? Hết biết với mẹ nó , bữa cơm mừng 2 thật vui vẻ , tiếng cười luôn đều đều ở trong bàn ăn

Đến mừng 4 , nó cùng với ba mẹ và Nhật đến nhà hẳn chúc tết , ngồi được một vtil thì Nhật xin phép đi chơi với Tuyết còn ba mẹ nó tóm cổ nó ở lại nhà hẳn còn ba mẹ nó đi chúc tết thêm mấy nhà nữa , ba mẹ hẳn hiểu rằng nếu không có gì cản trở thì nó sẽ là con dâu của hai người

Ngồi nói chuyện một lúc , nó cảm thấy mẹ hẳn rất hiền , luôn mang lại cảm giác yên bình cho người đối diện chắc hẳn được thừa hưởng cái này từ mẹ , còn ba hẳn khá thì vui tính

Có tiếng chuông cửa , cô người làm mở cổng rồi thông báo mọi người có khách tới , ba hẳn gật đầu rồi kêu cô ấy có thể đi , vừa bực vào thì mặt ai cũng đành lại , đó là em song sinh của mẹ hẳn , sao bà ta lại tới đây , không lẽ tính gây chuyện gì nữa sao ??

- Có vẻ không ai chào đón tôi nhỉ ?? – nụ cười hiện trên môi , không phải là kiểu cười khinh người mà là một nụ cười hiền , giờ hẳn mới thấy bà ta giống mẹ hẳn

- Không hề ! Sao hôm nay em lại tới đây , hay đến ngày mà em chưa nhận được tiền sao ?? – mẹ hẳn lắc đầu , mỗi khi không có tiền thì bà ta mới tìm đến nhà chứ mẹ hẳn chẳng bao giờ nghĩ bà ta lại đến đây với mục đích khác mặc dù điều này làm bà rất buồn

- Không chị ạ !! Nhờ Phong đây mà em cũng biết được cái sai của mình , em đến đây muốn xin lỗi anh chị vì những lỗi lầm em đã gây ra trong quá khứ , anh chị tha lỗi cho em chứ ??

- Lỗi gì cơ ?? Em vợ à ... Anh chị chẳng nhớ em đã gây lỗi gì với anh chị cả....Em uống nước đi – ba hẳn điêm đạm rót nước mời bà ấy , có lẽ ba hẳn chưa bao giờ để tâm đến những lỗi lầm đó

Im lặng nhìn nhau được một lúc thì mẹ hẳn lại lên tiếng :

- Em tính bao giờ có cháu cho chị ấm

- 40 tuổi rồi , còn ai thêm lấy nữa chị- bà ta nói rồi cười nhạt

- Ai nói thế !! Em nhớ ông bạn hay đi theo em thời đại học không ?? – mẹ hẳn lườm nhẹ

- Nhớ

Xong câu nói đó , tự nhiên hai người cũng cười phá lên làm ba hấn lắc đầu chán nản , còn nó tròn mắt nhìn mẹ hấn , giờ thì đến lượt hấn lắc đầu nhìn mẹ : “ Mất hình tượng quá , mẹ ơi!!!”

Cười cho đã rồi lại thêm khách đến , đó là cái ông mà hai người lúc nãy nhắc tới

- Ô !! Chào anh Thái , lâu quá không gặp – bà ta vẫy tay chào làm ông ta lúng túng

- Anh không nghĩ em lại ở đâyỒ..mà em là Hoa hay là Luyến vậy – ông ta nhìn hai người mà gãi đầu , biểu hiện của ông ta làm nó và hấn run người vì nín cười , mẹ hấn không ở nhà chứ chẳng lẽ đi chơi , hỏi thừa ..

- Bọn em vừa nhắc đến anh đây ...Chuyện là em gái của em đang than ế thì nhớ tới anh , không biết anh có chịu không nhỉ ?? – mẹ hấn khẽ cười lên tiếng thì ông ấy mới nhận ra , ông ta vì theo đuổi em gái của mẹ hấn nhất quyết không lấy vợ dù đã hơn 40 tuổi

- Chị....- bà ta kéo áo mẹ hấn , ngượng nhìn

Dù hồi đó bà ta lạnh lùng cỡ nào thì ông Thái này cũng bám đuôi cho đến khi bà ta vác cái bụng bầu đến hùng hổ kêu là bà ấy đã lấy chồng thì mới chịu thôi . Ông thái bây giờ đang nhìn chăm chăm vào nó rồi lại hỏi :

- Con em đây sao ?? Xinh thật !! Ố..Em li dị với chồng rồi sao ?? Ông nào ngu bỏ em thế ?? Nói thật thì bây giờ anh chưa có vợ con gì hết , em tái hôn với anh nhé , vợ chồng anh Sơn với cháu Phong đây làm chứng nhé , anh sẽ nguyện yêu em cho dù em có yêu anh hay không ... Nếu em không yêu anh thì em cứ nghĩ cho con em cần một người phải không ?? Đồng ý lấy anh nhé ?? – ông ta nói nguyên một tràng thơ vắn rồi rút chiếc nhẫn đang đeo trên tay ra và quỳ xuống theo kiểu các chàng trai vẫn thường làm khi cầu hôn , còn 5 người trở mắt ra nhìn , riêng nó thì có cảm giác như khoe mắt nó có gì đó giật giật

- E hèm !!!...Tôi đính chính một số điều : Thứ nhất , tôi chưa có chồng , còn chuyện có thai thì từ từ chúng ta sẽ nói sau . Thứ hai : Cháu gái kia không phải là con của tôi đâu , nó là bạn trai của con nuôi tôi đấy !! Thứ ba : Nhẫn thì để tôi tự đeo – bà ta nói một tràng , điều thứ hai thì bà quay sang nháy mắt với hấn và nó , đến điều thứ ba thì bà ta vẫn tỏ vẻ kiêu ngạo giật lấy chiếc nhẫn trên tay ông Thái và đeo vào ngón áp út của mình nhưng hai bên má thì đỏ ửng cả lên

Coi như ngày mừng tết này không phải là quá nhàm chán gì với nó và cả gia đình hấn nữa . Có vẻ hấn có thêm một người mẹ nữa rồi !!!

37. Chương 37

Kết thúc ngày nghỉ Tết bọn nó lại trở về căn nhà chung của cả đám . Bọn nó chủ yếu ngồi khoe tiền lì xì rồi kể về mấy ngày Tết của bọn nó ra sao , căn nhà như được bừng lên tiếng cười sau nửa tháng vắng chủ

- Này !! Mi tỏ tình với thím già chưa ?? – nó loay hoay quay qua Kiệt

- Ờ....thì..Sao cô biết hay vậy ?? – Kiệt ngượng gãi đầu khi thấy ánh mắt kiên định của nó

- Tất nhiên !! Để tôi giúp nhé

Hấn từ bếp bước ra thấy nó xì xầm rồi chỉ chỗ về phía Trang thì hấn lại thở dài không hiểu nó lại muốn gán ghép gì nữa . Vài ngày ở nhà hấn cũng có thắc mắc một số chuyện của bà ta –người em song sinh của mẹ hấn , có thắc mắc thì hấn sẽ không để trong lòng quá lâu nên hấn đã gọi điện hỏi thẳng bà ta

~ Flashback~

- Alo , con gọi cho ta sao , Phong ?? Thật vinh hạnh !! – bà ta bắt máy giọng vô cùng mừng rỡ

- À , t..con có điều muốn hỏi – hấn hơi ngại vì xưng hô lễ phép với bà ấy , biết sao được phải làm quen thôi

- Có chuyện gì hả con ??

- Nếu con không làm thì m..mẹ là vợ của ông ta mà (lão hói – Dreath)- hấn vẫn thấy ngượng

- À...- bà ta nhẹ nhõm cười ...- Bất cứ ai là phụ nữ mà hợp tác với ông ta đều được coi là vợ ông ấy nhưng thật sự vợ ông ta luôn đứng sau những vụ hợp tác ấy và ta cũng là một trong vụ hợp tác ấy ...BÀ ta còn ghê gớm hơn cả ông chồng của mình . Nói thế nò nhỉ ?? Như một con quỷ khiến ai cũng kinh sợ - bà ấy phát giọng lạnh toát khi nói về người đàn bà ấy

- Thế m..mẹ có hình của bà ấy không ?? – hần nuốt nước bọt nghe còn rùng mình chứ gặp nữa là ngất luôn

- Có !! Mẹ cảnh báo với con , nếu có gì liên quan tới bà ấy không nên làm liều vì cả đám bọn con vẫn chưa hiểu hết về cái thế giới đêm đầu , có gì bất trắc thì gọi mẹ !! – bà ta liền thở dài và cân nhắc lại hần , thật sự thì bà ấy cũng chẳng muốn mấy đứa nhỏ này phải gặp mẹ ta

- Vâng...À mà , chúc mẹ hạnh phúc – hần trầm giọng chúc phúc cho bà ấy

- Ủ , cảm ơn con – bà ta nghe xong cúp máy nhảy nhót quanh nhà , ít khi bà ta bị thế , đây là bí mật nhỏ của bà ấy

~ End flashback~

Hần nhìn vào màn hình điện thoại nhìn người phụ nữ đang cầm ly rượu ở bên cạnh ban công nhìn lên bầu trời . Thoạt nhìn qua thì thấy bình thường nhưng nhìn kĩ lại thì đôi môi bà ấy nhếch cong lên một nụ cười nham hiểm , ánh mắt bà ta nhìn kĩ thì không phải là người đang ngắm sao mà là đang toan tính một điều gì đó có lẽ là rất nham hiểm

Gạt qua chuyện đó , hần tắt điện thoại tiến về phía cả bọn :

- Đây , nghe tin gì chưa , hôm qua Hùng gọi điện cho tôi kêu là Chủ nhật này mời mọi người qua nhà hàng Red để dự lễ đính hôn đấy

- WHAT?? – cả đám trố mắt ra nhìn rồi lẫn lộn mỗi người một câu hỏi vô lý hần như hổ vồ mồi

- Bình tĩnh Cậu ấy nói là bên Mỹ có tổ chức rồi nhưng qua đây làm thêm cái nữa cho bọn mình , tuyệt đối không mời thêm ai....- hần giả làm mặt nghiêm trọng lắm cả đám bớt xôm

- Thế có Nhi không ?? – Quân vẫn còn nhe răng ra hỏi nhưng sau khi vừa thốt lên thì đã thấy làn gió cô đơn vây quanh người anh , cả đám giả lơ tản ra , nói gì chứ Nhi thì không đoán được kể cả nó

Thế rồi ngày đó cũng đến , bên nam thì mặc vest trông lịch lãm hần ra , còn bên nữ thì đủ các kiểu đầm , váy xòe có , váy dạ hội có ,... Chú rể thì giống mấy nam còn cô dâu thì chỉ mặc váy cưới dạng ngắn trông rất đáng yêu . hôm nay Kiệt sẽ là MC !!!

- E hèm !! Hôm nay chúng ta ở đây để chứng kiến Hùng và Widel đính hôn lần thứ 2 sau khi đã trốn về Mỹ điểm bạn bè

- Thằng kia , mi giới thiệu cái gì thế hả - Hùng từ đâu xông ra , mắt toé lửa nhìn Kiệt

- Ê..Ê ...Vào đi !! Chưa đến giờ của cậu – hần lợi xênh xệch chú rể vào trong mà phát mệt

Kiệt vội nói qua loa vài câu lâu lâu liếc vào sau cánh gà thấy Hùng đang có ánh mắt giết người nhìn Kiệt khiến anh xanh cả mặt

- Giờ thì mời cô dâu chú rể bước ra

Hai người đi ra từ hai phía sau sân khấu , với ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn Kiệt ở giữa . Mẹ ơi , cho vàng anh cũng không dám chọc tiết hai người này nữa . Bây giờ đến lượt nó lên làm chủ trì thay Kiệt

- Widel , em có hứa rằng từ đây đến khi hai người kết hôn thì sẽ yêu anh ấy thật lòng chứ ?? Kể cả sau khi kết hôn ?? – nó hướng mắt về Widel , nó cảm thấy hai người này sẽ tiến tới một hôn nhân tốt đẹp và hạnh phúc

- Em xin hứa – Widel nhẹ nhàng trả lời , cô nhẹ cười nhưng trong tâm trí cô bây giờ đang muốn ngửa cổ lên trời má cườì và nói : “Sau hi kết hôn , anh ấy sẽ làm osin cao cấp của em”

Nó gật đầu hài lòng với câu trả lời của Widel , nó lại quay sang phía Hùng , nó lại chĩa một ánh mắt giết người về phía anh , lúc nào nó cũng muốn con trai luôn phải là người chung thủy nhất :

- Anh Hùng đây có hứa rằng trước và sau khi kết hôn anh vẫn và chỉ có một mình Widel không ??
 - Tôi lúc nào chả thế ... - anh cũng ngầm hiểu ý của nó qua ánh mắt nên cao giọng trả lời
 - Lễ đính hôn kết thúc ...Chúng ta có thể đi ăn – nó xong phần của mình liền nhảy xuống sân khấu phán câu xanh rờn
- Cả đám phải chao đảo vì nó , ít nhất nó cũng phải nghĩ đến cảnh lãng mạn nhất như hai người có thể hôn nhau hay trao nhẫn đính hôn cho nhau chứ?? Sao lại nghĩ đến ăn chứ?? Tại sao ?? Tại sao?? Những câu hỏi này đang kéo âm ỉm trong đầu mọi người . Cả đám im lặng còn nó thì lo cầm menu chỉ chỗ đủ thứ món ăn cho đến khi có một tiếng nói cất lên :
- Này Ngọc !! Mới mấy tháng không gặp mà bà thay đổi nhiều quá , như heo vậy
- Nó nghe xong chẳng quan tâm đó là ai liền phi tẩm menu như phi đao về chỗ phát ra tiếng nói đó . Người đó né sang một bên và lấy một con dao giấu phi về phía nó nhưng nó chụp được , công lực hai người thật nguy hiểm !!
- Ai?? Ra mặt đi – cả đám căng mặt ra phòng thủ , người này qu3 thật chỉ dựa vào sức của hấn và nó chưa chắc gì đã đấu lại
 - Làm gì căng thế ?? Tôi là ai – người đó hắng giọng , giọng khàn khàn của đàn ông lại trở về giọng trầm của thiếu nữ , người đó từ từ bước ra kèm theo một vẻ mặt hết sức không biểu cảm trừ miệng vẫn mỉm cười
 - Quên tôi rồi chứ gì ??
 - Nhiiiiiii!! – nó chạy đến nhào vào ôm cổ nhỏ , đến lượt Tuyết cũng xúm lại rồi cả hai đồng thanh – Có quà cho bọn tôi không ??
- “ Rầm” cả đám gần như ngã ngửa khi nghe hai cô nàng này chìa tay ra đòi quà , ít nhất cũng phải hỏi thăm tình hình sức khỏe chứ sao lại đòi quà !! Thật , bó tay với hai nàng
- Ôm được không ?? – Nhi nhướn miệng cười đầy tà khí
- Nó như nhớ lại cái lúc ở sân bay nhỏ đã ôm đến thấu xương làm nó rùng mình , kéo Tuyết lùi ra sau rồi híp mi cười
- BÀ khỏi bệnh rồi phải không ??
- Đây...Đây mới đúng là câu cần hỏiGiỏi lắm cô gái !! Hấn gật đầu tỏ vẻ hài lòng về nó , đồ khó ưa của anh là phải biết quan tâm thế chứ
- Không gặp Nhi có mấy tháng mà thấy nhỏ gầy đi nhiều , nhỏ nói sắp khỏi rồi nên mới chuồn về đây xem mọi người như thế nào . Nhi cũng có cảm xúc nhiều hơn ...Khi nó hỏi gì nhỏ luôn trả lời chứ như trước đây thì những gì cần thiết sẽ nói , bao đồng thì im luôn
- Cả đám dần tản ra thì Kiệt chạy lên sân khấu thử loa , hấn vẫy tay gọi :
- Thôi ông ơi , ông xuống giùm cái , lúc này chưa tồn à ??
 - Im đi , làm cụt hứng quá – Kiệt hét vào mic rồi lại quay về phía Trang với ánh mắt khá là không mấy bình thường , rồi nhạc từ đâu phát ra “Anh là của em” , hấn đảo dác tìm xung quanh thì thấy nó đang núp sau phía cánh gà cười nham nhở , đợt này chỉ có nó bày tên chứ chẳng ai
- Bài hát vừa kết thúc thì Kiệt chạy thẳng về phía Trang , tay ôm bó hoa từ sau cánh gà tung ra , chắc ai cũng biết ai tung rồi phải không ?? Trang bàng hoàng nhìn Kiệt ném bó hoa về cho mình vội chụp lấy . Tiếp kế đó , Kiệt lại nói tiếp :
- Tôi đồng ý làm bạn trai của cô – anh nói rồi chỉ vào bó hoa
- Trang xoay ngược bó hoa lại thì thấy trên những bông hoa có mấy hàng chữ hoa hoè : “Kiệt làm bạn trai tôi nhé ?? . Cô liền đỏ mặt , biết mình đã bị lừa nên im lặng tiến lấy tóc Kiệt lắc làm anh muốn sùi bọt mép :
- Cậu phải tỏ tình với tôi chứ không phải gài tôi tỏ tình với cậu Đồ dân

Kiệt chụp lấy tay Trang kéo cô lại gần và hai người đã trao nhau nụ hôn ngọt ngào . Cả đám liền nâng ly chúc cho Hùng và Widel sẽ mãi bên nhau và Kiệt với Trang sẽ nối gót như hai người

Trong lúc đó có một người đang trầm tư ngắm thành phố đêm tuyệt đẹp

- Không vào trong với mọi người sao ?? – Quân tới gần phía Nhi , anh muốn gần hơn nữa nhưng đôi chân anh không nhấc được nữa , nhìn nhỏ từ sau anh cũng vui lắm rồi

- Thích thì biến vào trong đi – Nhi quay nửa mặt sang nói chuyện với Quân rồi lại tiếp tục ngắm vẻ đẹp về đêm

Không nói gì nữa , anh không kiềm chế được nữa , Quân liền bước tới ôm chặt lấy nhỏ từ đằng sau , hơi thở của anh cứ liên tục phả đều vào cổ trắng trẻo của nhỏ

- Đừng lạnh lùng với tôi nữa !! Tôi yêu em nhiều lắm

- Nghe cho rõ đây : Tôi cũng rất yêu cậu nhưng cậu và tôi không đến được với nhau đâu ...Cậu tìm người khác thay tôi đi – Nhi từ từ gỡ vòng tay của Quân ra khỏi người và bước dần đi trong đêm tối

Quân khóc . Phải , anh ấy khóc , khóc trong ngày vui của cả đám , anh không muốn mất không khí vui này nên đã cố gắng chạy chạy ra ngoài hành lang , vừa chạy vừa khóc ...Tại sao hai đứa lại không đến được với nhau chứ ?? Anh không thể hiểu và cũng chẳng muốn hiểu . Bước dạo trong công viên vắng mà lòng anh lại quặn thắt lại ... Nhỏ đã reo hi vọng vào lòng anh rồi lại bóp chết nó trong một câu nói . Ngửa mặt lên trời anh hét lên :

- TÔI MUỐN MƯA !!! MƯA ĐI !! - giọng anh dần nhỏ lại - Sao lại không mưa chứ ?? Tại sao người con gái tôi yêu mà ông không cho tôi thì bây giờ ông phải cho đền bù chứ ?? – anh gào thét trong đêm

- T.ôi.....xi..n...l.ỗi – Nhi ngồi trong bụi cây nhìn Quân gào thét mà nước mắt cũng trực trào rơi theo . Nếu không nhỏ không bị cái căn bệnh mắc dịch đó thì đâu đến nỗi thế này , không phải cái chứng trầm cảm của nhỏ mà là căn bệnh tim của nhỏ mới phát hiện khi nhỏ qua Mĩ xét nghiệm . Bác sĩ nói rằng cô có thể mất bất cứ lúc nào , còn chuyện kéo dài cuộc sống của nhỏ là khoảng 2 năm gì đó tùy theo ý chí sống của nhỏ , đây là cái giá khi nhỏ coi thường sức khỏe của mình

~ Hôm sau ~

- Quân !! Quân !! Cậu tỉnh chưa hả ?? – lại cái giọng lạnh băng thường nghe của Nhi

- A...Ssao tôi lại ở phòng mình vậy ?? Rõ ràng hôm qua tôi ở ngoài công viên mà !! – Quân thức dậy , ôm trán cố nhớ lại

Nhỏ lại thở dài bịa rằng khi đi về sớm hơn mọi người thì đi ngang qua công viên , thấy ai đang nằm đó , đến gần thì mới biết là quân nên mới vác về ...Nhưng sự thật thì khi thấy Quân khóc nhiều nên nhỏ đứng sau lưng đập phát sau gáy rồi vác về

Về phần Quân cậu cũng chẳng nhớ gì nhiều , khi đó cậu mất bình tĩnh nên chẳng để ý xung quanh , cậu nghe theo Nhi và cho rằng khóc nhiều kiệt sức nên mới lảo ra đó . Nằm một lúc thì quân lại quay sang hỏi nhỏ :

- Cô ở đây cả đêm à ??

- Ừ !! – súc tích như thường

- Sao cô cứ quan tâm tới tôi vậy ?? Cô cứ như thế thì tôi ngộ nhận cô thích tôi đó – Quân cố gắng làm mặt lạnh nhưng có vẻ đó không phải sở trường của anh

- Cậu bị điên à ?? Hôm qua , vác được cậu lên phòng còn bị cậu bám tay bám chân rồi nói cái quái gì đấy làm tôi phải ngủ ngồi đây này !! Giờ thì bỏ tay tôi ra !! – Nhi tuôn luôn một tràng rồi vung tay ra khỏi bàn tay Quân , ánh mắt hiện rõ sự đau khổ

Quân thì chờ người ra đây . Cậu sẽ chờ , chờ cho đến khi nhỏ chữa bệnh xong rồi sẽ cố gắng chiếm lấy trái tim của nhỏ , anh không thể bỏ cuộc dễ dàng như vậy được .

38. Chương 38

Hôm sau cả đám đòi tiễn nhỏ ra sân bay nhưng trong khi mọi người say giấc ngủ thì Nhi đã chuồn ngay lập tức , để lại cho đám couple những bộ áo đôi do nhỏ tự thiết kế .

Kiệt với và Trang có cái áo mà nữ thì đề một chân lên nam , còn nam quỳ xuống như bái sư với dòng chữ : “Vợ là nhất”. Tuyết với Nhật có áo hình một cô nàng đang nhắc kính khế liếc sau lưng có một anh chàng cute quàng hai tay qua cổ thơm vào má cô gái ấy : “ Yêu vợ nhất” , “ Yêu chồng nhiều” . Widel và Hùng được 2 cái áo có cặp nam nữ tạo dáng như chụp hình với nhau : “ We just married” . Còn nó và hấn sao ?? Y như mong ước , bên áo nó có một cô gái đang lườm gì đó ở bên phải áo : “ Khó ư nên mới yêu anh” , hấn thì nhận được hình nam cười cười nhìn qua phải bên trái áo : “ Em là đồ khó ưa”

Quân vừa bước xuống thấy mọi người có áo đôi liền bĩu môi nói :

- Gì đây , tính chọc tức tôi sao ??

- Đâu phải , bọn này đang thử áo , áo Nhi tặng đấy . Cậu có không ?? – Tuyết vừa ước thử áo rồi thần nhiên nói

- Cô ấy có quà cho tôi mà , một mà quà mà tôi không ngờ tới – Quân nhếch mép cười

Nó chợt có cảm giác như món quà Quân nói tới không hề đơn giản với kiểu cười đó và giọng điệu giấu cợt đó

- Nhi tặng cậu cái gì – nó dăm chiêu nhìn thật kĩ biểu hiện của Quân

- Sự lạnh lùng và tàn ác trong một câu nói – Quân nhướn mày nhìn nó rồi bỏ vào bếp

Nhìn cái kiểu khó hiểu đó , Hùng và Widel có vẻ đã biết chuyện nhưng giấu cả đám không nói , khi nó hỏi chỉ vờ lắc đầu thờ dài

Nó với hấn bỏ lên lầu theo Quân

- Cậu với nhỏ có chuyện gì sao ?? – nó ngồi xuống giường cũng với hấn nhìn Quân

- Nhi nói với tôi là hai chúng tôi không thể đến với nhau , tuyệt đối không – Quân ngược lên trần nhà cười

Nó và hấn nhìn nhau rồi từ từ ra ngoài , khi vừa đóng cửa thì giọt nước lăn dài trên má Quân

- Này , anh thấy có gì đó kì kì không ?? –nó vẫn thấy lo

- Chuyện của bọn họ nên để bọn họ tự giải quyết , giúp gì được thì ta sẽ giúp – hấn xoa đầu nó rồi kéo nó xuống phòng khách

Nó vẫn thể không hiểu , hai người thích nhau nhưng chẳng đến được với nhau thì quả là khó hiểu?? Nói là tại gia đình thì không phải mà nói là không hợp nhau thì quá vô lí !! Nghĩ mãi không ra nó vò đầu bứt tai chịu thua với chuyện tình cảm của hai người này . Hấn thấy thể liền xoa đến xù đầu của nó lên làm nó lườm hấn muốn rách mặt

- Ai kêu em suy nghĩ nhiều làm gì ?? – hấn giả bộ ngó lơ rồi chuồn về phòng

~ 1 năm sau ~

Kể từ tháng 4 năm ngoái , khi kết thúc việc học thì Nhật và Tuyết liền theo bố mẹ đi khảo sát thị trường bên Canada , Anh , Đức ,... Kiệt và Trang thì đi du lịch ở Nhật , tiện qua đó ra mắt nhà vợ Quân thì xách va-li về nhà lao đầu vào các bản thiết kế để mẹ mình đỡ phần mệt nhọc và cũng là cách để anh giết thời gian chờ một người

Còn nó và hấn sao ?? Hấn cũng đi khảo sát thị trường các nước còn nó thì vẫn ở căn nhà chung của cả đám thống kê những số liệu mà Nhật gửi về và cứ mỗi tháng thì lại kiểm tra lại các bar trong khu vực

Hôm nay nó lại ở nhà , lẩn lộn trên ghế so-pha , sắp xếp các dữ liệu mà anh hai gửi về , nó cảm thấy sao mà căn nhà trở nên trống vắng thế ?? Nó không thích sự cô đơn trong căn nhà to lớn thế này , hấn đi biệt tăm cũng chẳng thèm gọi điện về cho nó , thế mà khi tiễn hấn ra sân bay thì hấn cứ kêu hấn sẽ gọi về thường xuyên ...Đang ngồi viễn tưởng , hần trên mây thì nó có điện thoại . Chẳng cần biết là ai , nó bắt máy

- Alo !!

- Có nhà không vậy – một giọng nói khản đặc vang lên

- Có !! Ai vậy ?? – nó nghe giọng quen quen nhưng nghe qua điện thoại cứ rè rè , khó đoán

- Ra ngoài cửa đi !!

Nó nhú mào khó hiểu nhưng vẫn ló đầu ra ngoài cửa , thấy có một bóng dáng quen thuộc . Chẳng mất đến 3 giây thì nó đã nhận ra hân ...Đúng , là hân , không sai vào đâu được . Nó liền chạy ra mở cổng

Còn hân , thấy nó loáng thoáng chạy ra mở cổng mà lòng nôn nao . 1 năm không gặp nó , có vẻ nó đã gầy đi một xiu và có phần cứng cáp hơn . Đang chuẩn bị ôm con người bé nhỏ vào lòng thì nó đã nhảy lên người hân , cắn tai làm hân giãy nảy lên

- Khó ư , em làm gì vậy , nhả ra !! – hân quay quay bẻ nó kéo ra khỏi cái tai yêu vầu của mình

Nó cắn cho đã rồi lại nhảy chồm vào ôm hân , nó hít lấy hít để cái mùi hương quen thuộc của hân mà nó thiếu suốt 1 năm qua . Được 1 lúc thì nó đắm thình thịch vào ngực hân :

- Sao không gọi điện về cho em chứ , đồ tồi ... hay có cô thư kí chân dài nào nên quên em rồi hả ??

- Rồi rồi , tại anh , tại anh hết ..Được chưa ?? – hân xoa đầu nó , nhẹ giọng xoa dịu nó ...Có chết hân cũng không nói là trong lúc say rượu ở bên Anh hân đã mạnh miệng nói với ba hân rằng hân sẽ không gọi điện cho bạn gái và lúc đó ba hân phải cho hân tham gia vào điều hành công ty sớm hơnGì chứ ?? Đừng nghĩ hân ham việc hơn nó chỉ là hân muốn ba hân giao quyền hành cho hân ở 1 công ty có quy mô nào đó rồi hân sẽ cưới nó về , thế là công việc ổn định , có gia đình hạnh phúc ...Chứ đời ba hân tự đưa sao ?? “Con còn non lắm !! Hahahaha.....” – trích từ suy nghĩ của hân về ba hân

Khi hân bước vào nhà , căn chung ấy vẫn được nó dọn dẹp , lau chùi hằng ngày lúc chán không có việc gì làm . Nhìn một lượt bây giờ hân cảm thấy mình giống người chồng mới đi công tác xa về thăm vợ ...biết sao được , khi vừa hoàn thành xong công việc là hân bay về như tên lửa . Hân nhớ nó lắm !! Nhưng còn lâu hân mới nói câu này

- Đi một năm có nhớ em không – hân giật mình , nó có khả năng đọc suy nghĩ của người khác sao ??

- Có chút chút – hân lấy lại vẻ mặt không quan tâm , vờ như nói dối để xem phản ứng của nó ... “Mình phải thật ngầu !!” – hân suy nghĩ đấy !!!

- Anh ra ngoài ăn cơm bụi đi , hôm nay em chỉ nấu 1 mình em ăn thôi – nó nở nụ cười đầy tà khí .. Gìiiii?? Hân chạy về như điên mà bị bắt đi ăn cơm bụi sao ?? Biết thế nói thật cho rồi , hân lại quay sang nó , cười hiền – Vợ à !! Anh nhớ em lắm

Nó giật mình khi nghe hân xưng “vợ” , khoé mắt giật giật , nó linh tính có điều chẳng lành ở đây , nào giờ có đánh chết hân chẳng vợ xưng chồng đâu !!! Sức mạnh của đồ ăn thật ghê rợn....

- Thôi , tha cho em đi ! Em sợ cái kiểu này của anh lắm – nó phẩy tay ý kêu hân đừng có cái kiểu nịnh ngọt xớt như thế rồi đi hâm lại đồ ăn cho hân

Hân nhìn dáng nó mặc tạp dề quay lại nói chuyện với hân mà không kiềm được lòng liền phóng như tên lửa ôm lấy nó rồi đặt một nụ hôn ngọt lên môi nó ..Đã lâu rồi hai đứa chưa trao nhau nụ hôn nào , vậy hôm nay bù cái cho vui !!!

Ăn xong thì hân với nó lại vật nhau ra so-pha ngủ ngon ơ . Đến lúc dậy thì cũng gần 7h tối rồi , không kịp làm bữa tối nên cả hai dắt nhau đi ăn tiệm và tắt đèn đi bằng hai cẳng

Nắm tya nhau đi trên hè phố , bóng đèn của mấy cửa tiệm nhấp nháy , khung cảnh đủ lãng mạn đến nỗi cả hai đứa thấy nổi da gà ...Làm ơn đừng nhẹ nhàng như thế , phải sôi nổi mới vui , hân và nó gần như không muốn những giây phút nhẹ nhàng này vì khi đó hai đứa có linh tính không ổnChẳng hạn như nó đột nhiên chạy đi đâu đó và bị lạc hân giữa đám đông , cảm giác ấy cứ như bị huyệt chân vào thế giới toàn màu đen . Chẳng biết từ nào hai đứa lại có mấy cái ý nghĩ sến súa này nữaVì yêu nhau quá chẳng ?? Chắc vậy !! nhưng dù có chết đói thì nó và hân sẽ không bao giờ nói ra cái viễn tưởng sến súa này

Ghé vô 1 tiệm phở , nó và hấn xì xụp húp nước như chết đói 10 năm khiến khách ai cũng nhìn hai đứa như sinh vật lạ , cái giây phút lãng mạn cũng mất toi , nó và hấn nhe răng cười nhìn nhau . Ai quan tâm đến chuyện lãng mạn hay không chứ ??? Có nhau là hạnh phúc rồi !!!

Lại bước đi trên con đường về , nó và hấn rôm rả chuyện cả một năm nay mình làm gì rồi nó đột nhiên quay sang hấn hỏi :

- Anh có hay thấy Hùng liên lạc không ??

- Không , anh tưởng cậu ta qua bên Pháp giúp Widel hoàn thành việc học chứ ?- hấn thấy lạ khi nó lại hỏi về Hùng – Em có chuyện gì cần cậu ta sao??

- Không , tại em không liên lạc được với Hùng nên mới hỏi anh – nó ngược mặt lên trời như đang đếm sao

- Lần cuối nói chuyện với cậu ấy cũng hơn 7 tháng rồi . Cậu cuối cậu ta nói rằng : “ Xin lỗi !! Nếu có chuyện gì thì xin lỗi mọi người tôi không nói được vì tôi đã hứa rồi !!” – hấn bỗng nhớ lại cái ngày tiễn Hùng ra sân bay thì Hùng lại nói câu đó rồi bước thẳng vào phòng chờ

Nó nghe hấn nói mà không khỏi suy nghĩ ?? Câu nói của Hùng làm cả đám khó hiểu nguyên tuần nhưng từ từ trôi vào quên lãng đến bây giờ hấn gọi lại thì vẫn thắc mắc cậu ấy hứa với ai và hứa cái gì chứ ?? Điều này lại dẫn tới có điều gì không ổn trong cả đám

-À ! Mai cả đám lại về nhà đấy !! – nó chợt nhớ ra rồi nhảy tưng tưng về nhà , nó mong đến ngày mai gặp mặt mọi người , chắc thay đổi nhiều lắm . Giống như hấn ấy , 1 năm không gặp mà trông hấn cứ như si đần ấy !! Nó vừa nghĩ vừa quay lại nhìn hấn cười khúc khích , từ này giờ hấn có để ý miệng mình dính hành không vậy?? Chắc không đâu ,cứ để vậy đi !!

Hấn thấy có gì kì kì , đưa tay lên sờ miệng thì miếng hành rớt xuống . Tím tái mặt mày dí theo nó :

- ĐỒ KHÓ ƯA !!! EM ĐỨNG LẠI CHO TÔI !!!!!!!

~ hôm sau ~

- EM GÁI !!! ANH VỀ RỒI ĐÂY !!! - Nhật chạy thẳng vào cổng ôm hôn chụt chụt rồi chợt nhận ra sống lưng của anh có gì lạnh lạnh , quay lại mới thấy hấn đứng sau lưng đầy sát khí làm anh tái mặt - Ồ ..Cậu về rồi à ?? Nhanh hơn tôi tưởng

- Có ra phụ em không thì bảo ? – tiếng Tuyết như giải vây cho Nhật

Hai người này bây giờ cũng trưởng thành hơn nhiều , có lẽ bọn nó đã thay đổi sau 1 năm ...Đang suy nghĩ thì Tuyết nhảy vào ôm hôn nó !! Chậc ! Rút lại những suy nghĩ vừa rồi !!!

Kể đó Kiệt với Trang cũng về tới nơi như với hoàn cảnh là Trang xách tai Kiệt lôi ra khỏi xe , miệng không ngừng mắng yêu rồi cũng nhảy vào ôm nó , tất nhiên là Kiệt không được ôm . Widel cũng về , cô nhóc có vẻ không nhí nhảnh nữa mà chuyển sang gượng cười , cứ nhìn ra ngoài như đang trông ai đó , ai cũng nghĩ cô nhóc nhớ Hùng nhưng thực sự không phải vậy ??? Khi Quân vừa bước vào nhà thì cô nhóc chảy nước mắt chạy đến bên Quân , nắm tay có vẻ thành khẩn :

- Anh vẫn còn yêu chị Nhi chứ ??

- Anh sẽ đợi đến khi nào cô ấy về để cầu xin tình cảm của anh – Quân nhìn Widel khóc mà mềm lòng xoa đầu rồi lại tuột hết cảm xúc bước vào nhà . Quân nhí nhố , dễ khóc của mọi người nay đã trở thành một người lạnh lùng , có phần bất cần đời

- Widel ! Em đóng kịch đủ rồi – Hùng cũng vừa về , nhìn Widel chiếu lên tia mắt khó chịu ý như “chưa phải lúc” rồi lại cười

- Hehehe – Widel gạt nhanh nước mắt , hiểu ý của Hùng rồi cười hô hố lên – Em học được một suất của con bạn theo ngành diễn viên đấy

Cả đám từ này giờ chứng kiến mà thờ phào nhưng vẫn thấy khó hiểu ở chỗ tại sao Widel lại nhắc đến Nhi chứ ?? Mà Nhi đâu ?? Sao còn chưa về ?? Bệnh lâu hết vậy sao ??

- Em ấy , không về , em ấy nhắn lời chúc phúc với tất cả chúng ta . Và em ấy có nhắn với Quân rằng yêu người khác đi , khỏi chờ làm gì cho mệt – Hùng hiểu ánh mắt của cả đám liền giải thích và quay sang đánh vào con tim Quân thêm một vết thương

Sao mới ngày đầu gặp lại nhau mà không khí căng thẳng phết !! hải ngủ ngồi đây này !! Giờ thì bỏ tay tôi ra !! – Nhi tuân luôn một tràng rồi vung tay ra khỏi bàn tay Quân , ánh mắt hiện rõ sự đau khổ

Quân thì chờ người ra đây . Cậu sẽ chờ , chờ cho đến khi nhỏ chữa bệnh xong rồi sẽ cố gắng chiếm lấy trái tim của nhỏ , anh không thể bỏ cuộc dễ dàng như vậy được .

39. Chương 39

Cả bọn lại quay lại trở về tình trạng nhốn nháo sau vài phút

- Mọi người ở đây rồi khi nào đi ?? – nó vừa bưng bát canh ra vừa hỏi

- Ở đây ăn bám luôn – Nhật và Tuyết đồng thanh nói

- Cả đám thống nhất rồiỞ đây hết hè rồi đi tiếp – Kiệt vừa nói vừa ăn như hạm đội làm Trang lườm cho mấy cái nhưng anh có để ý đâu

- Vậy thì vui rồi !! – nó nhập tiệc , ít ra thì cả hè nó sẽ không phải chán nản với các con số

~ Một tháng sau ~

Vẫn thế , cả đám vẫn sinh hoạt như ngày còn đi học ,chỉ khác là mỗi đứa một việc rồi lại trở về vào ban trưa . Cho đến một hôm , khi đang ăn cơm tối thì Hùng nhận được điện thoại liền ra ngoài nhưng khi trở vào thì anh rõ hoảng nhìn Widel :

- Đi em !! Tình trạng của em ấy đến mức nguy kịch rồi

Widel nghe xong rơi luôn chén cơm , sao kì thế rõ ràng hôm qua bác sĩ bảo là vẫn khỏe mà , sao hôm nay lại thế . Nghĩ thế thôi nhưng chân Widel vẫn chạy ra cửa chui tọt vào xe không kịp nói lời nào mà , Hùng nhún ga phóng đi như bay

Thế là bữa cơm còn ngon nữa đâu !! Cả đám đang thật sự thấy khó hiểu về cặp đôi này . Rốt cuộc họ đang nói đến ai chứ ?? Sao có vẻ lo lắng đến thế ?? Chịu thua mấy cái bí mật của hai người này cả đám đánh sốt ruột chờ Hùng và Widel về để hỏi rõ

Chờ đến 1h sáng thì mấy nửa gục hết , mấy nam cũng dần lão đảo . Làm đã mệt còn phải chờ nữa thì trâu bò chắc chịu được . Sắp gục đến nơi thì thấy Widel lết thết bước vào còn Hùng thì không thấy . Nghe thấy tiếng cửa mở mà mấy nửa mở to con mắt y như thấy ma sống dậy làm mấy nam không khỏi rùng mình . Ai thì không sợ chứ mấy gặp mấy nàng này thì hải lắm

Chưa kịp hỏi gì thì Widel đã gục xuống bàn khóc nức nở còn nói gì đó hơi khó hiểu do bị đứt quãng :

- B..Be..Bệnh...t..tim...c..ch..chết...ti..tiệt.....h...ha..hành...c..chị..ấy.....

- Ai bị bệnh tim cơ ?? Chị ấy là ai ?? – chính xác là lúc này đây , nó cảm thấy có điều gì không lành trong câu nói của Widel

- Em bình tĩnh , nói hết cho mọi người nghe nào – hấn đến vỗ vai ý bảo nó bình tĩnh rồi nhẹ gạt nước mắt trên mặt Widel , nói gì chứ hấn cũng sợ con gái khóc lắm

“ Chát” – Widel liếc tia nhìn của mình về Quân đang lạnh lùng ngồi bên kia , anh ta còn chẳng thèm quan tâm người mà Widel đang nói là ai , gạt tay hấn ra cô nhóc tiền chỗ Quân và cho anh 1 bạt tai

- Tĩnh lại đi , anh không bao giờ có thể sống trong vỏ bọc này mà chờ chị ấy đâu ?? Chị ấy muốn tốt cho anh , muốn anh kiếm người khác khỏe mạnh mà cưới vợ sinh con đây !! Còn anh thì sao ?? Anh đã tạo ra một lớp vỏ lạnh lùng để chờ chị ấy à ?? Mơ đi , chị ấy sẽ quay lại và tát vô mặt anh thì có !! Bệnh chị ấy nặng lắm rồi !! Đừng có mà lì , kiếm người khác đi !!! Ước nguyện của chị ấy đây !! Thực hiện đi ! Anh có

biết người tôi đang nói là chị Nhi không hả ?? – Widel đứng cười nhếch mép nhìn Quân đang ngỡ ngàng khi câu kết của Widel lại liên quan tới nhỏ Nhi

“Chát” lại một tiếng tát nữa vang lên , lần này không phải Widel tát Quân mà nó tát Widel ...

- Em mau nói cho tui này biết Nhi ở đâu ?? Chị phải xử con nhỏ chuyên giấu diếm chuyện mình bị bệnh đó – nó bám lấy vai Widel , ánh mắt hằn lên tia buồn xen lẫn tức giận . Cái gì cũng giấu , tưởng một mình chịu đựng là hay sao ?? BẠN BÈ LÀ PHẢI CHIA SẺ VÀ CẢM THÔNG CHỨ ?? ĐỢT NÀY NÓ ĐIÊN KHÔNG THỂ TẢ NỮA RỒI

Năm chiếc moto phóng nhanh trên đường vắng , 2h sáng ai điên mà ra đường chứ . nó và hấn im lặng cho đến khi hấn đẩy nhẹ tay vào người nó

- Em suy nghĩ gì thế ??

- Em đang suy nghĩ làm cách nào để xé xác con nhỏ đó ra – ngữ khí của nó làm người nghe rùng mình , thật man rợn

- Anh nghĩ là Nhi không muốn chúng ta lo nên không nói – hấn cố gắng phải giảm cái cơn tức giận của nó lại , không thì lúc đến đó nó sẽ lật tung cái bệnh viện lên chứ chẳng chơi

- Em lo lắm ! – bây giờ nó không giận nữa mà chuyển sang lo lắng , hấn chỉ biết xoa nhẹ đầu nó rồi tiếp tục nhả ga chạy thẳng

~ Bệnh viện XXX~

Cả đám ngỡ ngàng , tưởng nhỏ mới về lên cơn đau tim nên mới nhập viện nhưng bọn nó đã lầm . Theo lời kể của Widel thì khi tổ chức đính hôn của Hùng và Widel là Nhi đã về rồi . Nhỏ sống ở ngoại ô . Trong 1 năm Widel đi về Pháp học thì Hùng ở lại ngoại ô để chăm sóc nhỏ nhưng 1 bước tiến là 2 bước lùi , bệnh của nhỏ càng nặng , suốt ngày loay quanh ở nơi đầy mùi sát trùng này

Bước qua từng phòng bệnh , phía cuối có một cánh cửa gỗ mà chỉ có phòng VIP ở tầng này . Mở cửa bước vào thì thấy nhỏ đang ngủ , người thì thiếu tụy hấn ra , bên cạnh có Hùng đang gọt trái cây nhìn bọn nó

- Nhi ngủ rồi !! Mai đến đi !

- Không !! Bọn tôi ngủ lại đây , chỗ còn nhiều mà – hấn lên tiếng , đang đuổi khéo sao ?? Thế thì mặt dày ở lại thôi

Hấn nói đúng , phòng này chẳng thiếu gì , y như căn hộ cao cấp , đã thế còn sẵn mấy chiếc giường chắc để Hùng hay bố mẹ nhỏ ngủ lại cho tiện , còn có cái so-pha kia , dư sức ngủ

Nói là làm , hấn với Kiệt leo lên giường đẩy hai chiếc giường lại gần nhau , hai chiếc kia cũng thế , hấn phân ra nữ giường bên phải ,giường bên trái là nam , thế là yên tâm đi ngủ . Tuy hơi chật nhưng cái cảm giác mọi người vì một người làm quên đi hết sự khó chịu . Bọn nó thật sự chưa ngủ vì mãi biến thái nhau

- Đạo này ngực chị to lên à – khi tắt đèn nó sờ mó Trang rồi xì xào

- Ờ ... 50A em ạ !! Tuyệt thì sao?? Vẫn cỡ B phải không ?? – Trang cũng xì xào rồi lại huých Tuyết

- Vẫn vậy ..Widel thì sao , ngực em teo đi à – Tuyết nằm kế bên luồn tay qua vòng 1 của cô nhóc

- Em muốn nó to mà không được , tui thân quá – widel áp tay vào ngực Tuyết , cô nhóc muốn có vòng 1 đầy đặn nhưng đời không như là mơ

- Nằm thế này , bóp ngực nhau sướng thật – nó nhảy vào bóp ngực ba người nằm bên , rồi cả đám cứ cười khúc khích , đôi lúc còn kêu lên “a...A....không chơi nữa...a”

Phía bên nam nghe mấy nữ nói chuyện mà chảy hết mồ hôi mặc dù máy lạnh vẫn đang mở . Thật khinh khủng !! Thật sự mấy nam chưa bao giờ nghĩ mấy nữ lại biến thái như thế nàyĐã thế còn cứ kêu mấy cái kiểu đang nữa chứ !! Hành người , hành thần khinh mấy nam !!!

Sáng hôm sau hấn là người dậy sớm nhất , tỉnh dậy đã thấy mỗi đứa đắp một cái chăn : “ hôm qua bọn mình có đắp chăn đâu ..Đi mua mấy cây đánh răng cái đã” hấn nghĩ xong rồi rón rén bước ra ngoài : “ Quái

, nhỏ Nhi dậy lúc nào vậy ??” hần thấy chiếc giường trống trơn rồi vẫn cái ý định đi mua cây đánh răng bước ra ngoài

- Oa...Dậy đi mọi người ! Sáng rồi – nó bật dậy như phim thần chú làm tung chăn xuống dưới sàn : “ Là thế !! hôm qua mình có đắp chăn đâu !”

Nghe nó hét xong thì mọi người đều mở mắt lễ mễ đứng dậy . Hần tú trong phòng tắm bước ra :

- Cây đánh răng ở trên bàn ấy , lấy rồi VSCN đi !! – hần xách cổ nó lên – Còn em thì ở đây gấp lại chăn đi . Phá quá !!

- Xí!! Gấp thì gấp !! Tiện đợi mọi người làm VSCN luôn – nó lợm chần của mình lên rồi lườm nhẹ

Bắt nó gấp vậy thôi nhưng hần đâu có nỡ để nó gấp hết 9 cái chăn !! Hần vừa tới chỗ phụ nó thì nó liền nhảy lên giường ngồi để hần làm hết

- Bạn trai em giỏi quá !! – nó ngồi vỗ tay cứ như là động viên em bé tập đi ấy

- Im đi !! Không là anh cho em làm hết đấy ! – hần cười nhìn nó , tay vẫn thuần thục gấp chăn , nó biết điều nên im luôn

- Mọi người dậy rồi à !! Tôi mua đồ ăn sáng rồi đây !! – Nhi từ ngoài bước vào tay đẩy bàn phục vụ có mấy tô phở đang bốc khói nghi ngút bước vào – Sáng dậy thấy mọi người lạnh nên lấy mấy cái chăn đắp đỡ rồi ra ngoài mua đồ ăn thôi mà ! Làm gì nhìn ghê vậy – nhỏ nhín thấy cả đám nhìn nhỏ chằm chằm liền cười phẩy tay

- Rồi rồi !! bây giờ con gì để giấu nữa không để tôi xử bà luôn một thể - nó cũng bẻ ngón tay nở nụ cười đầy tà khí

- Không !! – Nhi lại trôi tuột cảm xúc khi nó hỏi

“pặc” , nó láo đến tính đám nhỏ một cái cho đỡ tức nhưng không may bị nhỏ chụp lại

- BÀ không đâu lại tôi đâu !!! Không bao giờ !! – Nhi nói rồi thả tay nó ra – Giờ thì mọi người ăn sáng đi , tôi đi đây xiu – Nhi lại trở ra ngoài

Nó ngăn người rồi lại ngồi xuống , hần bưng bát phở qua bên nó , vỗ vai nó :

- Bình tĩnh đi !!

Nó nhìn tô phở nghi ngút khói mà không khỏi suy nghĩ về nhỏ , từ trước đến giờ nếu bị nó đánh thì nhỏ sẵn sàng đưa mặt cho nó đánh nhưng bây giờ có vẻ khác , hay là nhỏ đang giận sao ?? Nhưng điều đó chỉ vụt qua đầu nó , nhìn tô phở mà nó khóc ròng trong lòng . “Nhi à !! Tôi không ăn được cay” – tô phở xít cả nửa chai tương ớt chứ ít gì

Hần nhìn thấy nó chỉ nhìn tô phở mà chẳng thèm đụng đũa :

- Em không ăn à ??

- Em không cay !!! – nó meo máo nhìn hần chỉ vào cái tô

- Ai cũng thế thôi !! – nghe hần nói rồi nó nhìn 1 lượt cả đám đang như phun lửa , đây là cách thể hiện sự giận dữ của nhỏ sao ?? Thâm hậu ghê !!! Đành phải cố ăn vậy !!

Nhi đi xuống chỗ bán nước tự động , chọn một lon nước rồi ngồi vào hàng ghế cạnh đó , nhỏ thật sự không muốn bọn nó phải lo cho nhỏ . Bệnh của nhỏ nặng lắm rồi , chắc cũng chỉ được vài tháng hoặc vài tuần nữa thôi hoặc có thể sớm hơn,việc gì mà cả đám phải khổ sở vậy !!

- Làm gì ngồi đây vậy ?? – Quân đứng đằng sau chuyển lên ngồi cùng với nhỏ

- Cậu thay đổi làm gì ?? Lạnh lùng và vô cảm không giống cậu đâu – nhỏ uống một ngụm nước rồi liếc mắt sang bên Quân

- Em thấy vậy sao ?? – Quân đột nhiên kêu nhỏ bằng “em” nghe mà da gà nổi cả lên

- Tôi là em cậu hồi nào vậy ?? Chán cậu thật , không làm gì là làm tới luôn à – Nhi trừng mắt nhìn anh làm anh rồn da gà , Quân ngày xưa trở lại chỉ bằng một cái trừng mắt của nhỏ

Quân đắm chiêu nhìn lên nền trời xanh . Nhi nói đúng , anh không hợp với cái style đó chỉ có nhỏ mới hợp rơ thôi !! Quân lại rơi nước mắt , anh không hiểu tại sao anh lại dễ khóc hơn cả con gái nữa

- Đừng có mà khóc !! Tôi chưa chết đâu – Nhi gạt nhanh nước mắt trên má Quân

- LẦM ơn đi !! Đừng có bỏ tôi !! – Quân ôm luôn nhỏ vào lòng , thật ư Quân không muốn một ngày nào đó anh không được nhìn thấy nhỏ nữa

- Được rồi !! Chỉ một ngày thôi !! – Nhi khẽ ôm Quân

Vừa buông tay ra thì nhỏ khụy xuống , tay ôm lồng ngực thở dốc . Quân hốt hoảng bế xốc nhỏ chạy vào kêu gào :

- Bác sĩ đâu rồi ??

Cả đám vừa đi xuống thì thấy Quân bế Nhi chạy xồng xộc vào phòng cấp cứu . Quái thật !! Mới lúc này còn đi mua phở được mà . Nhìn nhỏ được bác sĩ và y tá đẩy vào phòng cấp cứu mà Quân vùng vằng muốn vào theo nhưng cả đám đã chạy đến khuyên Quân bình tĩnh

Khoảng 30 phút sau , bác sĩ bước ra , cả đám vây quanh lấy bác sĩ . Ông ấy thở dài rồi lắc đầu :

- Ai là Quân ! Cô ấy muốn người ấy đưa cô ấy về phòng

Quân chẳng nói gì chỉ im lặng chạy thẳng vào bế nhỏ về phòng . Nhìn hai người vừa khuất sau thang máy thì vị bác sĩ lại nói tiếp

- Ai trong đây là người nhà của bệnh nhân

- Tôi – Hùng và Widel đồng thanh

- Bệnh nhân chỉ chịu được hôm nay cho đến ngày mai thôi . Gia đình nên chuẩn bị tinh thần – nói xong vị bác sĩ bỏ đi làm cả đám hoang mang còn Widel thì sụp xuống ôm mặt khóc

- Để cho họ thời gian riêng đi Ngọc – nó tính chạy với nhỏ nhưng hấn kịp bắt nó lại , nhú ánh mắt lên phía tầng lầu – Mai chúng ta đến sớm – hấn nói làm cả đám thất thần quay về . Chuẩn bị cái con khi ?? Cả đám không tin !!

Ở trên phòng bây giờ , nhỏ vẫn nằm đó , còn Quân ngồi cạnh bên , chẳng ai nói gì với nhau . Quân đứng lên , phá tan sự yên tĩnh

- Để tôi đi mua cháo

- Em muốn anh nấu – Nhi nắm lấy vạt áo của anh , cố gắng thều thào

- Ủ . Em nghỉ đi – Quân nhìn nhỏ cười , hôn nhẹ lên trán nhỏ rồi anh bước ra khỏi phòng bệnh , tiến đến cái bếp gần đó , ai bảo phòng bệnh không có bếp chứ , phòng nhỏ như nhà mà , cái gì cũng đủ

Bê tô cháo đặt lên bàn , đỡ nhỏ dậy , đút cho nhỏ ăn , trông hai người cứ cười nhìn nhau mà hạnh phúc thay . Quân chỉ mong nhỏ khoẻ lại thì hay biết mấy . Từ sáng rồi nhanh đến tối , bây giờ cũng 11h đêm rồi nhưng nhỏ không chịu ngủ dù anh có nói ngọt cổ nào cũng không chịu

- Em muốn ra kia 1 tí – Nhi chỉ ra ban công rồi đòi Quân công

- Chiều quá hớ hời rồi nha – Quân nhéo má nhỏ rồi cõng ra ngoài ban công

- Chán thật !! Hôm nay nhiều sao quá !! – Nhi làm vỡ khung cảnh lãng mạn , không lẽ nhỏ muốn bầu trời đen kịt như nổi giông thì mới đẹp sao ??

- Em không thích ngắm sao hả ?? Anh thấy nó đẹp mà , nó cứ như tia hi vọng ấy !! – Quân nhìn những ngôi sao đang sáng mà muốn nhỏ cũng sáng mãi như thế

- Đẹp hơn em ?? – Nhi nướn mày nắm tóc Quân

Anh tím tái mặt mày khi nhỏ nắm chặt tóc anh như thế , giờ mà gật đầu là chết chắc ...Bống nhỏ xoa đầu Quân đến nỗi nhìn anh như tổ quạ rồi quàng tay qua cổ anh , hít lấy hương thơm trên tóc anh

- Em luôn muốn làm thế với anh

- Còn anh thì thế này nè – Quân vừa dứt câu thì thả nhanh hai tay rồi ôm eo nhỏ , hôn luôn !!!!! Hôn 1 lần , 2 lần , 3 lần Anh hôn cho lắm rồi cũng công nhỏ

- Hôm nay là ngày vui nhất trong đời em !! – Nhi gục đầu lên vai Quân

- Ủi !! Anh cũng thế !! – Quân cũng cười

Được ít phút thì hai tay Nhi buông thông xuống , không còn quấn chặt trên cổ anh nữa , chận nhỏ không bám lấy chân anh nữa !! Miệng nhỏ vẫn còn cười nhẹ nhưng đôi mắt nhắm nghiền lại không bao giờ mở ra nữa ... Anh chỉ biết ngắm bầu trời đầy sao và nước mắt cứ thi nhau trào ra

40. Chương 40 : End

~ 1 năm sau ~

Sau ngày hôm đó , cả đám chỉ nhìn thấy nhỏ qua tấm ảnh nhỏ trên bìa mộ . Hôm nay cũng thế , cả đám đi thăm nhỏ

- Nhi này , bọn tôi sắp kết hôn đây !! Nhớ đến chúc phúc nhé !! – nó nhẹ nhàng đặt hộp bánh quy trên bìa , nhỏ thích ăn bánh mà !!

Một làn gió nhẹ thoảng qua , len qua tóc nó

- Đây ,bọn tôi cũng vậy mà – Tuyết và Trang đồng thanh khi thấy làn gió cứ nghịch tóc nó cứ ngỡ Nhi đang vui cho mỗi nó liền xám mặt nhìn bìa mộ

Liên tiếp hai làn gió lại đến cho hai người

- Yên nghỉ nha – nó , Tuyết , Trang và Widel đồng thanh , nhẹ nhìn di ảnh của nhỏ

Một làn gió lạnh tới sống lưng tiến tới cả 4 người

- Chúng ta về thôi !! Ở đây thêm tí nữa là nhỏ điên lên giờ !! – nó xám ngoét mặt đẩy cả ba đi về

Bốn người đi lại một người khác tới

- Anh không tìm người khác đâu !! Anh chỉ có em thôi – Quân đặt chiếc nhẫn ở một góc khuất bên di ảnh của nhỏ rồi đi

Cả đám cứ thế , cứ cắm mặt vào công việc rồi cuối tuần lại rủ rê nhau đi chơi . Còn cái bang thì sao ?? Bọn nó bỏ rồi , bây giờ chúng nó vào đó coi như là khách quý thôi , bây giờ hội trưởng là Nam rồi !!

Hắn chán chường lục điện thoại , thấy hình của bà vợ của Dreath : “Xoá thôi” . hình ảnh đó biến mất khỏi tệp hình ảnh của hắn . Hải lòng với cuộc sống thế này là được rồi

Cho đến hôm tự nhiên hắn nhận được cuộc gọi từ Kiệt kêu rằng Quân bị tai nạn đang ở phòng cấp cứu thù hắn lại lật đật gọi điện cho mọi người . Vừa đến nơi thì hắn hỏi ngay :

- Sao bị tai nạn hay vậy ?? Tình hình sao rồi !!

- Bị ông lái xe tải say tông cho chứ sao nữa

Vừa dứt câu , bác sĩ và y tá đi ra , ông nhìn cả đám vây quanh cũng biết đủ biết rồi

- Không biết có qua khỏi không nữa nhưng chúng tôi đã cố gắng hết sức

- Trời ơi !! Rồi ông lái xe đó đâu rồi ?? – nó vuốt mặt rồi hỏi về người gây ra tai nạn

- Ông ấy bị bắt rồi !! – Kiệt bấm điện thoại gọi cho mẹ Quân

Quân được chuyển qua phòng bệnh , mẹ anh ngồi khóc lên khóc xuống hàng giờ liền rồi ngất vì kiệt sức . Hùng đưa mẹ Quân về còn cả đám ở lại túc trực . Phòng Quân nằm có một tấm kính nhìn xuyên vào phòng để mọi người có thể tiện nhìn .

11h đêm , nó không ngủ được liền ngó qua tấm kính ấy đột nhiên há hốc ra !! Kia có phải nhỏ Nhi không vậy ?? Nó dụi mắt mấy lần nhưng vẫn nhìn thấy nhỏ , nhỏ lành lặn không có vẻ gì tiêu tụy như lúc bị bệnh cả , nhỏ mặc bộ đồ trắng toát . Má ơi !! Bây giờ nó còn thấy Quân đang ngồi dậy nói chuyện với nhỏ nữa nhưng sao lại có 1 Quân đang nằm thế kia !!!

- Em làm gì thế - hấn đi qua phía nó đang đỡ mặt nhìn qua cửa kính rồi hấn gó vào cũng đỡ người ra luôn , hấn cũng giống nó

- Anh nhìn thấy chứ ?? - nó khẽ nói với hấn nhưng mắt vẫn dán vào hai con người đang ngồi nói chuyện trong phòng kia

- Ủ - hấn gật nhẹ rồi cũng nhìn chăm chăm vào tấm kính

Đột nhiên Nhi nắm tay Quân tiến về chỗ của hấn và nó . sợ đến nỗi chẳng nhúc nhích được gì , hai người đó cứ như bay là là trên mặt đất chứ có đi đâu . Phút chốc họ đã đến gần hấn và nó chỉ cách tấm kính thôi

- Nhìn chăm chăm vào người đang nói chuyện là không được đâu - Giọng Nhi như gió thoảng qua tai

- Bà chết chưa ?? - nó hỏi tỉnh queo

- Chết rồi

- Thế Quân theo luôn hả ??- giờ lại đến lượt hấn tỉnh rụi hỏi

Cả hai đứa từ sợ sang thành tự tin đối diện , dù gì cũng là bạn mình mà có gì phải sợ

- Hai người hạnh phúc nha !! Phong có bắt nạt bà thì nhớ nói tôi đấy - Nhi tặc lưỡi rồi cười nhìn nó

- Yên tâm !! Ngọc bắt nạt tôi thì đúng hơn - hấn nhéo nhéo qua bên nó

- Ủ !! Thôi , chúng tôi đi - Nhi nắm tay Quân quay về phía cửa sổ trong phòng

Khi nhìn thấy hai người dần khuất cả 2 đứa còn nghe loáng thoáng tiếng Quân cầu nhàu là từ nãy giờ anh chưa được nói câu nào

- Vậy là họ hạnh phúc nhỉ - nó khẽ cười nói nhỏ với hấn trong khi các bác sĩ đang sóc điện cho Quân

- Ủ . Và chúng ta cũng vậy ! - hấn khẽ đặt tay lên đầu nó , bác sĩ lúc này đã phủ khăn trắng lên khuôn mặt của Quân

~ 1 năm sau ~

Trên thánh đường lung linh sắc màu huyền ảo đang chứng kiến hai con người được kết nối với nhau qua hai chiếc nhẫn cưới . hấn và nó đang hạnh phúc hơn bao giờ hết

- Anh có nhớ là khi hai chúng ta ở trên thánh đường và mặc lễ phục đám cưới thì anh sẽ nói gì không ?? - nó như ngại ngùng không dám nhìn thẳng vào mắt hấn

- Đồ khó ưa !! TÔI YÊU EM !! - hấn nói xong thì liền quàng tay qua eo nó , hôn nó thật nồng nàn

Lần lượt cả đám cũng tổ chức lễ cưới

~ 7 năm sau ~

Trong một căn nhà có rất nhiều phòng nhưng chỉ có hai phòng được sử dụng . Khi mặt trời đã xoá tan cái nền đen của ban đêm thì ba người ở hai c8an phòng khác nhau đột nhiên bật dậy cùng nhau la lên :

- Aaaa!! Trễ giờ rồi !!

Sau tiếng hét thất thanh của 3 người . hai cửa phòng bị đá tung ra , chạy vội xuống nhà

Nó ném hai cái bánh mì cho hai cha con . Chết thật !! Hôm qua cả nhà nó người thì xem bóng đá , người thì cây phim còn con trai của hai người thì cây phim hoạt hình !!!

Vừa găm bánh vừa chạy thật nhanh ra ngoài nhưng lộn xộn cả lên

- Tuấn !! Con đeo guốc của mẹ rồi kìa !! – nó chỉ vào cái guốc đen – Còn anh !! Sao lại đeo dép trong nhà đi làm vậy ??

- Em nhìn em đi , em còn đang đeo giày của anh kìa – hấn nhướn mày nhìn nó , quát cho lắm rồi khi bị vịn lại thì cúi gằm mặt không nói được lời nào

Khi tất cả đều đứng vị trí , thì hấn mở điện thoại xem giờ và một ngọn gió hiu vầy quanh hấn . Còn nó khi chạy ra mở cổng thì thấy Tuyết đang bên kia đường vẫy tay tạm biệt hai bố con Nhật

- Quái thật !! Sao giờ này còn tâm trạng để tạm biệt vậy

- Em nhìn đi – hấn chìa điện thoại trước mặt nó

Mới có 6h30 mà làm cả nhà nó tưởng là 7h15 rồi chứ !! Đúng là ngu ngốc !! Ước lượng thời gian cho lắm rồi bây giờ lộn tung phèo cả lên , hấn cũng từ tốn lại , đi lấy xe

- Hai bố con đi đường cẩn thận nha !! – nó cũng tặng con trai mình 1 nụ hôn trên trán và 1 nụ hôn trên má của hấn

- Con lớn rồi mà !! – Tuấn xoa đầu tỏ vẻ không hài lòng

- Con nói gì cơ ?? – nó bẻ ngón tay làm Tuấn xanh cả mặt

- BA ơi !! Đi thôi – Tuấn lồm lét nhìn hấn

Hấn phì cười nhún ga đi luôn . Nào giờ hấn luôn im lặng khi hai mẹ con đấu khẩu và sẽ can thiệp khi có mùi sát khí của nó toả ra

Nó sau khi sinh thằng con quý tử lúc nào cũng cho mình là người lớn thì có phần dừ dẩn hơn lúc còn quen hấn , đúng là trước và sau khi kết hôn là 1 trời 1 vực . Được nhất là thân hình của nó sau khi sinh vẫn giữ nguyên được vòng eo thon gọn , vẫn xinh như bao ngày , ai thử nói nó già đi xem , nó cho 1 phát vào mặt ngay !! Hấn cũng thử chọc nó 1 lần và kết quả hấn phải đi ăn cơm dạo cả tuần vì lý do vợ già rồi nên không nấu được

Cuộc sống của gia đình nó cũng có phần vui hơn với sự góp mặt của nhà Tuyết đối diện con đường . Lúc rảnh rỗi thì có thể tìm Tuyết tám chuyện chờ chồng con cũng đỡ đơn côi . Vì 2 bà vợ có quan điểm : “ Dù gái hay trai chỉ MỘT là ĐỦ” nên 2 ông chồng hay cho hai thằng quý tử nhà mình qua chơi với nhau cho có anh có em , chứ bắt tội nó ở nhà thì chán ngấy sinh ra rứt rề chẳng biết làm gì thì khổ

Nói đến con của hấn và nó thì sở hữu khuôn mặt giống ba , cái gì cũng giống ba ngoại trừ cái tính ông già thì chẳng biết học ở đâu ra . Mới 7 tuổi đầu mà cứ ra vẻ ta đây sẵn sỏi với đời lắm , cứ thử bước chân ra đời đi con , sẵn như con thì cạm đất mà ăn . Còn quý tử bên nhà Nhật dù là anh nhưng toàn bị em xí dụ nghịch dại như chọc tổ kiến lửa , chọc đá vào nhà ông hàng xóm có nuôi chó dữ , cứ sau mỗi vụ đó thì y như rằng hai anh em bị cấm túc 1 tuần !! Con nít thì phải vậy nó mới sợ chứ đánh thì nó càng làm lì thành ra khó bảo

Nói về những đôi khác thì trong suốt 7 năm thì Hùng và Widel ra nước ngoài định cư sinh 1 trai 1 gái cách nhau 1 tuổi tính tình thì kì quái chẳng biết đường nào mà lần (cái này giống Widel) tính để bọn nó lớn hơn 1 tí thì cho về nước học luôn . Trang và Kiệt thì ra Nha Trang mở khu nghỉ mát với quy mô lớn , cũng được 1 thằng quý tử luôn mồm luôn miệng đến nỗi đôi lúc Kiệt phải dùng băng keo dán miệng thằng bé lại cho đỡ nói

Cơ mà bọn nó giấu con như giấu vàng , suốt 7 năm lâu lâu đi gặp nhau chẳng bao giờ đưa con đi theo . Hùng với Widel thì khỏi nói rồi : “ Chúng lười” còn phía Kiệt và Trang thì “ Làm ơn đi !!! Bọn tôi muốn yên tĩnh” . Đôi lúc nó chọc mọi người giấu của thì nó lại bị vịn ngược lại , hấn cũng phải chống chế rằng “ Để ông già nhà tôi trẻ thêm tí nữa cái đã” . Tuyết với Nhật lúc nhắc đến con thì cứ lắc đầu ngao ngán : “Còn đại lắm !!”

Cứ mỗi lần gặp nhau thì các các câu đó nghe cũng nhàn riết cũng chẳng muốn nói . Mà thôi kệ , cứ thế này thì thoải mái hơn , muốn nói gì thì nói , ăn uống thả ga chứ dắt con theo thì phải giữ ý tứ , căng thẳng còn

hơn là quả bom sắp phát nổ nữa

Hôm nay cả đám cũng thế , đi thăm mộ Nhi và Quân xong thì lại tìm nơi nào đó yên tĩnh rồi ngồi lại đó im lặng hàng chục phút liền để ngẫm nghĩ lại thời gian đã qua trong ngần ấy năm . Hấn với nó về trước . Trên đường đi nó vẫn suy nghĩ nhưng không phải suy nghĩ về quá khứ mà là về tương lai , nó vừa ngắm những ánh đèn vụt qua trước mắt vừa cất tiếng

- Em hỏi anh câu này ??

- Gì vậy em ??? – hấn vẫn tập trung vào phía trước để lái xe mà không biết ánh mắt nó đã đổ theo chiều hướng lo toan

- Em có chuyện rất băn khoăn – nó vẫn cứ ngắm những ánh đèn

Bây giờ hấn nghe trong giọng nó có điều kì lạ liền tấp xe vào một con hẻm , mặt hấn căng hơn bao giờ hết , hấn ít khi thấy nó như thế này

- Em nói đi

- Nếu một ngày nào đó em già đi , mắt hết sắc đẹp thì anh vẫn yêu em chứ ?? – nó vẫn ngó ra ngoài tấm cửa kính xe , mắt nó đang chứa đựng niềm hi vọng từ nơi hấn

Hấn chẳng nói gì chỉ kéo mạnh tay nó làm nó mất đà quay lại thì hấn đặt lên môi nó một nụ hôn vừa ngọt lại có sự mãnh liệt ở đây . Khi hấn thả nó ra thì hấn đặt hai tay lên vai nó , ánh mắt hấn chĩa thẳng về phía nó

- Nếu có một ngày anh cũng giống như em nói thì em vẫn yêu anh đúng không ??

Nó gật đầu , hấn tiếp :

- Anh cũng thế thôi !! Đồ khó ưa !! Tôi luôn yêu em !! Đừng bận tâm đến việc đó nữa nghe chưa??

Nó tiếp tục gật đầu , hấn vẫn như những ngày mà tụi nó quen nhau , vẫn ấm áp , luôn có câu trả lời chắc chắn khiến nó an lòng và càng đặt niềm tin vào hấn nhiều hơn . Về suy nghĩ của hấn thì nó cũng vẫn vậy , chẳng thay nhiều , nó luôn đặt những câu hỏi mà bắt hấn buộc phải trả lời từ tận đáy lòng , cứ nhìn đôi mắt nó thì hấn có cảm giác nếu hấn mà nói dối thì ánh mắt ấy sẽ vỡ vụn trong tâm trí nó và nó sẽ không bao giờ nói cho hấn nghe mà sẽ từ từ rút khỏi cuộc đời hấn

Im lặng một lúc lâu thì hấn lại xoa đầu nó , hấn thường làm thế với nó khi hai vợ chồng ở một mình

- Về thôi !! Ông già Tuấn đang chờ ở nhà kìa

- Ừ

Chiếc xe lăn bánh quay về với những dòng xe tấp nập . Nó là của hấn và hấn là của nó , chẳng ai có thể chia cắt hai đứa 1nó1 trừ khi người đó rất rất chán sống !! Chiếc xe ấy chạy về đến nhà thì cũng là lúc hấn và nó tự tay khép lại câu chuyện này !! Nó và hấn sẽ nắm tay nhau đi hết con đường còn khá dài này . Hạnh phúc riêng của hai đứa chỉ có thể là đủ

- THE END-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/do-kho-ua-toi-thich-em>